

Danielin kirjasta Ilmestyskirjaan

Seppo Johansson

Danielin kirjasta Ilmestyskirjaan

© Seppo Johansson, 2015

3. korjattu painos 2018

Kotisivut: www.sananmiekkä.fi

Aikaisemmat kirjat: Stadin kundista evankelistaksi ja Okkultistista kristityksi.

ISBN: 978-952-93-7036-8

Rukoukset: Aila Forstén

Taitto: Pekan painopinta

Kustantaja: BoD–Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD–Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Raamatun tekstit, ellei toisin ole mainittu, on otettu Suomen evankelisluterilaisen kirkon vuonna 1992 käyttöön ottamasta suomennoksesta. Suomennoksen tekijänoikeudet omistaa Kirkon keskusrahasto. Käytetty luvalla. (VKR = Vanha kirkkoraamattu).

Danielin kirja

Sisällys

	Danielin kirjan alkusanat	7
Luku 1.	Daniel tovereineen Nebukadnessarin hovissa	11
Luku 2.	Nebukadnessarin uni suuresta patsaasta	19
Luku 3.	Kolme miestä tulisessa uunissa	31
Luku 4.	Nebukadnessarin uni suuresta puusta	39
Luku 5.	Belsassarin pidot	47
Luku 6.	Daniel leijonien luolassa	57
Luku 7.	Danielin näky neljästä eläimestä ja ihmishahmoisesta olennosta	65
Luku 8.	Danielin näky pässistä ja vuohipukista	75
Luku 9.	Danielin synnintunnustus	83
Luku 10.	Näky Tigrisvirran rannalla I	93
Luku 11.	Näky Tigrisvirran rannalla II	101
Luku 12.	Näky Tigrisvirran rannalla III	115

Ilmestyskirja

Sisällys

	Ilmestyskirjan alkusanat	123
Luku 1.	Tervehdys	127
Luku 2.	Kirje Efesoksen seurakunnalle	135
Luku 3.	Kirje Sardeksen seurakunnalle	143
Luku 4.	Taivaallinen jumalanpalvelus	151
Luku 5.	Karitsa ja sinetöity kirjakäärö	157
Luku 6.	Karitsa avaa kuusi sinettiä	163
Luku 7.	Pelastettujen joukko	171
Luku 8.	Seitsemäs sinetti	181
Luku 9.	Kuusi merkkisointoa	187
Luku 10.	Enkeli ja kirjakäärö	193
Luku 11.	Kaksi todistajaa	201
Luku 12.	Nainen ja lohikäärme	209
Luku 13.	Kaksi petoa	219
Luku 14.	Uusi laulu Siionin vuorella	227
Luku 15.	Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta	237
Luku 16.	Jumalan vihan maljat	241
Luku 17.	Babylonin tuomio	247
Luku 18.	Babylonin tuho	255
Luku 19.	Riemulaulu taivaassa	263
Luku 20.	Tuhattuotinen valtakunta	273
Luku 21.	Uusi taivas ja uusi maa I	283
Luku 22.	Uusi taivas ja uusi maa II	291
	Profeettallisia vertauskuvia ja niiden merkityksiä.....	298

Danielin kirjan alkusanat

Monet ovat huolissaan maailmamme tulevaisuudesta. On sekä pessimistisiä että optimistisia tulevaisuudenkuvia. Onko maailma menossa huonompaan vai parempaan suuntaan? Onko edessä maailman tuho vai edistyksen kulta-aika? Kaikki on vain arvailujen varassa. Vastaus-ta etsitään erilaisten tulevaisuutta ennustavien uskomuksien ja tutkimuksien avulla.

Ajattelevat ihmiset kaikkialla tajuavat nykyään, että tämä meidän maailmamme on valtavan kriisin kynnyksellä. Maailman suurkaupungit ovat täynnä rikollisuutta ja väkivaltaa. Jatkuvasti saamme kuulla terroristien pommiräjähdyksistä ja muista hirmuteoista. Maapallollamme kansat ovat toisensa jälkeen joutuneet sisäisiin ja ulkoisiin vaikeuksiin. Lähi-itä samoin kuin monet muutkin alueet ovat tulenarkoja paikkoja, jotka ovat milloin tahansa räjähtämässä. Nälkä, luonnonkatastrofit ja monet muut ongelmat vaivaavat ihmisiä.

Uskomme, että Jumala on sanansa mukaan ilmoittanut meille kaiken sen, mitä meidän tarvitsee tietää tulevaisuudesta. Uskomme, että niin tulee myös varmasti tapahtumaan. Sen on historia osoittanut menneiden tapahtumien toteutumisenä niin kuin Raamattu on etukäteen ilmoittanut. Jumala itse sanoo: *”Astukaa kertomaan meille, mitä on edessäpäin, tulossa. Kertokaa mitä alussa oli, jotta näkisimme selvästi, mihin kaikki johtaa, tai sanokaa mitä edessä on, kertokaa tulevat tapahtumat, niin näemme, että olette jumalia”* (Jes. 41:22,23). Ainoastaan kaikkietävä Jumala voi vuosituhansia etukäteen tarkasti ilmoittaa, mitä tulee tapahtumaan.

Uskomme, että Jumala ilmoitti erityisesti profeetta Danielille noin 600 vuotta ennen ajanlaskumme alkua tulevaisuuden huikeat näkymät. Danielin kirja on Raamatun tärkeimpiä profeetallisia kirjoja, jonka tutkimiseen mm. Jeesus kehottaa puhuessaan maailmanlopun

merkeistä: ”*Kun siis näette pyhään paikkaan pystytettyinä turmion iljetyksen, josta profetta Daniel on puhunut - huomatkoon lukija tämän!*” (Matt. 24:15). Danielin kirjaa voitaisiin kutsua historian ja profetian käsikirjaksi, joka neljän suuren profetallisen kuvasarjan välityksellä esittää lukijalleen maailmanhistorian taustaa vasten Jumalan kansan vaiheet Danielin päivistä ajan loppuun asti. Jokaisessa näkysarjassa on yksityiskohtia, jotka täsmäävät tarkalleen historian kanssa. Kukin näistä neljästä profetallisesta näystä saavuttaa huippukohtansa, kun Jumala pystyttää iankaikkisen valtakunnan.

Tämän maailman historia tulee päättymään Jeesuksen takaisintuloon, jolloin Jumala perustaa iankaikkisen valtakuntansa. Se on koko Jumalan pelastussuunnitelman päätepiste ja maailmanhistorian suurin ja loistavin tapahtuma. Koko raamatussa on yli 700 viittausta Jeesuksen takaisintuloon. Silloin toteutuu Jeesuksen lupaus takaisintulostaan: ”*Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta - enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen. Te tiedätte kyllä tien sinne minne minä menen.*” Tuomas sanoi hänelle: ”*Herra, emme me tiedä, minne sinä menet. Kuinka voisimme tuntea tien?*” Jeesus vastasi: ”*Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani* (Joh. 14:1-6).

Danielin kirja on kirjoitettu noin 500 vuotta ennen ajanlaskumme alkua. Siinä on kerrottu etukäteen lyhyesti mm. koko maailman historia ajan loppuun asti sekä vuosien tarkkuudella Jeesuksen lunastustyö ihmiskunnan pelastamiseksi iankaikkiseen elämään. Kaikki on toteutunut täsmällisesti historiamme aikana, mikä vakuuttaa myös sen, että tulevatkin tapahtumat toteutuvat sen ennustuksien mukaan. Danielin kirja on mitä vakuuttavin todiste Raamatun luotettavuudesta ja Jumalan olemassaolosta.

Danielin kirja kuuluu ns. apokalyptiseen eli ilmestyskirjallisuuteen, jonka tunnusomaisia piirteitä ovat vertauskuvallinen kieli ja lopunaikaa koskevat profetiat ja näyt. Sisältönsä puolesta Danielin kirja kuuluu yhteen Uuden testamentin Ilmestyskirjan kanssa. Ilmestyskirja paljastaa sen, minkä Danielin kirja paljasti jo noin 600 vuotta aikaisemmin. Uuden testamentin lopunaikaa koskevat ennustukset joh-

tavat aineistonsa alun perin Danielin kirjasta. Danielin kirja jakaantuu kahteen pääosaan, kertomusosaan, luvut 1–6, ja näkyosaan, luvut 7–12. Kertomusosa kuvailee Danielin ja hänen tovereidensa vaiheita sotavankeina kuningas Nebukadnessarin hovissa ja näkyosa mahtavia profetioita maailman valloista ja kohtaloista aina Jeesuksen toiseen tulemukseen asti.

Jokainen näistä Danielin kirjan neljästä profeetallisesta näystä saavuttaa huippukohtansa, kun Jumala pystyttää iankaikkisen valtakunnan. Ensimmäinen näkysarja (Dan. 2) kuvapatsaan osista kuvaa neljää toisiaan seuraavaa maailmanvaltaa, jotka esitetään kuvapatsaan eri metallia olevien ruumiinosien: pään, rinnan ja käsivarsien, vatsan ja reisien, sääriensä ja jalkojen muodossa. Toinen näkysarja (Dan. 7) kuvaa samoja maailmanvaltoja leijonan, karhun, pantterin ja kymmen-sarvisen pedon muodossa. Kolmannessa näkysarjassa (Dan. 8) samat maailmanvallat esitetään oinaana, kauriina ja suurena sarvena. Neljäs näkysarja (Dan. 11) kuvaa edelleen toisiaan seuraavia maailmanvaltoja, joissa niitä kuvataan symboleilla neljä kuningasta, sankari kuningas ja pohjan kuningas. Jokaisessa näkysarjassa on maailmanvaltioihin liittyviä yksityiskohtia, jotka ovat toteutuneet tarkalleen.

Yksi vaikuttavimpia ja vastaansanomattomimpia todisteita Danielin kirjan jumalallisesta luotettavuudesta on kahdeksannessa ja yhdeksännessä luvussa esitetty aikaennustus Kristuksen elämästä, kasteesta ja kuolemasta sekä Israelin kansan luopumuksesta ja maailman tuomion alkamisesta.

Danielin kirja on mitä mielenkiintoisin profeetallinen kirja maailman historiasta ja Jeesuksen ennalta ilmoittamisesta. Danielin kirjan profetiat liittyvät läheisesti Ilmestyskirjan profetioihin, ja niitä on tutkittava yhdessä jälkimmäisten kanssa. Sen sanoma koskee erityisesti lopun aikaa eli meidän aikaamme. Danielin kirjan lopussa Jumala ilmoittaa näkyjen avautuvan juuri lopun aikana ja näin on tapahtunut historian aikana: ”*Mutta sinä, Daniel, pidä nämä asiat salassa ja sulje tämä kirja sinetillä lopun aikaan saakka. Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy*” (Dan. 12:4).

Luku 1.

Daniel tovereineen Nebukadnessarin hovissa

1. Juudan kuninkaan Jojakimin kolmantena hallitusvuotena hyökkäsi Babylonian kuningas Nebukadnessar Jerusalemiä vastaan ja saartoi sen.

Danielin kirjan 1. luvun tapahtumat vievät meidät noin vuodelle 600 eKr. Babylonin kuningas Nebudkanessar palasi voittoisalta sotaretkeltään Egyptistä ja hyökkäsi Jerusalemiin. Babylon oli tällainen epäjumalanpalveluksen ja kaikenlaisten paheiden keskuspaikka. Jerusalem taas vastusti Babylonin periaatteita ja se oli oikean Jumalan palvontapaikka. Jumala salli Jerusalemin kukistumisen, koska Juudean kansa oli antautunut epäjumalanpalvelukseen eikä ollut kuunnellut profeettojensa varoituksia. Näin Jumala joutui kurittamaan kansaansa, jotta se johtaisi kansan katumukseen, tunnustamaan syntinsä ja luottamaan Jumalaan.

2. Herra antoi hänen käsiinsä Jojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan temppelin pyhistä esineistä. Nebukadnessar vei saaliinsa Sinearin maahan ja sijoitti sen siellä jumalansa temppelin aarrekammioon.

Babylon sijaitsi noin 1500 km Jerusalemista koilliseen. Sanonta ”Si-

nearin maa” on Babylonista käytetty nimitys. Hän vei mukanaan Babyloniin sotasaalinaan Jumalan temppelin aarteita ja sijoitti ne oman jumalansa huoneeseen. Babylonissa palveltiin monia jumalia, mutta Nebukadnessarin erityisjumala oli Bel Marduk.

Babyloniin vietyjen vankien joukossa olivat myös juutalaiset nuorukaiset Daniel ja hänen kolme ystäväänsä. Heidän vankeutensa seurauksena tieto oikeasta Jumalasta levisi Babyloniin ja sitä kautta ympäri maailmaa. Näistä tapahtumista todistavat myös muinaiset historian kirjoittajat ja arkeologiset kaivaukset.

Profeetta Jesaja ennusti jo 100 vuotta aikaisemmin tämän tapahtuman. ”Tämän kuultuaan Jesaja sanoi Hiskialle: *”Kuule Herran Sebaotin sana! Tulee päivä, jolloin kaikki, mitä sinun talossasi on ja mitä jo isäsi ovat aikoinaan keränneet, viedään Babyloniin. Mitään ei jää jäljelle, sanoo Herra. Sinun poikiasi, omia jälkeläisiäsi, viedään silloin hovi-palvelijoiksi Babylonian kuninkaan palatsiin.”* (Jes. 36:5–7).

3. Kuningas käski eunukkiensa päällikön Aspenasin valita israelilaisten joukosta, sekä kuninkaallisesta suvusta että ylimysperheistä, 4. kauniita poikia, joissa ei ollut mitään vammaa ja jotka olivat viisaita, älykkäitä ja oppivaisia, niin että he pystyisivät palvelemaan kuninkaan hovissa, ja käski opettaa heille kaldealaisten kieltä ja kirjallisuutta.

Kuninkaalla oli tapana valita eri kansojen joukosta nuorukaisia, joista kouluttamalla saataisiin päteviä virkamiehiä siihen laajaan valtakuntaan, jota hän hallitsi ja jossa oli monia eri kansallisuuksia. Kun Babylon valloitti jonkin kansakunnan, niin sieltä valittiin kyvykkäitä nuorukaisia koulutettavaksi ja heille opetettiin Babylonin periaatteita, tapoja ja taitoja. Sitten heidät lähetettiin oman kansansa keskuuteen Babylonin edustajina. Näin hän pystyi hallitsemaan ja pitämään kansaa valtansa alla kaldealaisten sääntöjen ja tapojen alaisuudessa.

5. Kuningas käski antaa heille ruokaa omasta pöydästään ja viinejä, joita hän itse joi, ja käski kasvattaa heitä kolme vuotta. Sitten osa heistä pääsisi kuninkaan palvelukseen.

Kuningas halusi antaa heille parasta ruokaa omasta pöydästään, jotta he saisivat parhaat edellytykset hänen palvelukseensa. Kolme vuotta on todettu myös nykyisin tällaiseksi sopivaksi koulutusajaksi eri am-

matteihin. Tästä antoi esimerkin myös Jeesus kouluttamalla opetuslapsia kolme vuotta, jolloin heistä tuli päteviä jatkamaan hänen työtään.

6. Heidän joukossaan olivat Juudan heimosta Daniel, Hananja, Misael ja Asarja. 7. Ylieunukki antoi heille uudet nimet: Danielille hän pani nimeksi Beltesassar, Hananjalle Sadrak, Misaelille Mesak ja Asarjalle Abed-Nego.

Raamatun aikoihin israelilaisille lapsille annettiin nimet, jotka jollain tavalla liittyivät Israelin Jumalaan eli Jahveen. Esim. Daniel merkitsee ”Jumala on minun tuomarini”. Kaldealaiset nimet taas liittyivät heidän epäjumaliinsa. Tämän nimen muuttamisen tarkoituksena oli heidän ajatuksiensa muuttaminen kaldealaiselle uskonnolle myönteiseksi. Danielin nimeksi tuli siis Beltesassar, joka merkitsee ”Beel-jumalan suojatti”. Hananjan merkitsee ”Herra on sinulle armollinen” ja Sadrak ”auringon innoitus”. Misael merkitsee ”Jumalan kaltainen” ja Mesak ”kuka on niin kuin kuun jumala”. Asarja merkitsee ”Herra on minun auttajani” ja Abednego ”Nego-jumalan palvelija”.

8. Daniel kuitenkin päätti, ettei saastuttaisi itseään kuninkaan pöydän herkuilla ja viineillä, ja hän pyysi ylieunukilta lupaa, ettei hänen tarvitsisi sitä tehdä.

Kuninkaan pöydässä oli epäjumalille uhrattua ja saastaista ruokaa, jota Israelin Jumala oli kieltänyt syömästä. Jumala oli antanut israelilaisille terveellisen ja puhtaan ruokavalion, joista heidän oli nyt luovuttava. Tämä oli niin suuri omantunnonkysymys heille, etteivät he voineet turmella kehoaan saastaisella ja epäjumalille uhratulla ruualla ja juomalla. Saastaisen ruuan syöminen oli vastoin Jumalan käskyä. Se johtaisi huonoon terveyteen ja sumentaishi näin heidän ajatteluaan ja harkintakykyään. Epäjumalille uhratun ruuan syöminen taas merkitsisi osallistumista epäjumalan palvontaan. Siksi he halusivat pitää kehonsa, Pyhän Hengen temppelin, puhtaana ja terveenä, ja pyysivät ylieunukilta saada syödä heille sopivia ruokia.

Tämä ruoka- ja juomakysymys on myös esikuva lopunaikoja varten. Eläimet ja kalat ovat ravintoketjun päässä saastuneita erilaisista ympäristömyrkyistä ja siksi olisi siirryttävä eläinkunnan tuotteista mahdollisimman luonnonmukaiseen kasvisravintoon.

9. Jumala oli antanut Danielin päästä ylieunukin suosioon ja ystävyyteen,

Tämä pyyntö oli varmasti Jumalalle mieleen ja hän auttoi heitä tässä asiassa vaikuttamalla ylieunukin mieleen.

10. mutta ylieunukki sanoi Danielille: ”Kuningas itse on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne. Pelkään hänen näkevän, että kasvonne ovat kalpeammat kuin toisten teidän ikäistenne poikien, ja silloin minä teidän takianne joudun hengelläni vastamaan asiasta kuninkaalle.”

Ylieunukki oli vastuussa kuninkaalle, koska kuninkaan sana oli ehdoton ja sen rikkominen saattoi johtaa teloitukseen. Siksi hän pelkäsi suostua Danielin pyyntöön. Daniel oli kuitenkin niin varma Jumalan avusta, että hän uskalsi vaarantaa ylieunukin hengen.

11. Daniel sanoi valvojalle, jonka ylieunukki oli määrännyt pitämään huolta Danielista, Hananjasta, Misaelista ja Asarjasta: 12. ”Saisimmeko sentään koettaa kymmenen päivän ajan. Antakaa meille pelkkiä kasviksia syötäväksi ja vain vettä juotavaksi.

Kun Jumala loi ihmisen, hän antoi heille ensimmäiseksi ravinnoksi kasvisruuan, joka on parasta ruokaa ihmisen terveydelle. Puhtaiden eli uhrikelpoisten eläinten lihan syönti sallittiin vasta vedenpaisumuksen jälkeen maapallon olosuhteiden muuttuessa. Muiden eläinten liha oli kiellettyä, koska ne olivat sopimattomia ihmisen ravinnoksi. Daniel ystävineen halusi syödä parasta ruokaa eli kasviksia terveytensä ja toimintakykynsä takia.

13. Katsotaan sitten, miltä me näytämme ja miltä näyttävät ne pojat, jotka syövät herkkuja kuninkaan pöydästä. Tee sen jälkeen palvelijoillesi niin kuin parhaaksi näet. 14. ”Valvoja suostui tähän ja antoi heille kymmenen päivää aikaa. 15. Kymmenen päivän kulluttua he näyttivät paljon terveemmiltä kuin ne pojat, jotka olivat saaneet ruokansa kuninkaan pöydästä.

Valvoja tulikin vakuuttuneeksi heidän Jumalansa avusta ja suostui heidän pyyntöönsä. Tässä meillä on Danielin ja hänen ystäviensä todiste kahden ja puolen vuosituhannen takaa kasvisruuan terveellisyydestä. Vasta nykyaikana on ravitsemustiede tullut samaan tulok-

seen. Kannattaa todella noudattaa Jumalan antamia ohjeita myös ruokatottumuksissa. Silloin me säästymme monilta nykyajan vakavilta sairauksilta, jotka vievät ennaikaiseen hautaan. Jumala on antanut Raamatussa meille terveysohjeet, jotta me pysyisimme terveinä ja toimintakykyisinä vielä vanhuudessa. Raamatun antamat terveysohjeet ovat luotettavat ja varmat. Monet kasvisruuan nauttijat ovat nykyaikanaakin päässeet huipputuloksiin monissa fyysisistä kuntoa vaativissa kilpailuissa terveellisellä tavalla ilman lisäaineita.

On todettu, että adventistit elävät keskimäärin noin seitsemän vuotta kauemmin kuin muut ihmiset johtuen suureksi osaksi näistä terveysohjeista. Tosin nyky-yhteiskunnassa on muitakin teknillisen kehityksen tuomia sairauksia, joita tavallisella ihmisellä ei ole mahdollisuuksia välttää. Lisäksi geeniperimät vaikuttavat sairastumisalttiuteen. Ihminen voi kuitenkin parantaa ratkaisevasti omaa terveyttään noudattamalla parhaan kykynsä mukaan Jumalan antamia ohjeita.

16. Niin valvoja jätti pois kuninkaan pöydän herkut ja juomaksi määrätyn viinin ja antoi heille vain kasviksia. 17. Ja näille neljälle pojalle Jumala antoi taitoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen, ja Daniel osasi selittää kaikki näyt ja unet.

Jumala palkitsi heidän uskollisuutensa Jumalan mielenmukaisella viisaudella.

18. Kuninkaan määräämän ajan mentyä umpeen ylieunukki vei kaikki pojat Nebukadnessarin eteen. 19. Kuningas puhui poikien kanssa, eikä koko joukosta löytynyt yhtäkään Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan vertaista, ja he pääsivät kuninkaan palvelukseen. 20. Aina kun kuningas tiedusteli heiltä asiaa, joka vaati viisautta ja ymmärrystä, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki hänen valtakuntansa enteidenselittäjät ja loitsupapit.

Varmasti tähän vaikutti myös heidän ruokatottumuksensa. Keho pysyi terveenä ja ajatus kirkkaana koko elämän ajan. Heissä toteutui sanonta: ”Terve sielu terveessä ruumiissa”. Tunnen monia yli 90-vuotiaita uskovia ihmisiä, joiden ajatuskyky on pysynyt kirkkaana ja erityisesti hengellisissä asioissa johtuen juuri uskollisuudesta Jumalalle myös terveysasioissa.

Daniel tovereineen oli ollut kolmen vuoden koulutuksessa ja kuningas havaitsi heidät kymmenen kertaa viisaammiksi kuin muut valtakunnan viisaat. Varmasti tähän oli syynä myös se, että Jumala palkitsi heidän uskollisuutensa tällä tavalla.

21. Ja Daniel eli hovissa kuningas Kyyroksen ensimmäiseen hallitusvuoteen asti.

Daniel toimi hovissa kuningas Kyyroksen hallitusaikaan asti eli kaikkiaan noin 70 vuotta. Jumala siunasi häntä näin pitkän ajan, mikä oli harvinaista sen aikaisten hallitsijoiden ja poliittisten olosuhteiden muuttuessa.

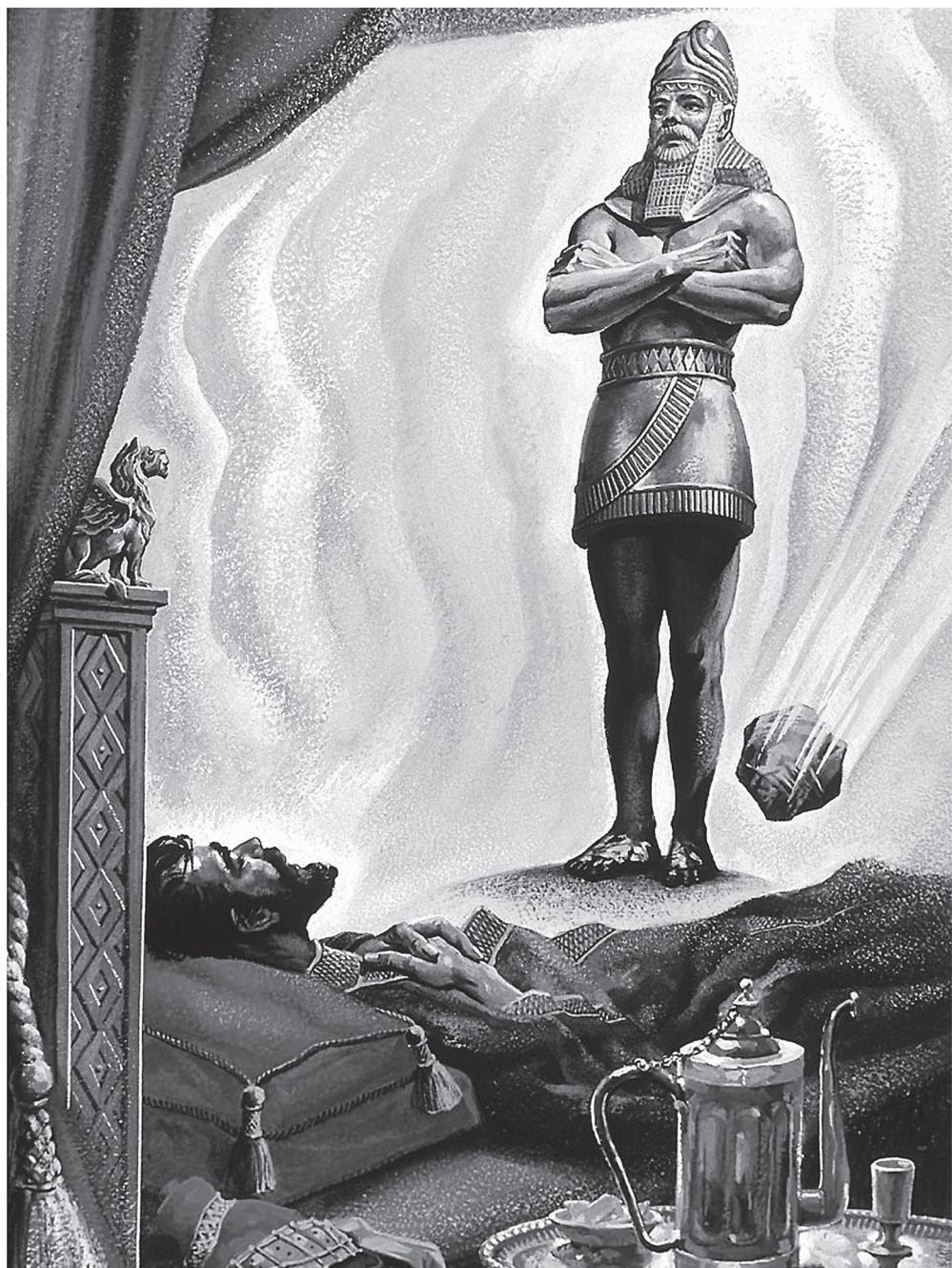
Tämä Danielin kirjan perusopetus on se, että maailma tarvitsee miehiä ja naisia, joilla on rohkeutta seistä oikean puolella riippumatta siitä mitä muut sanovat. Seurakuntamme tunnettu kirjailija Ellen G. White sanoo: ”Maailma tarvitsee eniten miehiä, joita ei voida ostaa eikä myydä, miehiä, jotka sielunsa sisintä myöten ovat tosia ja rehellisiä, miehiä, jotka eivät pelkää kutsua syntiä sen oikealla nimellä, miehiä, joiden omatunto on yhtä uskollinen velvollisuudelle kuin kompassineula pohjoisnavalle, miehiä, jotka puolustavat oikeutta vaikka taivaat romahtaisivat.”

Tämä Danielin ja hänen ystäviensä koettelemus Babylonissa on myös esikuva siitä, mitä tulee tapahtumaan maailmanhistorian lopussa. Jokainen Jumalan lapsi, joka haluaa tosissaan palvella Jumalaa, joutuu silloin valtavan painostuksen kohteeksi, mutta Jumala on auttava omiaan. Näin meille on Raamattu ennustanut.

Tämä luku alkoi tappioilla ja koettelemuksilla, mutta päättyi voittoon. Näin Jumala tulee toimimaan myös meidän kanssamme, jos olemme hänelle uskollisia vaikeuksienkin keskellä. Kaikki vaikeudet ja koettelemukset ovat meidän parhaaksemme. Jumala valmistaa meitä valtakuntaansa varten. Tämän ovat kokeneet kaikki Raamatun uskon sankarit esimerkkinä ja rohkaisuna meille. Etkö sinäkin haluaisi palvella Jumalaa jo tästä päivästä lähtien kokosydämisesti, tapahtuisi sitten mitä tahansa elämässäsi. Saakoon Herra siunata sinua Danielin ja hänen tovereidensa tavoin uskollisuudella ja rohkeudella!

Rukous

Kiitos rakas Herramme, että vankeudessakin voit auttaa omiasi, kun he kääntyvät sinun puoleesi ja ovat uskollisia sinulle. Auta meitäkin, että voimme lujasti päättää seurata sinun sanaasi niin kuin Daniel ja hänen ystävänsä tekivät. Annoit heille taidon käsittää kirjoituksia ja kaikkea viisautta sekä ymmärtää näyt ja unet. Mekin pyydämme viisauttasi ymmärtää Raamattua ja tehdä oikeita ratkaisuja elämässämme. Kiitos, että kuulet rukouksemme. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 2.

Nebukadnessarin uni suuresta patsaasta

Danielin kirjan toinen luku sisältää eskatologisen profetian, jota monet pitävät Raamatun profeetallisten ilmoitusten perusmallina. Luvun kertomusosa tuo vaikuttavalla tavalla esiin itsevaltiaan kuninkaan julmuuden ja kaldealaisten tietäjien kykenemättömyyden käsittää jumalallista ilmoitusta. Siinä nähdään myös Danielille ja hänen tovereilleen annettu jumalallinen viisaus niiden selittämiseksi. Luku huipentuu pakanallisen kuninkaan taivaan Jumalalle antamaan ylistykseen.

1. Toisena hallitusvuotenaan Nebukadnessar näki unia, ja hänen mielensä tuli niistä niin levottomaksi, ettei hän voinut nukkua. 2. Silloin kuningas käski kutsua enteidenselittäjät, loitsupapit, noidot ja kaldealaiset viisaat selittämään nämä unet, ja he tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen. 3. Kuningas sanoi heille: ”Minä olen nähnyt unen, ja minun on saatava tietää, mitä se merkitsee.”

Muoinin unilla oli suuri merkitys. Niiden kautta uskottiin saatavan tietoa ja ohjausta tämän ja tuonpuoleisista asioista. Nebukadnessarin uni oli hänen mielestään hyvin vaikuttava ja merkittävä, koska hän oli hyvin levoton unestaan eikä saanut unta. Hän kyllä muisti unensa, mutta sen yksityiskohdat olivat hävinneet hänen mielestään.

Babylonin viisaat olivat tietäjiä, enteiden selittäjiä ja kuninkaan neuvonantajia. He olivat myös noitia, loitsupappeja, jotka väittivät omaavansa kyvyn paljastaa tulevaisuutta ja olla yhteydessä vainajahenkiin. Heitä pidettiin myös sen aikaisina tiedemiehinä ja matemaatikoina.

4. Kaldealaiset vastasivat kuninkaalle: ”Ikuisesti eläköön kuningas! Esitä uni palvelijoillesi, niin me kerromme sen selityksen.” 5. Kuningas sanoi kaldealaisille: ”Tämä on minun päätökseni: Jos ette itse kerro minulle unta ja sen selitystä, teidän jäsenenne hakataan irti ja talonne revitään soraläjiksi. 6. Mutta jos kerrotte unen ja selitätte sen, minä lupaan teille lahjoja ja palkintoja ja suuren kunnian. Esittäkää siis minulle uni ja sen selitys.”

Mitä kuninkaalle oli tapahtunut? Kuningas oli unohtanut yöllisen unensa. Jäljelle oli jäänyt vain vaikutelma siitä, että uni oli jotain järkyttävää. Mutta koska hän ei muistanut sen yksityiskohtia, hän vaati viisaitaan kertomaan myös itse unen. Vihastuneena Nebukadnessar esitti viisaille uhkavaatimuksen. Jos te ette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin teidät surmataaan, mutta jos te selitätte unen, niin teidät palkitaan.

7. Kaldealaiset sanoivat uudestaan: ”Kuningas kertokoon unen palvelijoilleen, niin me selitämme sen.” 8. Kuningas vastasi: ”Minä näen selvästi, että te vain yritätte voittaa aikaa, koska olette ymmärtäneet, että päätökseni on ehdoton: 9. jos ette kerro minulle unta, teitä kaikkia odottaa yksi ja sama tuomio. Siksi te olette sopineet keskenänne, että puhutte minulle kierosti ja petollisesti, kun toivotte, että ajat muuttuvat. Kertokaa siis minulle uni, niin minä tiedän, että osaatte sen myös selittää.”

Kaldealaiset viisaat olivat varmoja unen selityksestä, koska he voisivat selittää unen omien ajatuksiensa perusteella antaen sille merkityksen, joka toteutuisi todennäköisesti tai voitaisiin toteuttaa. Nebukadnessar oli älykäs hallitsija, vaikka hän oli julma ja tyranni. Hän ei vain tyytynyt unen selitykseen, vaan hän halusi tietää myös unensa heidän kauttaan. Näin hän voisi nähdä, olivatko he todella ammattinsa arvoisia. Jos he olisivat todella oikeita ja todellisia ennustajia, heidän jumalansa ilmoittaisivat heille myös itse unen selityksineen.

10. Kaldealaiset vastasivat kuninkaalle: ”Maan päällä ei ole ihmistä, joka voisi kertoa kuninkaalle sen, mitä hän tahtoo. Ei kukaan kuningas, oli hän miten suuri ja mahtava hyvänsä, ole vaatinut tällaista yhdeltäkään enteidenselittäjältä, loitsupapilta tai kaldealaiselta viisaalta!

Kuningas tiesi jo, että viisaat olivat huijareita. Kun hän uhkasi heitä uudestaan, he lopulta tunnustivat kykenemättömyytensä selvittää itse unta.

11. Asia, jota kuningas kysyy, on niin vaikea, että siihen voisivat vastata vain jumalat, jotka eivät asusta kuolevaisten parissa.” 12. Tämän kuultuaan kuningas suuttui ja vihastui kovin ja käski surmata kaikki Babylonian viisaat. 13. Kun käsky viisaiden surmaamisesta oli annettu, joutuivat myös Daniel ja hänen toverinsa kuolemanvaaraan.

Ainoastaan kaikkitietävä Jumala pystyy tietämään ihmisten ajatukset ja unet. Tämä ei ole mahdollista enkeleille eikä siis pimeyden voimille. Tämän totesivat myös Babylonin viisaat. Näin joutuivat myös Daniel ja hänen toverinsa tapettavaksi. Viisaiden ainoa toivo oli nyt Daniel, joka oli todettu jo aikaisemmin kymmenen kertaa viisaammaksi kaldealaisia tietäjiä.

14. Silloin Daniel puhutteli viisaasti ja taitavasti Arjokia, kuninkaan henkivartijoiden päällikköä, joka oli saanut tehtäväkseen surmata Babylonian viisaat, 15. ja kysyi häneltä: ”Minkä vuoksi kuningas on antanut näin ankaran käskyn?” Arjok selitti asian Danielille. 16. Silloin Daniel meni palatsiin ja pyysi kuningasta antamaan aikaa, jotta hän voisi selittää unen. 17. Sitten Daniel meni kotiinsa ja kertoi asian tovereilleen Hananjalle, Misaelille ja Asarjalle 18. ja kehotti heitä pyytämään, että taivaan Jumala olisi armollinen ja ilmaisisi tuon salaisuuden, niin etteivät he tuhoutuisi yhdessä toisten Babylonian viisaiden kanssa. 19. Yöllisessä näyssä salaisuus ilmoitettiin Danielille. Hän kiitti taivaan Jumalaa 20. ja sanoi: – Olkoon Jumalan nimi kiitetty ajasta aikaan, sillä yksin hänen on viisaus ja voima. 21. Hän antaa muuttua aikojen ja hetkien, hän suistaa kuninkaat vallasta ja nostaa kuninkaat valtaan, antaa viisaille viisauden ja ymmärtäväisille tiedon. 22. Hän paljas-

taa syvimvät salat, tietää sen, minkä pimeys peittää, hänen luonaan asuu valo. 23. Sinua, isieni Jumala, minä kiitän ja ylistän, sillä sinä olet antanut minulle viisautta ja voimaa ja nyt olet ilmoittanut minulle sen, mitä sinulta pyysimme, olet ilmoittanut meille, mitä vastata kuninkaalle.

Daniel antoi esimerkin myös meitä varten. Hän rukoili Jumalaa asioiden puolesta ja ennen kaikkea tovereidensa puolesta. Jumala kuuli herkän ja vilpittömän rukouksen ja ilmoitti Danielille unen ja sen selityksen. Rukousta seurasi välittömästi kiitos ja kunnia Jumalalle.

24. Niin Daniel lähti tapaamaan Arjokia, jonka kuningas oli määrännyt surmaamaan Babylonian viisaat, ja sanoi hänelle: ”Älä tuhoa Babylonian viisaita! Vie minut kuninkaan luo, niin minä kerro kuninkaalle hänen unensa selityksen. 25. Silloin Arjok vei heti Danielin kuninkaan luo ja sanoi: ”Olen löytänyt Juudan pakko-siirtolaisten joukosta miehen, joka voi selittää kuninkaalle hänen unensa.” 26. Kuningas sanoi Danielille, jota nyt kutsuttiin nimellä Beltesassar: ”Pystytkö sinä kertomaan ja selittämään minulle unen, jonka olen nähnyt?” 27. Daniel vastasi kuninkaalle: ”Salaisuutta, jota kuningas kysyy, eivät viisaat, loitsupapit, enteidenselittäjät eivätkä manaajat pysty hänelle kertomaan, 28. mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuudet, ja nyt hän kertoo kuningas Nebukadnessarille, mitä tulevina aikoina on tapahtuva. Sinun unesi ja näyt, jotka vuoteellasi näit, ovat nämä: 29. ”Kun sinä, kuningas, makasit vuoteellasi, mieltäsi alkoi vaivata huoli tulevaisuudesta, ja silloin Salaisuuksien Paljastaja ilmoitti sinulle, mitä on tapahtuva. 30. Ei tätä salaisuutta ole paljastettu minulle siksi, että olisin viisaampi kuin muut ihmiset, vaan siksi, että kuningas saisi tietää tämän salaisuuden, ja siksi, että ymmärtäisit, mitä mielessäsi liikkuu.

Nebukadnessar oli silloin maailman mahtavin kuningas, ja näin tämän unen merkitys tuli tiedoksi ja selväksi sekä hänelle että silloiselle maailmalle. Se kirjoitettiin näin historian aikakirjoihin nöyrän palvelijan Danielin kautta tiedoksi myös koko uskovalle maailmalle aina ajan loppuun asti. Jumala halusi ilmoittaa omilleen koko maailman historian etukäteen todistukseksi, rohkaisuksi ja lohdutukseksi.

31. ”Sinä katselit, kuningas, ja edessäsi oli suuri kuvapatsas. Patsas oli korkea, ja sen loisto oli suunnaton. Se oli sinun edessäsi, ja sen muoto oli kauhistava. 32. Se patsas oli tällainen: pää puhdas kulta, rinta ja käsivarret hopeaa, vatsa ja reidet pronssia, 33. sääret rautaa, jalat osaksi rautaa, osaksi savea. 34. Sitä katsellessasi lähti käden koskematta vierimään kivi. Se osui patsaan jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. 35. Niin murtuivat yhtä lailla rauta, savi, pronssi, hopea ja kulta, ja niistä tuli kuin ruumenia kesäisellä puimatantereella, ja tuuli kantoi ne pois, eikä niitä löytynyt mistään. Ja kivistä, joka oli osunut patsaaseen, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maailman.

Kansakuntia on kautta aikojen kuvattu ihmis- ja eläinhahmoina. Tämä ihmishahmo sopii hyvin maailman historiaan, kuten tuleme kohta huomaamaan. Lisäksi se oli omiaan Nebukadnessarin turhamaisuudelle ja kunnianhimmolle Jumalan suunnitelmien toteuttamiseksi.

36. Tämä oli uni, ja nyt kerromme kuninkaalle sen selityksen. Daniel selittää kuninkaalle unen selityksen. 37. ”Sinulle, kuningas, kuninkaiden kuningas, on taivaan Jumala antanut valtakunnan, vallan, voiman ja kunnian. 38. Hän on myös antanut kaikkialla valtaasi ihmiset, maan eläimet ja taivaan linnut ja tehnyt sinut niiden herraksi. Sinä olet kultainen pää.

Kultainen pää kuvaa hyvin Babylonin maailmanvaltaa, koska Babylon on tunnettu valtavista kulta-aarteista temppeleissään ja palatseissaan sekä ennen kaikkea suuresta asemastaan ja vallastaan silloisessa maailmassa. Babylon oli hyvin laaja ja sen hallinta-aika oli noin 600 vuotta.

Babyloniasta tiedetään paljon. Satumaiset Babylonin riippuvat puutarhat oli yksi muinaisen maailman seitsemästä ihmeestä. Kaupungissa oli 150 leveää katua, kaikki kivettyjä, kohdaten ristikkäin toisensa juuri oikeassa kulmassa. Maanalainen tunneli Eufrat-joen alla yhdisti kaksi palatsia toisiinsa. Kaupungissa oli ruokatarvikkeiden varmistus 20 vuodeksi siltä varalta, että vihollinen hyökkäisi. Kultainen Babylon, valloittamaton Babylon, se ei voi koskaan sortua. Se on ikuisen. Näin he ajattelivat.

Arkeologit ovat kaivaneet Babylonin raunioita nykyisen Irakin

alueella. Kaivausten pohjalta on saatu selville paljon yksityiskohtia Babylonian pääkaupungista. Esim. Istanbulin arkeologisessa museossa säilytetään mm. Babylonin muurin osia. Maailmalla on paljon todisteita Babylonista. Arkeologit ovat löytäneet mm. savitaulun, johon on kaiverrettu seuraavat Nebukadnessarin sanat: ”Esagilan ja Babylonin linnoitukset minä vahvistin ja perustin hallintani ikuisiksi.”

39. Mutta sinun jälkeesi nousee toinen valtakunta, vähäisempi kuin sinun.

Babylonin maailmanvaltaa seurasi v. 539 eKr. vähäisempi Meedia-Persian valtakunta. Hopeinen rinta ja käsivarret kertovat Meedia-Persian tarunomaisista hopea-aarteista.

Profeetta Jesaja ennusti noin 200 vuotta aikaisemmin Babylonin tuhon. *”Niin käy Babylonin, kuningaskuntien kruunun, kaldealaisten ylpeyden ja ihmeen, kuten kävi Sodomian ja Gomorran, jotka Jumala pyyhkäisi pois. Koskaan siellä ei asuta, se jää autioksi polvesta polveen. Ei arabi pystytä sinne telttaansa, ei yksikään paimen lepuuta siellä laumaansa. Vain aavikon eläimet siellä lepäilevät, huuhkajat pesivät huoneissa, strutsit ovat asettuneet taloksi ja villivuohet hyppelivät talojen välissä.”* (Jes. 13:19–21). Muinainen Babylon on yhä edelleen asumaton ja rauniona. Ennustus on toteutunut tarkalleen.

Jesajan kirjassa on hämmästyttävä ennustus, jossa mainitaan jopa henkilön nimi, joka tulisi kukistamaan Babylonin. *”Näin sanoo Herra Kyyrokselle, jonka hän on voidellut kuninkaaksi, jonka oikeaan käteen Herra on tarttunut alistaakseen kansat hänen eteensä, temmatakseen yön kuninkaiden kupeilta, avatakseen hänelle portit ja ovet niin ettei niitä kukaan sulje”.* (Jes. 45:1). Lokakuun 13 päivänä 539 eKr. Babylonin kultainen kuningaskunta luhistui, vain yhdessä yössä! Kuinka se oli mahdollista, kun oli kyseessä maailmanvalta, joka oli vahva ja ikuinen? Jumala ennusti sen 200 vuotta aikaisemmin profeetta Jesajan kautta. Profetia ilmaisi, että Kyyros tulisi tekemään tämän. Se ilmoitti tämän tapahtuman 150 vuotta ennen kuin hän oli edes syntynyt. Mutta kuinka? Kyyros ei voisi murtaa muureja maan tasalle. Niinpä hän tekikin hämmästyttävän tempun. Historia kertoo meille, kuinka Kyyroksen insinöörit työskentelivät joen ylävirralla kääntääkseen joen virtauksen toisaalle. Jokihan virtasi kaupungin keskustan kautta. Sittem eräänä yönä, kun sovittu merkki oli annettu, ryhmä sotilaita kään-

si koko Eufrat virran suunnan. Joki alkoi kuivua hitaasti. Lopulta armeijan joukot marssivat joen uomaa Babylonin suuren muurin alta kaupungin sisäpuolelle. Tuona yönä yllätyshyökkäyksen myötä Persian armeija valloitti Beltsassarin palatsin. He valloittivat kaupungin, tappoivat kuninkaan. Babylon, tuo kultainen valtakunta kaatui, yhtenä yönä.

39. ja sitten kolmas valtakunta, pronssinen, joka on hallitseva koko maailmaa.

Meedia-Persian valtakuntaa seurasi valtakunta, josta siinä vaiheessa ei vielä näkynyt kunnolla merkkejä. Se oli historian mukaan Kreikan eli Aleksanteri Suuren valtakunta, kun v. 331 eKr. persialaiset lyötiin lopullisesti. Vaskinen vatsa ja lanteet kuvaavat vasken käyttöä aseissa, koristeissa ja rahassa, ja aikakautta nimitetäänkin vaskikaudeksi. Kreikka hallitsi todella kaikkea maata, koska se ulottui laajimmalle alueelle kuin edelliset.

Viidessä vuodessa Aleksanteri Suuri marssitti armeijansa kaikkeen sen ajan tunnettuun maailmaan. Hän ylitti Intian Himalajan. Lopulta 32 vuoden ikäisenä hän istui alas ja valitti, koska ei ollut enää maita, joita hän olisi voinut vallata. Verenjanoinen, hillitön sotilas, Aleksanteri Suuri, tappoi usein omia ystäviään viinanjuonti vimmassaan. Tai hän saattoi polttaa kauniita palatseja vain yksinkertaisesti katselukseen tulipaloa. Valitettavasti hän kuoli akuutin alkoholismin uhriksi. Näin historia kertoo hänestä. Aleksanterin kuoleman jälkeen Kreikan imperiumin alamäki alkoi kiihtyä kunnes 22. kesäkuuta 168 eKr. Pyndian taistelussa Aleksanteri Suuren valtakunta tuhoutui 144 vuotta itse Aleksanterin kuoleman jälkeen.

40. Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta, ja niin kuin rauta murskaa ja särkee kaiken ja niin kuin rauta rikkoo, niin se on murskaava ja rikkova kaikki muut.

Kreikan maailmanvaltaa seurasi Rooman valtakunta. Ratkaiseva taistelu tapahtui siis vuonna 168 eKr., jolloin roomalaiset löivät makedonialaiset Pyndian taistelussa. Roomaa nimitetäänkin rautaiseksi Roomaksi, joten rautaiset jalat sopivat hyvin kuvaamaan Rooman valloituksia. Jokainen tietää, että Rooma oli julma valta. Se tappoi mm. Jeesuksen. Roomalaiset sotilaat naulitsivat hänet ristille Golgatalla.

Rautainen Rooma. Sitä luonnehditaan ilmaisuilla jyrisevät rautaiset sotavaunut ja rautaiset miekat. Roomalla oli fantastinen tieverkosto. Se oli hirveän raju ja pelottava valtahti. Historia kertoo, kuinka Rooma luhistui sisältä päin. Historian mukaan Rooma romahti loistoon ja nautintoihin, paheisiin, poliittiseen korrupioon, skandaaleihin ja moraaliseen rappeutumiseen. Se heikkeni ja tuli täten helpoksi saaliiksi barbaariheimolle, jotka alkoivat hyökätä imperiumia vastaan vuoden 476 jKr. vaiheilla. Nuo heimot tulivat yli Alppien Pohjois-Euroopasta.

41. ”Se, että näit jalkojen ja varpaiden olevan osaksi ruukkusavea ja osaksi rautaa, tarkoittaa, että tämä valtakunta on oleva jakautunut mutta siinä on raudan lujuuutta, niin kuin näit rautaa olevan ruukkusaven seassa. 42. Se, että varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, tarkoittaa, että valtakunta on oleva osittain luja ja osittain hauras.

Nämä barbaariheimot syöksivät valtaistuimelta hallitsija Augustuksen ja Rooma hajosi kansainvaellusten aikana lohkoihin, pieniin kansoihin ja maihin, vastaten tarkalleen kuvapatsaan kymmentä varvasta. Rooma jakaantui osiin juuri kuten rauta ja savi jakaantuvat. Ne eivät voi sekoittua yhteen, sillä rautaa ja savea ei voida yhdistää.

Länsi-Rooman raunioille syntyi näin kymmenen valtakuntaa, kuten jaloissa oli kymmenen varvasta. Useimmat historioitsijat luettelevat kymmenen näistä kansoista seuraavasti: alemannit, frankit, burgundit, sveeivit, vandaalit, länsigootit, anglosaksit, itägootit, longobardit ja herulit. Näistä valtakunnista muodostuivat kymmenen nykyistä valtakuntaa eli Italia, Itävalta, Sveitsi, Ranska, Saksa, Englanti, Hollanti, Belgia, Espanja ja Portugali. Osa näistä valtakunnista on lujia kuin rauta ja osa hauraita kuin savi.

43. Ja että näit rautaa ruukkusaven seassa, se tarkoittaa, että valtakunnat liittyvät toisiinsa aviositein mutta eivät yhdisty, niin kuin ei rautakaan yhdisty saveen.

Näistä jakautuneista valtioista kerrotaan, etteivät ne yhdisty toinen toisiinsa. Näin on historia todistanut. Yhdistymistä ovat turhaan yrittäneet Kaarle Suuri, Kaarle V, Napoleon, Keisari Vilhelm, Hitler ja viimeksi nyt EU. Tämän profetian perusteella ei myöskään EU saa

aikaan lopullista yhdistymistä, vaikka sillä onkin jo yhteinen valuutta.

Näiden valtakuntien yhdistämispyrkimyksille on ollut tyypillistä ristikkäin naimiset, avioerot, uudelleen naimiset, aviorikokset, insestit ja vehkeilyt. Melkein kaikki poliittiset hallitsijat ovat jonkinlaisissa sukulaisuhteissa keskenään. Esim. Venäjän tsaari, Englannin kuningas ja Saksan Kaiser Wilhelm olivat ensimmäisiä serkkuja keskenään kuningatar Viktorian kautta. Viktoria oli heidän isoäitinsä!

Olemme tulleet Babyloniasta meidän aikaamme. Mitä tapahtuu seuraavaksi? Edessä olevat jakeet ovatkin sitten tulevaisuuden tulkintaa, joiden todellisen täyttymyksen näemme vasta niiden toteuduttua. Itse olen omaksunut seuraavanlaisen tulkinnan.

44. ”Noiden kuninkaiden aikana on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, eikä sitä valtakuntaa anneta toiselle kansalle. Se murskaa lopullisesti kaikki nuo valtakunnat, ja se pysyy ikuisesti,

Teksti ”Noiden kuninkaiden aikana” eli Euroopan nykyisten valtioiden aikana tämän maailman valtakunnat tulevat saamaan loppunsa. Jumala tulee pystyttämään oman ikuisen valtakuntansa.

45. niin kuin sinä näit, että vuoresta lähti vierimään kivi käden koskematta ja murskasi raudan, pronssin, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä pian on tapahtuva, ja uni on tosi, ja sen selitys on oikea.”

Vallitseva tulkinta on, että vuoresta lähtenyt kivi kuvaa Kristusta (1. Piet. 2:7), koska häntä nimitetään Kulmakiveksi. Hän tulee perustamaan viidennen valtakunnan eli iankaikkisen Jumalan valtakunnan.

Yksi vaihtoehtoinen tulkinta on, että vuori kuvaa kirkkoa, Jumalan kansaa (Mika 4:1) ja kivet Jumalan kansan jäseniä (1. Piet. 2:5), jotka tulevat viemään maailmanhistorian loppuvaiheessa evankeliumin kaikkeen maailmaan todistukseksi, jolloin syntyy suuri vuori (jae 35) eli koko pelastettujen joukko. Lopputulos on kuitenkin sama eli viides valtakunta eli iankaikkinen Jumalan valtakunta.

Daniel paljasti Babylonin kuninkaalle sekä unen yksityiskohdat että sen selityksen siten kuin Jumala oli sen hänelle ilmaissut. Valtakuntien nousu ja tuho on kuvailtu tässä uniluvussa. Historian tapahtumat ovat osoittaneet, että uni ja sen selitys ovat luotettavat. Voim-

me uskoa, että myös tulevat tapahtumat tulevat toteutumaan Jumalan suunnitelmien mukaan.

46. Silloin kuningas Nebukadnessar heittäytyi kasvoilleen maahan, kumarsi Danielia ja käski toimittaa hänelle ruoka- ja suitutusuhrin. 47. Kuningas sanoi Danielille: ”Totta on, että teidän jumalanne on jumalien jumala, kuninkaiden herra ja salaisuuksien paljastaja, sillä sinä olet pystynyt paljastamaan tämän salaisuuden.”

Jumala sai kunnian näiden uskollisten nuorukaisten ansiosta.

48. Sitten kuningas nosti Danielin korkeaan arvoon, antoi hänelle runsaasti kalliita lahjoja ja teki hänestä Babylonin maakunnan käskynhaltijan ja koko Babylonian viisaiden ylivalvojan. 49. Danielin pyynnöstä kuningas määräsi Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon hoitamaan Babylonin maakunnan hallintoa, mutta Daniel itse pysyi kuninkaan hovissa.

Danielin ja hänen ystäviensä uskollisuus Jumalalle johti myös siihen, että he saivat kunniaa ja vaikutusvaltaa Babylonissa. Tämä heidän esimerkkinsä on varmasti voimassa vielä nykyaikanakin. Kannattaa olla uskollinen Jumalalle vaikeuksienkin keskellä. Jumala tulee kääntämään asiat loppujen lopuksi meidän parhaaksemme. On lohdullista tietää, että maailmamme on Jumalan varmoissa käsissä ja hän tulee viemään kaiken loppujen lopuksi onnelliseen päätökseen.

Jumala johtaa kansojen historiaa. Valtakunnat vuoron perään katosivat, koska sen hallitsijat ja näin koko kansa eivät katsoneet olla Jumalasta riippuvaisia vaan olivat pitäneet valtakuntansa loistokkuutta inhimillisenä saavutuksena. Jumalan laki oli poljettu maahan ja kansojen keskuudessa oli vallinnut jumalattomuus ja turmelus. Näin tulee päätymään myös nykyinen maailma sen valtavine rakennelmineen ja kehityksen aikaansaannoksineen.

On hämmästyttävää todeta, miten tarkasti historia on mennyt Jumalan ilmoituksen mukaan. Ei voi muuta kuin todeta Jumalan valtasuuruus, tieto ja asioiden johtaminen. Tämä ennustus antaa täyden varmuuden Jumalan olemassaolosta ja Raamatun luotettavuudesta. Tämä ennustus osoittaa myös sen, että me elämme maailman historian viimeisiä päiviä. Jeesus tulee lupauksensa mukaan pian takaisin ja

palauttaa ihmiskunnan siihen alkuperäiseen asemaan ja tilaan, johon se oli alun perin tarkoitettu ja luotu. Tämä oli hyvin rohkaiseva ja lohduttava ennustus ja se antaa voimaa elää kaiken sen myllerryksen ja pahuuden keskellä, jossa ihmiskunta tällä hetkellä elää.

Viides valtakunta eli tämä Jumalan valtakunta on vielä tulossa. Se on lähellä. Etkö sinäkin haluaisi päästä tuon valtakunnan kansalaiseksi? Jeesus rakastaa suunnattomasti jokaista ihmistä ja haluaa jokaisen ihmisen valtakuntansa kansalaiseksi. Ethän hylkää hänen rakkauttaan vaan ota se ilolla vastaan. Koko taivas odottaa sinua malttamattomana. Olet sydämellisesti tervetullut Jeesuksen luokse. Hän ei voi kuitenkaan myöntää kansalaisuuttasi ennen kuin olet jättänyt hakemuksesi sisälle eli vastaanottanut Jeesuksen elämäsi herraksi. Tämä maailman-kaikkeuden suurin uhri, Jeesuksen lunastustyö ristillä, on tarkoitettu juuri sinua varten. Valitse siis Jeesus, niin sinulla on ikuinen elämä Jumalan valtakunnassa. *”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”* (Joh. 3:16). Saakoon Herra siunata sinua Jumalan valtakunnan kansalaisuudella odottaessamme Herramme Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta.

Rukous

Kiitos suuri kaikkietävä Jumala, että sinä voit paljastaa salaisuudet, joita noidat ja tietäjät eivät voi. Kiitos ilmoituksesta kuningas Nebukadnessarille ja myös meille tämän maailman historian kulusta. Iloitsemme siitä, että tulevaisuudessa perustat oman rakkauden valtakuntasi, jolla ei ole loppua. Auta meitä kaikkia pääsemään tuohon valtakuntaan. Rakas Jeesus, puhdistä meidät synneistämme pyhällä kalliilla verelläsi, etteivät syntimme sulje meiltä pääsyä tuohon ihaan valtakuntaan. Kiitos suuri taivaan Jumala. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 3.

Kolme miestä tulisessa uunissa – Pelastus ja hyvitys

Kolmannen luvun tapahtumat sijoittuvat ilmeisesti vuosille 594–593 eKr. Historian tutkijoiden mukaan Nebukadnessar oli vuonna 595 eKr. joutunut kukistamaan verisesti häntä vastaan nousseiden ylimysten kapinan. Tämän jälkeen kuningas aivan ilmeisesti tunsu tarvetta kurinpalautukseen ja oman mahtinsa kirkastamiseen. Hän päätti asettaa valtakuntansa mahtimiehet tilanteeseen, jossa heidän oli osoitettava häntä kohtaan ehdotonta kuuliaisuutta.

1. Kuningas Nebukadnessar teetti kultaisen kuvapatsaan. Sen korkeus oli kuusikymmentä kyynärää ja leveys kuusi kyynärää. Hän pystytti sen Duran tasangolle Babylonin maakuntaan.

Kuningas Nebudkadnessar oli nähnyt unessa edellisessä luvussa kerrotun kuvapatsaan ja se oli vaikuttanut syvästi hänen mieleensä. Hän halusi pönkittää asemaansa, jotta Danielin kertoma unen selitys patsaalle ei toteutuisi, koska hän oli itserakas ja vallanhimoinen kuningas. Hän rakennutti kokonaan kultaisen patsaan, jota kaikkien oli kumarrettava. Patsaan korkeus metreissä on kolmekymmentä metriä ja leveys kolme metriä. Mitat vaikuttavat suhteettomilta, joten korkeuteen on ilmeisesti laskettu mukaan patsaan korkea alusta.

2. Ja kuningas Nebukadnessar käski kutsua satraapit, käskynhaltijat ja maaherrat, neuvonantajat, rahavarainhoitajat, tuomarit ja poliisipäälliköt ja kaikki maakuntien korkeat virkamiehet patsaan vihkimisjuhlaan. 3. Niin tulivat satraapit, käskynhaltijat ja maaherrat, neuvonantajat, rahavarainhoitajat, tuomarit, poliisipäälliköt ja kaikki maakuntien korkeat virkamiehet kuningas Nebukadnessarin pystyttämän patsaan vihkimisjuhlaan, ja he asettuivat patsaan eteen. 4. Kuuluttaja julisti kaikuvalla äänellä: ”Kuulkaa, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet, mitä teille sanotaan! 5. Heti kun te kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko juhlamusiikin soivan, teidän tulee heittäytyä maahan ja kumartaa tätä kultaista patsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. 6. Se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heittää heti tuliseen uuniin.”

Antiikin kuninkaan käsky oli yhtä kuin Jumalan käsky. Tällä perusteella kuningas vaati alaisiltaan täydellistä kuuliaisuutta ja kunnioitusta. Sen laiminlyönnistä oli seurauksena kuolema. Nebukadnessar uskoi tämän kuvapatsaan kumartamisen olevan jumalanpalvelusta hänen toteuttamallaan tavalla.

7. Kuullessaan torven, huilun, sitran, harpun, luutun ja koko juhlamusiikin soivan kaikki, mitä kansaa ja kansakuntaa he olivatkin, heittäytyivät oitis maahan ja kumarsivat kultaista patsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. 8. Silloin astui esiin muutamia kaldealaisia miehiä, jotka alkoivat syyttää juutalaisia. 9. He puhuttelivat kuningas Nebukadnessaria ja sanoivat: ”Ikuisesti eläköön kuningas!

Vallanhimo ja kateus ovat pahuuden perustekijöitä. Jo taivaassa syytyi tästä syystä kapina ja sota Lusiferin toimesta ja sitä on jatkunut maailmassa kautta historian sekä suuressa että pienessä mittakaavassa. Tämä sama vallanhimo ja kateus oli myös kaldealaisten miesten synty. He olivat katkeria siitä, että nämä juutalaiset miehet olivat saaneet kuninkaalta valtakunnan tärkeimmät virat, jotka olisivat heidän mielestään kuuluneet kaldealaisille. Tämä on tietysti täysin ymmärrettävää, että oman maan miehet olisivat ensi sijassa etusijalla virkoja annettaessa, mutta he eivät ymmärtäneet, että näiden juutalaisten valta oli jumalallinen toimenpide.

10. Sinä, kuningas, olet antanut määräyksen, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko juhlamusiikin soivan, tulee heittäytyä maahan ja kumartaa kultaista patsasta 11. ja että se, joka ei heittäydy maahan ja kumarra, heitetään tuliseen uuniin.

Viisaat muistivat Nebukadnessarin unen kuvapatsaasta ja sen kultaista päästä ja käyttivät nyt hyväkseen hänen vallanhimoaan ja toteuttivat viekkaan suunnitelmansa.

12. On juutalaisia miehiä, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, jotka olet pannut hoitamaan Babylonin maakunnan hallintoa. He eivät ole piitanneet sinun määräyksestäsi, kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt.” 13. Silloin Nebukadnessar raivoisan vihan vallassa käski noutaa Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon. Kun miehet tuotiin kuninkaan eteen, 14. Nebukadnessar puhutteli heitä ja sanoi: ”Ettekö te, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, tosiaankaan tahdo palvella minun jumalani ettekä kumartaa kultaista patsasta, jonka olen pystyttänyt?”

Kun esim. minkä tahansa esimiehen käskyä ei totella, hän ryhtyy toimenpiteisiin asiansa ja valtansa toteuttamiseksi. Näin tapahtui Nebukadnessarin tapauksessakin.

15. Jos nyt suostutte heittäytymään maahan ja kumartamaan teettämäni patsasta heti kun kuulette torven, huilun, sitran, harpun, luutun, säkkipillin ja koko juhlamusiikin soivan, niin hyvä on. Mutta jos ette kumarra, teidät heti heitetään tuliseen uuniin. Ja mikä jumala voisi teidät pelastaa minun käsistäni?”

Nebukadnessar oli jo aikaisemmin saanut kokemuksia heprealaisien Jumalasta tulevaisuuden paljastajana ja piti heitä todellisen Jumalan palvelijoina ja rakasti heitä, mutta siitä huolimatta hän ei antanut periksi. Hän ei kuitenkaan voinut kuninkaana perua käskyään, vaan vielä uudelleen kehotti heitä kumartamaan patsasta kuoleman uhalla uskoen mahdollisesti heidän mielensä muuttumiseen.

16. Sadrak, Mesak ja Abed-Nego sanoivat kuningas Nebukadnessarille: ”Tähän ei meidän tarvitse lainkaan vastata. 17. Jumala,

jota me palvelemme, pystyy pelastamaan meidät tulisesta uunistä, ja hän voi pelastaa meidät myös sinun käsistäsi, kuningas. 18. Ja vaikka niin ei kävisikään, kuningas, saat olla varma siitä, että sinun jumaliasi me emme palvele ja sitä kultaista patsasta, jonka olet pystyttänyt, me emme kumarra.”

Heprealaiset nuorukaiset olivat uskollisia ja periaatteellisia Jumalan palvelijoita. Heitä ei voitu ostaa eikä myydä. He tunsivat Jumalan ja olivat päättäneet pysyä hänelle uskollisina kuolemaansa asti. He eivät suostuneet mistään hinnasta osallistumaan epäjumalanpalvelukseen, joka oli vastoin Jumalan käskyä ja joka oli erittäin vakava synti Raamatun esimerkkien pohjalta. Maailma tarvitsee nykyaikanakin sellaisia miehiä ja naisia, jotka pysyvät raamatullisissa periaatteissa myös kuoleman uhatessa.

Tällä tapahtumalla on myös esikuva lopputapahtumissa. Jumalan omia tullaan Ilm. 13. luvun mukaan syyttämään maailman taholta viimeisten päivien vaikeuksien ja onnettomuuksien johdosta, jolloin heitä pakotetaan kumartamaan petoa ja sen kuvaa sekä uhkaamaan kuolemantuomiolla. Peto edustaa silloin juuri maallista valtaa.

19. Silloin Nebukadnessar tuli täyteen vihaa Sadrakia, Mesakia ja Abed-Negoa kohtaan, 20. ja hänen kasvonsa vääristyivät. Hän käski heti kuumentaa uunin seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti, ja hän käski muutamien vahvojen sotilaittensa sitoa Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon ja heittää heidät uuniin.

Tuli oli kaldealaisille erityinen palvonnan kohde. Siksi uuni oli silloin suurten rikollisten rangaistuksen paikka ja tässä tapauksessa käsitettävättömän kuuma.

21. Niin nämä miehet sidottiin ja heitettiin uuniin täysissä vaatteissaan, takki ja housut yllä ja päähine päässä. 22. Koska uunia oli kuninkaan ankaran käskyn mukaan kovin kuumennettu, tulen lieska surmasi ne miehet, jotka veivät Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon uunin suulle. 23. Ja nämä kolme miestä, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, putosivat sidottuina tuliseen pätsiin.

Pelastus ja hyvitys

24. Kuningas Nebukadnessar nousi äkkiä pystyyn ja sanoi hämmästyneenä hovimiehilleen: ”Eikö tuleen heitetty kolme sidottua miestä?” ”Varmasti, kuningas!” hovimiehet vastasivat kuninkaalle. 25. Hän sanoi: ”Mutta minä näen nyt neljä miestä kävelemässä vapaina tulen keskellä, eivätkä he ole vahingoittuneet! Ja neljäs näyttää aivan jumalolennotta.”

Jumalalle mikään ei ole mahdotonta ja siksi hän halusi näyttää voimansa kaldealaisille, jotta he uskoisivat todelliseen Jumalaan. Nebukadnessar tiesi kuka oli neljäs mies uunissa. Heprealaiset pakkosiirtolaiset olivat elämällään ja luonteellaan ilmaisseet vanhurskauden periaatteet ja kertoneet Kristuksesta, tulevasta Vapahtajasta, ja näin kuningas tunnisti hänet Jumalan Pojaksi. Jeesus Kristus oli heidän kanssaan tulisessa uunissa. Tämä kertomus kertoo Jumalan kaikkivoivasta huolenpidosta tulenkin keskellä. Se kertoo myös viimeisten päivien vihan maljoista, jossa Jeesus Kristus tulee olemaan kansansa turvana ja vapauttajana yliluonnollisella tavalla.

26. Nebukadnessar meni tulisen uunin suulle ja sanoi: ”Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, korkeimman Jumalan palvelijat! Astukaa ulos ja tulkaa tänne!” Silloin Sadrak, Mesak ja Abed-Nego astuivat ulos tulen keskeltä. Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan hovimiehet kerääntyivät paikalle katsomaan miehiä ja havaitsivat, että tuli ei ollut pystynyt heihin: heidän partansa ja hiuksensa eivät olleet kärventyneet, heidän vaatteensa eivät olleet lainkaan vahingoittuneet, eikä heistä edes lähtenyt savun hajua.

Jotenkin tuntuu niin ihmeelliseltä ja käsittämättömältä, että siteet olivat palaneet, mutta hiukset ja vaatteet olivat säilyneet vahingoittumattomina.

28. Silloin Nebukadnessar sanoi: ”Kiitetty olkoon Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon jumala! Hän lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka luottivat häneen eivätkä välittäneet kuninkaan käskystä, vaan mieluummin panivat henkensä alttiiksi kuin suosituivat palvelemaan muuta jumalaa kuin omaansa!

Tämän näki myös Nebukadnessar ja tunnusti näin todellisen Juma-

lan voiman ja sen, että vain todellisen Jumalan palvelijat pääsevät osallisiksi Jumalan käsittämättömästä ja yliluonnollisesta suojeluksesta.

29. Siksi minä käsken nyt näin: Jokainen - olkoon hän mitä kansaa, kansakuntaa tai kieltä tahansa - joka puhuu loukkaavasti Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon jumalasta, hakattakoon kappaleiksi, ja hänen talonsa hajotettakoon soraläjäksi. Tällaisesta vaarasta ei mikään muu jumala olisi pystynyt pelastamaan.” 30. Ja kuningas antoi Sadrakille, Mesakille ja Abed-Negolle Babylonin maakunnassa entistä suuremman vallan.

Nebukadnessarin kunnioitus ja luottamus nuorukaisia kohtaan sai täyttymyksensä, kun hän asetti heidät suureen valtaan Baabelin maakunnassa.

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

31. Nebukadnessarin uni suuresta puusta. Kuningas Nebukadnessarin viesti kaikille maailman kansoille, kansakunnille ja kielille: ”Kaikkalainen menestys teille! 32. Olen nähnyt hyväksi kertoa ne ennusmerkit ja ihmeet, jotka korkein Jumala on minulle näyttänyt. 33. Kuinka ihmeelliset ovatkaan hänen merkkinsä, kuinka suuret hänen tekonsa! Hänen valtakuntansa on ikuinen valtakunta, hänen kuninkuutensa pysyy polvesta polveen.

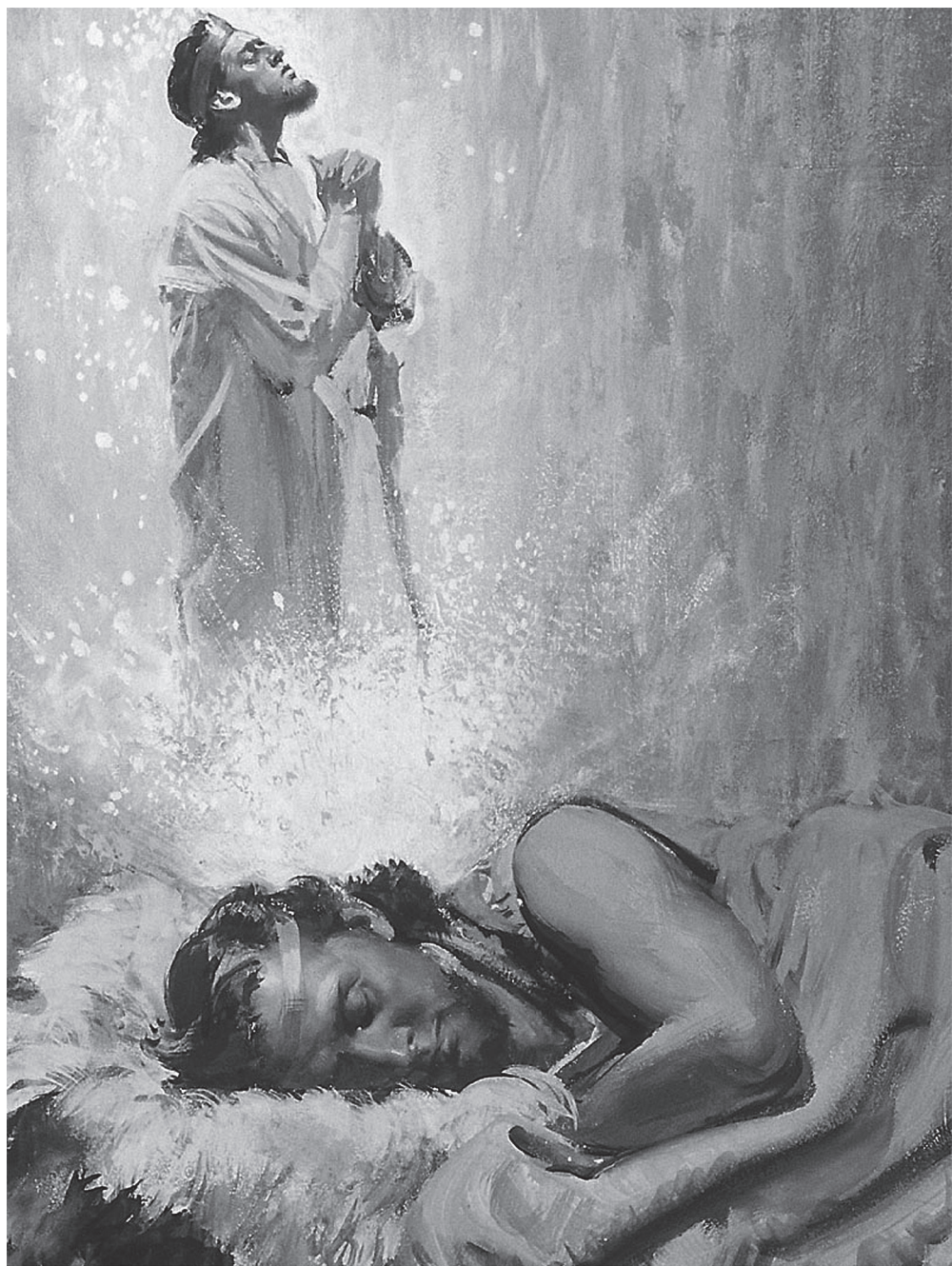
Tällä tapahtumalla oli varmasti hyvin laajakantoiset seuraukset. Kuninkaalla on hyvin suuri vaikutus kansaan ja kansan hyvinvointiin. Nebukadnessar tunnusti näin silloisen suurimman maailmanvaltan kuninkaana koko maailmalle todellisen Jumalan ja hänen voimansa. Hän nöyrtyi Jumalan edessä ja näin tunnusti myös oman valtakuntansa tulevan hävityksen kuvapatsasunen perusteella ja Jumalan iankaikkisen valtakunnan todellisuuden.

Herra on myös maailman historian loppuaikana auttava voimallisesti niitä, jotka seuraavat sydämensä pohjasta Jumalan sanan totuutta. Ihmisten viha kohdistuu silloin erityisesti niihin, jotka eivät alistu maan lakien alle vaan noudattavat Jumalan käskyjä. Kun viimeiset vit-saukset alkavat, heitä tullaan uhmaamaan kuolemantuomiolla, mutta Jeesus on silloin aivan niin kuin muinoin tulisessa pätsissä kansansa turvana. Silloin enkelit ovat jokaisen pelastetun suojelijana. ”*Onnetto-*

muus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun mahaasi. Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet”. (Ps. 91:10,11).

Rukous

Kiitos suuri kaikkivoipa Jumala, että annoit Sadrakille, Meesakille ja Abednegolle voimaa kumartaa oikeata Jumalaa, ei kultaista kuvapatsasta. Auta meitäkin tottelemaan sinun käskyjäsi ja asettamaan sinut ensimmäiseksi elämässämme. Kiitos Jeesus, että olet vaikeimmassakin tilanteessamme kanssamme juuri silloin, kun meillä on omat tuliset koetuksemme. Kiitos avustasi kaikille vaikeuksissa olleille. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 4.

Nebukadnessarin uni suuresta puusta

Danielin kirjan neljäs luku on Raamatun erikoisimpia. Se on yhden kaikkien aikojen merkittävimmän hallitsijan henkilökohtainen todistus ylpeydestään, nöyryytyksestään ja lopullisesta kääntymyksestään taivaallisen Kuninkaan puoleen. Tämän luvun keskeinen sanoma on 14. jakeen sanoissa: ”*että elävät tietävät Korkeimman hallitsevan ihmisten valtakuntaa.*” Sama ajatus esiintyy myös jakeissa 22 ja 29. Jokaisen on lopulta ymmärrettävä, olkoon sitten kuningas tai kerjäläinen, oppinut tai oppimaton, että kansoilla ja yksilöillä on etsikkoaikansa. Ellei siitä oteta vaarin, seuraa tuomio ja tuho. Kertomus on selvä esimerkki tutusta sananlaskusta: ”Ylpeys käy lankeemuksen edellä”.

1.”Minä, Nebukadnessar, elin rauhassa talossani ja onnellisena palatsissani. **2.** Sitten minä näin unen, ja se kauhistutti minua. Näyt, jotka vuoteellani sain, pelästyttivät minut, **3.** ja minä käskin tuoda eteeni kaikki Babylonian viisaat, jotta he ilmoittaisivat minulle unen selityksen. **4.** Silloin tulivat enteidenselittäjät, loitsupapit, kaldealaiset viisaat ja manaajat, ja minä kerroin heille unen, mutta he eivät osanneet selittää sitä minulle.

Kuningas kääntyi suoraan päätä kaldealaisten viisaiden puoleen. Oli-

si luullut, että hän olisi edellisen kokemuksen perusteella kääntynyt suoraan Danielin puoleen. Ilmeisesti ”ei yksi pääsky kesää tee” toteutui tässäkin tapauksessa. Viisaat eivät tälläkään kertaa pystyneet selittämään unta.

5. ”Lopulta tuli eteeni Daniel, jonka nimenä on Beltesassar minun jumalani nimen mukaisesti ja jossa asuu pyhien jumalien henki. Minä kerroin hänelle unen: 6. ’Beltesassar, sinä ylin enteidenselittäjä! Minä tiedän, että sinussa asuu pyhien jumalien henki ja ettei mikään salaisuus ole sinulle selittämätön. Kuule uni, jonka olen nähnyt, ja selitä se.

Viimein Daniel kutsuttiin paikalle. Nebukadnessar muisti hänet jälleen parhaana unien selittäjänä ja todellisena Jumalan miehenä. Tämä on tyypillistä nykyäänkin. Ensin käännytään maallisten välikappaleiden puoleen ja kun ei niistä saada apua, käännytään Jumalan puoleen. Tämän pitäisi tapahtua päinvastoin. Jumala vie asian päätökseen, kun häneltä kysytään neuvoa ja ohjausta.

7. Tällaisen näyn minä vuoteellani näin: - Oli puu keskellä maata, ja se oli ylen korkea. 8. Se puu kasvoi ja vahvistui, sen latva ulottui taivaaseen asti ja se näkyi kaikkialle maailmaan.

Raamattu käyttää puuta vertauskuvana valtakunnasta ja ihmisestä. *”Ihminen, sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen korskealle joukkoleen: – Mihin vertaisin sinua ja suuruuttasi? Sinä olet kuin sypresisi, kuin Libanonin setri, jonka mahtavat oksat varjostivat maan.”* (Hes. 31:2,3). Tämä sama tulkinta ilmenee myös jakeesta 14, jossa vahvistetaan, että valtakunnat ja ihmiset ovat Jumalan vallassa. Jumala ohjaa maailman tapahtumia oman aivoituksensa perusteella ja näin toteuttaa pelastussuunnitelmansa maailmassa. Tämä ei tietenkään edellytä sitä, että nämä päämiehet olisivat Jumalan parhaita edustajia, vaan pelastussuunnitelma toteutuu heidän ominaisuuksiensa kautta. Egyptin faarao oli yksi merkittävä esimerkki. Jumala valitsi juuri tällaisen miehen näyttääkseen voimansa vapauttaessaan Israelin kansan Egyptin orjuudesta.

9. Sen lehvistö oli kaunis ja sen hedelmät runsaat, ja siitä riitti ravintoa kaikille. Sen alta hakivat suojaa maan eläimet, sen lehvis-

tössä asustivat taivaan linnut, ja kaikki elävät olennot löysivät siitä ravintonsa. 10. ”Ja vuoteellani minä näyssäni uneksin, että pyhä valvojaenkeli laskeutui alas taivaasta 11. ja huusi kovalla äänellä: – Hakatkaa poikki se puu ja katkaiskaa sen oksat, riipikää irti sen lehdet ja hajottakaa ympäriinsä sen hedelmät! Paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta! 12. Mutta sen kanto jättäkää maahan, rauta- ja pronssikahleissa jättäkää se ruohikkoon. Yökasteesta se kastukoon, ja yhdessä eläinten kanssa se saakoon elantonsa maan ruohosta. 13. Sen sydän lakatkoon olemasta ihmisen sydän, saakoon se sijaan eläimen sydämen, ja sellaisena se olkoon seitsemän vuotta. 14. Valvojaenkelit ovat tämän asian päättäneet, pyhät enkelit tästä sanansa sanoneet, jotta elävät tulisivat tietämään, että Korkein hallitsee ihmisten valtakuntia ja että hän antaa kuninkuuden kenelle tahtoo ja voi nostaa valtaan alhaisimmankin ihmisistä. 15. ”Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, olen nähnyt. Selitä sinä, Beltesassar, se nyt minulle, kun kukaan valtakuntani viisaista ei siihen pysty. Sinä pystyt siihen, sillä sinussa asuu pyhien jumalien henki.” 16. Daniel, myös Beltesassariksi kutsuttu, oli säikähdyksestä hetken vaiti. Se, mikä täytti hänen mielensä, pelotti häntä. Silloin kuningas lausui: ”Selitä minulle tämä uni, ei sinun tarvitse pelätä.” Beltesassar sanoi: ”Herrani! Kunpa uni koskisi sinun vihollisiasi ja sen selitys sinun vastustajiasi! 17. Puu, jonka näit, joka kasvoi ja vahvistui, niin että sen latva ulottui taivaaseen, puu, joka näkyi kaikkialle maailmaan 18. ja jonka lehvisistö oli kaunis ja hedelmät runsaat ja jossa oli ravintoa kaikille, jonka alla asustivat maan eläimet ja jonka oksilla majailivat taivaan linnut, 19. se puu olet sinä, kuningas! Sinä olet kasvanut ja vahvistunut, sinun mahtisi on kohonnut taivaaseen asti, ja sinun valtasi on saavuttanut maan ääret.

Nebukadnessar oli ylipistynyt vallastaan ja valtakuntansa suuruudesta ja siksi Jumala halusi nöyryyttää hänet ja näyttää hänelle oman suuruutensa. Nebukadnessarin valta ja valtakunta olivat tulleet suureksi. Hän hallitsi suurta osaa silloin tunnettua maailmaa. Tämä puu kertoi osuvasti Baabelin valtakunnan kasvusta maailman supervallaksi. Valvojaenkelit ovat niitä enkeleitä, jotka seuraavat ja ohjaavat maailman tapahtumia. He tuntevat myös jokaisen ihmisen ja samoin seuraavat ohjaavat heidän elämänvaihteitaan.

20. Sinä näit pyhän valvojaenkelin laskeutuvan taivaasta ja sano-
van: 'Hakatkaa poikki se puu ja hävittäkää se, mutta jättäkää sen
kanto maahan, rauta- ja pronssikahleissa ruohikkoon, ja kastu-
koon se yökasteesta ja saakoon elantonsa yhdessä eläinten kans-
sa, kunnes seitsemän vuotta on kulunut.' 21. "Unen selitys on
tämä, kuningas, ja se on Korkeimman päätös herrani ja kuninkaa-
ni kohtalosta: 22. Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja olet asu-
va villieläinten parissa. Härkien tavoin olet saava ruohoa ruoak-
sesi, ja yökaste on sinut kasteleva. Seitsemän vuotta vierii sinun
ylitsesi, kunnes opit tietämään, että Korkein on hallitsija ihmisten
valtakunnassa ja että hän antaa sen kuninkuuden kenelle tahtoo.
23. Sen puun kanto käskettiin jättää jäljelle, ja tämä tarkoittaa,
että saat takaisin valtakuntasi, kun olet oppinut tietämään, että
todellinen valta on Taivaan. 24. Siksi, kuningas, olkoon tämä neu-
voni sinulle mieluisa: sovita syntisi tekemällä hyvää ja pahat tekosi
olemalla suojea köyhille. Jospa onnesi siten kestäisi kauemmin."
25. Kaikki tämä tuli kuningas Nebukadnessarin osaksi. 26. Kun
kuningas kahdentoista kuukauden kuluttua oli kävelemässä kun-
inkaallisen palatsinsa kattotasanteella Babylonissa, 27. hän sa-
noi: "Tämä on se suuri Babylon, jonka minä olen väkevällä voi-
malla rakentanut kuninkaalliseksi kaupungikseni ja omalle mah-
dilleni kunniaksi!"

Jumala antoi Nebukadnessarille mahdollisuuden nöyryyä Jumalan
puoleen, mutta näin ei tapahtunut, vaikka Jumala antoi hänelle 12
kuukautta aikaa. Jumala tunsu Nebukadnessarin luonteen ja joutui to-
teuttamaan tahtonsa hänessä kovalla kädellä. Jumalan tuomio kohtasi
kuningasta hänen julkisesti ilmoittaessaan ylpeänä oman arvonsa Baa-
belin rakentajana antamatta kunniaa Jumalalle.

28. Sana oli vielä kuninkaan huulilla, kun taivaasta kuului ääni:
"Tämä sana on sinulle, kuningas Nebukadnessar: Olet menettänyt
valtakuntasi! 29. Ihmisten joukosta sinut ajetaan pois, sinä olet
asuva eläinten parissa, saat syödä ruohoa kuin härät, ja seitsemän
vuotta on vierivä ylitsesi, kunnes opit tietämään, että Korkein on
hallitsija ihmisten valtakunnassa ja että hän antaa sen kuninkuu-
den kenelle tahtoo." 30. Se sana kävi heti toteen: Nebukadnessar
ajettiin pois ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa kuin härät ja hä-

nen ruumiinsa kastui yökasteesta. Hänen partansa ja hiuksensa kasvoivat tuuheiksi ja pitkiksi kuin kotkan sulat ja hänen kyntensä pitkiksi kuin lintujen kynnet.

Tällä seitsemällä vuodella ei ole minkäänlaista aikaprofeetallista tulkintaa niin kuin jotkut tulkitsevat. Ne koskivat jakeen 30 mukaan pelkästään kuningas Nebukadnessaria. Tämä ennustus on päinvastoin kertomus siitä, että Jumala tekee, mitä hän tahtoo. Tällä kertaa hän joutui nöyryyttämään Babylonin kuninkaan. Danielin kirjassa sen sijaan on paljon selvempi ja todella merkittävä aikaprofetiä Danielin kirjan kahdeksannessa luvussa, jossa nimenomaan mainitaan kolme kertaa sen koskevan lopun aikaa, mutta siitä sitten tarkemmin myöhemmin, kun käsittelemme tätä lukua. On löydetty lukuisia nuolenpääkirjoituksilla varustettuja savitauluja, jotka kertovat Nebukadnessarin rakennustöistä, mutta ei ole toistaiseksi löydetty sellaisia kirjoituksia, jota osoittaisivat todeksi kertomuksen hänen sairaudestaan, siitä toipumisestaan ja kääntymisestään elävän Jumalan palvelijaksi. On kyllä löydetty joitakin viittauksia hänen outoon käyttäytymisensä mielisairautensa aikana, jolloin hänen poikansa Evil-Merodak olisi ottanut hallitustoimet hallintaansa isänsä sairauden aikana.

31. Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän, ylistän ja kunnioitan Taivaan Kuningasta, jonka kaikki teot ovat oikeat ja kaikki tiet oikeudenmukaiset ja joka pystyy nöyryyttämään ne, jotka elävät ylpeyden vallassa. ”Päivien kuluttua umpeen minä, Nebukadnessar, nostin silmäni kohti taivasta ja sain ymmärrykseni takaisin, ja minä kiitin Korkeinta ja ylistin ja kunnioitin häntä, joka elää ikuisesti: – Totisesti, hänen valtansa on ikuinen valta ja hänen valtakuntansa pysyy polvesta polveen! 32. Maan asukkaat ovat kaikki tyhjän veroiset. Tahtonsa mukaisesti hän tekee taivaan joukoille ja maan asukkaille, eikä ole ketään, joka voisi estää hänen työtään ja joka voisi sanoa hänelle: ”Mitä sinä teet?” 33. ”Silloin minä sain takaisin ymmärrykseni, ja kuninkaallinen mahtini ja loistoni annettiin minulle jälleen. Hovimieheni ja ylimykseni noutivat minut, ja kuninkuuteeni palautettiin ennalleen ja valtani lisääntyi entisestään.

Tällainen järjen menetys ja palautuminen on erikoinen tapaus. En ainakaan itse ole kuullut vastaavanlaista tapausta. Ehkäpä lääketiede

on todennut joskus näin tapahtuneen. Ne ovat niitä ihmeperantumisia, joihin ei löydetä selitystä. Jumalalle on kuitenkin kaikki mahdollista. Nebukadnessarin tapaus oli riittävä todiste hänelle Jumalan voimasta ja vallasta. Hän nöyrtyi lopullisesti. Täytyy todella ihmetellä, että tällaisesta julmasta tyrannista ja itsevaltiaasta tuli arvostettu ja pidetty hallitsija, joka ylisti ja kunnioitti taivaan Jumalaa elämänsä loppuun asti.

Tällaisia vaikuttavia kertomuksia löytyy nykyaikanakin, kun monet entiset Jumalan kieltäjät kokevat uudestisyntymisen ja täydellisen elämän muutoksen. Tämä kertoo myös siitä, että Jumala rakastaa omiaan ja joutuu joskus suurtenkin vaikeuksien kautta palauttamaan omansa oikealle tielle. Tämä kertomus on myös opiksi meille siitä, että oman etunsa ja hyvinvointinsa vuoksi kannattaa antaa elämänsä ehdoitta Jumalalle pysyvästi ja mahdollisimman aikaisin.

Rukous

Herra, jos sydämessämme on ylpeyttä, auta meitä nöyrytyään edessäsi, ettei meitä tarvitsisi nöyryyttää Nebukadnessarin tavoin. Kiitos, että opetat meitä näkemään sinun suuruutesi, sinun valtavat tekoset ja oikean Jumalan tien ja oman pienuutemme. Tahdomme kiittää sinua Taivaan kuningas. Tahdomme palvella sinua koko sydämestämme. Kiitos avustasi. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 5.

Belsassarin pidot

Danielin kirjan viides luku kertoo kultaisen Babylonin viimeisenä päivänä pidetyistä kuningas Belsassarin pidoista. Nämä pidot ovat jääneet historiaan käsitteenä, joka on innoittanut sekä kuva- että säveltaiteilijoita ilmaisemaan tapahtumaan liittyvää häviön ja lopun tunnelmaa. Parhaiten sitä kuitenkin ilmentää Raamatun oma teksti.

1. Kuningas Belsassar järjesti suuret pidot tuhannelle ylimykselleen ja joi viiniä heidän kanssaan.

Nämä pidot pidettiin Babylonin valtakunnan viimeisenä päivänä eli historian mukaan lokakuun 13. päivänä 539 eKr. Antiikin maailmassa tällaiset kuninkaan pidot olivat hyvin suuria ja ne kestivät monta päivää ja niissä saattoi olla tuhansia vieraita.

2. Humalluttuaan Belsassar käski hakea esiin ne kultaiset ja hopeiset astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemin temppelistä; hän näet halusi juoda niistä ylimystensä, vaimojensa ja hovinsa naisten kanssa.

Belsassarin pidoissa palvottiin epäjumalia ja niissä käytettiin Jumalan temppelistä Jerusalemista tuotuja kulta-astioita.

3. Silloin tuotiin kultaiset ja hopeiset astiat, jotka oli otettu Jumalan temppelistä Jerusalemista, ja kuningas sekä hänen ylimyksen-

sä ja vaimonsa ja hänen hovinsa naiset joivat niistä. 4. He joivat viiniä ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumaliaan.

Siellä elettiin kuin viimeistä päivää ja siksi se on hyvä esimerkki siitä, mitä tulee tapahtumaan Jeesuksen tullessa. Maailma elää silloin Raamatun profetioiden mukaan täysin maallisissa nautinnoissa ja huveissa palvoen mammonaa.

5. Silloin tuli äkkiä esiin ihmiskäsi, ja se alkoi kirjoittaa lampun viereen, kuninkaan palatsin kalkittuun seinään. Kuningas näki käden, joka kirjoitti.

Ennen Jeesuksen tuloa maailmassa tapahtuu pelottavia asioita, jotka ilmoittavat armon ajan päättymisen. Belsassarin pidot ovat siitä esikuvana.

6. Silloin hän kalpeni, ja pelko täytti hänen mielensä. Hänen jäsenensä lamaanuivat ja hänen polvensa tutisivat. 7. Kovalla äänellä huutaen kuningas käski tuoda eteensä loitsupapit, kaldealaiset viisaat ja manaajat. Hän julisti Babylonian viisaille: ”Joka pystyy lukemaan tämän kirjoituksen ja esittämään sen tulkinnan minulle, hänet puetaan purppuraan, hän saa kultakäädyt kaulaansa ja pääsee arvossa kolmanneksi tässä valtakunnassa.”

Peloissaan Belsassar kutsui jälleen apuun sen ajan viisaita. Samoin myös armon ajan päättyessä vitsausten alkaessa ihmiset turvautuvat peloissaan maallisiin jumaliin, spiritismiin ja muihin apulähteisiin. Raamatusta löytyy tästä tilanteesta varoittava kuvaus. ”*Koska te sanotte: ”Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa sopimuksen; tulkoon vitsaus kuin tulva, ei se meitä saavuta, sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme ja piiloutuneet petokseen”.* (Jes. 28:15). He tulevat turvautumaan spiritismiin, Saatanan petokseen. Spiritismi tulee näyttämään merkittävää osaa maailmanhistorian loppuvaiheessa.

8. Kaikki kuninkaan viisaat tulivat sisään, mutta kukaan heistä ei pystynyt lukemaan kirjoitusta eikä esittämään sen selitystä kuninkaalle. 9. Silloin kuningas Belsassar joutui kauhun valtaan ja hänen kasvonsa valahitivat valkeiksi. Myös hänen ylimyksensä järkyttyivät.

Näin on Jeesuksen tullessakin. Ihmiset ovat peloissaan, koska eivät löydä Herran sanaa ajoissa, sillä lopputapahtumat tulevat tapahtumaan nopeasti. Tästä Jumalan sanan etsimisestä Amos kirjoittaa seuraavasti: *”Koittaa aika – sanoo Herra Jumala – jolloin minä lähetän maahan nälän. En leivän nälkää, en veden janoa, vaan Herran sanan kuulemisen nälän. Ihmiset hoippuvat mereltä merelle, pohjoisesta itään he harhailevat etsimässä Herran sanaa, mutta eivät löydä. Kauniit neitokset ja nuoret miehet nääntyvät niinä päivinä janoon.”* (Am. 8:11–13 VKR). Todella vakavaa tekstiä ja siksi Jumalan valtakunta on otettava vastaan ajoissa etsikköaikana.

10. Kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen kuullessaan astui leskikuningatar pitosaliin. Hän sanoi: ”Ikuisesti eläköön kuningas! Älä antaudu pelon valtaan, älä turhaan kalpene.

Tämä kuningas ei ollut sama Belsassar, jolle Daniel oli selittänyt aikaisemmat unet. Historia ei pysty varmasti todistamaan hänen sukulaissuhdettaan Nebukadnessariin, joka oli kuollut jo yli 20 vuotta siten. Tämä kuninkaan äiti oli todennäköisesti Nebukadnessarin tytär, jolla oli muistissa tapahtuneet asiat ja Danielin taito selittää unia.

11. Sinun valtakunnassasi on mies, jossa asuu pyhien jumalien henki. Sinun isäsi aikana hänellä havaittiin olevan ymmärrystä, älyä ja viisautta yhtä paljon kuin jumalilla. Isäsi, kuningas Nebukadnessar, korotti hänet enteidenselittäjien, loitsupappien, kaldealaisen viisaiden ja manaajien päämieheksi; niin teki isäsi, kuningas. 12. Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Beltesassar, asuu erityinen henki, ja hänellä on taito ja viisaus selittää unia ja ratkaista arvoituksia ja ongelmia. Kutsuttakoon nyt hänet tänne. Hän osaa selittää tämän kirjoituksen.” 13. Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Kuningas sanoi hänelle: ”Sinä siis olet Daniel, Juudan pakkosiirtolaisia, jotka isäni, kuningas, toi tänne. 14. Minä olen kuullut, että sinussa asuu jumalien henki ja että sinulla on havaittu olevan ymmärrystä, älyä ja harvinaista viisautta.

Näiden jakeiden perusteella Belsassar ei ollut samanlainen luonteeltaan kuin Nebukadnessar ennen nöyryytymistään. Hän ei rankaisut kaldealaisia viisaita heidän kykenemättömyydestään selittää unta vaan mielellään kutsui heti Danielin luokseen. Tuntui ihmeelliseltä,

että kuningas ei tuntenut Danielia, vaikka hän oli ollut korkeassa asemassa ja tunnettu hovissa aikaisemmin. Ilmeisesti Danielin vanhuus oli jo johtanut hänet syrjäiseen asemaan Babylonin valtakunnassa.

15. Nyt on viisaat ja loitsupapit tuotu minun eteeni, jotta he lukisivat tämän kirjoituksen ja esittäisivät minulle sen selityksen, mutta heistä ei ole siihen. 16. Minä olen kuullut, että sinä pystyt selittämään unia ja ratkaisemaan vaikeita ongelmia. Jos nyt pystyt lukemaan kirjoituksen ja selittämään sen minulle, sinut puetaan purppuraan, saat kultakäädyt kaulaasi ja pääset arvossa kolmanneksi tässä valtakunnassa.” 17. Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: ”Pidä lahjasi itse tai anna palkintosi muille, kuningas, mutta kirjoituksen minä voin lukea sinulle ja voin myös ilmoittaa sen selityksen. 18. Kuule minua, kuningas! Korkein Jumala antoi valtakunnan ja suuruuden, kunnian ja loiston isällesi Nebukadnessarille. 19. Sen suuruuden vuoksi, jonka hän oli Jumalalta saanut, kaikki kansat ja kansakunnat, mitä kieliä ne puhuivatkin, pelkäsivät ja vapisivat hänen edessään. Hän surmautti kenet tahtoi, hän jätti eloon kenet tahtoi, hän korotti kenet tahtoi ja alensi kenet tahtoi.

Daniel oli rehellinen, vilpitön ja nöyrä Jumalan palvelija. Hän ei halunnut rikastua saamansa Jumalan lahjan perusteella. Hän halusi käyttää lahjaansa ihmisten auttamiseen ja siksi suostui ilman muuta auttamaan myös kuningasta ilman oman voiton pyyntiä. Myös nyt tarvitaan nöyriä ja Jumalalle kuuliaisia ja lahjomattomia johtomiehiä, jotta maailman hyvinvointi ja tulevaisuus olisi turvattu.

20. Mutta kun hänen sydämensä ylpistyi ja hänestä tuli röyhkeä ja ylimielinen, hänet syöstiin alas kuninkaalliselta valtaistuimelta ja hänen arvoasemansa otettiin häneltä pois. 21. Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta, hänelle annettiin eläimen ymmärrys, hän asui villiaasiensa parissa, hän sai syödä ruohoa kuin härät ja hänen ruumiinsa kastui yökasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala on hallitsija ihmisten valtakunnassa ja että hän antaa sen kuninkuuden kenelle tahtoo.

Kuningas oli nuori ja kokematon ja vailla tietoa oikeasta Jumalasta. Daniel halusi Nebukadnessarin kokemuksien kautta opettaa hänet

tuntemaan oikean Jumalan, nöyrytyään ja antamaan kaikesta kun-
nian Jumalalle. Belsassarin asema ja valta olivat Jumalan käsissä. Kansa
on sellainen kuin kuningas eli kuninkaalla oli suuri vaikutus kansaan.

**22. ”Mutta sinä, Belsassar, joka olet hänen poikansa, et ole nöyr-
tynyt, vaikka olet kuullut kaiken tämän. 23. Sinä olet ylpeydessä-
si noussut Taivaan Herraa vastaan ja antanut tuoda eteesi hänen
temppeleinsä astiat, ja sinä ja sinun ylimyksesi, vaimosi ja hovisi
naiset olette juoneet niistä viiniä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja
kultaisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka ei-
vät näe eivätkä kuule eivätkä mitään tiedä. Mutta Jumalaa, jonka
kädessä on sinun elämäsi ja kohtalosi, sinä et ole kunnioittanut.**

Daniel ei kaunistellut eikä yrittänyt liehakoida vaan hän sanoi suo-
raan ja rohkeasti asiansa. Hän tuomitsi synnin syntinä. Esim. Johan-
nes Kastaja saarnasi rohkeasti parannuksen sanomaa jopa kuningas
Herodekselle. Johanneksen tehtävänähän oli valmistaa kansaa Jeesuk-
sen ensimmäiselle tulemiselle. Johanneksen sanoma koskee myös lo-
pun aikaa. Siksi nykyaikanakin pitäisi saarnata voimakkaasti paran-
nuksen sanomaa, tuomita synti syntinä eikä painaa villaisella. Jumala
on mustasukkainen kunniastaan ja lakinsa noudattamisesta.

**24. Siksi Jumala näki hyväksi lähettää käden piirtämään tämän
kirjoituksen. 25. ”Näin kuuluu seinään piirretty kirjoitus: ’Mene,
mene, tekel u-farsin.’ 26. Ja tämä on sen selitys: ’Mene’ merkitsee,
että Jumala on laskenut sinun kuninkuutesi päivät ja tekee niis-
tä lopun.**

Jumala tunsu Belsassarin luonteen muuttumattomuuden. Hän oli
tehnyt lopullisen ratkaisunsa epäjumaliensa puoleen ja palveli niitä.
Hänen olisi pitänyt huolehtia valtakuntansa hyvinvoinnista ja puolus-
tuksesta. Se että viisaat eivät ymmärtäneet tekstiä, mutta Daniel ym-
märsi sen, kertoo siitä, että vain hengellisesti asennoituneet ihmiset
ymmärtävät Jumalan sanan. Näin se on nykyaikanakin. Maailma kul-
kee kohti tuhoaan, koska ei ole ymmärretty Raamatun viimeisiä varoi-
tuksia Ilmestyskirjassa. Raamattu avautuu vain rukouksella, vilpittö-
mällä mielellä ja ahkeralla sanan tutkimisella. Se on Pyhä Henki, joka
avaa ymmärryksen Raamattuun. ”*Ennen muuta teidän on oltava selvil-
lä siitä, etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neu-*

voin selitettävissä. Yksikään profeetallinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet.” (2. Piet. 1:20–22).

27. ’Tekel’ merkitsee, että sinut on vaa’alla punnittu ja kevyeksi havaittu. 28. ’U-farsin’ merkitsee, että sinun valtakuntasi jaetaan ja annetaan meedialaisille ja persialaisille.”

Danielin kirjan toisessa luvussa totesimme, kuinka Jumalan valitsema Kyyros valloitti Babylonin kaupungin samana yönä, kun siellä oli pakanalliset pidot ylimmillään. Hän kaivautti Babylonin läpi kulkevalle Eufrat-virrälle uuden uoman kaupungin ympäri ja johdatti vedet sitä kautta. Näin virta kuivui kaupungin sisällä ja Kyyroksen armeija marssi kuivunutta uomaa pitkin kaupunkiin ja yllätti sen asukkaat kesken juhlinnan.

29. Silloin Belsassar käski pukea Danielin purppuraan ja panna kultakäädyt hänen kaulaansa ja kuuluttaa, että hän saisi arvossa kolmantena hallita valtakuntaa. 30. Samana yönä Belsassar, kaldealaisten kuningas, surmattiin, 31. ja meedialainen Dareios sai haltuunsa kuninkuuden kuudenkymmenen kahden vuoden ikäisenä.

Tämä muinaisen Babylonin kukistuminen on esikuva siitä, mitä tulee tapahtumaan nykyiselle Babylonille ennen Jeesuksen takaisin-tuloa, josta on kerrottu Ilmestyskirjassa. ”*Muuan mahtava enkeli otti ison kiven, myllynkiven kokoisen, heitti sen mereen ja sanoi: - Näin paiskataan pois Babylon, tuo suuri kaupunki, eikä sitä löydetä enää.*” (Ilm. 18:21). Nykyinen Babylon, joka merkitsee uskontojen sekoitusta, tulee saamaan loppunsa ihmisten huomattessa viimein, mihin Babylon on heidät johtanut. Siksi on erittäin tärkeätä selvittää oma sidonnaisuutensa Babyloniin jo tässä vaiheessa ennen kuin on liian myöhäistä.

Jeesus sanoo Babyloniasta: ”*Tämän jälkeen näin taas yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja hänen kirkkautensa valaisi koko maan. Hän huusi kovalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut pahojen henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten henkien ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen pesäpaikka. Sen porton viiniä, vihan viiniä, ovat kaikki kansat juoneet, kaikki maailman kuninkaikat ovat irstailleet hänen kanssaan, ja kaikki maail-*

man kauppamiehet ovat rikastuneet hänen vauraudestaan ja ylellisestä elämästään.” Minä kuulin taivaasta toisenkin äänen, joka sanoi: ”Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään.” Hänen syntiensä röykkiö ulottuu jo taivaaseen asti, eikä Jumala unohda hänen pahoja tekojaan.” (Ilm. 18:1–5).

Jumalalla on erityinen kehotus Babylonissa olevalle kansalleen ennen sen kukistumista. Tämä Jumalan kehotus tulee aiheuttamaan uudelleen helluntain tapaisen suuren herätyksen Jumalan pelastussuunnitelman päättävänä työnä. Raamattu nimittää tätä tapahtumaa myöhäissateeksi ja kevätsateeksi. Se tulee kypsyttämään viljan valmiiksi. Tämä myöhäissade, uusi helluntai, on jatkoa Ilmestyskirjan 14. luvun kolmen enkelin sanomalle, joka valmistaa ihmiskuntaa lähtemään pois Babylonista ja Jeesuksen takaisintulolle.

Jumalan kirkkaus tulee valaisemaan koko maailman ennen Jeesuksen takaisintuloa. Jumalan kansalle valkenee lopullisesti Babylonin eksyttävä toiminta. Jae kaksi kuvaa hyvin voimakkaasti Babylonin demonista tilaa. Kirkkoon on tullut pakanallisia Raamatun vastaisia oppeja ja erilaisia ihmiskäskyjä. Yhtenä suurimpana oppina on sielun kuolemattomuus, jota ylläpitävät neitsyt Marian ja muiden pyhimysten rukoileminen sekä spiritismi sen eri muodoissaan. Jae kolme kertoo myös hyvin voimakkaasti sen maailmanlaajuisesta demonisesta vaikutuksesta. Kaikki kansat ovat omaksuneet sen eksyttäviä oppeja ja tapoja.

Tämä Jumalan kehotus: ”*Lähtekää pois, jättäkää hänet*”, tulee aiheuttamaan suuren herätyksen maailmassa ja Jumalan kansa lähtee pois Babylonista. Tämä osoittaa selvästi, että Babylonissa on kaikesta huolimatta vilpittömiä ja rehellisiä Jumalan lapsia. He tulevat kuulemaan, ymmärtämään ja toteuttamaan Jumalan kutsun. Ne, jotka eivät tottele Jumalan kutsua, joutuvat niihin hirvittäviin vitsauksiin, joista on kerrottu ennen Jeesuksen tuloa Ilmestyskirjan 16. luvussa. Babylonin synnit ulottuvat taivaaseen asti eli Babylon ei tule tekemään parannusta, joten ainoa mahdollisuus on todella lähteä sieltä ulos Jumalan seurakuntaan.

Jeesus vertasi Nooan aikaa tulemuksensa aikaan. Nooa rakensi arkia ja saarnasi 120 vuotta varoittaen ihmisiä vedenpaisumuksesta. Ilmestyskirjan 14. luvun sanomaa on jo julistettu yli 170 vuotta varoit-

taen ihmisiä Babylonin erheistä ja valmistaen ihmisiä Jeesuksen tuloa varten. Nooan aikana ihmisten oli konkreettisesti tultava arkkiin. Samoin lopun aikana ihmisten on erottava Babylonin kirkoista ja liityttävä Jumalan seurakuntaan. Arkki on juuri seurakunnan vertauskuva. Jumalan todellinen seurakunta on se, joka julistaa tätä viimeistä armonsanomaa, kolmen enkelin sanomaa, jonka tehtävä on palauttaa Raamatun opetukset ja totuudet alkuperäisen iankaikkisen evankeliumin mukaiseksi. Tämä Babylonista poislähteminen on Jumalan rakkauden sanoma, jonka hän on antanut omalle kansalleen. Se on otettava tosissaan ja myös toteutettava käytännössä. Jos sinä rakastat Jumalaa, niin sinä toteutat myös tämän käskyn, vaikka se saattaa aiheuttaa suuriakin menetyksiä ihmissuhteissa. Jumala on oltava ensimmäisellä sijalla.

Rukous

Herra, auta meitä oppimaan esi-isistämme ja -äideistämme, heidän elämänsä kokemuksista ja jumalanpalveluksestaan, ettemme tulisi ylpeiksi ja pilkkaisi Jumalaa, vaan kunnioittaisimme häntä. Herra, anna meille nöyrää mielenlaatua toteuttaa sinun tahtoasi elämässämme eikä vastustaa sitä. Kiitos, että annat armosi jokaiselle nöyryvälle jopa pilkkaajallekin tuomion sijasta. Kiitos Jeesus, että se on sinun sovitustyösi perusteella mahdollista tänäänkin. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 6.

Daniel leijonien luolassa

On kulunut noin 60 vuotta siitä, kun nuori Daniel päätti lujasti olla saastuttamatta itseään kuninkaan pöydän ruualla ja viinillä. Sotavankeuteen joutuneen nuorukaisen ura oli ollut harvinaisen loistokas. Nebukadnessarin hovissa hänen asemansa oli monessa mielessä parempi kuin useimpien muiden. Hän oli arvostettu viisautensa ja suoraselkäisyytensä tähden. Tässä luvussa näemme, kuinka Daniel, joka oli jo yli 85-vuotias, joutui salajuonen uhrina vielä kerran koetukseen uskollisuudestaan Jumalaa kohtaan.

2. Dareios näki hyväksi asettaa valtakunnan hallintoa hoitamaan satakaksikymmentä satraappia, jotka hän sijoitti kaikkialle valtakuntansa alueelle. 3. Heidän esimiehinään oli kolme ylivalvojaa, ja Daniel oli yksi näistä. Satraappien tuli tehdä heille tili toimistaan, jotta kuningas ei joutuisi kärsimään vahinkoa.

Historia kertoo, että Babylonin kukistumisen jälkeen Babylonian hallitsi noin vuoden ajan Dareios-niminen henkilö ennen Persian kuningas Kyyrosta.

4. Daniel osoittautui etevämmäksi kuin toiset valvojat ja satraapit,

sillä hänessä oli erityinen henki. Siksi kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon.

On harvinaista, että valloitetun valtakunnan pääministeristä tehdään uuden valtakunnan hallituksen jäsen. Danielissa vaikutti Pyhä Henki.

5. Silloin toiset valvojat ja satraapit alkoivat etsiä sopivaa aihetta voidakseen syyttää Danielia valtakunnan vahingoittamisesta. Mitään syytöstä he eivät kuitenkaan pystyneet esittämään, sillä Daniel oli rehellinen eikä mitään laiminlyöntiä tai rikkomusta löytynyt.

Kateus, joka oli alun perin Lusiferin kapinan lähtökohta, johti yritykseen Danielin syrjäyttämiseksi ylivalvojan tehtävästä. Daniel joutui näin salajuonen uhriksi. Kuinka usein kuulemme myös nykyisin juonittelevista valtataisteluista kilpailijoiden voittamiseksi.

6. Silloin nuo miehet sanoivat: ”Me emme pysty löytämään Danielia vastaan mitään, ellemmme sitten löydä jotakin hänen uskonostaan.”

Kateus johtaa vaikka minkälaisiin keinoihin ja tekoihin, joilla ihminen saadaan syylliseksi. Nyt se tapahtui uskonnon kautta, kun se poikkesi enemmistön uskonnosta. He olivat tarkkailleet Danielin elämää ja huomanneet hänen säännölliset rukoushetkensä, johon he perustivat salajuonensa.

7. Valvojat ja satraapit riensivät yhdessä kuninkaan luo ja sanoivat hänelle näin: ”Ikuisesti eläköön kuningas Dareios!

Imartelu on vaikuttava tekijä ihmisen taivuttamiseksi omaan tahtoon.

8. Kaikki valtakunnan valvojat, käskynhaltijat ja satraapit, hovimiehet ja maaherrat ovat yksimielisiä siitä, että tulisi antaa seuraava kuninkaallinen asetus ja vahvistaa tällainen määräys: Jos joku kolmenkymmenen päivän aikana tästä lähtien rukoilee jotakin keneltä tahansa jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet heitettäköön leijonien luolaan. 9. Julista nyt, kuningas, tämä määräys ja anna laatia se kirjallisena, niin että se on Meedian ja Persian ikuisen lain mukaan peruuttamaton.”

Salajuonen onnistumiseksi kuningasta pehmitettiin, taivuteltiin ja ylistettiin pitkän aikaa. Sen jälkeen vedottiin kuninkaan valta-asemaan ja palvontaan. Kuningas oli tietysti imarreltu eikä hän siksi osannut ajatella seurauksia. Asia tehtiin myös kiireellisesti, jotta kuninkaalla ei olisi harkinta-aikaa riittävästi. He tiesivät, että kuninkaan käsky oli peruuttamaton ja että Daniel ei tulisi antamaan periksi.

10. Niin kuningas Dareios antoi laatia kirjallisen määräyksen.

Langetettuaan tuomion kuningas kuitenkin katui tekoaan, mutta hän ei voinut sitä enää peruuttaa. Näin Daniel joutui salajuonen uhriksi.

11. Kun Daniel sai tietää, että tällainen määräys oli annettu, hän meni taloonsa. Sen kattohuoneen ikkunat olivat Jerusalemiin päin, ja kolme kertaa päivässä Daniel polvistui siellä ja rukoili ja kiitti Jumalaansa, niin kuin hänellä ennenkin oli ollut tapana. 12. Kun nuo miehet riensivät yhdessä paikalle, he tapasivat Danielin hartaasti rukoilemassa Jumalaansa.

Tämän jakeen perusteella tuntuu siltä, että Daniel oikein uhmaten halusi näyttää jumalanpalveluksensa. Herää kysymys, että oliko tämä viisasta vai olisiko hänen pitänyt jotenkin lievittää toimiaan. Ehkäpä Danielin jumalanpalvelus oli niin tunnettua, että sen peitteleminen olisi ollut epämielekästä. Nyt hän ainakin sai heti Jumalan turvakseen ja siinä mielessä hänen tekonsa oli oikein.

13. Silloin he menivät kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Kuningas! Sinähän olet antanut kirjallisen määräyksen, että jos joku kolmenkymmenen päivän aikana rukoilee jotakin keneltä tahansa jumalalta tai ihmiseltä paitsi sinulta, kuningas, hänet heitettäköön leijonien luolaan.” Kuningas vastasi: ”Se määräys on peruuttamaton, niin sanoo Meedian ja Persian laki.”

Miehet tiesivät nyt onnistuneensa salajuonessa, koska kuninkaan sana oli peruuttamaton.

14. Silloin he sanoivat kuninkaalleen: ”Daniel, joka on Juudan pakkosiirtolaisia, ei ole välittänyt sinusta, kuningas, eikä antamastasi kirjallisesta määräyksestä, vaan kolme kertaa päivässä hän

rukoilee rukouksensa.” 15. Kun kuningas kuuli tämän, hän tuli murheelliseksi ja alkoi miettiä, kuinka voisi pelastaa Danielin. Auringonlaskuun saakka hän etsi keinoa säästääkseen hänet rangaistukselta.

Kuningas arvosti Danielia ja nyt hän huomasi tulleen salajuonen uhriksi. Hänellä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin suostua antamaan määräyksen Danielin tuomitsemiseen. Hän tiesi, että ei ollut kysymys kuninkaan kunnioittamisesta vaan pelkästään kateudesta Danielia kohtaan.

16. Mutta miehet riensivät jälleen yhdessä kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: ”Muista, kuningas, että Meedian ja Persian lain mukaan ei mitään kuninkaan antamaa määräystä tai asetusta saa muuttaa!”

Kun mitään ei ollut tapahtunut asian suhteen, miehet riensivät uudelleen nopeasti kuninkaan luo, koska he tiesivät kuninkaan ajattelevan Danielin pelastusta. He vetosivat jälleen Meedian ja Persian lakiin, ettei mitään kuninkaan antamaa lakia voida peruuttaa.

17. Silloin kuningas käski noutaa Danielin ja heittää hänet leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: ”Sinun jumalasi, jota sinä alati palvelet, pelastakoon sinut!”

Kuninkaalla oli pieni toive siitä, että Danielin Jumala pelastaisi Danielin. Hänellä oli hyvin nöyrä asenne antaessaan käskynsä. Siinä ei ollut minkäänlaista ylpeyttä kuten edellisellä kuninkaalla. Hänellä ei ollut muuta mahdollisuutta kuin suostua antamaan määräyksen Danielin tuomitsemiseen. Hän olisi kyllä voinut peruuttaa määräyksen, mutta ylpeys kuninkaana ei sallinut sitä, sillä muutoin hän olisi menettänyt valtansa.

18. Luolan suulle tuotiin kivi, ja kuningas sulki sen sinetillään ja ylimystensä sineteillä, ettei mikään voisi muuttaa Danielin kohtaloa. 19. Sen jälkeen kuningas meni palatsiinsa. Hän vietti yönsä paastoten eikä huolinut luokseen naista, ja uni pakeni hänen silmistään.

Tämä Danielin tapaus oli kuninkaalle hyvin tärkeä. Hän tiesi toimineensa väärin ja oli hyvin huolissaan Danielista. Siksi hän nöyränä

ja huolestuneena vietti levottoman yön miettien pelastaisiko Danielin Jumala hänet.

20. Aamun koitteessa kuningas nousi ja kiirehti leijonien luolalle. 21. Tultuaan luolan suulle hän huusi Danielia murheellisella äänellä ja sanoi: ”Daniel, elävän jumalan palvelija! Onko jumalasi, jota sinä alati palvelet, pystynyt pelastamaan sinut leijonilta?” 22. Daniel vastasi: ”Ikuisesti eläköön kuningas! 23. Minun Jumalani lähetti enkelin sulkemaan leijonien kidan, eivätkä ne vahingoittaneet minua, koska Jumalani havaitsi minut viattomaksi, enkä minä ole tehnyt mitään väärää myöskään sinua kohtaan, kuningas.”

Hän kiiruhti heti aamulla välittömästi katsomaan, oliko Daniel vielä elossa ja oliko Jumala pelastanut hänet. Jumala on sanassaan kehoittanut kunnioittamaan kuningasta. Daniel toteutti tässäkin asiassa Jumalan käskyn, vaikka hänet oli tuomittu kuolemaan. Puhutteleva esimerkki tästä asiasta oli myös Daavidin suhtautuminen kuningas Sauliin. Hän ei voinut vahingoittaa Herran voideltua, vaikka hän olisi inhimillisesti ollut oikeutettu siihen. Daniel ylisti kuningasta ja ennen kaikkea Jumalaa ihmeellisestä teosta. Jumala hallitsee eläintenkin toimintoja. (Vertaa Matt. 24:9,19, ja 10:17–23 sekä Ps. 91:9–13).

24. Kuningas ilahtui kovin ja käski nostaa Danielin luolasta. Hänet nostettiin ylös, eikä hänessä ollut mitään vammaa, sillä hän oli luottanut Jumalaansa. 25. Silloin kuningas käski noutaa ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää heidät lapsineen ja vaimoineen leijonien luolaan. Eivätkä he olleet ehtineet luolan pohjalle, kun leijonat jo kävivät heidän kimppuunsa ja raatelivat heidät.

Kuningas oli petettynä menetellyt väärin ja hän oli nyt todella iloinen huomattamansa arvostamansa ja väärin tuomitsemansa Danielin olevan elossa. Nyt vain toteutui itämaisen käytännön mukaan hänen vastustajiensa ja heidän perheittensä surma. Jumalan käskyn mukaan perhe ei ole vastuussa perheenjäsenten teoista. Jokainen on itse vastuussa teoistaan, vaikka perheellä on suuri vaikutus jäseniinsä.

26. Sitten kuningas Dareios kirjoitti kaikille maailman kansoille

ja kansakunnille, mitä kieliä ne puhuivatkin: ”Kaikkiinainen menestys teille! 27. Minä annan seuraavan käskyn: Kaikkialla valtani piirissä vavisten pelättäköön Danielin Jumalaa, sillä hän on elävä Jumala ja ikuisesti pysyvä, hänen kuninkuutensa ei koskaan häviä eikä hänen valtansa koskaan lopu. 28. Hän pelastaa ja vapauttaa, hän antaa ennusmerkkejä ja tekee ihmeitä taivaassa ja maan päällä, hän, joka pelasti Danielin leijonien kynsistä.”

Kuningas Nebukadnessarin tavoin myös Kuningas Dareios tunnusti todellisen Jumalan voiman ja sen, että vain todelliset Jumalan palvelijat pääsevät osallisiksi Jumalan käsittämättömästä ja yliluonnollisesta suojeluksesta. Danielin uskollisuus ja Jumalan suojelus sai tämän pakanallisen kuninkaan tunnustamaan, että Danielin Jumala oli todellinen Jumala, jonka valtakunta pysyy iankaikkisesti.

29. Ja Daniel menestyi Dareioksen hallitessa ja sen jälkeen myös persialaisen Kyyroksen valtakunnassa.

Näin myös koko valtakunta sai siitä tulevan siunauksen. Loppujen lopuksi Danielin urhea koettelemus ja uskollisuus Jumalalle olivat suureksi siunaukseksi koko kansalle. Tämä on jokaisen Jumalan palvelijan etuoikeus Danielin tavoin osoittaa uskollisuutta Jumalalle.

Maailman historian lopputapahtumissa vitsausten aikana, joista on kerrottu Ilmestyskirjan 15. luvussa, Jumalan kansaa tullaan Danielin tavoin syyttämään heidän uskontonsa takia niistä hirvittävästä vitsauksista, mihin maailma on joutunut ja erityisesti pedon merkin ottaneet ihmiset. Jumala tulee myös ennen kokemattomien vaikeuksien keskelä pelastamaan kansansa ihmeellisellä tavalla. ”*Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan*”. (Dan. 12:1). Ja ”*Onnettomuus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun majaasi. Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet*”. (Ps. 91:10,11).

Tämä ahdistuksen aika on hirvittävä koettelemus Jumalan kansalle, mutta jokainen uskollinen jumalan lapsi kestää sen. He ovat varmoja Jumalan suojeluksesta ja pelastuksestaan. He ovat edeltä käsin tutustuneet Jumalan sanaan ja luottavat siihen. Taivaan sotajoukot tulevat suojelemaan heitä jumalattomien ihmisten hyökkäyksiltä. Kristus on

sanonut: ” *Ja nyt, kansani, mene huoneisiisi, sisälle, sulje ovet jäljessäsi. Pysy piilossa lyhyt hetki, kunnes raivo on ohi. Sillä itse Herra lähtee asuinpaikastaan vaatiakseen maan asukkaat tilille kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet*”. (Jes. 26:20). Uskolliset Jumalan lapset tulevat kuitenkin saamaan osakseen valtavan perinnön, Jumalan valtakunnan kansalaisuuden.

Rukous

Kiitos Danielin uskollisuudesta sinulle elävä ja todellinen Jumala kuoleman edessä. Sinä, joka suljit leijonien kidat, voit suojella myös meitä kaikelta pahalta ja pelastaa tästä kurjuuden maasta ikuisen rakkauden valtakuntaasi. Kiitos, että meillä on kolminkertainen Puolustaja: Isä, Poika ja Pyhä henki ja vielä kaksikolmososa enkeleistä. Haluamme turvallisesti jäädä sinun suuren Jumalan huolen pitoon. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 7.

Danielin näky neljästä eläimestä ja ihmiskasvoisesta olennoista

Danielin kirjan toisessa luvussa Jumala ilmoitti profeetta Danielin kautta kuningas Nebukadnessarille unessa nähdyn kuvapatsaan muodossa koko maailman historian etukäteen maailmanvaltojen muodossa. Tässä seitsemännessä luvussa Jumala ilmoittaa Danielille unessa samat maailmanvallat petoeläinten muodossa kertoakseen näiden valtojen petomaisesta luonteesta ja toiminnasta. Molemmissa näyissä maailman historia tulee päättymään Jumalan valtakunnan iankaikkiseen olemassaoloon. Nämä näyt on annettu Jumalan kansaa varten rohkaisuna ja todistuksena siitä, että Jumala on kansansa tukena aina ajan loppuun asti.

1. Belsassarin, Babylonian kuninkaan, ensimmäisenä hallitusvuotena Daniel näki vuoteellaan unen ja näkyjä. Hän kirjoitti ne muistiin, ja hänen kertomuksensa kuuluu näin.

Kuningas Nabunaidin hallitusaika oli 556–539 eKr. Hän oli kui-

tenkin muuttanut Temaan vuonna 553 eKr. ja jättänyt Baabelin esikoisensa Belsassarin haltuun ja myös sotajoukon. Belsassarin ensimmäinen hallitusvuosi oli näin ollen 553 eKr. Daniel oli tällöin yli 70-vuotias.

2. Näin sanoi Daniel: Minä näin näyssäni yöllä, miten taivaan neljä tuulta panivat valtameren äkkiä kuohumaan.

Neljällä tuulella kuvataan koko maailmaa käsittäviä sotia, miekkaa, hävitystä ja tuhoa. Kirjallisuudestakin on tuttu sanonta: sodan tuulet. ”Näin sanoo Herra Sebaot: - Minä murren Elamin mahdin, särjen sen jousen. Minä tuon Elamin kimppuun neljä tuulta neljältä ilmansuunnalta”. (Jer. 49:35–36). Vesillä kuvataan kansanjoukkoja. ”Vielä enkeli sanoi: ”Vedet, jotka näit, ne, joiden äärellä portto asuu, ovat kansoja, joukkoja, maita ja kieliä”. (Ilm. 17:15).

3. Merestä nousi neljä suurta eläintä, kaikki erilaisia.

Eläimillä kuvataan valtakuntia. ”Ja minulle vastattiin: - Neljäs eläin tarkoittaa neljättä valtakuntaa, joka on syntyvä maailmaan.” (Dan. 7:23). Samaa tapaa seurataan vielä tänäkin päivänä. Puhutaan Suomen leijonasta, Venäjän karhusta ja USA:n kotkasta. Näin taistelujen ja sotien seurauksena syntyi suurista kansanjoukoista neljä suurta valtakuntaa toisiaan seuraten aivan kuin toisen luvun kuvapatsasennustuksessa.

4. Ensimmäinen oli kuin leijona, ja sillä oli kotkan siivet. Minun katsellessani siltä revittiin siivet ja se nostettiin maasta ja pantiin seisomaan kahdelle jalalle kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän

Ensimmäistä valtakuntaa eli Babyloniaa kuvataan leijonana, jolla oli kotkan siivet. Kotkan siivet kuvaavat sitä nopeutta, jolla Babylon kehittyi maailmanvallaksi. Siipien repäiseminen pois taas kuvaa sen valloitusten päättymistä. Leijona on Babylonin vertauskuva. Esim. arkeologisissa kaivauksissa on löydetty Babylonialaisia rahoja, joissa on siivekäs leijonan kuva, ja myös seinillä on leijonan kuvia. Profeetat Jesaja ja Jeremia nimittävät Babyloniaa myös leijonaksi. Leijona asetettiin kahdelle jalalle niin kuin ihminen ja sille annettiin ihmisen sydän. Tämä kuvaa Babylonin muuttumista kesyksi ja mukavuutta rakastavaksi kansaksi. Babylon valloitettiin kesken juhlien ja juomin-

kien Meedia-Persian toimesta. Sen hallitusaika oli 605–539 eKr. ja kuningas oli Belsassar, jonka hallitusaika oli 556–539 eKr.

5. Ja katso, oli toinen eläin, karhun kaltainen, joka seisoi toisella suunnalla, ja sillä oli kolme kylkiluuta suussaan hampaitten välissä. Sille sanottiin: ”Nouse, syö paljon lihaa.”

Toista maailmanvaltaa eli Meedia-Persiaa kuvaa karhu, joka nostettiin toiselle kyljellensä ja sillä oli suussa kolme kylkiluuta. Toisella kyljellä lepäävä nälkäinen karhu kuvaa sattuvasti Meedia-Persian kaksoisvaltakuntaa, jonka mahti lepäsi Persian varassa. Kolme kylkiluuta karhun suussa kuvaavat niitä kolmea valtakuntaa, jotka Meedia-Persia valloitti saaliikseen eli Lyydian, Babylonin ja Egyptin.

6. Vielä minä näin, että oli kolmaskin eläin, kuin pantteri, jolla oli neljä linnunsiipeä selässään, ja sillä eläimellä oli neljä päätä, ja sille annettiin valta.

Kolmatta maailmanvaltaa eli Aleksanteri Suuren Kreikkaa kuvataan pantterina, jolla oli neljä linnunsiipeä ja neljä päätä. Pantterilla ja neljällä linnunsiivellä kuvataan sitä valtavaa nopeutta, jolla Kreikka kehittyi maailmanvallaksi. Neljä päätä kuvaa niitä sotapäälliköitä, jotka jakoivat vallan ja alueet Kreikassa Aleksanterin kuoltua. He olivat Kassander, Lysimakhos, Ptolemaios ja Seleukos. Aleksanteri suuri hallitsi vuosina 356–323 jKr. Hänen kuolemansa jälkeen Kreikan imperiumin alamäki alkoi kiihtyä, kunnes 22. kesäkuuta 168 eKr. Pynidian taistelussa Aleksanteri Suuren valtakunta tuhoutui 144 vuotta itse Aleksanterin kuoleman jälkeen.

7. Ja vielä minä näin yöllisessä näyssäni, että oli neljäs eläin, pelottava, kauhistuttava ja hyvin väkevä. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja ruhjoi kaiken ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin aikaisemmat eläimet, ja sillä oli kymmenen sarvea.

Neljäs maailmanvalta, jota kuvataan hirmuisella pedolla, kuvaa osuvasti rautaista Roomaa ja sen valloitusten voimaa. Se on erilainen kuin muut eläimet, koska sen perustalle syntyi paavinvalta. Rooma jakaantui sitten Itä- ja Länsi-Roomaan ja Länsi-Rooma edelleen kansainvaelluksen seurauksena kymmeneen sarveen eli valtioon: alemanit, frankit, burgundit, sveevit, vandaalit, länsigootit, anglosaksit, itä-

gootit, longobardit, ja herulit, joista muodostuivat sitten Euroopan nykyiset valtiot.

8. Minä katselin niitä sarvia ja näin, että niiden väliin kasvoi vielä pieni sarvi, ja entisistä sarvista kolme irtosi sen tieltä.

Tämän jakeen mukaan on näiden kymmenen Rooman maailmanvallasta jakaantuneiden valtioiden joukosta nouseva aluksi pieni valta. Historia kertoo, että tämä pieni sarvi eli paavinvalta syrjäytti kolme edellisistä valtioista eli herulit, vandaalit ja itägootit.

8. Ja katso, sillä sarvella oli silmät, ihmisen silmien kaltaiset, ja suu, joka puhui suuria sanoja.

Ihmisen silmät kuvaavat älykkyyttä ja valtioviisautta. Paavinvalta ei perustunut voimaan vaan valtioviisauteen, älykkääseen menettelyyn ja häikäilemättömään kielenkäyttöön. Historia todistaa, että paavinvalta nousi ilman armeijoiden voimaa maallisia valtatekijöitä suuremmaksi.

9. Kun minä sitä katselin, istuimet asetettiin paikoilleen, ja Iki-aikainen istuutui. Hänen pukunsa oli valkea kuin lumi ja hänen hiuksensa ja partansa kuin puhdas villa. Hänen valtaistumuksensa oli tulen liekkejä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. 10. Hänen luotaan lähti liikkeelle tulinen virta. Tuhannet ja taas tuhannet palvelivat häntä, miljoonat seisoivat odottaen hänen edessään. Oikeus asettui istumaan, ja kirjat avattiin.

Yhdeksännen jakeen perusteella tämä oikeus tapahtuu pienen sarven eli katolisen vallan toimiessa maan päällä. Iki-aikainen eli Isä Jumala tulee toimimaan siinä tuomarina. Kahdeksannessa luvussa tulemme tarkemmin käsittelemään tätä oikeudenkäyntiä ja sen alkamisajankohtaa.

11. Minun yhä katsellessani se eläin surmattiin niiden suurien sanojen vuoksi, jotka sarvi oli puhunut, ja sen ruumis tuhottiin, heitettiin roihuavaan tuleen. 12. Myös muilta eläimiltä riistettiin valta, mutta niiden annettiin jäädä eloon määrähetkeensä saakka.

Tämä oikeudenkäynti tulee kestävänsä maailman loppuun eli Jeesuksen tuloon asti, koska siinä mainitut valtakunnat ja pieni sarvi tu-

levat saamaan loppunsa. Tällöin jokaisen ihmisen elämänkirja on tutkittu ja pelastus on ratkaistu.

13. Yhä minä katselin yöllisiä näkyjä ja näin, miten taivaan pilvien keskellä tuli eräs, näöltään kuin ihminen. Hän saapui Ikiaikaisen luo. Hänet saatettiin Ikiaikaisen eteen, 14. ja hänelle annettiin valta, kunnia ja kuninkuus, kaikkien kansojen, kansakuntien ja kielten tuli palvella häntä. Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei katoa, eikä hänen kuninkuutensa koskaan häviä.

Jeesus käytti itsestään nimitystä Ihmisen Poika. Tämä Jeesuksen käyttämä nimi itsestään esiintyy Vanhassa testamentissa ainoastaan tässä kohdassa. Se kertoo tämän oikeudenkäynnin tärkeydestä ja Jeesuksen asemasta siinä. Hän tulee Ikiaikaisen eli Isä Jumalan antamana taivaassa vastaanottamaan vallan, kunnian ja valtakunnan, jotka annetaan hänelle tämän oikeudenkäynnin tuloksena.

15. Minä, Daniel, tunsin, miten henkeni minussa tuli levottomaksi, ja pääni näyt pelottivat minua. 16. Minä lähestyin yhtä niistä, jotka seisoivat siellä, ja pyysin häntä tarkasti selittämään kaiken tämän. Hän vastasi ja kertoi minulle näiden asioiden selityksen: 17. ”Nuo neljä suurta eläintä tarkoittavat, että neljä valtakuntaa nousee hallitsemaan maailmaa. 18. Mutta Korkeimman pyhät saavat vallan ja ottavat haltuunsa kuninkuuden ikuisuuksien ikuisuuteen saakka.”

Kahdessa viimeisessä jakeessa on ilmaistu koko maailman historia tiivistetyssä muodossa. Näiden neljän valtakunnan jälkeen on Jumala pystyttävä iankaikkisen valtakunnan. Tämän maailman historia tulee päättyämään ja Jeesus tulee takaisin. Ihminen palautetaan siihen alkuperäiseen täydelliseen tilaan, johon hänet oli alun perin suunniteltu ja tarkoitettu.

19. Sitten minä halusin saada selvän tiedon neljännessä eläimestä, joka oli erilainen kuin kaikki muut, hyvin pelottava, jonka hampaat olivat rautaa ja kynnet pronssia, joka söi ja ruhjoi kaiken ja tallasi tähteet jalkoihinsa.

Neljä eläintä eli valtakuntaa ovat siis Babylonia, Meedia-Persia, Kreikka ja Rooma. Rooma oli erilainen kuin muut eläimet, koska sen perustalle syntyi paavinvalta eli tällainen poliittinen ja hengellinen valta.

20. Halusin myös tietää niistä kymmenestä sarvesta, jotka olivat sen päässä, ja vielä siitä sarvesta, joka kasvoi esiin ja jonka tieltä putosi pois kolme sarvea, tuosta sarvesta, jolla oli silmät ja suuria sanoja puhuva suu ja joka näytti muita sarvia suuremmalta.
21. Minun katsellessani tuo sarvi ryhtyi sotaan pyhiä vastaan, ja se voitti heidät ja piti heitä vallassaan, 22. kunnes Ikiaikainen saapui ja Korkeimman pyhät saivat oikeutensa ja tuli hetki, jolloin pyhät ottivat haltuunsa vallan. 23. Ja minulle vastattiin: - Neljäs eläin tarkoittaa neljättä valtakuntaa, joka on syntyvä maailmaan. Se valtakunta on erilainen kuin muut valtakunnat, ja se syö koko maailman ja tallaa ja murskaa sen. 24. Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka tulevat hallitsemaan sitä valtakuntaa. Heidän jälkeensä nousee vielä yksi. Hän on erilainen kuin edelliset ja kukistaa kolme kuningasta.

Paavinvallan tuntomerkit jatkuvat. Se nousi näiden kymmenen kunnin eli valtakunnan keskeltä syrjäyttämällä kolme valtakuntaa eli herulit, vandaalit ja itägootit. Uskonnollisena valtana se on erilainen kuin muut vallat. Kymmenen sarvea eli kuningasta ovat Länsi-Roomasta jakautuneet kymmenen valtiota.

25. Uhmaten hän puhuu Korkeinta vastaan,

Paavinvalta syyllistyi Korkeinta vastaan muuttamalla Raamatun oppeja ja kieltämällä Raamatun antamisen kansalle. Sitä ei käännetty kansan kielelle. Siitä käytettiin vain latinankielistä käännöstä, mitä kieltä mikään kansakunta ei enää keskiaikana puhunut. Jumalanpalveluseremoniatkin olivat latinankieliset. Jumalan sanaa jouduttiin lukemaan salaa, jopa henkensä menettämisen uhalla. Pyrkimys estää kansaa lukemasta Raamattua olivat todella sanojen puhumista Korkeinta vastaan.

25. tuhoaa Korkeimman pyhiä ja pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain.

Paavinvalta tuhosi pimeänä keskiaikana esim. inkvisitiolaitoksen kautta Korkeimman pyhiä arvioiden mukaan noin 50 miljoonaa toisin ajattelevaa ihmistä.

Jumalan laista, kymmenestä käskystä, ainoastaan lepopäiväkäsky koskee juhla-aikaa. Paavinvalta on muuttanut sen niin, että kristikunta viettää sen mukaisesti nykyisin yleisesti sunnuntaita, viikon ensimmäisenä.

mäistä päivää, lepopäivänä. Kristus pyhitti lepopäivänä sapatin, viikon seitsemännen päivän, meidän lauantaimme, kymmenen käskyn mukaan. Samoin tekivät apostolit ja alkuseurakunta.

Tämä muutos Kymmeneen käskyyn jää kuitenkin vain pyrkimykseksi niin kuin teksti kertoo, koska Jumalan kansa tulee palauttamaan sapatin oikealle paikalle eli viikon seitsemännelle päivälle. Jumalan laki, kymmenen käskyä, on voimassa ikuisesti ja siis myös sapattikäsky. Jeesus sanoi: *”Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut.”* (Matt. 5:18).

Paavi on itse sanonut: *”Paavilla on valta muuttaa aikoja, kumota lakeja, vapauttaa kaikista asioista, vieläpä Kristuksen määräyksistä.”* Katolisesta Katekismuksesta löydämme kymmeniin käskyihin tulleet muutokset, jotka ovat siirtyneet osittain myös suomalaiseen katekismukseen,

Paavinvalta poisti toisen käskyn, kuvainpalvontakäskyn, *”Älä tee itsellesi patsasta äläkä muutakaan jumalankuvaa, älä siitä, mikä on ylhäällä taivaalla, älä siitä, mikä on alhaalla maan päällä, äläkä siitä, mikä on vesissä maan alla. Älä kumarra äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Aina kolmanteen ja neljännenteen polveen minä panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaa-din tilille ne, jotka vihaavat minua. Mutta polvesta polveen minä osoitan armoni niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.”* (2. Moos.20: 4–6).

Paavinvalta lyhensi englannin kielisen Raamatun mukaan neljännen käskyn eli lepopäiväkäskyn 94 sanasta 8 sanaan ja jakoi kymmenennen käskyn eli himoitsemiskäskyn kahteen käskyyn, jotta luku kymmenen tulisi täyteen.

25. Korkeimman pyhät annetaan hänen armoilleen ajaksi, kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

Paavinvallan valtakausi on aika, kaksi aikaa ja puoliaikaa eli profetalliset 1260 vuotta, jonka katsotaan rajoittuneen vuosille 538–1798. Tämä aikajakso on ilmoitettu Raamatussa kaikkiaan seitsemän kertaa hiukan eritavalla merkiten kuitenkin samaa eli päivä/vuosiperiaatteella laskettuna 1260 vuotta (Hes. 4:6 ja 4. Moos. 14:34). Paavius sai kristikunnassa ylivallan vuonna 538, kun Rooman keisari Justinianus

kirjeessään tunnusti Rooman piispan kaikkien kirkkojen pääksi. Paavin valta murtui hetkellisesti vuonna 1798 Ranskan vallankumouksessa, jolloin Napoleonin sotapäällikkö Berthier otti paavin vangiksi.

Kaikki tämän seitsemännän luvun esittämät kymmenen pienen sarven tuntomerkkiä sopivat täsmällisesti paavinvaltaan. Myös muut Raamatun esittämät antikristuksen tuntomerkit sopivat tarkoin paavinvaltaan. Uskonpuhdistajat omaksuivat tämän antikristuskäsityksen. Evankelis-luterilaisen kirkon tunnuskirjoissa luemme Lutherin ja hänen kannattajiensa käsityksen: ”Paavin ja hänen kannattajiensa valtakuntaan sopivat täysin vastakristuksen tuntomerkit. Paavali näet Tessalonikalaiskirjeessään kuvaillessaan vastakristusta nimittää häntä ’vastustajaksi, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tahti jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala’. Hän siis puhuu eräästä, joka hallitsee kirkossa – ei pakanallisista kuninkaista – ja tätä hän nimittää Kristuksen vastustajaksi, tämä kun on sommitteleva evankeliumin kanssa ristiriitaisen opin ja vaativa itselleen jumalallista arvovaltaa” (s.278). ”Kun tilanne on tällainen, on kaikkien kristittyjen varottava osallistumasta paavin jumalattomaan oppiin, pilkkaamisiin ja raakaan julmuuteen. Heidän pitää siis hyljätä ja kirotta paavi kannattajineen vastakristuksen valtakuntana, niin kuin Kristus on käskenyt” (s. 279).

26. Mutta oikeus on istuva tuomitsemaan, ja hänen valtansa otetaan häneltä pois, se tuhotaan ja hävitetään lopullisesti. 27. Kuninkuus ja valta ja valtakuntien mahti kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Sen kansan valtakunta on ikuinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja tottelevat sitä.

Paavinvalta on hallinnut kristikuntaa valtauskontona erheillään koko kristikunnan ajan, mutta nyt sen hallintakausi loppuu lopullisesti, koska tuomio julistetaan sen ylle. Jumalan todelliset pyhät tulevat saamaan Jumalan uuden valtakunnan iankaikkisesti ja kaikki palvelevat ja tottelevat Jumalaa oikealla tavalla.

Tässä seitsemännessä luvussa ei kerrota Jeesuksen takaisintulosta, tiedämme Danielin kirjan toisen luvun kuvapatsasennustuksen mukaan, että seuraava valtakunta on Jumalan valtakunta. Jeesus saapuu ja perustaa iankaikkisen valtakunnan.

28. Tähän päättyy kertomus. Minua, Danielia, pelottivat nämä ajatukseni, niin että minä kalpenin, mutta tämän asian minä säilytin sydämessäni.

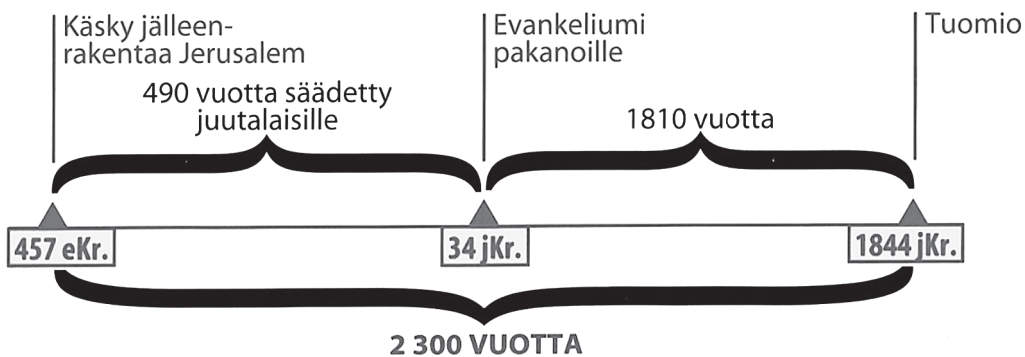
Tämän luvun näyt olivat Danielin mielestä pelättäviä näkyjä kansojen historiasta, suuresta kirkkokunnasta ja Jumalan kansan tuomiosta. Ne ovat myös hämmästyttäneet sen jälkeen monia Raamatun tutkijoita.

Jumala johtaa kansojen historiaa. Valtakunnat vuoron perään katosivat, koska sen hallitsijat ja näin koko kansa eivät katsoneet olla Jumalasta riippuvaisia vaan olivat pitäneet valtakuntansa loistokkuutta ihmillisenä saavutuksena. Jumalan laki oli poljettu maahan ja kansojen keskuudessa oli vallinnut jumalattomuus ja turmelus. Näin tulee päättymään myös nykyinen maailma sen valtavine rakennelmineen ja kehityksen aikaansaannoksineen.

On hämmästyttävää todeta, miten tarkasti historia on mennyt Jumalan ilmoituksen mukaan. Ei voi muuta kuin todeta Jumalan valtaisuus, tieto ja asioiden johtaminen. Tämä ennustus antaa täyden varmuuden Jumalan olemassaolosta ja Raamatun luotettavuudesta. On lohdullista tietää, että maailmamme on Jumalan varmoissa käsissä ja hän tulee viemään kaiken loppujen lopuksi onnelliseen päätökseen. Tämä ennustus osoittaa myös sen, että me elämme maailman historian viimeisiä päiviä. Jeesus tulee pian takaisin ja palauttaa ihmiskunnan siihen alkuperäiseen asemaan ja tilaan, johon se oli alun perin tarkoitettu ja luotu. Tämä oli hyvin rohkaiseva ja lohduttava ennustus ja se antaa voimaa elää kaiken sen myllerryksen ja pahuuden keskellä, jossa ihmiskunta tällä hetkellä elää.

Rukous

Kiitämme Danielin kirjasta Raamatuissamme ja siitä, että sinä Jumala halusit profetallasi ja meille näyttää, mitä tapahtuu tulevaisuudessa. Saamme todeta historiasta useiden Danielin profetioiden toteutuneen suuremmilta osin maailman valtojen ja pienen sarven osalta. Monet kärsimykset ovat kohdanneet uskovia, mutta kiitos rakas Jumala, että parempaa on tulossa. Kiitos, että pyhät saavat sinun ikuisen ja rakkauden valtakuntasi omakseen. Jeesuksen nimesä. Aamen.

Luku 8.

Danielin näky pässistä ja vuohipukista

Danielin kirjan kahdeksas luku kertoo jälleen näystä, jonka Daniel sai kaksi vuotta edellisen näyn jälkeen eli vuonna 551 eKr. Näky käsittelee Persian ja Kreikan välistä valtataistelua ja sitä seurannutta antikristuksen toimintaa.

1. Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena tuli minulle, Danielille, jälleen näky, aikaisemmin näkemäni lisäksi. 2. Kun näin tämän näyn, olin Susan linnassa, Elamin maakunnassa, ja näyssä minä huomasin olevani Ulaijoen rannalla. 3. Kun kohotin katseeni, näin pässin seisomassa joen rannalla,

Kuningas Belsassarin kolmas hallitusvuosi oli siis 551 eKr. Nebukadnessar oli kuollut 12 vuotta aikaisemmin. Daniel oli tällöin noin 72-vuotias. Elam on maakunta Babylonin ja Tigrisvirran itäpuolella, jossa on Susanin kaupunki. Ulajjoki laskee Tigrisvirtaan. Tämä näky alkaa Meedo-Persian kaksoisvaltakunnasta. Babylonia ei enää mainita, koska sen valta oli loppumaisillaan.

3. ja pässillä oli kaksi pitkää sarvea, joista toinen oli pitempi kuin toinen, ja se pitempi kasvoi myöhemmin esiin. 4. Minä näin pässin puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään, eivätkä muut eläimet kyenneet vastustamaan sitä, eikä ketään voitu pelastaa joutumasta sen ruhjomaksi. Se teki mitä tahtoi ja tuli yhä mahtavammaksi.

Se, että toinen sarvi oli pitempi, kertoo Persian noususta mahtavammaksi. On merkille pantavaa, että eläinhahmojen yksityiskohdat täsmäävät tarkalleen edellisen näyn eläinhahmojen kanssa hiukan eri tavalla kuvattuna. Pässi eli Meedo-Persia esitetään itämaisena valtakuntana, joka valtasi alueita kuten lännessä Babylonin, Syyrian ja Vähä-asian, pohjoisessa Armenian ja Skyyytian ja etelässä osan Arabiaa, Egyptin ja Etiopian. Näin siitä tuli mahtava ja laaja valtakunta. Sarvet kuvaavat hyvin tämän kaksoisvaltakunnan voimasuhteita.

5. Sitä katsellessani tuli lännestä vuohipukki koko maan yli, tuskin maanpintaa koskettaen, ja sillä pukilla oli otsassaan mahtava sarvi. 6. Se tuli aivan sen kaksisarvisen pässin luo, jonka olin nähnyt seisovan joen rannalla, ja se juoksi pässiä vastaan koko vihasa voimalla. 7. Minä näin, kuinka se pässin luo tultuaan kävi kiukkuisesti sen kimppuun ja murskasi sen molemmat sarvet, eikä pässi pystynyt pitämään puoliaan. Pukki kaatoi sen maahan ja polki sen jalkoihinsa, eikä kukaan voinut auttaa sitä.

Vuohipukki kuvaa seuraavaa hämmästyttävällä nopeudella syntynyttä maailmanvaltaa eli Kreikkaa ja mahtava sarvi sen otsassa Aleksanteri suurta. Aleksanteri suuren sotajoukot tulivat tunnetuksi hävitysimmästään. He elivät ryöstämillään ruokavaroilla.

8. Vuohipukki tuli hyvin mahtavaksi, mutta sen ollessa mahtavimmillaan sen suuri sarvi katkesi ja tilalle nousi neljä suurta sarvea, yksi kuhunkin ilmansuuntaan.

Vuohipukki eli Aleksanteri Suuren Kreikka valloitti hämmästyttävällä nopeudella koko silloin tunnetun maailman. Suuri sarvi katkesi eli Aleksanteri Suuri kuoli kesken valloitustaan 33-vuotiaana. Aleksanterin kuoltua Kreikan valtakunta jakaantui neljään osaan hänen kenraaliensa kesken.

**9. Yhdestä niistä puhkesi esiin pieni sarvi, joka kasvoi kasvami-
taan etelää, itää ja Ihanaa maata päin.**

Olemme jo tutkineet edellisissä luvuissa profetioita eri maailmanvalloista ja todenneet, että pienellä sarvella kuvataan Rooman maailmanvaltaa ja siitä noussutta paavinvaltaa. Roomasta tuli mahtava valtio sekä mahdollista että alueiltaan. Se valloittikin suuren osan nykyistä Eurooppaa, Etu-Aasiaa ja Pohjois-Afrikkaa. Jopa ihana maa eli Palestiina joutui sen vallan alle.

10. Se kasvoi aina taivaan joukkojen tasalle, ja se pudotti maahan taivaan joukkoja ja tähtiä ja tallasi ne jalkoihinsa. 11. Se kasvoi ja uhmasi jo taivaan joukon valtiasta, ja valtiaalta otettiin pois päivittäinen uhri ja hänen temppelinsä turmeltiin perustuksia myöten.

Tämä uskonnollis-poliittinen valta vainosi todellisia ja uskollisia Jumalan palvelijoita. Keisarillisen Rooman ehdottomasti järkyttävin teko oli Jeesuksen surmaaminen. Päivittäisen uhrin poistaminen merkitsee sitä, että Jeesuksen ja hänen opetuksiensa tilalle tuli aivan jotakin muuta. Temppelin turmeleminen kuvaa Jerusalemin temppelin hävitystä vuonna 70 jKr.

12. Päivittäisen uhrin sijaan pantiin jumalaton ja väärä palvelus, ja totuus sortui maahan. Ja sarvi menestyi yhä kaikissa toimituksissaan.

Tämä sarvi eli paavinvalta sai aikaan väärän jumalanpalveluksen erilaisine traditioineen ja siitä tuli maailmanlaajuinen uskonnollinen valta. Tällaisista väärän jumalanpalveluksen eli Jeesuksen opetuksen tilalle tulleista asioista voitaisiin mainita esim. seuraavia asioita.

Pappi on asetettu Jumalan ja ihmisen välimieheksi, kun taas Raamatun mukaan Jeesus on meidän ainoa välimiehemme.

Kristuksen sijaiseksi on asetettu kirkko ja paavi.

Kristuksen pappeuden tilalle on asetettu ns. Pietarin suksessio eli seuraanto, joka merkitsee sitä, että paavin asema perustuu Jeesuksen Pietarille annettuun valtuutukseen ja jatkuu katkeamattomana ajan loppuun asti oikeudella päästää ja pidättää synnit. Raamatun mukaan seurakunnassa on uskovien yhteinen ja yleinen pappeus.

Kristuksen erehtymättömyys on korvattu paavin erehtymättömyydellä. Raamatun mukaan Kristuksella on ainoastaan erehtymättömyys. Kukaan kuolevainen ihminen ei voi ottaa hänen asemaansa.

Messu on asetettu Kristuksen veren tilalle. Esim. ehtoollisessa leipä ja viini muuttuvat Kristuksen ruumiiksi ja vereksi. Raamatun mukaan ehtoollinen on Kristuksen kuoleman muistojuhla, jossa ei ole edellä mainittua konkreettista merkitystä.

Neitsyt Maria on asetettu palveluksen kohteeksi jopa edelle Kristusta. Hän palvelee taivaassa välittäjänä ja rinnakkaissovittajana Jeesuksen kanssa. Raamatun mukaan Mariaa kuolevaista ihmistä ei voida asettaa Jumalan paikalle, vaikka hän onkin saanut erikoisaseman Jumalan synnyttäjänä.

Näillä toimenpiteillä paavin valta riisti ja pimensi puhtaan evankeliumin ja täytti sen omalla antikristillisellä teologiallaan, jota se toteuttaa ajan loppuun asti. Jumalan todellinen kansa taistelee sitä vastaan ja tulee valmistamaan oman kansansa puhtaan evankeliumin valolla Jeesuksen tuloa varten.

13. Sitten minä kuulin pyhiin enkelien puhuvan, ja yksi heistä kysyi toiselta: ”Kuinka kauan meidän täytyy katsella tätä? Päivittäinen uhri on poissa, jumalattomuus levittää tuhoa, ja pyhäkkö ja palvelus on tallattu maahan!”

Israelin kansan maanpäällisen pyhäkön palvelukseen sisältyi joka päivä erilaisia uhreja, jotka kuvasivat Kristuksen kertakaikkista uhria Jumalan pelastussuunnitelmassa. Päivittäisten uhrien lisäksi oli suuri sovituspäivä, joka oli tuomion päivä, vuoden vakavin ja juhlallinen päivä. Kansan synnit siirrettiin lopullisesti pois pyhäköstä. Tämä temppelipalvelus loppui, kun Kristus uhrattiin kertakaikkisena uhrina kaikkien syntien sovittamiseksi. Tämän pyhäkköpalveluksen tilalle tuli nyt paavillisen Rooman toimesta väärä jumalanpalvelus. Siksi enkeli kysyi, että kuinka kauan tämä väärä jumalanpalvelus tulisi kestävänsä eli koska pyhäkkö ja siinä toimitettava palvelus jälleen palautetaan.

14. Toinen vastasi: ”Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.”

Tässä on sitten enkelin vastaus edellisen jakeen kysymykseen koskien paavinvallan väärän jumalanpalveluksen päättymistä. Tämä on Raamatun pisin ja mielestäni tärkein aikaennustus, jota tarkastelemme hiukan myöhemmin tämän ja seuraavan luvun yhteydessä.

15. Kun minä, Daniel, katselin sitä näkyä ja koetin ymmärtää sen tarkoituksen, huomasin edessäni seisomassa miehen kaltaisen olennon, 16. ja minä kuulin ikään kuin ihmisen äänen Ulain rantojen yllä, ja se huusi ja sanoi: ”Gabriel, selitä hänelle tämä näky.” 17. Hän tuli aivan viereeni, ja hänen lähestyessään minä kauhistuin ja heittäydyin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: ”Ihminen, sinun tulee ymmärtää, että se näky koskee lopun aikaa.” 18. Hänen puhuessaan minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. Sitteen hän kosketti minua ja nosti minut jälleen seisomaan. 19. Hän sanoi: ”Katso, minä teen sinulle tietäväksi, mitä on tapahtuva vihan ajan lopussa, sillä näky koskee lopun aikaa.

Enkeli toistaa tässä kahdesti, että näky tarkoittaa lopun aikaa. Me elämme nyt kaikkien Raamatun kohtien perusteella lopun ajassa. Lopun aika tarkoittaa paavinvallan päättymisen jälkeistä aikaa vuodesta 1798 eteenpäin ja vihan aika tarkoittaa paavinvallan eli pimeän keskiajan aikaa 538–1798. Kristuksen välitystyö taivaassa päättyy pian eli pyhäkkö tulee puhdistetuksi. Kaikkien pelastettujen synnit on silloin poistettu pyhäköstä ja Kristus on valmis tulemaan maan päälle noutamaan omansa. Raamatusta ei löydy enää eteenpäin liittyviä aikaennustuksia.

20. Kaksisarvinen pässi, jonka näit, tarkoittaa Meedian ja Persian kuninkaita. 21. Vuohipukki on Kreikan valtakunta, ja suuri sarvi sen otsassa on valtakunnan ensimmäinen kuningas. 22. Sarven murtuminen ja tilalle nousseet neljä sarvea tarkoittavat, että siitä kansasta nousee neljä kuningaskuntaa. Niillä ei kuitenkaan ole ensimmäisen kuninkaan voimaa.

Olemme jo tutustuneet näihin eläinsymboleihin, mutta nyt enkeli vahvistaa meille niiden merkityksen, joten kerrataan lyhyesti. Kaksisarvinen pässi kuvaa kaksoisvaltakuntaa Meedo-Persiaa. Vuohipukki kuvaa Kreikan valtakuntaa ja suuri sarvi sen otsassa kuvaa kuningas Aleksanteri Suurta.

Kreikan valtakunta hajosi sitten Aleksanterin kuoltua ja jakaantui neljään valtakuntaan hänen sotapäälliköillensä. Nämä valtakunnat kiistelivät ja taistelivat keskenään Välimeren satamista ja näin menettivät valta-asemaansa.

23. Ja kun niiden valta on lopullaan, kun jumalattomuuden määrä on täysi, on nouseva häikäilemätön kuningas, juoniin perehtynyt. 24. Hänellä on valtava voima, hän tuottaa tavatonta tuhoa, menestyy kaikessa mitä tekee ja tuhoaa maan mahtavia ja pyhiin kansaa. 25. Viekkään älynsä vuoksi hän menestyy petollisissa toimissaan ja kasvaa sydämeltään ylpeäksi ja tuhoaa monia rauhankin aikana. Myös ruhtinaiden ruhtinasta vastaan hän nousee, mutta käden koskematta hänet murskataan. 26. Ja näky illoista ja aamuista, jonka sait, on tosi. Mutta pidä salassa se näky, sillä se koskee tulevia päiviä.”

Häikäilemätön kuningas kuvaa sitten Rooman valtaa ja sen jatkajaa paavinvaltaa ja sen toimintaa Jumalan kansaa ja itse Jumalaa vastaan.

Enkeli halusi ilmoittaa, kuinka varma ja tosi näky on ja että se avautuu vasta tulevinä päivinä eli lopun aikana. Hän toistaa siis tämän pitkän ajanjakson merkityksen kolmannen kerran. Historia on sitten todistanut, että tämän näyn merkitys avautui Jumalan kansalle vasta lopun aikana ja historia todistaa myös ne tapahtumat, jotka liittyivät taivaallisen pyhähkön puhdistamiseen ja tuomion aikaan.

Katsotaan hiukan Pyhähkön uhripalveluksien merkitystä. Uhraaminen on lähtöisin jo sieltä syntiinlankeemuksesta lähtien. Kain ja Abel olivat ensimmäiset ihmiset, jotka uhrasivat Herralle. Jumalan miehet ovat siitä lähtien uhranneet kautta vanhan liiton historian esikuvatena Jeesuksen uhria ristillä. Uhraaminen päättyi, kun Jeesus oli kertakaikkinen uhri.

Mooses rakennutti erämaassa pyhähkön Jumalan antaman ohjeiden mukaan. Siinä Jumala opetti Israelin kansalle pelastussuunnitelmansa erilaisten uhrien ja toimitusten kautta. Viaton uhrikaritsa kuvasi Jeesusta Kristusta ristillä. Tämä temppelipalvelus loppui, kun Kristus uhrattiin kertakaikkisena uhrina kaikkien syntien sovittamiseksi. Kun Jeesus sitten uhrattiin, pyhähkön esirippu repesi kahtia ja näin näköyhteys kaikkeinpyhimpään aukeni ja se oli merkinä maallisen pyhäkköpalveluksen päättymisestä.

Katsotaan nyt sitten tarkemmin jakeessa 14 mainittua aikaennustusta. Raamatun aikaennustuksissa päivä tarkoittaa vuotta. Tämä tulkinta löytyy monista Raamatun kohdista. Tässä ennustuksessa 2300 iltaa ja aamua eli päivää tarkoittaa siis 2300 vuotta eli on kysymys 2300 vuoden pituisesta ajanjaksosta.

Tämän ennustuksen lähtövuotta ei ole ilmoitettu tässä luvussa vaan se löytyy seuraavasta luvusta, johon paneudumme tarkemmin ensi kerralla. Yhdeksännessä luvussa kerrotaan, että Jerusalemin oli rauniona 70 vuotta ja Esran kirjassa on sitten ilmoitettu tämä lähtövuosi, joka oli sama kuin Jerusalemin jälleen rakentamisen käskyvuosi. Lähtövuosi on Raamatun ja historian mukaan 457 eKr. Kun vuoteen 457 eKr. lisätään 2300 vuotta, tullaan vuoteen 1844, jolloin siis tapahtui ennustuksessa mainittu pyhäkön puhdistaminen.

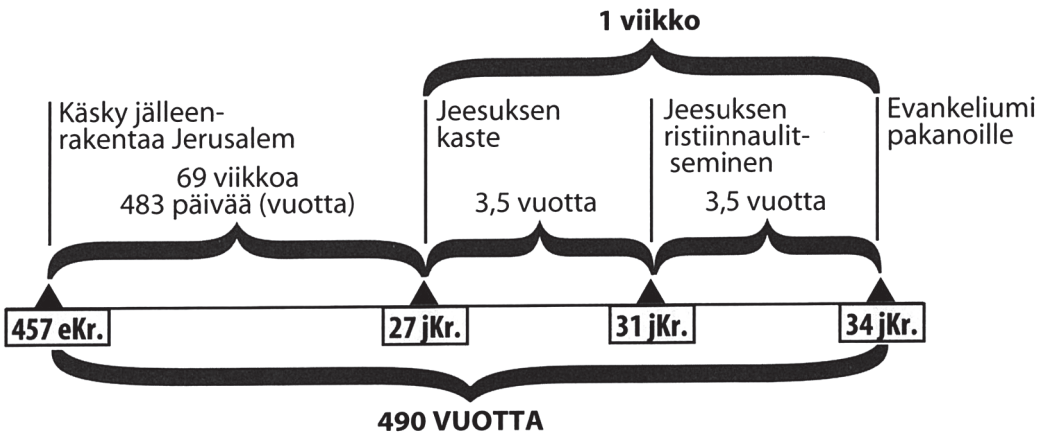
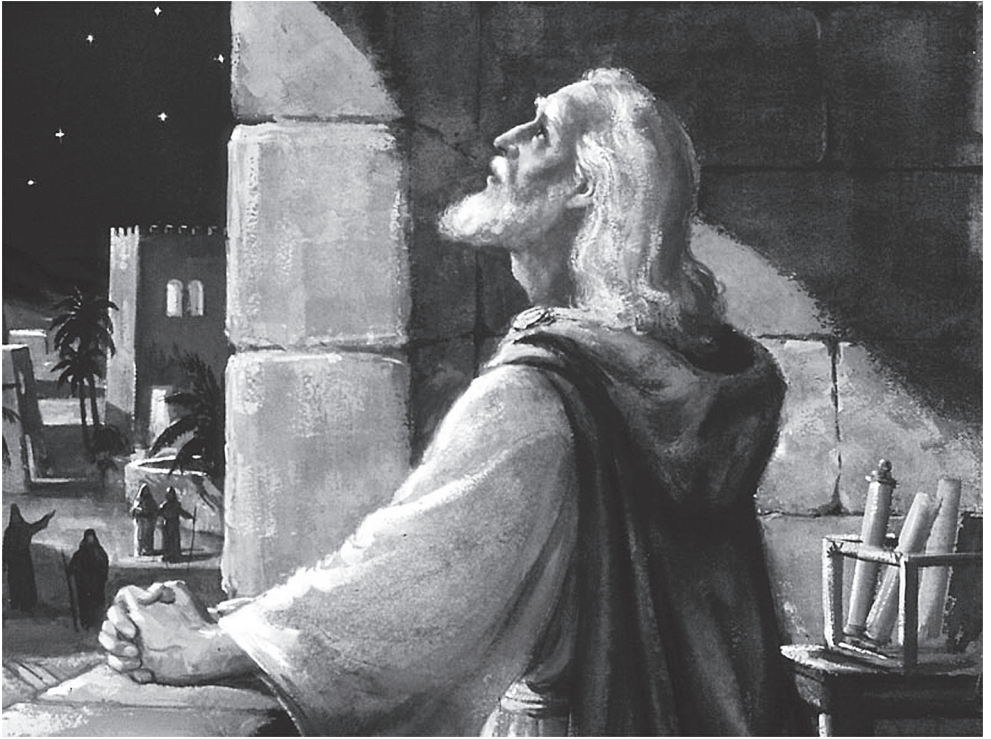
Maallista pyhäkköä ei silloin enää ollut, joten on kysymys heprealais-kirjeessä mainitusta taivaallisesta pyhäköstä ja sen kunniaan nousemisesta eli puhdistamisesta. Silloin eli vuonna 1844 alkoi taivaallisen pyhäkön puhdistus eli Jumalan kansan syntien poistaminen maallisen pyhäkön vertauskuvan mukaan. Me elämme tällä hetkellä tätä taivaallisen pyhäkön puhdistamisen aikaa eli tuomion aikaa, josta Raamattu kertoo useissa kohdissa. Siihen viittaa myös edellisessä luvussa oleva näky tuomiosta. Molemmat näyt tapahtuvat samaan aikaan pienen sarven aikana. Tästä tuomion ajasta ja sen merkityksestä kerrotaan tarkemmin Raamatussa monissa kohdissa ja myös historia todistaa sen tapahtuneen.

27. Minä, Daniel, olin uupunut ja sairas jonkin aikaa. Sitten minä nousin ja palvelin jälleen kuningasta. Minä olin hämmentynyt näystäni enkä saanut siihen selvyyttä.

Daniel halusi kuitenkin väsymyksestä huolimatta saada lisää valoa tähän näkyyn. Niin tärkeänä ja merkittävänä hän sitä piti. Seuraavassa luvussa enkeli tulee sitten ilmoittamaan Danielille lisää valoa näyn ymmärtämiseen.

Rukous

Kiitos Herramme, että olet jälleen paljastanut meille profetian salaisuuksia, kertonut, mikä koskee lopun aikaa eli meidän aikaamme. Kiitos Jeesus, että sinä olet meidän syntiemme sovittaja, ei mikään kirkko tai pappi. Kiitos pyhän veresi puhdistavasta voimasta. Kiitos, ettei meidän tarvitse rahalla tai hyvillä teoilla ostaa anteeksiantoa. Voimme tulla sinun tykösi sellaisina kuin olemme. Kiitos, että sinä annat kaiken anteeksi, kun kadumme syntejämme ja pyydämme niitä anteeksi. Iloitsemme sinusta henkilökohtaisesta Vapahtajastamme ja pelastuksen lahjastasi. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 9.

Danielin synnintunnustus – Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa eli seitsemänkymmentä kertaa seitsemän vuotta

Oli kulunut vuosia edellisen luvun näystä. Oltiin Daarejaveksen, Ahasveroksen pojan ensimmäisessä hallitusvuodessa 538 eKr. Israelin kansa ja Daniel olivat olleet jo lähes 70 vuotta Babylonin vankeudessa pakkosiirtolaisina. Daniel oli tuskissaan, että pidentäisikö Jumala heidän vankeusaikaansa tottelemattomuuden takia. Siksi hän kääntyi tuskissaan Jumalan puoleen, tunnusti sekä omat että kansansa synnit. Jumala oli sanonut Jeremian kautta, että heidän pakkosiirtolaisuutensa tulisi kestämään 70 vuotta.

1. Ensimmäisenä vuonna siitä kun meedialainen Dareios, Kserkseen poika, oli tullut kaldealaisten kuninkaaksi, 2. hänen ensimmäisenä hallitusvuotenaan, minä, Daniel, kirjoituksia tutkiessani havaitsin, että Herra oli ilmoittanut profetta Jeremialle niiden vuosien määrän, jotka Jerusalemin oli oleva raunioina, ja se luku oli seitsemänkymmentä vuotta.

Daniel löytää Jeremian kirjasta, että Jerusalemin on rauniona 70 vuotta ja että Jumala sen jälkeen tulee palauttamaan kansansa takaisin Jerusalemiin. ”*Koko tämä maa tulee täyteen raunioita ja autioituu, ja nämä kansat palvelevat Babylonian kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.*” (Jer. 25:11). ”*Näin sanoo Herra: Kun Babylonian seitsemänkymmentä vuotta ovat kuluneet, minä otan teidät jälleen huomaani. Minä täytän lupaukseni ja tuon teidät takaisin omaan maahanne.*” (Jer. 29:10).

3. Minä käännyin Herran, Jumalani, puoleen armoa pyytäen, paastosin, pukeuduin säkkivaatteeseen ja istuin maan tomussa. 4. Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, tunnustin syntini ja sanoin: ”Herra, sinä suuri ja pelättävä Jumala, joka pidät voimassa liiton ja olet armollinen niille, jotka sinua rakastavat ja pitävät sinun käskysi! Me olemme tehneet väärin, 5. me olemme tehneet syntiä, olemme rikkoneet sinua vastaan, kapinoineet ja poikenneet sinun käskyistäsi ja laeistasi.

Kun Daniel löysi tämän profetian ja 70 vuotta oli täyttymässä, hän kääntyi rukouksessa Jumalan puoleen. Paasto, säkkivaate ja tomu kuvaavat syvää surua ja murhetta kansansa puolesta. Daniel ei kysy selitystä, hän tietää miksi Jerusalemin on rauniona ja kansa pakkosiirtolaisuudessa.

6. Me emme ole kuunnelleet sinun palvelijoitasi, profettoja, jotka sinun nimessäsi puhuivat kuninkaillemme, ylhäisillemme, isillemme ja koko kansalle. 7. Sinä, Herra, olet oikeudenmukainen, ja me olemme ansainneet osaksemme tulleen häpeän, me Juudan miehet, Jerusalemin asukkaat ja koko Israel, me kaikki, olimme lähellä tai kaukana niissä maissa, joihin sinä olet meidät uskottomuutemme tähden hajottanut. 8. Herra, me olemme saaneet häpeän osaksemme, me ja meidän kuninkaamme, ylhäisemme ja

isämme, sillä me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. 9. Mutta sinä, Herra, meidän Jumalamme, olet armollinen ja voit antaa meille anteeksi, vaikka olemme luopuneet sinusta 10. emmekä ole kuunnelleet sinun ääntäsi emmekä vaeltaneet niiden lakiin mukaan, jotka sinä olet antanut palvelijoittesi, profeettojen, opettaa meille.

Daniel tunnusti Jumalan oikeudenmukaisuuden, vetosi Jumalan armoon ja tunnusti kansansa luopumuksen ja kuuliaisuuden laiminlyönnin.

11. ”Koko Israel on rikkonut sinun lakisi ja poikennut sinun tieltäsi eikä ole totellut sinua. Ja niin meidän päällemme kaatui se kiros ja rangaistus, joka on kirjoitettu Mooseksen, Herran palvelijan, lakiin, sillä me olemme tehneet syntiä sinua vastaan. 12. Sinä toteutit sanasi, jonka olit puhunut meitä ja meidän johtajiamme vastaan, ja tuotit meille niin suuren onnettomuuden, ettei sellaista ole nähty missään muualla taivaan alla kuin Jerusalemissa. 13. Meidän osaksemme tuli koko se rangaistus, josta Mooseksen laissa on kirjoitettu. Me emme yrittäneetkään lepyttää sinua, Herra, meidän Jumalamme, emme luopuneet synneistämme emmekä noudattaneet sinun tahtoasi. 14. Niin sinä sanasi mukaisesti tuotit meille onnettomuuden. Sinä, Herra, meidän Jumalamme, olet oikeudenmukainen kaikissa töissäsi, mutta me teimme väärin, kun emme kuunnelleet sinun ääntäsi.

Daniel tiesi, että kaikki tämä oli rangaistusta, josta oli kirjoitettu Mooseksen laissa.

15. ”Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, sinä, joka voimakkaalla kädelläsi ohjasit kansasi pois Egyptistä ja hankit nimellesi sen kunnian, joka sillä on tänäkin päivänä! Me olemme tehneet syntiä ja rikkoneet sinua vastaan. 16. Herra, sinä olet aina oikeudenmukainen. Sammukoon sinun vihasi ja suuttumuksesi Jerusalemia, omaa kaupunkiasi, ja pyhää vuortasi kohtaan!

Daniel vetosi Jumalan kunniaan, koska Jumala oli johtanut oman kansansa pois Egyptistä

16. Meidän syntiemme tähden ja isiemme rikkomusten vuoksi

ovat Jerusalemin ja sinun kansasi joutuneet kaikkien ympärillä asuvien pilkan kohteeksi.

Daniel oli hyvin huolissaan Jerusalemistä.

17. Kuule nyt palvelijasi rukous ja nöyrä pyyntö, Jumalamme, ja anna armosi loistaa hävitetyille temppelillesi, Herra, kunniaksi itsellesi.

Erityisesti Daniel oli huolissaan Jumalan temppelistä eli pyhäköstä. Hänelle alkoi vähitellen valjeta Dan. 8:14 ennustus pyhäköstä. *”Laske seitsemän vuosiviikkoa eli seitsemän kertaa seitsemän vuotta. Kun vuosiviikkoja on kertynyt seitsemän eli vuosia yhteensä neljäkymmentäyhdeksän,”* (3. Moos. 25:8).

18. Kallista korvasi, Jumalani, ja kuule. Avaa silmäsi ja katso auti-oita raunioitamme ja kaupunkia, joka on omistettu nimellesi! Me tuomme sinulle nöyrät pyyntömme, emme omaan vanhurskauteemme, vaan sinun suureen armoosi luottaen. 19. Herra, kuule! Herra, anna anteeksi! Herra, kuuntele ja täytä pyyntömme! Auta pian, kunniasi tähden, Jumalani! Se kaupunki on sinun nimellesi omistettu, ja sinun kansaasi kutsutaan sinun nimelläsi.”

Daniel lähestyi kunnioittavasti ja nöyrästi Jumalaa tunnustaen kansansa synnit. Hän samaistui täysin kansaansa eikä asettanut itselleen minkäänlaista erikoisasemaa. Hän tunnusti kansansa poikenneen Jumalan käskyistä sekä profeettojen ohjeista ja neuvoista ja näin joutuneensa tuskaan ja ahdistukseen. Hän ei puolustellut millään lailla itseään, vaan vetoaa Jumalan armoon ja rakkauteen omaa kansaansa kohtaan vapauttaakseen kansansa Babylonin alaisuudesta. Hän vetoaa myös siihen, ettei Jumalan kansa tulisi häväistyksi ympärillä olevien kansojen keskuudessa. Hän vetoaa näin Jumalan kunniaan.

Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa eli seitsemänkymmentä kertaa seitsemän vuotta

20. Näin minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnit ja toin Herran, Jumalani, eteen nöyrän pyyntöni hänen pyhän vuorensa Siionin puolesta. 21. Ja iltauhrin aikaan, minun vielä rukoillessani, saapui luokseni nopeasti lentä-

en se mies, Gabriel, jonka jo aikaisemmin olin näyssä nähnyt. 22. Hän neuvoi minua ja sanoi: ”Daniel, nyt olen tullut ohjaamaan ymmärrystäsi oikeaan. 23. Heti kun aloit rukoilla, lähti liikkeelle sana, ja minä tulin kertomaan sen sinulle, sillä Jumala rakastaa sinua. Kuuntele siis tarkoin tätä sanaa, niin ymmärrät näkyäsi:

Tässä meillä on vakuuttava todiste rukouksen kuulemisesta. Asiat tulevat Jumalan tietoon ajatuksen nopeudella. Hän tietää jo ennen rukoustamme pyyntömme ja tarpeemme ja toteuttaa ne tarpeen vaatien välittömästi. Meillä on ihmeellinen Jumala.

24. Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi.

Israelin kansalle annettiin tämä ajanjakso vastaanottaa Jeesus Vapahtajana. Tämä näky on määrätty eli paremmin käännettynä leikattu edellisestä näystä 2300 iltaa ja aamua eli 2300 vuotta. Aikaisemmin todetun päivä/vuosi-tulkinnan mukaan 70 viikkoa vastaa 490 vuotta. Kummallakin näyllä täytyy näin ollen olla sama alkamisajankohta.

24. Sitten jumalattomuus päättyy, synnistä tulee loppu, pahat teot sovitetaan, ikuinen oikeudenmukaisuus saatetaan voimaan, näky ja profetia sinetillä vahvistetaan ja kaikkeinpyhin voidellaan.

Jeesus päätti jumalattomuuden, sovitti syntimme, pahat tekomme ja saattoi voimaan ikuisen oikeudenmukaisuuden. Jeesuksen kuolema vahvistaa sen, että näkyjen alkamisajankohta on oikea ja sama.

Sanasta kaikkeinpyhin on kaksi erilaista tulkintaa. Joidenkin mukaan se tarkoittaa Jeesuksen kastetta eli voitelua ja joidenkin mukaan pyhäkön kaikkeinpyhimmän puhdistamista. Tämä toinen tulkinta on useimpien teologioiden mielestä oikein ja se tarkoittaa, että taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhin voideltiin tehtävänsä vuonna 1844. Teksti ”kaikkeinpyhin voidellaan” vahvistaa myös sen, että 2300 vuoden jälkeinen tapahtuma eli tämä edellisen luvun näky kaikkein pyhimmän kunniaan nousemisesta sisältyy tähän näkyyn.

Israel ei ymmärtänyt Messias-ennustusta. Myöhemmin juutalaiset kielsivät tutkimasta tätä Messias-ennustusta, koska se esittää vastaananomattomia todisteita Jeesuksen messiaanisuudesta. Tämä 2300 iltaa ja aamua on tärkeä totuus nykyajalle.

25. ”Sinun tulee tietää ja ymmärtää: Siitä ajasta, jolloin se sana lähti liikkeelle, Jerusalemin entiselleen palauttamista ja rakentamista koskevan sanan lausumisesta, on voidellun hallitsijan tuloon seitsemän vuosiviikkoa. Ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa rakennetaan kaupunkia ennalleen, toreineen ja vallihautoineen. Mutta vaikeat ajat tulevat.

Esran kirjan seitsemännessä luvussa on kerrottu tämän käskyn antamisesta: ”*kun kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajansa nyt lähettävät sinut Juudaan ja Jerusalemiin. Sinun tulee tutkia, onko siellä noudatettu sinun Jumalasi lakia, jonka tuntija olet*” (Esra 6:14). Kaksi aikaisempaakin Persian kuningasta antoi samantapaisia käskyjä, mutta ne koskivat vain temppelin jälleenrakentamista. Persian kuningas Artahsastan antoi tämän käskyn seitsemäntenä hallitusvuotenaan. Kreikkalaiset käyttivät hänestä nimeä Artakserkses ja tämä nimi on historiallisessa kirjallisuudessa tavallisin. Suuresta tietosanakirjasta löytyy hänen seitsemäs hallitusvuotensa, joka on 457 eKr.

Tässä jakeessa on annettu näiden molempien näkyjen alkamisajankohta, joka on se ajankohta, jolloin annettiin Jerusalemin jälleenrakentamiskäsky. Taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhin voideltiin näin ollen tehtävänsä tämän aikalaskelman mukaan vuonna 1844, jolloin alkoi edellisessä luvussa kerrottu tuomiotapahtuma taivaassa.

Jerusalemin jälleen rakentaminen ajoittui seitsemän vuosiviikon jälkeiseen aikaan eli vuoteen 408 eKr. Raamattu kertoo, että se tapahtui todella vaikeana aikana, kun naapurikansat yrittivät kaikin voimin estää rakentamista. Puolet palvelijoista oli vartiossa aseistettuna. Toinen puoli rakensi muuria miekka vyöllänsä. Vuodesta 457 eKr. oli kuluva voideltuun ruhtinaaseen eli Jeesuksen kasteeseen seitsemän vuosiviikkoa ja 62 vuosiviikkoa eli päivä/vuosi-tulkinnan mukaan 483 vuotta. Kun tämä lisätään vuoteen 457 eKr. ottaen huomioon nollavuoden, tullaan vuoteen 27 jKr., jolloin Johannes kastoi Jeesuksen Jordanilla. Luukkaan evankeliumi kertoo, että Jeesus kastettiin keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuotena, joka on historian mukaan sama kuin vuosi 27 jKr.

26. Ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon kuluttua raivataan voideltu tieltä, eikä kansalla ole enää toista. Uusi hallitsija lähettää väkensä ja saastuttaa kaupungin ja pyhäkön, mutta tulva tekee hä-

nestä lopun. – Ja tuho on säädetty, ja se kestää sodan loppuun asti.

62 vuosiviikon eli vuoden 27 jälkeen Jeesus tuhottiin eli ristiinnaulittiin, eikä häneltä jäänyt ketään. Evankeliumit kertovat, että opetuslapsetkin jättivät hänet. Jerusalem ja pyhäkkö olivat tuomitut hävitykseen, mikä tapahtui Rooman sotajoukkojen toimesta vuonna 70 jKr. Rooma sai sitten loppunsa tulvassa eli kansainvaelluksen pyörteissä ja hajosi pienempiin valtioihin. Näin oli säädetty ja näin myös tapahtui.

27. Hän on tekevä liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi sitä viikkoa hän on lakkauttava teuras- ja ruokauhrin. Ja temppelin ylimmällä kohdalla on oleva turmion iljetys aina siihen saakka kun turmion tuoja vääjäämättä joutuu turmioon.”

Jeesus teki liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi eli seitsemäksi vuodeksi. Näin Israelin kansalle annettiin vielä mahdollisuus seitsemän vuoden aikana vastaanottaa Jeesus Vapahtajanaan. He kuitenkin ristiinnaulitsivat hänet puolessa välissä tätä seitsemää vuotta. Eläinuhrit lakkasivat, sillä Jeesus oli kertakaikkinen ja lopullinen uhri. Evankeliumia alettiin Paavalin toimesta julistaa myös pakanoille vuoden 34 jälkeen. Monet Kristuksen surmaajat saivat sitten surmansa mitä hirvittävimmillä tavoilla ja turmion iljetys eli paavinvalta saa loppunsa aikojen lopussa.

Teuras- ja eläinuhrit lakkautettiin, koska Jeesus oli kertakaikkinen ja lopullinen uhri. Pyhäkön esirippu repeytyi kahtia siitä merkiksi, ”*Silloin temppelin väliverho repesi kahtia, ylhäältä alas asti*” (Mark. 15:38).

Raamatun profetiat ovat ehdollisia riippuen kansan kuuliaisuudesta. ”*Mutta jos se kansa luopuu pahuudestaan, minä muutan mieleni enkä anna rangaistukseni kohdata sitä. Minä voin myös päättää, että rakanan ja istutan kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa tekee pahaa eikä tottele minua, minä muutan mieleni enkä anna sille sitä hyvää, minkä olin luvannut*”. (Jer. 18:8–10). Israelin kansa ei tehnyt paranusta.

Näin Jeesus joutui ennustamaan Juudean hylkäämisen. ”*Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette tahtoneet tulla. Kuulkaa*

siis: teidän temppelinne on jäävä asujaansa vaille”. (Matt. 23:37–38).

Tämä ennustus Jeesuksen elämän tärkeimmistä tapahtumista toteutui tarkalleen hänen elämässään.

Tämä tutkimamme teksti on hyvin vaikeaselkoista. Ymmärtämisen tekee vaikeaksi myös se, että sitä ei ole osattu kääntää tarkalleen sen merkityksen mukaan. Jumala on myös luvannut Danielin kirjassa, että taidolliset eli Jumalalle antautuneet ihmiset ymmärtävät sitä. Tähän meidän on luotettava. Tärkeintä on kuitenkin uskon vahvistukseksi todeta kuinka tarkkaan vuosien tarkkuudella oli ennustettu nämä ihmiskunnan tärkeimmät tapahtumat. Se antaa mitä vakuuttavimman varmuuden siitä, että Raamattu on totta ja Jumalan sanaa. Se on myös mitä vakuuttavin todiste Jumalan ennalta tietämisestä ja ennen kaikkea Jeesuksen jumaluudesta. Se on Raamatun tärkein aikaennustus Jeesuksen elämästä ja kuolemasta. Kun tämä näky todistettaisiin riittävän selvästi ihmisille, kukaan rehellinen ihminen ei voisi olla hyväksymättä Jeesusta Jumalana, ei myöskään nykyinen Israelin kansa. Näin uskoisin.

Danielin kirjan kahdeksannen ja yhdeksännen lukujen näyt ovat mitä vakuuttavin todiste Jumalan olemassaolosta ja pelastussuunnitelmasta. Niissä on koko pelastussuunnitelman ydinasia. Niissä kerrotaan ihmiskunnan lunastus kokonaiskäsitteenä ristin tapahtumana ja yksilön kohdalta tuomion tapahtumana eli ristillä Jeesus antoi koko ihmiskunnalle mahdollisuuden pelastua hänen uhrinsa kautta ja tuomiolla pelastus tapahtuu yksilön kohdalla. Jokainen ihminen on siellä läsnä elämäkirjojensa kautta, jotka tutkitaan (1. Kor. 5:10). Siitä Jeesus kertoo vertauksessa kuninkaanpojan häistä (Matt. 22), jossa kuningas huomasi yhden miehen, jolla ei ollut hääpukua eli Jeesuksen vanhurskauden vaippaa. Hänet heitettiin ulos taivaasta.

Ensimmäinen vaihe oli siis Jeesuksen ristiinnaulitseminen vuonna 30 jKr. ja toinen vaihe tuomion ajan alkaminen vuonna 1844 eli taivaallisen pyhäkön puhdistus synneistä, joka jatkuu aina armon oven sulkeutumiseen asti ennen Kristuksen tulemusta.

Tämä vuosi 1844 oli myös merkittävä tapahtuma maailman historiassa. Silloin se näkyi voimakkaana kristillisenä liikkeenä maailmassa, kun tutkittiin tämän ennustuksen merkitystä ja toteutumista. Silloin syntyi voimakas herätys ja monia kristillisiä yhteisöjä perustettiin. Alettiin odottaa Jeesuksen takaisintuloa. Silloin sai alkunsa myös ad-

venttiseurakunta. Ja se syntyi nimenomaan tämän ennustuksen pohjalta valmistamaan ihmiskuntaa Jeesuksen tuloa varten.

Rukous

Kiitämme rakas taivaan isä siitä, että annoit Danielille selvimmän ennustuksen Jeesuksen ensimmäisen tulon ajasta ja ristinkuolemasta. Kiitämme siitä, että Jeesus tuli maailmaan, kun aika oli täytynyt ja sovitti meidät ristinkuolemallaan syntiemme tähden. Me tunnustamme syntimme. Olemme monesti rikkoneet sinun käskyjäsi ja lyöneet laimin lähimmäisiämme. Olemme kaikki vajavaisia ja puutteellisia. Meidän kansamme on syntinen kansa. Anna sinä rakas Herramme meille anteeksi. Anna armosi osaksemme ja auta meitä heräämään nukkuvasta tilastamme. Emme vetoa omaan vanhurskauteemme vaan sinun vanhurskauteesi. Kiitos armosta ja anteeksiannosta. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 10.

Näky Tigrisvirran rannalla I

Danielin kirjan viimeiset luvut kertovat tulevaisuudessa tapahtuvista Kristuksen ja Saatanan välisistä taisteluista, jotka koskevat Jumalan kansan vaiheita historian aikana. Kymmenes luku on johdantoa näille tapahtumille.

Danielin viimeinen sanoma kattaa kolme lukua Danielin kirjasta – luvut 10, 11 ja 12. Luku 10 on esittely, luku 11 on profetian runko ja luku 12 on yhteenveto. Kaikki nämä kolme lukua kuuluvat yhteen. Näemme luvun 10 asioiden tulevan esille uudelleen luvussa 12. Luku 11 on profetian runko. Se on kaikkein yksityiskohtaisin profetia Danielin kirjassa. Aikaisemmat profetiat ovat puhuneet valtakunnista, mutta luku 11 menee yksityiskohtiin ja puhuu yksittäisistä kunnista. Tämä näky ei ole symbolinen. Luvun 10 sisältö koskee paikallista, senaikaista asiaa. Jerusalemin temppelin uudelleenrakentaminen muodostaa tilanteen, jota osaksi käsitellään. Luku 11 ottaa profetian Danielin näkökulmasta katsottuna Persian aikakaudelta kaukaiseen tulevaisuuteen, jolloin Jumala päättää pelastussuunnitelmansa ja perustaa ikuisen valtakuntansa. Tätä viimeistä tapahtumaa kuvataan sitten luvun 12 neljässä ensimmäisessä jakeessa.

1. Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena ilmoitettiin sanoma Danielille, jonka toinen nimi oli Beltesassar. Ja se sanoma on tosi, mutta sen ymmärtäminen vaatii suurta vaivaa. Tutki tarkasti, niin ymmärrät näyn.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmas hallitusvuosi oli 536 eKr. Daniel oli silloin lähes 90-vuotias. Israelin kansa oli jo palannut pakosiirtolaisuudesta omaan maahansa Juudeaan. Viestit sieltä kertoivat Danielille niistä vaikeuksista, joita Israelin kansa kohtasi naapurikansojen taholta.

3. Niinä päivinä minä, Daniel, vietin suruaikaa kolme viikkoa. 4. Kolmeen viikkoon en syönyt tuoretta leipää, en pannut suuhuni lihaa enkä viiniä enkä voidellut itseäni öljyllä.

Danielilla oli ongelma. Hän rakasti syvästi omaa kansaansa ja ilmeisesti samaistui heidän vaikeuksiinsa surren, paastoten ja rukoillen Jumalalta apua heille. Ehkäpä hän juuri tällä tavalla valmistautui myös ymmärtämään näyn merkityksen.

Danielin suruaika kertoo jostain ongelmasta tuona aikana. Hän ei kerro kuitenkaan tuon ongelman yksityiskohtia eikä luonnetta. Ongelma, mikä vaivasi Danielia, ei ollut se, että voisivatko Juutalaiset palata omaan kotimaahansa, koska se oli jo ratkennut. Ongelman täytyi koskea jotain muuta asiaa, joka kohtasi juutalaisia, kun he olivat saapuneet Jerusalemiin. Efran kirja kertoo meille, että he olivat todella vaikeuksissa.

He pystyttivät alttarin ja alkoivat uhrata. Mutta kun he alkoivat rakentaa itse temppeliä, kohtasivat he vaikeuksia. Samarialaiset tulivat ja halusivat auttaa temppelin rakentamisessa. He olivat Israelilaisen kanssa sekoittuneita jälkeläisiä, jotka olivat jääneet jäljelle maahan, kun Assyrialaiset ja Babylonialaiset olivat vieneet siirtovankeuteen juutalaisia. Ei-juutalaiset ihmiset olivat muuttaneet idästä ja asettuneet valitsemilleen alueille Israelin territoriota. He olivat monijumalisten uskontojen ja epäjumalien palvojia. Juutalaiset paluumuuttajat, muistaen syyn vankeuteensa, olivat peloissaan siitä, että samarialaiset olisivat voineet tuoda noita pakanajumalanpalveluksen muotoja uuteen temppeliin. Siispä he vastustivat samarialaisten tarjousta auttaa temppelin uudelleen rakentamisessa. Tämä on se asia, josta ongelma nousi.

Tullen torjutuksi samarialaiset kääntyivät jarruttamaan ja vastustamaan rakennustöitä ja he saivat menestyksellisesti työn keskeytymään. Esra sanoo, että samarialaiset *”lahjoivat virkamiehiä tehdäkseen tyhjäksi Juudan kansan hankkeen. Tätä jatkui niin kauan kuin Persian kuningas Kyyros eli, aina kuningas Dareioksen hallituskauteen asti”*. (Esra 4:5). Darius I ei astunut valtaistuimelle ennen kuin 522 eKr., joten tämä koskee kohtalaisen pitkää aikajaksoa. Vuodesta 536 eKr. vuoteen 522 eKr. ei tapahtunut mitään mainittavaa tempeliprojektin etenemiselle.

Missä nuo virkamiehet toteuttaisivat työtään? Ei ainakaan Jerusalemissa, vaan mieluummin Persian valtakunnan poliittisen vallan keskuksissa. Kaikkein tehokkain paikka näille virkamiehille tehtävänsä toteuttamiseksi oli kuninkaan tuomioistuimessa. Ja niin kauan kuin heillä on menestystä uudelleenrakentamisen estämisessä, heidän täytyy saada kuninkaan korviin asiansa.

Koska juutalaisten pääongelma tuohon aikaan oli se, että Jerusalemin tempelin rakennustyö keskeytyi, oli se myös ilmeisesti Danielin ongelma, jonka takia hän paastosi. Danielin kymmenen luvun teksti ei sano tätä suoraan, mutta tämä näyttää kaikkein todennäköisimmältä syytä sen suhteen, mitä me tiedämme tuon ajan historiasta.

4. Ensimmäisen kuun kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä minä olin suuren virran, Tigriksen, rannalla. 5. Katsellessani ympärilläni minä äkkiä huomasin miehen, joka oli pellavavaatteissa, uumillaan vyö parasta kultaa. 6. Hänen ruumiinsa säihkyi kuin krysoliitti, hänen kasvonsa välkehtivät kuin salama, hänen silmänsä olivat kuin tulisoihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa kuin kiiltävä pronssi, ja hänen äänensä oli kuin kansanjoukon pauhu. 7. Vain minä, Daniel, näin sen näyn. Miehet, jotka olivat kanssani, eivät sitä nähneet, mutta suuri kauhu valtasi heidät ja he pakenivat ja piiloutuivat. 8. Minä jäin yksin katsomaan tätä suurta näkyä, ja minun voimani katosi, kasvoni muuttuivat kalkmankalpeiksi ja ruumiini kävi hervottomaksi. 9. Minä kuulin hänen sanojensa äänen, ja silloin minä vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten.

Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa kerrotaan samanlaisin kuvauksin ihmisen kaltaisesta hahmosta eli Kristuksesta seitsemän kul-

taisten lamppujen keskellä. Ilmeisesti tästä voidaan päätellä, että myös Danielille ilmestynyt mies oli Kristus. Tätä tukee myös Danielin kansa olleiden miesten kokemus, koska se muistuttaa Paavalin mukana olleiden miesten kokemusta matkalla Damaskokseen, jolloin Kristus ilmestyi hänelle.

10. Mutta käsi koski minuun ja ravisteli minua, ja minä kohottauduin polvieni ja käsieni varaan. 11. Hän sanoi minulle: ”Daniel, sinä Jumalalle rakas! Opi ymmärtämään ne sanat, jotka minä sinulle puhun. Nouse seisomaan. Sinun luoksesi minut on lähetetty.” Ja kun hän puhui tämän minulle, minä nousin vavisten ylös. 12. Hän sanoi minulle: ”Älä pelkää, Daniel. Sinun sanasi kuultiin ensimmäisestä päivästä alkaen, jolloin nöyrästi pyysit ymmärrystä Jumalalta. Minä olen tullut sinun sanojesi vuoksi.

Edellisistä jakeista saa sellaisen päätelmän, että tämä oli Kristuksen käsi. Toisaalta taas muualla Raamatussa Kristusta kuvataan myös Mikaelina. Kahdeksannessa ja yhdeksännessä luvussa kerrottiin enkeli Gabrielista, joka kertoi Danielille myös tulevien päivien tapahtumista. Ilmeisesti on ymmärrettävä, että tämä käsi oli enkeli Gabrielin. Silloin nimet ja tapahtumat sopivat yhteen.

13. Persian enkeliruhtinas on vastustanut minua kaksikymmentäyksi päivää, mutta Mikael, yksi suurimmista enkeliruhtinaista, tuli auttamaan minua. Tästä syystä minä olen viipynyt siellä, Persian kuninkaiden luona.

Gabrielia vastustavalla Persian enkeliruhtinaalla tarkoitetaan Saatanaa ja vihollisen voimia. Raamattuhan sanoo, että Saatana on tämän maailman ruhtinas (Joh. 14:30). Kaksikymmentäyksi päivää on sama kuin Danielin viettämä suruaika kolme viikkoa. Sen on ajateltu kuvaavan sitä aikaa, jolloin Juudaan kansa oli palannut Babylonin pakkosiirtolaisuudesta Jerusalemiin ja olivat rakentamassa kaupunkia temppeleineen. Samarian väki sai heidät pelokkaaksi ja keskeyttämään rakentamisen. Kolme viikkoa enkeli Gabriel taisteli pimeyden voimia vastaan, jotka pyrkivät vaikuttamaan Kyyroksen mieleen. Voitto saatiin ja vihollisen joukot pidettiin alallaan koko Kyyroksen ja hänen poikansa Kambyseen ajan, joka hallitsi noin seitsemän ja puoli vuotta. Työ kuitenkin edistyi hitaasti vastustajien toimenpiteiden johdos-

ta. Vasta kuningas Dareios määräsi, kun hänelle ilmoitettiin Kyyrokseen käsky ja löydettiin sitä koskeva asiakirja, ettei kukaan saanut estää rangaistuksen uhalla temppelin jälleenrakentamista.

14. Nyt olen tullut selittämään sinulle, mitä on tapahtuva kansallesi aikojen lopussa. Sillä myös tämä näky koskee niitä aikoja.” Ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen, antoi minulle voimaa ja sanoi: ”Älä pelkää, sinä Jumalalle rakas! Kaikki on hyvin. Vahvistu, ole vahva!” 15. Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Nyt voit puhua, herrani, sinä olet vahvistanut minua.” Kun hän puhui minulle tämän, minä katselin maahan enkä pystynyt sanomaan sanaakaan. 16. Silloin eräs ihmisen kaltainen kosketti huuliani, ja minä avasin suuni ja lausuin edessäni seisovalle: ”Herrani, näyn nähdessäni tuska kouristi minua ja voima pakeni minusta. 17. Miten minä, vähäinen palvelija, voisin puhua herrani kanssa? Enää ei minussa ole jäljellä voimaa, tuskin henkeäkään!”

Enkeli Gabriel tuli selittämään Danielille Jumalan kansan vaiheita aina ajan loppuun asti. Ero syntisen ja taivaallisen olennon välillä on suuri, mikä ilmeisesti aiheuttaa tällaisen olotilan. Jumala antaa tarvittaessa hänelle otolliselle ihmiselle vahvuutta kestämään jumalallisen läsnäolon. Ellen White muuten koki samanlaisen voiman menetyksen ja yliluonnollisen voiman saannin enkelin ilmestyessä hänelle näyssä.

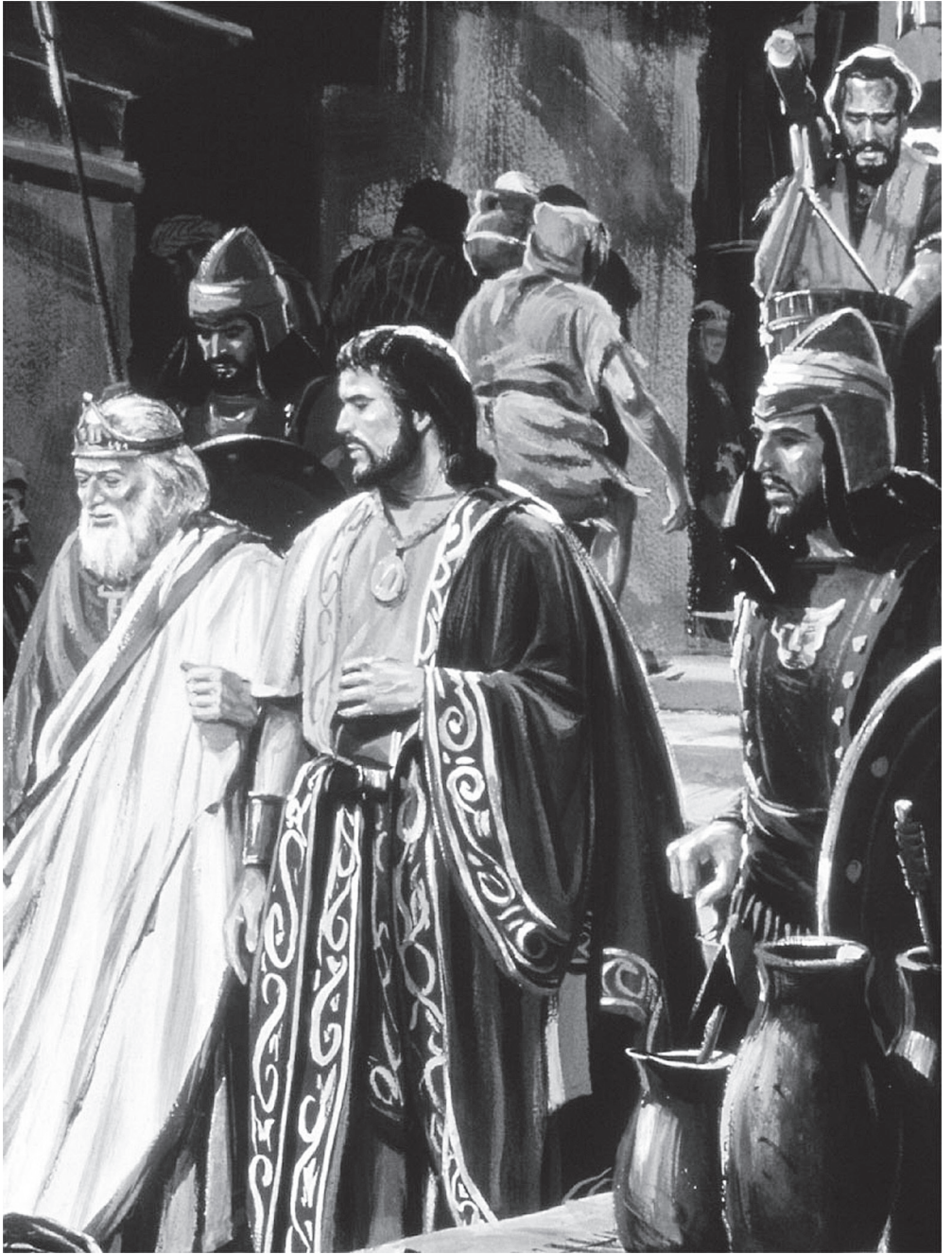
18. Ihmisen kaltainen kosketti minua uudelleen, antoi minulle voimaa 19. ja sanoi: ”Älä pelkää, sinä Jumalalle rakas! Kaikki on hyvin. Vahvistu, ole vahva!” Kun hän puhui minulle, minä vahvistuin ja sanoin: ”Nyt voit puhua, herrani, sinä olet vahvistanut minua.” 20. Hän sanoi: ”Tiedätkö, miksi olen tullut luoksesi? Nyt minä palaan taistelemaan Persian enkeliruhtinasta vastaan. Ja kun olen lähtenyt luotasi, Kreikan enkeliruhtinas tulee. 21. Mutta minä kerron sinulle, mitä on merkitty totuuden kirjaan. Ainoa, joka tukee minua heitä vastaan, on teidän enkeliruhtinaanne Mikael, jota minä autoin ja suojasin meedialaisen Dareioksen ensimmäisenä hallitusvuotena.

Nämä ruhtinaat ovat niitä vihollisen voimia, jotka hallitsevat eri maiden tapahtumia. Gabrielin oli siksi palattava vastustamaan pahan voimia. Seuraava maailmanvalta onkin sitten Kreikka, jossa taistelu

jatkuu. Ymmärretään, että Mikael on Jeesuksen peitenimi oman kansansa sotajoukkojen päällikkönä ja ruhtinaana.

Rukous

Kiitämme historiassa nähtävästä profetian toteutumisesta ja jopa näin tarkasta toteutumisesta. Kiitos Herramme, että sinä ja sinun hyvät enkelisi taistelette pahan voimia ja pahan enkeleitä vastaan. Kiitos, että suojelet omiasi. Auta meitä myös rukoilemaan ja paastoamaan tärkeiden asioiden vuoksi. Kiitos, että sinä Jeesus ilmestyit Danielille kuten myös Ilmestyskirjan Johannekselle kirkkaudessaasi ja kunniassasi vahvistamaan profetiaa. Kiitos, että ilmestyt myös meille sanassasi ja Pyhän Henkesi kautta. Haluamme nöyrästi pyytää sinun viisauttasi ja apuasi elämäämme. Kiitos rukousvastauksista meille henkilökohtaisesti. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 11.

Näky Tigrisvirran rannalla II

Enkeli Gabriel jatkaa edellisen luvun tulevaisuuden näkymiä. Vaikka Daniel jo tiesikin aikaisempien näkyjen pohjalta tulevat historian tapahtumat, hänellä on yhä kysymyksiä Jumalan kansan kohtaloista. Tämä 11. luku on hyvin vaikeaselkoinen johtuen lukuisista tämän ja-keen tapahtumista, joita on vaikea tulkita näin kauan jälkikäteen saatavilla olevan historiamme tapahtumista ja vertauskuvallisista esityksistä. Uskon, että ne olivat tutumpia ja selvempiä silloisille kirjoituksia tutkiville ihmisille. Luvun 11 profetia, samoin kuin lukujen 8 ja 9, liittyy Jumalan pelastussuunnitelman toteuttamiseen ja Jumalan kansan ikuisen kohtaloon. Sellaisenaan luku 11 liittyy läheisesti lukujen 8 ja 9 suurien profetioiden ääriiviivoihin.

Luku 11 tuo näkyviimme monia suuria historiallisia yksityiskohtia. Ne kaikki palvelevat evankeliumia. Profetioiden tarkoituksena on kertoa tapahtumat läpi tulevaisuuksien aina siihen saakka, kun Kristus ilmestyy lopun aikana saadakseen pelastussuunnitelmansa loppuun ja viedäkseen kansansa kotiin.

2. ”Nyt kerron sinulle totuuden: Katso, Persialle on nouseva vielä kolme kuningasta, ja neljäs on hankkiva rikkautta enemmän kuin kaikki muut. Tultuaan rikkautensa avulla vahvaksi hän suuntaa kaiken voimansa Kreikan valtakuntaa vastaan.

Historian mukaan Persian seuraavat kuninkaasivat olivat Kambyses vuosina 530–522 eKr., Vale-Smerdis vuonna 522 eKr., Dareios I vuosina 522–486 eKr. ja Kserkses vuosina 486–465 eKr. Neljäs eli viimeinen näistä kuninkaasivasta oli tunnettu rikkaudesta. Häneen perustuu sanonta: ”rikas kuin Kroisos”. Rikkautensa avulla hän varusti valtavan armeijan, jossa oli liittoutuneena monia valtioita ja kävi aktiivisesti sota Kreikkaa vastaan.

3. Sitten nousee sankarikuningas, ja hänen valtansa on oleva suuri, ja hän tekee mitä tahtoo. 4. Mutta kun hän on noussut valtaan, hänen kuninkuutensa murtuu ja jakautuu kaikkiin neljään ilman suuntaan. Se ei siirry hänen jälkeläisilleen eikä ole enää niin mahdava kuin hänen hallitessaan. Hänen valtakuntansa revittää hajalle, ja se joutuu vieraille, ei hänen jälkeläisilleen.

Seuraava maailmanvalta oli historian mukaan Aleksanteri Suuren kreikkalais-makedonialainen valtakunta. Aleksanteri kuoli 33-vuotiaana malariaan ja juoppouteen ollessaan valtansa huipulla, jolloin hänen valtakuntansa ulottui Euroopasta Intiaan asti. Kreikka jakaantui tämän jälkeen neljään osaan hänen sotapäälliköilleen. Länsiosaa hallitsi Kassandros, pohjoista Lysimakhos, itää Seleukos ja etelää Ptolemaios.

5. ”Etelän kuningas on vahvistuva, mutta yksi hänen ruhtinaistaan vahvistuu vielä enemmän ja saa suuremman valtakunnan kuin Etelän kuninkaalla on.

Etelän kuningas on Ptolemaios I Soteria ja yksi hänen ruhtinaistaan Seleukos I Nikator. Vaikka Seleukos oli alussa Ptolemaioksen varjossa, hänestä lopulta tuli voimakkaampi. Hän hallitsi Aleksanterin jättämää valtakuntaa paitsi Egyptiä ja Palestiinaa.

6. Mutta vuosien kuluttua he liittoutuvat keskenään, ja Etelän kuninkaan tytär menee vaimoksi Pohjoisen kuninkaalle, vahvistaakseen liiton. Tytär ei pääse valtaan käsiksi, eivätkä hänen jälkeläi-

sensä säily hengissä. Hän joutuu aikanaan tuhon omaksi, ja niin joutuvat myös hänen hoviväkensä ja lapsensa ja tukijansa.

Kreikan maailmanvallasta jakautuneet Egyptin ptolemaiolaiset asuivat Israelin eteläpuolella ja Syyrian seleukosilaiset pohjoispuolella ja he kävivät jatkuvaa taistelua keskenään. Etelän kuninkaan (Ptolemaios II 286–246 eKr.) tytär Berenice meni sitten naimisiin Syyrian kuninkaan (Antiokhos II 261–247 eKr.) kanssa vahvistaakseen suhteitaan Syyrian kanssa. Tämä liitto ei onnistunut, koska Antiokhosen entinen vaimo Laodice syrjäytti Berenicen ja myrkytti Antiokhosen.

7. ”Tyttären suvun juuriversoista on yksi kohoava Etelän kuninkaaksi, ja hän nousee Pohjoisen sotavoimaa vastaan ja pääsee aina Pohjoisen kuninkaan turvapaikkaan asti. Hän on voimakas ja toimii siellä miten haluaa.

Berenicen veljestä (Ptolemaios III 246–221 eKr.) tuli seuraava Egyptin valtiias. Hän hyökkäsi Syyriaan kostaakseen siskonsa puolesta ja menestyi taistelussa.

8. Hän vie sieltä jopa jumalankuvat ja patsaat sekä temppelien kalliit esineet ja hopean ja kullan saaliinaan Egyptiin. Sitten hän on vuosien ajan pysyvä kaukana Pohjoisen kuninkaasta. 9. ”Pohjoisen kuningas hyökkää Etelän kuninkaan valtakuntaan mutta palaa takaisin omaan maahansa.

Ptolemaios joutui palaamaan takaisin Egyptiin maansa sisäisten ongelmien vuoksi. Syyria yritti vastahyökkäystä, mutta epäonnistui.

10. Sitten hänen poikansa varustautuvat sotaan ja kokoavat valtajan sotajoukon, ja toinen heistä vyöryy tulvan tavoin kaiken yli. Palattuaan maahansa hän varustautuu uudelleen sotaan tunkeutuakseen Etelän kuninkaan turvapaikkaan saakka. 11. Silloin Etelän kuningas vihastuu ja ryhtyy taisteluun Pohjoisen kuningasta vastaan. Tämä hankkii itselleen suuren sotajoukon, mutta Etelän kuningas murskaa sen. 12. Kun se joukko on poissa, Etelän kuningas ylpistyy ja kaataa kymmeniätuhansia, mutta ei silti saavuta lopullista voittoa. 13. ”Pohjoisen kuningas hankkii jälleen sotajoukon, aikaisempaa lukuisamman, ja joidenkin aikojen kuluttua hän tuo mukanaan suuren sotavoiman varusteineen ja käy hyökkäykseen.

Syyrian kuningas Antiokhos III hyökkäsi Palestiinaan. Etelän kuningas Ptolemaios IV ryhtyi taisteluun Antiokhosta vastaan, joka kärsi tappion Rafiassa 217 eKr. Siitä raivoissaan hän Aleksandriaan palatsaansa surmasi 40 000 juutalaista. Tultuaan Palestiinan herraksi Antiokhos kokosi suuren joukon ja suunnitteli Ptolemaioksen kukistamista.

14. Niinä aikoina monet nousevat Etelän kuningasta vastaan, ja sinun omasta kansastasikin nousee väkivaltaisia miehiä kapinaan, jotta näky kävisi toteen, mutta he sortuvat.

Tehtyään rauhan Syyrian (Makedonian Filip V) kanssa Ptolemaios lähti Jerusalemiin, mutta kohtasi juutalaisten ankaran vastarinnan ja palasi Egyptiin, jossa surmautti tuhansia siellä asuvia juutalaisia.

15. Sitten Pohjoisen kuningas saapuu, rakentaa hyökkäysvallin ja valloittaa linnoitetun kaupungin, eivätkä Etelän voimat riitä eikä sen valioväki pysty puolustautumaan.

Antiokhos III lähti uudelleen Egyptiä (Ptolemaios) vastaan. Hänellä oli mukana taistelussa Intiasta ostamiaan elefantteja. Syyria voitti sitten Egyptin Panean taistelussa 201 eKr. Tässä vaiheessa roomalaiset sekaantuivat taisteluun ja pakottivat kuninkaan nöyryyttävään rauhaan.

16. Hyökkääjä tekee mitä tahtoo, kukaan ei kestä hänen edessään. Hän tunkeutuu Ihanaan maahan ja tuo tullessaan tuhon.

Jumalan kansa joutui näiden taistelujen välimaastossa suuriin kärsimyksiin ja samalla siirtyi egyptiläisten valta Palestiinassa syyrialaisille ja edelleen Roomalle. Syyria ja Palestiina tulivat Rooman maakunniksi.

17. Hän aikoo ottaa haltuunsa koko Etelän valtakunnan ja solmii siksi sopimuksen Etelän kuninkaan kanssa. Hän antaa Etelän kuninkaalle tyttärensä vaimoksi, mutta vain tuottaakseen sille valtakunnalle turmion. Suunnitelma ei kuitenkaan onnistu, eikä siitä ole hänelle hyötyä.

Rooma kääntyi Egyptiä vastaan, ja syntyi taistelu, jossa Julius Caesar, Kleopatra ”yksi Etelän kuninkaan tyttäristä” ja Markus Antonius näyttelivät pääosaa

18. Pohjoisen kuningas kääntyy kohti rannikon maita ja valloittaa niistä monet, mutta muuan sotapäällikkö tekee lopun hänen röyhkeydestään ja kostaa sen hänelle tappioita kärsimättä. 19. Silloin Pohjoisen kuningas kääntyy oman maansa linnoituksia ja temppeleitä vastaan, mutta hän sortuu, eikä häntä enää ole.

Saatuaan hälyttäviä tietoja Julius Caesar lähti menestykselliselle sotaretkelle Vähä-Aasiaan, Pohjois-Afrikkaan ja Espanjaan, jotka kaikki ovat rantamaita. Häntä vastaan tehtiin salaliitto ja hänet surmattiin.

20. ”Hänen sijaansa on nouseva mies, joka lähettää sortajan Ihanaan valtakuntaan. Muutamassa päivässä tuo mies tuhoutuu, ei kuitenkaan ilmiäpäinässä eikä sodassa.

Ihana maa on Palestiina, ja profetia kertoo jatkuvasti valtakunnista, jotka ovat tekemisissä pyhän maan kanssa. Veronvaatijakuningas on ilmeisesti Augustus, jonka toimeenpaneman verollepanon aikana Kristus syntyi (Luuk. 2:1–7). Augustus ei kuollut sodassa, vaan rauhallisesti vuoteessa.

21. ”Ja hänen sijaansa on nouseva halveksittu mies, jolle kuninkuus ei kuulu. Hän tulee odottamatta ja ottaa kavalasti haltuunsa kuninkuuden. 22. Sotavoimat lakoavat ja sortuvat hänen edessään kuin tulvan pyyhkäisemänä, ja niin sortuu myös Liiton ruhtinas.

Halveksittu mies, joka juonittelulla sai vallan käsiinsä ja jonka aikana tuhottiin ”Liiton ruhtinas”, Kristus, on Tiberius. Dan. 9. luvun ennustuksen mukaan voideltu ruhtinas, Messias, vahvistaa liiton monien kanssa ja siksi häntä kutsutaan ”Liiton ruhtinaaksi”.

23. Pohjoisen kuningas solmii liittoja mutta toimii petollisesti, soittaa ja tulee mahtavaksi huolimatta väkensä vähäisyydestä.

Samoin kuin Dan. 8. luvun ennustuksessa pienestä sarvesta kuvaus siirtyy aukottomasti pakanallisesta Roomasta paavilliseen Roomaan. Tässä luvussa puhutaan edelleen Roomasta, mutta uudessa vaiheessa. Tärkeä yhtymäkohta (Dan. 8:25) osoittaa, että petosta harjoittava valta on paavinvalta, joka suurilta sotajoukoilta pääsi viekkauksella ja taidolla suureen valtaan.

24. Äkkiarvaamatta hän tunkeutuu maan vauraimpiin osiin ja te-

kee sellaista mitä hänen isänsä ja isiensä isät eivät tehneet. Ryöstösaalista ja omaisuutta hän jakelee omilleen, ja hän laatii suunnitelmia linnoitusten tuhoamiseksi. Mutta kaikkea tätä kestää vain oman aikansa.

Paavinvalta järjesti ristiretkiä Pyhään maahan, ja niihin osallistuville se lupasi suuria maallisia ja hengellisiä etuja. Egypti ja Syyria olivat tällä välin siirtyneet muhamettilaisille, joten tekstimme tässä vaiheessa tarkoittaa heitä. Ensimmäinen ristiretki (1096 – 99) muhamettilaisia vastaan, jotka pitivät hallussaan Jerusalemia, alkoi suurella innostuksella.

25. ”Suuren sotajoukon kanssa hän lähtee kaikella voimallaan ja rohkeudellaan Etelän kuningasta vastaan. Myös Etelän kuningas varustautuu sotaan ja hankkii suuren ja voimakkaan sotajoukon, mutta jää häviölle vihollisen juonien vuoksi. 26. Ne, jotka syövät hänen pöydässään, vehkeilevät häntä vastaan. Vihollinen tuhoaa hänen sotajoukkonsa tulvan tavoin, ja monet kaatuvat taistelussa.

Suuri ristiretkeilijöitten sotajoukko valloitti Antiokian ja sitten Jerusalemin huolimatta vastustuksesta. Jae 26 kuvaa toisen ristiretken (1147–49) aikana tapahtuneita tappioita, suurta kurjuutta ja kaatuneita, joiden luku nousi pariin sataan tuhanteen. Monet neuvottelut ja salajuonet eivät voineet estää yrityksen epäonnistumista (Dan. 11:26–17).

27. Molemmat kuninkaat hautovat pahaa mielessään ja valehtelevat toisilleen, vaikka istuvat saman pöydän ääressä. Suunnitelmat eivät kuitenkaan onnistu, sillä loppu tulee vasta määräaikana.

Molemmat kuninkaat tarkoittavat roomalaisia ja juutalaisia, jotka vehkeilevät toisiaan vastaan.

28. Maahansa palatessaan Pohjoisen kuningas tuo suuren omaisuuden mukanaan. Hän juonittelee Pyhää liittoa vastaan ja palaa vasta sitten maahansa.

Tämän jälkeen kerrotaan paavinvallan tavattomista rikkauksista ja sen toimenpiteistä ”Pyhää liittoa” vastaan. Eiköhän tässä kuvata paavikunnan hävitystoimenpiteitä Jumalan jäännöskansaa vastaan tuona aikana?

29. ”Aikanaan Pohjoisen kuningas hyökkää taas Etelään, mutta tällöin ei käy niin kuin ensimmäisellä ja toisella kerralla.

Mutta taas uusiutuu sotaretki Etelän maahan. Egyptin kuningas Saladin valtasi v. 1187 Jerusalemin, ja jälleen oli pyhä kaupunki muhamettilaisten hallussa. Se synnytti kolmannen ristiretken, jota seurasi kymmenen vuoden jälkeen neljäs ristiretki (1203 - 04), mikä suunnattiin Egyptiin. Tällä niin kuin sitä seuraavalla ristiretkellä oli parempi menestys.

30. Lännestä tulevat laivat hyökkäävät hänen kimppuunsa, ja hän kääntyy peloissaan takaisin ja purkaa suuttumuksensa Pyhää liittoa vastaan. Kotiin palattuun hän suhtautuu suopeasti niihin, jotka hylkäävät Pyhän liiton.

Kolmas ristiretki tapahtui Kyproksen kautta. Mutta kaikista taisteluista huolimatta Jerusalem menetettiin, ja kaikki seuraavat ristiretket epäonnistuivat. Sitä voimakkaammin paavinvalta suuntasi hyökkäyksensä pyhää liittoa vastaan, jolla tarkoitetaan niitä, jotka hyläten kato-lisen kirkon epäraamatulliset opit, pitäytyivät Raamattuun ja Kristukseen ainoana välimiehenään.

31. Hänen lähettämänsä sotajoukot tulevat ja saastuttavat pyhäkön ja pyhän vuoren, lakkauttavat päivittäisen uhrin ja asettavat pyhäkköön turmion iljetyksen.

Tämä jae kertoo paavinvallan väärästä sijaisjärjestelmästä, joka häpäisee Kristuksen pyhäkön ja sen jokapäiväisen välitystehtävän ja asettaa sijaan oman järjestelmänsä, ”turmion iljetyksen”, pakanallisine kuvineen, ehtoollisleivän ja -viinin muuttumis- sekä aneoppeineen, joiden kieltäminen merkitsi hävitystä ja kuolemaa.

32. Liiton rikkojat hän houkuttelee luopioiksi juonillaan, mutta ne, jotka tuntevat Jumalan, pysyvät lujina ja täyttävät tehtävänsä.

Kirkko vaipui mitä syvimpään luopumukseen. Piispoista tuli kirkkoruhtinaita, ja kirkolle kasaantui suuria rikkauksia. Kaikenlaisista palveluksista vaadittiin rahaa; suurista juhlista, aneista, kiirastuliopista tehtiin valtavia tulolähteitä. Papiston elämä oli paheellista. Piispojien tuloihin kuuluivat mm. alemman papiston maksut oikeudesta pitää jalkavaimoa. Kansalle julistettiin taruja ja perinteitä, ja taikausko

rehotti. Näin turmeltiin ja rikottiin pyhän uuden liiton uskonto valheellisilla puheilla ja viettelyksillä.

33. Kansan oikeat opettajat neuvovat monia, mutta kauan heitä sorretaan miekalla ja tulella, vankeudella ja ryöstöllä.

Mutta valoa ei voitu sammuttaa, sillä Jumalalla oli keskiajan pimeydessä kirkkaita tähtiä, joista säteili Jumalan tuntemisen valo. Sellaisia olivat Etelä-Ranskan albigenssit, joita vastaan paavit Aleksanteri III ja Innocentius II tekivät ristiretken 12. Ja 13. vuosisadalla. Niitä olivat valdolaiset, jotka lukivat ihmisille pyhiä kirjoituksia, vaativat parannusta ja voittivat tuhansia Kristukselle. Katolisen kirkon keskuudessa oli taidollisia henkilöitä, jotka vaativat uudistuksia, kuten Joakim Florisilainen, joka 12. vuosisadan lopulla vaati herätystä ja parannusta, koska paavinvalta oli tehnyt kirkosta ”huoruuden huoneen” ja ”ryövärien luolan” (BBC: Paavit hyvässä ja pahassa). Häntä seurasivat hengelliset fransiskaanit. Wiclif lollardeineen Englannissa ja Böömin hussilaiset opettivat monia.

34. Keskellä sortoa he saavat apua, mutta vain vähän, ja monet liittyvät heihin petollisesti. 35. Oikeista opettajista jotkut lankeavat, ja niin heidät kaikki seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan lopun ajaksi, sillä vielä on aikaa määrähetkeen.

Jumalan kansaa kohtasivat vainot, kidutukset, vankeus ja kuolema. Muutamat saatiin uhkauksilla luopumaan vakaumuksestaan, mutta uskolliset kestivät ja apu tuli. Uskonpuhdistus, renessanssi ja valtiolisten olojen muutos toivat vapauden, mutta vielä jäivät monet valtakunnat ja ruhtinaat paavikunnan helmaan.

Kuinka kauan tätä ahdistusta kestää? ”Lopun aikaan” asti. Dan. 7:25 esittää pienen sarven eli paavinvallan valta-ajaksi 1260 profetallista päivää eli vuotta, jotka alkoivat vuodesta 358 jKr. ja päättyivät vuonna 1798. Tästä vuodesta alkaa lopun aika. Vuosi 1798 on se raja, joka erottaa viimeisen ajan sitä edeltäneestä pienen sarven ajasta (Dan. 12: 7). Tähän Ranskan vallankumoukseen ja ”Pärtyilyn yöhön” päättyi tässä ennustuksessa paavinvallan osuus Palestiinan tapahtumiin ja Jumalan kansan monisatavuotisiin vainoihin.

36. ”Ja kuningas tekee mitä tahtoo, pyrkii korkealle ja ylvästelee

jokaista jumalaa vastaan, puhuu ennenkuulumattomia jumalien Jumalaa vastaan ja menestyy, kunnes vihan aika päättyy, sillä se tapahtuu, mikä on päätetty.

Ranska kieltää jumalat. Voltaire ja ensyklopedistit olivat jo aikaisemmin kylväneet epäuskon siementä. Melkein kaikki Ranskan vallankumouksen girondistit ja heitä seuranneet jakobiinit olivat jumalankieltäjiä. Gobal, Pariisin entinen piispa, julisti neuvoston edessä, että uskonto, jota hän oli julistanut, oli vailla historiallista ja pyhää totuuden pohjaa. Useaan otteeseen silloiset vallanpitäjät kielsivät Jumalan olemassaolon ja tunnustivat vain järjen oikeutuksen. Profeetan kuvaus on mitä sattuvimmalla tavalla täyttynyt.

37. Hän ei välitä isiensä jumalista, ei naisten lempijumalasta eikä muistakaan jumalista, vaan ylvästelee kaikkia vastaan.

Ranska sanoutuu irti kaikesta uskonnollisesta kunnioituksesta ja samalla kunnioittamasta naisen korkeimpana pitämiä rakkauteen pohjautuvia avioliittositeitä. Näin juuri kävi Ranskan vallankumouksen aikana. Julistettiin avioerolaki, joka järkytti avioliittoa ja johti aviottomien lasten lukumäärän tavattomaan nousuun.

38. Sen sijaan hän kunnioittaa vuorilintojen jumalaa; tuota jumalaa, jota hänen isänsä eivät ole tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, kalliilla kivillä ja ihanilla lahjoilla. 39. Hän miehittää lujat linnat väellä, joka palvelee outoa jumalaa. Niille, jotka suosivat tähän, hän jakaa kunnianosoituksia; hän panee heidät hallitsemaan monia ja antaa heille maata palkaksi.

On ihmeellistä, että juuri Ranska on aikamme totaalisen sodankäynnin isä, sillä vallankumousvuonna 1793 juuri siellä ensimmäinen yleinen asevelvollisuuslaki näki päivänvalon.

Näyttää siltä, että tämän luvun viimeisissä jakeissa siirrytään historiassa lopun aikaan eli meidän aikaamme. Pohjan kuningas ja Etelän kuningas saavat toisen vertauskuvallisen merkityksen. On ajateltu Etelän kuninkaan merkitsevän ateismia ja Pohjan kuninkaan paavinvaltaa sen viimeisimmässä muodossaan.

40. ”Lopun hetkellä Etelän kuningas iskee yhteen hänen kanssaan. Ja Pohjoisen kuningas käy Etelän kuninkaan kimppuun

vaunuin, ratsuin ja lukuisin laivoin, valtaa maan toisensa jälkeen ja pyyhkääseen tulvan tavoin kaiken yli.

Viimeinen Pohjan kuninkaan eli pienen sarvivallan tapahtuma tapahtui vuonna 1798, kun paavillinen valtajärjestelmä väliaikaisesti syöstiin vallasta, kun kenraali Bertier vangitsi paavin. Lopun aika alkoi tuona aikana. Toisin sanoen me elämme nyt lopun ajassa. Me olemme nähneet kaikkien Danielin 11-luvun yksityiskohtien historialliset täyttymykset kansojen nousuissa ja laskuissa Danielin päivistä aina vuoteen 1798 jKr. saakka.

Tästä kohdasta eteenpäin, me saatamme olettaa tapahtumien täyttymyksen toteutuvan sen mukaan, mitä on profetoitu jakeissa 40–45. Meidän on tyydyttävä vain joihinkin arvioihin siitä, mitkä vallat olisivat mukana tässä ja kuinka niiden toimet ja kohtalot tulevat toteutumaan.

Aiemmin tässä luvussa nimi Etelän kuningas viittasi Egyptiin, josta ptolemaiolaiset tulivat. Mutta tässä 11. luvun lopussa sen tunnistaminen näyttää olevan enemmän hengellinen kuin poliittinen. Kun täten Pohjan kuninkaasta on tullut paavijärjestelmä, eikä se ole enää alueellinen johtaja kirjaimellisessa merkityksessä, joten Etelän kuningas on myös hengellinen näissä luvun viimeisissä jakeissa.

41. Hän hyökkää myös Ihanaan maahan, ja kymmenettuhannet sortuvat. Mutta Edom, Moab ja useimmat ammonilaiset pelastuvat hänen käsistään.

Ihana maa ilmeisesti tarkoittaa loppuvaiheessa kristittyjä maita, jotka joutuvat paavinvallan alaisuuteen. Nämä mainitut kansat saattavat taas kuvata ateistisia ihmisiä ja islamilaisia, jotka säilyttävät uskontonsa ja kulttuurinsa. Nykyisinhän islamilaisista maista on muuttanut paljon ihmisiä länsimaihin ja he ovat saaneet vankkaa jalansijaa eri maissa ja myös säilyttävät omat tapansa.

42. Hän tunkee kätensä maahan toisensa jälkeen, eikä edes Egypti pelastu. 43. Hän ottaa haltuunsa kulta- ja hopeakätköt ja kaikki Egyptin ihmeelliset rikkaudet, ja libyalaiset ja nubialaiset seuraavat häntä saattuena.

Koko kristikunta joutuu paavinvallan aineellisen ja hengellisen vaikutuksen alle. Vaikka 21. vuosisadalla paavivalta omistaa pienen til-

kun maata, Vatikaanin kaupungin, sen pääasiallinen vaikutus on hengellinen.

44. Sitten idästä ja pohjoisesta tulevat sanomat pelästyttävät hänet, ja hän lähtee vihoissaan tuhoamaan ja perin pohjin hävittämään monia.

Paavinvallan tarkoituksena on saada kaikki kansat valtansa alle. Ilmeisesti terrorismi ja muu maailmaa kahlitseva rikollisuus myötävaikuttaa paavinvallan valta-aseman nousemiseksi ja maailmanrauhan takaamiseksi.

45. Hän pystyttää telttapalatsinsa meren ja ihanan pyhäkkövuoren välille.

Meri kuvaa maailman kansoja ja pyhäkkövuori ilmeisesti Kristiinkuntaa. Näin hän pystyttää telttapalatsinsa eli hallitusvaltansa maailman kansojen ja kristikunnan välille. Näinhän kaikki muut Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetiat ovat osoittaneet. Tämä jae on muuten toteutunut myös kirjaimellisesti. Katollinen kirkko perusti lähetystönsä joitakin vuosia sitten Tel Aviviin eli juuri maantieteellisesti meren ja pyhäkkövuoren välille.

45. Sitten hän tapaa loppunsa,

Pohjan kuningas eli paavinvalta tulee monien raamatunkohtien perusteella saamaan loppunsa. Tämän paavinvallan loppumisen vahvistaa myös Ilmestyskirja. Peto eli paavinvalta tapaa loppunsa Ilmestyskirjan mukaan viimeisten vihan maljojen aikana. *”Viides enkeli tyhjensi maljansa pedon valtaistuimelle, ja pedon valtakunta pimeni.”* (Ilm. 16:10). Edelleen ymmärretään, että Eurooppa yhdistyy lyhyeksi ajaksi, jonka jälkeen paavinvalta saa loppunsa. *”Kymmenen sarvea, jotka näit, tarkoittavat kymmentä kuningasta, jotka eivät ole vielä nousseet valtaan mutta saavat myöhemmin kuninkuuden yhdessä pedon kanssa, kuitenkin vain hetkeksi aikaa”.* (Ilm. 17:12). Babylon eli paavinvalta saa loppunsa myös ilm. 18. luvun lopussa, jae 10. *”He seisovat loitolla, kauhuissaan siitä, miten häntä piinataan. He sanovat: – Voi sinua, suuri kaupunki! Voi sinua, Babylon, mahtava kaupunki: hetkessä tuli sinun tuomiosi”.* Nämä neljä kohtaa ilmoittavat näin erilaisin symbolein paavinvallan lopullisen päättymisen ajan lopussa.

45. eikä kukaan auta häntä.

Tämä johtuu siitä, että maailman ihmiset lopulta huomaavat paavinvallan eksyttävän toiminnan historian aikana ja näin paavinvalta menettää kansojen silmissä merkityksensä.

Rukous

Kiitos Herra tästäkin tarkasta profetiasta, jossa tulee esiin Jeesuksen syntymän aika verollepanon aikana sekä toiminnan ja ristin-kuoleman aika Tiberiuksen hallitessa Roomaa. Kiitos niistä uskollisista miehistä ja naisista, jotka pysyivät totuuden puolella vainojenkin aikana. He kuolivat sinun tähtesi marttyyreina. Kiitos kaikista uskonpuhdistajista, joille annoit unohdetut raamatuntotuudet tuotavaksi päivän valoon ja tavallisten ihmisten ulottuville. Kiitos uskon kautta vanhurskautumisen ihanasta totuudesta. Uskolla otamme vastaan sinut Jeesus sydämemme ja elämämme Herraksi. Kiitos, että olet kanssamme vaikeimpinakin aikoina ja jokaisena tulevana päivänäamme. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 12.

Näky Tigrisvirran rannalla III

Danielin kirjan 12. luku kertoo jo selvästi tulevista tapahtumista eli seitsemästä vihan maljasta ja Jeesuksen takaisintulosta. Näistä tapahtumista kertoo enemmän Ilmestyskirja. Luvun loppupuoli tähdentää Danielin kirjan profetioiden avautumista lopun aikana ja näin onkin tapahtunut.

1. Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan. 2. Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun. 3. Oikeat opettajat loistavat niin kuin säteilevä taivaankansi, ja ne, jotka ovat opastaneet monia vanhurskauteen, loistavat kuin tähdet, aina ja ikuisesti.

On kysymyksessä ahdistuksen aika juuri ennen Kristuksen takaisintuloa. Jeesus kertoi tästä puhuessaan maailmanlopusta. ”*Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule*”. (Matt. 24:21). Mikael on en-

kelijoukkojen päällikkö. Ahdistuksen aika tapahtuu juuri ennen Kristuksen takaisintuloa. Ihmisten armonaika on päättynyt. Silloin Saatanana syöksee maan asukkaat viimeiseen suureen ahdinkoon. Jumalan enkelit eivät enää pidättelee ihmisten raivoa ja kaikki taistelun voimat pääsevät irralleen. Silloin Jeesus saapuu ja tulee enkeleineen Jumalan kansan suojelijaksi.

Tekstissä mainitulla kirjalla tarkoitetaan elämän kirjaa, johon nimi kirjoitetaan, kun ihminen tulee uskoon ja vastaanottaa Jeesuksen Vapahtajakseen. Kaksi ihmisryhmää on tunnistettavissa jakeessa kaksi: vanhurskaat ja pahat. Ne vanhurskaat, jotka lepäävät maan tomussa, tulevat nousemaan ylös ikuiseen elämään. Pahat ja syntiset tullaan myös herättämään kuolleista 1000 vuoden jälkeen, mutta ikuiseen häpeään, ei ikuiseen elämään. Kun heidät on lopulta tuhottu tulijärvesä, jota kuvataan Ilm. 20:14,15, niin kaikki tulevat näkemään, että heidän tuomitsemisensa ja rangaistuksensa olivat oikeat (Fil. 2:10,11).

Profeetallisen ilmoituksen perusteella ymmärretään tämä vajavainen teksti myös siten, että Jeesusta hartaasti odottaneet lopun ajan ihmiset herätetään näkemään Jeesuksen takaisintulo ennen varsinaista ylösnousemusta. Samalla herätetään myös hänen pahimmat vastustajansa näkemään hänen kuninkuutensa. ”*Katso, hän tulee pilvissä! Kaikki ihmiset näkevät hänet, nekin, jotka hänet lävistivät, ja hänen tullessaan vaikeroivat maailman kaikki kansat. Näin on käyvä. Aamen*”. (Ilm. 1:7). Tämä sama ajatus tulee myös esiin Jeesuksen vastauksesta ylipapille, kun hän oli ylipappien ja neuvoston edessä vangittuna. ”*Itsepäsen sanoit*”, vastasi Jeesus. ”*Ja minä sanon teille: vastedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä*.” (Matt. 26:64). Silloin paljastuu myös ketkä ovat lopun aikana julistaneet sitä alkuperäistä evankeliumia, jossa ei ole paavin kirkon opettamia vääriä oppeja.

Tämä Mikael-nimi on hiukan epäselvä Raamatussa olevien muutamien tekstien perusteella, mutta tekstien kertomat tapahtumat osoittavat, että on kysymyksessä Jeesus Kristus. Ehkä selvin teksti on Juud. 9: ”*Ei edes ylienkelel Mikael, kiistellessään Mooseksen ruumiista Paholaisen kanssa, rohjennut herjata eikä tuomita tätä, vaan sanoi: ”Nuhdelkoon Herra sinua!*” Ainoastaan Jeesus pystyy herättämään kuolleet ja ainoastaan hän on ainoa turvamme ahdistuksen eli vihan maljojen aikana. Myös ennen ihmisen luomista Ilmestyskirjassa kerrottu sota

lyienkeli Mikaelin ja Paholaisen välillä viittaa Kristukseen, koska hän on Ilmestyskirjan mukaan taivaallisten sotajoukkojen päällikkö.

4. ”Mutta sinä, Daniel, pidä nämä asiat salassa ja sulje tämä kirja sinetillä lopun aikaan saakka. Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy.”

Ymmärretään, että tämä oli jumalallinen suunnitelma. Ilmestyskirja kertoo nimittäin avatusta kirjakääröstä (Ilm. 10) eli juuri tästä suljetusta Danielin kirjasta. Sen tarkoituksena oli aueta juuri määrättyyn historian aikaan eli Danielin kirjan kahdeksannen luvun profetian mukaan vuonna 1844, jolloin taivaassa alkoi taivaallisen pyhäköpalveluksen toinen vaihe. Tämä tapahtuman löytö ja ymmärtäminen sai aikaan suuren herätyksen maailmassa. On todettava, että samaan aikaan alkoi myös voimakas tieto ja teknillinen kehitys lisääntyä, joka jatkuu yhä edelleen kiihtyvällä vauhdilla.

5. Katsellessani minä, Daniel, huomasin kaksi muuta miestä. Toinen seiso virran tällä, toinen tuolla rannalla. 6. Toinen sanoi pellavavaatteiselle miehelle, joka seiso virran vesien yläpuolella: ”Kuinka kauan kestää, ennen kuin kaikki nämä ihmeelliset asiat tapahtuvat?” 7. Ja minä näin pellavavaatteisen miehen seisovan virran vesien yllä ja kohottavan oikean ja vasemman kätensä kohti taivasta, ja minä kuulin hänen vannovan Ikuisesti Elävän kautta: ”Totisesti, on kuluva aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa! Kun pyhän kansan hajaannus on lopussa, tulee kaiken tämän loppu.”

Tämä aikamäärä, *”aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa”*, on ilmoitettu Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa yhteensä seitsemän kertaa eri muodossa. Se on laskettuna 1260 vuotta ja ajoittuu vuosille 538–1798, joka oli paavinvallan valta-aikaa.

Mainittu kirjakäärö tulisi avautumaan vasta vuoden 1798 jälkeen, jolloin pyhän kansan eli kristittyjen hajaannus tulisi päättymään Ilmestyskirjassa mainitun Jumalan viimeisen armonsanomien, kolmen enkelin sanoman, julistuksen kautta, jonka jälkeen Jeesus tulee takaisin. Tämä vuosiluku 1798 aloitti profetallisen lopun ajan.

8. Minä kuulin, mutta en ymmärtänyt. Ja minä sanoin: ”Herrani, miten tämä kaikki päättyy?” Hän sanoi: 9. ”Mene, Daniel. To-

tisesti, nämä asiat ovat salatut ja sinetöidyt lopun hetkeen saakka. 10. Monet seulotaan, sulatetaan ja puhdistetaan, mutta jumalattomat elävät jumalattomina, eikä kukaan jumalattomista ole tätä ymmärtävä. Mutta viisaat ymmärtävät.

Lopun aikana ihmiset tullaan koettelemaan Raamatun totuuksilla ja he joutuvat tekemään lopullisen valintansa

11. Siitä ajasta, jolloin päivittäinen uhri lakkautetaan ja turmion iljetys pystytetään, on kuluva tuhatkaksisataayhdeksänkymmentä päivää.

Tämä turmion iljetuksen pystyttäminen voidaan nähdä kirkon ja valtion yhteenliittymänä eli liittona ja siinä, että mitä kirkko oli ottanut tavoitteekseen saattaa päätökseen valtiovallan avulla. Tällä oli se vaikutus, että se himmensi Kristuksen todellisen pappeuden meidän ylimmäisenä pappinamme taivaallisessa tempelissä (Vert. 11:31 ja 8:11–13).

Kun muutetaan tämä aikamäärä profeetallisen laskutavan mukaan, saadaan 1290 vuotta. Tälle aikamäärälle ei ole annettu minkäänlaista alku- tai loppuvuotta, joten sen täytyy päättyä joko mainitulle lopun ajan alkamisvuodelle 1798 tai mainitulle taivaallisen pyhäkköpalveluksen toisen vaiheen alkamisvuodelle 1844. On ajateltu tämän alkamisvuoden olevan 508, jolloin Rooman piispa solmi sopimuksen Frankien kuningas Klodvigin kanssa. Tällöin saadaan vuosiksi 508 + 1290 = 1798.

Myös näillä Klodvigin sodilla oli uskonnollinen vivahteensa, koska jotkut lyödyistä joukoista, kuten Länsi-Gootit, olivat areiolaisia kristittyjä. Areiolaiset uskoivat, että Kristus oli luotu olento. Tämä näkemys oli pannaanjulistus (kirkon kirous) Rooman piispalle. Kun Klodvigin joukot ja Frankit voittivat areiolaiset ja Länsi-Gootit, ja ajoivat heidät Espanjaan. Suhde vahvistettiin Klodvigin ja hänen joukkojensa kastamisella ja se oli teologinen voitto Rooman piispalle.

Ihmiskunnan silmät käännettiin taivaasta maan päälle kiinnittämään huomio maalliseen uskonnolliseen valtaan, joka seisoi nyt taivaallisen Ylimmäisen Papin paikalla. Juuri tästä syystä sellainen titteli kuin ”Jumalan Pojan sijainen” (Vicar of the Son of God), jonka maalliset voimat olivat olettaneet ottavan suuren teologisen vallan, ovat himmentäneet taivaallisessa pyhäkössä toteutettavan totuuden pelas-

tussuunnitelmasta. Tästä johtuu, että ”päivittäinen uhri”, siis jatkuva Kristuksen taivaallinen pappuus oli otettu pois laittamalla ihmiskunnan katse tähän maanpäälliseen valtaan ja sen vallan vahvistamiseen

12. Onnellinen se, joka jaksaa odottaa ja kestää tuhatkolmesataa-kolmekymmentäviisi päivää!

Kun muutetaan tämä aikamäärä profeetallisen laskutavan mukaan, saadaan 1335 vuotta. Tälle aikamäärälle ei ole annettu myöskään minkäänlaista alku- tai loppuvuotta, joten sen täytyy päättyä myös joko mainitulle lopun ajan alkamisvuodelle 1798 tai mainitulle taivaallisen pyhäkköpalveluksen toisen vaiheen alkamisvuodelle 1844. On ajateltu tämän alkamisvuoden olevan myös 508, jolloin Rooman piispa solmi sopimuksen Frankien kuningas Klodvigin kanssa. Tällöin saadaan vuosiksi $508 + 1335 = 1843$. Vuosi 1843 voi olla myös 1844 erilaisista laskutavoista riippuen. Itse asiassa nämä kaksi profeetallista aikajaksoa ovat lomittain keskenään. Dan. 8:14:n 2300 vuoden aikaprofetia ulottuu 1843:n syksystä vuoden 1844 syksyyn juutalaisen syksystä syksyyn kattavan kalenterin mukaan, jota juutalaiset käyttivät ajan seurannassaan. Mutta me olemme laskeneet 1260 ja 1290 päivää/vuotta Roomalaisen kalenterin mukaan, koska Rooma oli sen ajan valta, joka hallitsi tuona aikana ja oli sen ajan auktoriteetti. Nämä Rooman ajanlaskun vuodet (Juliaaninen ja gregoriaaninen) alkoivat tammiukuusta ja lopuivat joulukuuhun.

Todella onnellisia ovat ne, jotka tämän jakeen mukaan saavuttavat 1335 päivää eli vuoden 1844 ja omaksuvat tämän Danielin kirjan kahdeksannen luvun tärkeän aikaennustuksen Dan. 8:14: ”*Toinen vastasi: ”Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.”* (Dan. 8:14). Tämä pyhäkkötotuus liittyy myös kolmen enkelin sanomaan, josta on kerrottu Ilmestyskirjan 14. luvussa Jumalan viimeisenä armonsanomana (Ilm. 14: 6–13). Tämän sanoman omaksuminen on suurin onni, minkä ihmisen voi lopun aikana eli vuoden 1844 jälkeen kohdata tässä elämässä: ”*Minä kuulin taivaasta äänen, joka sanoi: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka tästä lähtien kuolevat Herran omina. He ovat autuaita, sanoo Henki. He saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”* (Ilm. 14:13). Siitä enemmän Ilmestyskirjan tutkistelussa.

13. Mutta mene sinä siksi kunnes loppu tulee, lepää ja nouse saamaan osasi aikojen lopussa.”

Daniel ei saanut tietää näitä profeetallisia asioita, koska niiden ymmärrys avautui niin kuin olemme todenneet vasta lopun aikana. Sen sijaan Danielille luvattiin osuus Jumalan valtakunnassa jo hänen elämänsä aikana. Hänet tullaan herättämään kuolleista päivien lopussa eli Jeesuksen takaisin tullessa. Tämäkin kohta todistaa yhdessä muiden raamatunkohtien kanssa sen suuren totuuden, että kuolleet herätetään elämään vasta Jeesuksen takaisin tullessa eikä välittömästi kuoleman jälkeen, mihin paholaisen ansaan monet kristityt ovat menneet. He ovat joutuneet paholaisen Eedenissä esittämän ensimmäisen valheen ansaan, joka näyttää olevan yhä edelleen hänen paras valheensa: ”Ei, ette te kuole”.

Paras raamatunteksti tälle asialle on mielestäni 1. Tess. 4:13–18. *”Tahtomme, veljet, teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa. Rohkaiskaa siis toisianne näillä sanoilla.”*

Yhteenvetona sanoisin koko Danielin kirjasta, että siinä selostetuita kansakuntien nousuista ja kukistumisista meidän tulee oppia, miten arvotonta on pelkästään ulkonainen ja maailmallinen loisto. Ainoastaan nöyrä ja jumalallinen elämä on jokaisen kansakunnan elinehto. Kun tutkimme Jumalan tarkoituksen toteutumista kansakuntien historiassa, niin se auttaa meitä arvostamaan kristillistä elämää ja ymmärtämään todellisen elämän tarkoituksen. Kun opimme tässä elämässä noudattamaan vanhurskauden jaloja periaatteita, olemme valmiit myös uudessa maassa toteuttamaan rakkauden periaatteita Jumalan ja lähimmäisten kunniaksi kautta ikuisuuksien.

On erityisen tärkeätä tutkia Danielin kirjan ennustuksia, koska ne

koskevat suureksi osaksi juuri meidän aikaamme ja tulevia tapahtumia. Siksi vihollinen on saanut monet uskomaan, ettei niitä voida ymmärtää. Asia on kuitenkin päinvastoin. Jumala on luvannut, että lopun aikana ymmärrys lisääntyy ja taidolliset ymmärtävät. Näin voidaan sanoa myös Ilmestyskirjan profetioista, jotka tulisi ehdottomasti liittää Danielin kirjan profetioihin, koska ne täydentävät toisiaan. Danielin kirja ja Ilmestyskirja kuuluvat yhteen ja Jeesus Kristus on antanut ja kehottanut tutkimaan niitä erityisillä autuuslupauksilla. Ne antavat meille uskoa ja luottamusta Jumalan sanaan sekä varmuuden iankaikkisesta elämästä Kristuksen ansioiden perusteella. Hän rakastaa sanomattomalla rakkaudella omiaan ja toivoo heitä valtakuntaansa iankaikkiseksi seurakseen.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän”. (Joh. 3:16).

Rukous

Kiitos ylösnoussut Herra, kuoleman voittaja. Kiitos, että äänesi herättää meidät viimeisenä päivänä kuoleman unesta, jos olemme nukkuneet ennen sinun tuloasi pilvissä. Kiitos Jeesus sinun suojustasi ja avustasi vaikeina ahdistuksen aikoina, koetuksen päivinä, kun joudumme valitsemaan tottelemmeko Jumalan sanaa vai ihmisopeuksia. Auta meitä pysymään uskollisina sinulle. Anna meille Pyhän Henkesi voima. Puhu Pyhän Henkesi kautta ihmisten sydämille, että vielä monet voisivat löytää sinut omaksi Vapahtajakseen, ilon onnen ja uuden elämän sinun yhteydessäsi. Näitä me pyydämme ja kiitämme sinua suuri Jumala rakkaudestasi meitä kohtaan ja siitä, että nimemme ovat kirjoitettuna elämän kirjaan. Jeesuksen nimesä. Aamen.

Ilmestyskirjan alkusanat

Ilmestyskirja on peräisin ensimmäisen vuosisadan lopulta. Useimmat tutkijat ovat sitä mieltä, että Ilmestyskirja kirjoitettiin Rooman keisari Domitianuksen vainotessa ankarasti kristittyjä vuosina 93–96 jKr. Domitianus pyrki edistämään keisarin palvontaa. Kristityt eivät kuitenkaan suostuneet palvomaan keisaria jumalana eivätkä käyttämään hänestä arvonimeä ”Herra”, jolla nimellä he puhuttelivat vain Jeesusta Kristusta. Keisarin palvonnasta kieltäytyminen johti Johanneksen Patmoksen vankeuteen ja vaikutti näin Ilmestyskirjan syntyyn.

Patmoksen saari sijaitsee Turkin länsirannikolla Aigeian meressä Samoksesta lounaaseen. Se oli roomalaisajalla rikollisten karkotuspaikka. Siellä sijaitsee Johanneksen luostari, joka perustettiin vuonna 1088.

Johanneksen Patmoksessa olosta on olemassa myös historiallinen todiste. Kirkkohistorian isäksi kutsuttu Eusobios, joka eli vuosina 275–340 jKr., kertoo kirkkohistoriassaan, että Domitianuksen hallinnon lakattua apostoli Johannes palasi maanpaosta ja asettui asumaan Efesoon.

Ilmestyskirjaa pidetään yleisesti Raamatun vaikeaselkoisimpana kirjana, koska sen sanoma on esitetty erilaisten symbolien ja vertauskuvien muodossa. Tällainen esitystapa on tarkoitettu Raamatun suojaamiseksi vihollisilta. Niille, jotka vilpittömästi etsivät Jumalaa, Raamatun profetiat tulevat avautumaan. Näin on Jumala luvannut. Ei hän ole sitä turhan takia antanut.

Ilmestyskirja voidaan sisältönsä vuoksi jakaa neljään pääosaan: seitsemän seurakuntaa, luvut 1–3; seitsemän sinettiä, luvut 4–8; seitsemän merkkisoihtoa, luku 8 ja suuren taistelun lopputapahtumat ja uusi luominen, luvut 12–22.

Ilmestyskirja on yhteenveto koko Raamatusta. Erään laskelman mukaan siinä on 505 viittausta 28:aan Vanhan testamentin kirjaan. Erityisesti siinä on paljon yhteistä Danielin kirjan profetioiden kanssa, joista osa avautuu vasta ilmestyskirjassa. Siksi sitä on tutkittava yhdessä Danielin kirjan kanssa. Ilmestyskirja keskittyy erityisesti Jeesuksen tulon läheisyyteen, koska Jumala haluaa palauttaa vihollisen aikaansaamat eksytykset Raamatun totuuteen ja valmistaa kansan, joka vie puhtaan evankeliumin kaikkialle maailmaan. Eli uskonpuhdistus tullaan viemään lopullisesti päätökseen ennen Herran tulemusta. Jokainen ihminen joutuu silloin tekemään valintansa joko Herran puoleen tai vihollisen puoleen. Siksi Ilmestyskirjassa luvataan erityinen autuuslupaus niille, jotka tutkivat ja omaksuvat sen sanoman.

Ilmestyskirja on yhteenveto koko Raamatusta ja on sen kruunu. Raamatun ensimmäiset luvut kertovat maailman luomisesta ja sitä seuranneesta syntiinlankeemuksesta. Raamatun viimeiset luvut kertovat synnin lopullisesta hävittämisestä ja uudesti luodusta maasta, jossa vanhurskaus ja rauha ikuisesti vallitsevat. Ihminen ja koko luomakunta palautetaan siihen alkuperäiseen asemaan, johon se oli alun perin tarkoitettu ja jolloin kaikki oli täydellistä.

Kun lähdetään tutkimaan Ilmestyskirjaa, on huomioitava kolme tärkeätä seikkaa:

Tärkein apuväline Ilmestyskirjan tutkimisessa on Raamattu. Kaikki symbolit, kuvaukset ja muut tarvittavat tiedot on etsittävä Raamatusta. Mitään ei saa tulkita oman mielikuvituksen tai mieltymyksen mukaan.

Ilmestyskirja on ennen kaikkea ilmestys Jeesuksesta Kristuksesta. Se paljastaa lukijalleen Jeesuksen persoonaan ja työhön liittyviä jumalallisia totuuksia. Kuten koko Raamattu keskittyy ilmoituksessaan Jeesukseen, niin samoin myös Ilmestyskirjan keskushenkilö on Kristus. Ilmestyskirjaa on luettava, tutkittava ja omaksuttava. Sen on tapahduttava rukouksen sekä vilpittömän ja rehellisen mielen hengessä. Jos sitä tutkitaan ilman Jumalan johdatusta, se ei tule avautumaan.

Ilmestyskirja sisältää todella hyviä uutisia niille, jotka vastaanottavat Jeesuksen omana Vapahtajanaan ja haluavat oppia tuntemaan ja seuraamaan häntä kaikessa. Hän rakastaa omiaan suunnattomalla rakkaudella ja haluaa auttaa heitä jo tässä elämässä ja ennen kaikkea hän haluaa viedä heidät perille omaan valtakuntaansa, jossa vallitsee ikui-

nen rauha ja onnellisuus yhdessä Jeesuksen kanssa. Hän lupaa tämän autuuslupauksen jo heti Ilmestyskirjan alkusanoissa: *”Autuas se, joka tämän toisille lukee, autuaat ne, jotka kuulevat nämä ennussanat ja ottavat varteen sen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu, sillä hetki on lähellä”*. Tämä lupaus on tarkoitettu syntisimmällekkin ihmiselle, joka tekee parannuksen ja antaa elämänsä Vapahtajalle – hänelle, joka uhrasi itsensä juuri sinun syntiesi puolesta. Ethän halua hylätä Jumalan suurinta lahjaa Jeesusta Kristusta, jonka voi saada jokainen ihminen kunhan hän vain vastaanottaa sen. Jumala on rakkaus vertaansa vailla. Hän on täynnä armoa ja totuutta.

Luku 1.

Tervehdys – Johannes näkee Kristuksen

Sana Ilmestys on käännetty kreikan kielen sanasta apokalypsis, mikä merkitsee sanamukaisesti verhon poistamista tai paljastamista. Tämän ilmestyksen tarkoituksena on näyttää Jumalan palvelijoille eli kaikille Kristukseen uskoville, mitä tulevaisuudessa tulee tapahtumaan.

1. Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Jumala lähetti enkelinsä ja ilmoitti kaiken tämän palvelijalleen Johannekselle, 2. joka nyt omalla todistuksellaan vahvistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken minkä on nähnyt.

Vaikka Ilmestyskirjaa nimitetään Johanneksen ilmestykseksi, se on lähtöisin Jumalalta, joka antoi sen edelleen Jeesukselle ja edelleen enkelin kautta Johannekselle ja näin seurakunnalle. Tästä voidaan päätellä, että koko taivas tuntee Ilmestyskirjan sanoman. Ilmestyskirja on annettu nimenomaan seurakuntaa varten, joten sieltä löytyy Ilmestyskirjan oikea tulkinta. Siksi on oltava hyvin varovainen yksittäisten henkilöiden mielipiteille.

3. Autuas se, joka tämän toisille lukee, autuaat ne, jotka kuulevat nämä ennussanat ja ottavat varteen sen, mitä tähän kirjaan on kirjoitettu, sillä hetki on lähellä.

Kuten edellä totesin, koko taivas tuntee Ilmestyskirjan sanoman ja tutkii sitä sanoin kuvaamattomalla mielenkiinnolla, koska se liittyy ihmisen pelastukseen. Eikö meille ihmisille olisi vielä tärkeämpää tutkia sitä oman etumme vuoksi? Tässä lukemassamme jakeessa luvataan erityinen autuuslupaus sen kuulijoille ja ennen kaikkea sen vaarin otajille. Siis pelkkä lukeminen tai kuuleminen ei riitä, vaan sen on tultava sydämemme tärkeimmäksi asiaksi niin kuin koko Jumalan sana. Sana autuas voidaan sanoa myös sanoilla ikionnellinen eli iankaikkisesti onnellinen. Ilmestyskirjan lopussa enkeli vielä muistutti Johannesta: ”*Älä lukitse tämän kirjan sanoja, sillä aika on lähellä*”. Siksi on erittäin vaarallista tuudittautua sellaiseen käsitykseen, että ilmestyskirjaa ei voida ymmärtää.

Tervehdys

4. Johannes tervehtii Aasian maakunnan seitsemää seurakuntaa. Armoa ja rauhaa teille häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä, 5. ja Jeesukselta Kristukselta, luotettavalta todistajalta, joka on esikoisena noussut kuolleista ja on maailman kuninkaiden hallitsija! Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään vapauttanut meidät synneistämme, hänelle, 6. joka on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi, hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti! Aamen.

Paavalin vaikutuksesta kristinusko oli levinnyt nopeasti Vähään Aasiaan. Perimätiedon mukaan apostoli Johannes asui Efesossa. Hän tervehtii Aasian seitsemää seurakuntaa, joista tulee myöhemmin tarkempi selvitys toisessa ja kolmannessa luvussa. Tässä painotetaan erityisesti Jeesuksen ristin merkitystä pelastuksemme ansiona ja Pyhän Hengen toimintaa kristittyjen keskuudessa kaikkina aikoina.

Jeesus on ylösnoussut. Hän on kuolemallaan sovittanut meidän syntimme ja näin kutsunut meidät kuningaskuntansa papeiksi. Kristuksen ansiosta saamme kuulua Jumalan pappiskansaan ja valtakuntaan iankaikkisesti. Jeesus Kristus on koko maailman kaikkeuden hal-

litsija ja hän rakastaa meitä jokaista luomaansa ihmistä suunnattomalla rakkaudella ja haluaa, että jokainen ottaisi selvää Ilmestyskirjasta ja koko Jumalan sanasta oman pelastuksensa tähden.

7. Katso, hän tulee pilvissä! Kaikki ihmiset näkevät hänet, nekin, jotka hänet lävistivät, ja hänen tullessaan vaikeroivat maailman kaikki kansat. Näin on käyvä. Aamen.

Kun Jeesus nousi taivaaseen, opetuslapset näkivät hänen nousevan pilvissä ja ruumiillisessa olomuodossa. Enkeli ilmoitti hänen tulevan takaisin samalla tavalla eli näkyvästi, ruumiillisesti ja pilvissä. Jeesus itse sanoi: ”*Sillä niin kuin salama leimahtaa idässä ja valaisee taivaan länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulo.*” (Matt. 24:27). Kaikki raamatunjakeet korostavat Kristuksen paluuta suurena julkisena tapahtumana, jonka koko maailma tulee näkemään. Se on sanoinkuvaamaton julkinen tapahtuma, joka on koko Jumalan pelastussuunnitelman päätös ja myös Ilmestyskirjan tähtäyspiste. Silloin herätetään myös hänen pahimmat vastustajansa näkemään häneen paluunsa kuninkaiden Kuninkaana (Ilm. 1:7). Se tulee olemaan kauhistuttava päivä niille, jotka ovat hylänneet hänet Vapahtajanaan. On erittäin tärkeätä tietää Jeesuksen takaisintulon oikea tapa, jottemme eksy vihollisen ansaan, sillä Saatana tulee ilmestymään historiamme loppuvaiheessa profeetallisen ilmoituksen mukaan ”Jeesuksena”, mikä tulee olemaan voittamaton eksytyt häntä odottaville.

8. ”Minä olen A ja O, alku ja loppu”, sanoo Herra Jumala, hän, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias. ”Minä olen A ja O, alku ja loppu”, sanoo Herra Jumala, hän, joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias.

Nämä kirjaimet A ja Q merkitsevät alkua ja loppua. Ne ovat kreikkalaisen kirjaimiston ensimmäinen ja viimeinen kirjain. Jeesus on yksinkertaisesti koko maailman kaikkeuden luoja ja hallitsija iankaikkisesti, kuningasten Kuningas ja herrain Herra.

Johannes näkee Kristuksen

9. Minä, veljenne Johannes, jolla on sama ahdinko, valtakunta ja Jeesukselta tuleva kestävyys kuin teillä, olin joutunut Patmos-ni-

miselle saarelle, koska olin julistanut Jumalan sanaa ja todistanut Jeesuksesta. 10. Herran päivänä Henki valtasi minut, ja minä kuulin takaani kovan äänen, kuin olisi torveen puhallettu. 11. Ääni sanoi: ”Kirjoita, mitä näet, ja lähetä kirja seitsemälle seurakunnalle: Efesokseen, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Filadelfiaan ja Laodikeaan.

Johannes oli karkotettu Patmos-nimiselle saarelle vangiksi, koska hän ei suostunut palvelemaan keisaria jumalana vaan julisti innokkaasti Jumalan sanaa. Tässä mainitaan, että Johannes sai näyn Herran päivänä. Jotkut ovat sitä mieltä, että kysymyksessä on sunnuntai, viikon ensimmäinen päivä. Raamattu ei missään anna tukeaa sellaiselle olettamukselle, että sunnuntai olisi Herran päivä. Päinvastoin Raamattu nimittää kymmenissä käskyissä sapattia eli seitsemättä päivää Herran sapatiksi ja Herran pyhäksi päiväksi. Sapatti on nykyisen almanakan ja ajanlaskun mukaan lauantai. Jumala haluaa tässäkin muistuttaa ihmisiä siitä, että kristikunta on muuttanut lepopäivän toiselle päivälle eli tavalliselle arkipäivälle.

Seitsenluku esiintyy Ilmestyskirjassa monesti kuvaten eri ajanjaksoja kristillisen seurakunnan historiassa ja tässäkin on kysymyksessä Jeesuksen sanoma meille kaikkina aikoina. Näistä kirjeistä kerrotaan enemmän kahdessa seuraavassa luvussa.

12. Käännyin nähdäkseni, mikä ääni minulle puhui, ja kun käännyin, näin seitsemän kultajalkaista lamppua, 13. ja lamppujen keskellä hahmon, joka oli ihmisen kaltainen. Hänellä oli yllään pitkä viitta ja rinnan ympärillä kultainen vyö. 14. Hänen päänsä ja hiuksensa hohtivat valkoisina kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit. 15. Hänen jalkansa välkehtivät kuin sulatusuunissa hehkuva pronssi, ja hänen äänensä oli kuin suurten vesien pauhu. 16. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan pisti esiin kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin loistava keskipäivän aurinko.

Jeesus käytti evankeliumissaan myös nimeä Ihmisen Poika, Jeesus Kristus. Nyt tämä Ihmisen Poika, Jeesus Kristus, suorittaa ylimmäispapillista palvelusta taivaallisessa pyhäkössä meidän pelastuksemme puolesta. Seitsenhaarainen lamppu sijaitsi maallisessa pyhäkössä, joka

oli taivaallisen pyhäkön kuva, pyhäkön ensimmäisessä osastossa eli pyhässä. Tämän perusteella ymmärretään, että Jeesus meni taivaaseen astumisensa jälkeen taivaallisen pyhäkön ensimmäiseen osastoon eli pyhään, koska juuri siellä oli tämä seitsenhaarainen lamppu. Siellä hän rukoilee meidän puolestamme ja johtaa pelastussuunnitelmaa.

Hänen vaatetuksensa kuvaa sitä, että hän on meidän ylimmäinen pappimme. Valkoinen pää ja hiukset kuvaavat puhtautta ja tulen kaltaiset silmät kaiken näkemistä. Hehkuvan pronssiset jalat kuvaavat sitä tuskien tietä, jonka hän on vaeltanut meidän pelastuksemme puolesta ja hänen äänensä on kuultavissa kaikkialla kuin suurten vesien pauhu. Hän johtaa palvelijoittensa kautta pelastussuunnitelmaansa ja antaa auringon tavoin ikuisen elämän omilleen. Kaksiteräinen miekka kuvaa Jumalan sanan vaikutusta. Se puree sekä seurakunnassa että sen ulkopuolella.

17. Hänet nähdessäni minä vaivuin hänen jalkoihinsa kuin kuollut. Mutta hän laski oikean kätensä päälleni ja sanoi: ”Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, 18. iäti elävä. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän, elän aina ja ikuisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.

Jeesus vakuuttaa tässä toistamiseen, että hän on ensimmäinen ja viimeinen eli koko maailmankaikkeuden Luoja ja Hallitsija iankaikkisesti. Hän on sovittanut meidän syntimme Golgatan ristillä ja hänellä on kuoleman ja tuonelan avaimet käsissään ja näin valta herättää kuolleet iankaikkiseen elämään. Tällainen mahtava ja kaikkivoipa Jumala meillä on. Mikään ei ole mahdotonta hänelle.

19. Kirjoita siis, mitä näet: se, mikä on nyt, ja se, mikä on myöhemmin tapahtuva.

Tämä jae sanoo selvästi, että Ilmestyskirjan tapahtumat koskevat Johanneksen ajasta eteenpäin. Ilmestyskirjan lopussa kerrotaan uudesta maasta, joten Ilmestyskirjan sanoma rajoittuu Johanneksen ajasta aina uuteen maahan asti sisältäen näin koko kristikunnan historian. Tämän perusteella ainoa oikea tulkinta Ilmestyskirjan sanomalle on historiallinen tulkinta, joka sisältää myös meidän aikamme. Lopun aika eli meidän aikamme tuodaankin Ilmestyskirjassa hyvin laajalti ja merkittävästi esille. Tämä on täysin ymmärrettävää, koska Jumalan

pelastussuunnitelma on vietävä päätökseen ennen kuin Jeesus tulee takaisin.

20. Sinä näit seitsemän tähteä oikeassa kädessäni ja seitsemän kultajalkaista lamppua, ja niiden salaisuus on tämä: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lamppua ovat ne seitsemän seurakuntaa.

Seitsemän tähteä ja seitsemän kultaista lamppua Jeesuksen oikeassa kädessä kuvaavat täydellistä Jumalan sanan pysyvyyttä ja tuloksellisuutta koko aikana. Seitsemän on täydellisyyden luku ja se viittaa seitsemään kristilliseen aikakauteen. Tähdet ovat evankeliumin julistajia ja kultainen lamppu Jumalan muuttumaton ja arvokas sana eli Raamattu. Jeesus tulee toteuttamaan pelastussuunnitelmansa palvelijointensa kautta. Kaikki on Jumalan oikeassa kädessä ja siksi varmaa.

Muistathan vielä alussa mainitun Jeesuksen lupaaman autuuslupauksen Ilmestyskirjan sanoman vastaanottajille. Jumala rakastaa sinua sanomattomalla rakkaudella ja haluaa auttaa sinua pois synnin ongelmasta. Siksi hän on antanut jokaiselle ihmiselle tämän autuuslupauksen, jonka vastaanottamisella hän haluaa siunata kansaansa. Haluathan vastaanottaa nämä Ilmestyskirjassa annetut siunaukset, jotka ovat sinun parhaaksesi ja johtavat iankaikkiseen elämään.

Rukous

Kiitos suuri taivaan Jumala, että olet antanut meille Ilmestyskirjan, Jeesuksen, enkelin ja Johanneksen kautta ja että voimme ymmärtää sitä Pyhän Hengen välityksellä. Sinä lupaat Ilmestyskirjan lukijoiden, kuulijoiden ja siitä vaarin ottavien olevan onnellisia. Kiitos tästä lupauksesta, joka voi toteutua myös meidän kohdallamme. Jeesus, sinä olet Ilmestyskirjan suuri sankari, Jumala, jolla on kuoleman ja tuonelan avaimet. Sinun kanssasi meidän ei tarvitse pelätä kuolemaa. Voimme saada ikuisen elämän. Voimme nyt iloita kaikesta muusta, mitä saamme jo tässä elämässä. Kiitos, että saamme kaikki syntimme anteeksi, pienet ja suuret synnit. Kiitos suloisesta rauhastasi. Jätämme itsemme ja toinen toisemme turvalliseen huomaa-si. Kiitos, että olet kanssamme. Siunaa jokaista lukijaa juuri niillä siunauksilla, mitä he tänään tarvitsevat. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 2.

Kirje Efesoksen
seurakunnalle –

Kirje Smyrnan
seurakunnalle –

Kirje Pergamonin
seurakunnalle

Quillimestyskirjan toisessa luvussa Jeesus on lähettänyt Johanneksen kautta kirjeitä Aasian seitsemälle seurakunnalle. Näissä kirjeissä Jeesus haluaa kertoa seurakunnan tilanteesta Jumalan silmin nähtynä. Hän nuhtelee, kiittää ja neuvoo meitä seuraamaan häntä kokosydämisesti hengessä ja totuudessa. Kirjeiden sisällön perusteella on todettu, että ne kuvaavat myös esiintymisjärjestyksessä toisiaan seuraavia ajanjaksoja kristikunnan historiassa. Nämä kirjeet soveltuvat myös kaikille kristityille kaikkina aikoina. Tässä luvussa tutkimme neljää ensimmäistä kirjettä.

Kirje Efeson seurakunnalle.

1. Kirjoita Efesoksen seurakunnan enkelille: Näin sanoo hän, jolla on oikeassa kädessään seitsemän tähteä ja joka käyskentelee seitsemän kultajalkaisen lampun keskellä: 2. Minä tiedän sinun teoksi, sinun vaivannäkösi ja kestävyytesi. Minä tiedän, ettet voi sietää pahoja ihmisiä. Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi. 3. Kestävyyttäkkin sinulla on, olethan joutunut moneen vavaan minun nimeni tunnustamisen tähden etkä ole antanut periksi.

Efeso oli silloin tärkeä kristillinen keskus. Apostoli Paavali toi sinne vuonna 52 jKr. ensimmäisen kerran evankeliumin ilosanomaa. Efeso sijaitsee Syyriasta Vähän-Aasian poikki johtavan valtatie pääteläpisteessä. Satamakaupunkina sillä oli tärkeä merkitys kauppaeskeskuksena. Efesossa sijaitseva Artemis-jumalattaren temppele oli yksi maailman seitsemästä ihmeestä. Efeson nimi merkitsee ”ensimmäinen tai toivotava”, joten se sopii kuvaamaan hyvin tämän aikakauden luonnetta evankeliumin julistuksen alkuna. Apostoli Johanneksesta tuli perimätiedon mukaan juuri Efeson seurakunnan johtaja. Näin on ymmärrettävää, että kirjeessä Efeson seurakunnalla kuvataan juuri ensimmäisen seurakunnan aikaa, jolloin jo luopumus pääsi alkuun. Se ajoitetaan tapahtumien perusteella ensimmäiselle vuosisadalle.

Kristus viittaa tässä ensimmäisessä luvussa mainittuun näkyyn, jossa hän oli seitsemän lampunjalan keskellä pitäen kädessään seitsemää tähteä. Tämä kuvaa Jeesuksen ylimmäispapillista toimintaa heprealaiskirjeen kertomassa taivaallisessa pyhäkössä, jossa hän rukoilee meidän puolestamme ja johtaa Jumalan pelastussuunnitelmaa palvelijoittensa kautta. Lampunjalka kuvaa Jumalan sanaa ja seitsemän tähteä näiden kirjeiden ilmoittamien kristillisten ajanjaksojen sananjulistajia.

Uuden Testamentin ajan seurakunta joutui pian kohtaamaan harhaoppeja opettavia valheapostoleja. Tämä kirje paljasti alkavan luopumuksen seurakunnalle ja vahvisti näin seurakuntaa taistelussa harhaoppeja vastaan. Seurakunta sai näin kiitosta kärsivällisyydestä ja uupumattomuudesta taistelussa pahoja ihmisiä vastaan.

4. Mutta sitä en sinussa hyväksy, että olet luopunut ensi ajan rakkaudesta. 5. Muista siis, mistä olet langennut, käänny ja palaa tekemään ensi ajan tekoja. Ellet tee parannusta, minä tulen luoksesi ja siirrän lamppusi paikaltaan. 6. Siinä teet kuitenkin oikein, että inhoat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin inhoan. 7. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan puutarhassa.

Kun ihminen vastaanottaa evankeliumin ilosanoman, hänessä herää rakkaus Jumalaan. Toisilla tämä rakkaus säilyy koko elämän ajan, toisilla vain hetken aikaa. Näin tapahtui Efeson seurakunnassa. Nikolaiitat, jotka julistivat vapautta kymmenen käskyn noudattamisesta, saivat monia mukaansa ja näin luopumus sai jalansijaa Efesossa.

Ilmestyskirjan lopussa kerrotaan, kuinka Jumala tulee palauttamaan uuteen maahan elämänpuun, joka antaa iankaikkisen elämän ja terveyden. Sieltä löytyy ikuisen elämän eliksiiri, jota ihmiset ovat yrittäneet keksiä kautta aikojen. Tässä Jeesus korottaa Pyhän Hengen osuutta auttamaan meitä voittamaan kilvoitus, ja näin Jeesuksen ansioiden perusteella meillä on pääsy uuteen maahan.

Kirje Smyrnan seurakunnalle

8. Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, hän, joka oli kuollut mutta heräsi eloon: 9. Minä tiedän sinun ahdinkosi ja köyhyytesi – sinun, joka kuitenkin olet rikas. Minä tiedän, miten sinua herjaavat nuo, jotka sanovat itseään juutalaisiksi vaikka eivät ole – Saatanan synagogaa he ovat!

Smyrna oli vauras kaupunki Johanneksen aikana. Se oli myös vilkas kauppa- ja satamakaupunki, jossa oli suuri kirjasto, teatteri ja stadion. Nykyisin Smyrnan nimi on Izmir. Nimi Smyrna merkitsee mirhaa, jota käytettiin myös tuskia lieventävänä aineena. Siksi se sopii hyvin kuvaamaan tätä aikakautta. Apostolisen ajan jälkeen alkoivat veriset vainot. Kristityt joutuivat pakenemaan katakombeihin. Monet joutuivat uskonsa tähden antamaan henkensä. Heitä kidutettiin ja annettiin leijonien ruuaksi. Siksi tätä aikaa nimitetäänkin marttyyrien aikakau-

deksi. Se ajoitetaan vuosille noin 100–313. Tällaisia vainoavia keisareita olivat Decius (249–251), Valerianus (253–259) ja Diocletianus (305–313).

Monet joutuivat kuolemaan uskonsa tähden ja siksi Jeesus korostaa itseään ylösnousseena Herrana. Jeesus tiesi seurakunnan vaikeudet. Smyrnan seurakunta oli ulkonaisesti köyhä ja vainottu, mutta sitä kiitettiin sen uskon rakkaudesta ja kärsimyksen kestämisestä vainoista huolimatta. Seurakunta ei saanut minkäänlaista nuhdetta. Saatanan synagogalla tarkoitetaan ei-kristittyjä juutalaisia, jotka lisäsivät seurakunnan kärsimystä. Uuden testamentin mukaan oikeita juutalaisia ovat ne, jotka uskovat Kristukseen.

10. Älä yhtään pelkää sitä, mitä joudut kärsimään. Saatana on sulkeva muutamia teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te joudutte ahdinkoon kymmeneksi päiväksi. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle voitonseppeleeksi elämän. 11. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Siihen, joka voittaa, ei toinen kuolema kajoa.

Kymmenen päivän vankeudella tarkoitetaan Diocletianuksen vainoa, joka kesti kymmenen vuotta eli vuosina 305–313. Smyrnan seurakunnalle oli ajankohtaista pysyä uskollisena kuolemaan asti. Voitonseppeleellä tarkoitetaan kilvoituksen voittamista ja iankaikkista elämää. Käsitteellä toinen kuolema, jota käsitellään enemmän Ilmestyskirjan lopussa, tarkoitetaan lopullista eroa Jumalasta ja siitä ei ole ylösnousemusta.

Kirje Pergamonin seurakunnalle

12. Pergamonin seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, jolla on kaksiteräinen, terävä miekka: 13. Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä Saatanalla on valtaistuimensa. Silti tunnustat horjumatta minun nimeäni etkä ole kieltänyt uskoasi minuun, et edes silloin, kun uskollinen todistajani Antipas surmattiin teidän luonanne, siellä missä Saatanana asuu. 14. Mutta kaikkea en sinussa hyväksy: Luonasi on sellaisia, jotka seuraavat Bileamin oppia, tuon miehen, joka opetti Balakille, miten virittää israelilaisille ansa ja vietellä heidät syömään epäjumalille uhrat-

tua lihaa ja harjoittamaan siveettömyyttä. 15. Heitä on sinunkin luonasi, noita jotka seuraavat nikolaiittojen opetusta.

Pergamonin kaupunki oli kolmannelta vuosisadalta lähtien hellenistisen maailmankulttuurin keskus ja myös pakanallinen keskus. Pergamonin seurakunta kuvaa pakanuuden ja kristinuskon sekoitusta. Pergamo merkitsee ”linnoitusta”, joten se kuvaa hyvin aikakauden luonteelle sopivaa valtion ja kirkon liittoutumista. Sen nykyinen nimi on Bergama. Pergamon seurakunnan aika ajoitetaan vuosille 313–538. Pergamonissa oli mm. Zeuksen alttari ja siksi sinne sopii hyvin sanonta: ”missä Saatanalla oli valtaistuimensa”.

Kaksiteräinen miekka sopii hyvin kuvaamaan Jumalan sanan voimaa ja vaikutusta. Se on terävä kummaltakin puolelta ja näin puree sekä seurakunnan sisällä että ulkopuolella. Jumalan sana oli seurakunnan ainoa turva vihollista vastaan. Antipas oli ilmeisesti seurakunnan hengellisiä johtajia, joka kärsi marttyyrikuoleman, mikä vaikutti seurakunnan tilaan masentavasti. Seurakunnassa oli uskollisia Kristuksen todistajia, vaikka uskollinen todistaja Antipas surmattiin.

Seurakuntaa nuhdeltiin siitä, että siellä oli muutamia, jotka seurasivat Bileamin (4. Moos.25:1–18; 31:8–16) ja Nikolaiittojen oppeja. Bileamin oppi tarkoittaa profeetta Bileamin toiminnan perusteella luopumusta, jossa pakanaisuus on sekoittunut kristinuskoon. Nikolaiitat väheksyivät Jumalan lakia, joihin viitattiin jo Efeson seurakunnan kirjeessä.

16. Käänny siis! Ellet tee parannusta, minä tulen kohta luoksesi ja käyn heitä vastaan, isken heitä suuni miekalla. 17. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan kätkeyttä mannaa ja valkoisen kiven, ja siihen kiveen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin sen nimen saaja.

Jeesus kehottaa kuuntelemaan ja tottelemaan Pyhän Hengen kutsumaa ja ohjeita. Manna eli elämän leipä tarkoittaa hengellistä ravintoa Jeesukselta. Valkoinen kivi on symboli sen aikuisesta oikeudenkäynnistä, jossa vapauttava tuomio annettiin valkoisen kiven muodossa. Näin Jeesuksen antama valkoinen kivi kuvaa vapautusta synnin vankeudesta ja pelastuksen varmuutta Jeesuksen ansioiden perusteella.

Kirje Tyatiran seurakunnalle

18. Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekit ja jonka jalat välkehtivät kuin hehkuva pronssi: 19. Minä tiedän sinun tekosi, sinun rakkautesi ja uskosi, palvelumielesi ja kestävyytesi. Viime aikoina olet tehnyt vielä enemmän kuin alussa teit.

Vaikka Tyatiran seurakunnan kirje on pisin kaikista kirjeistä, tiedämme vain hyvin vähän tuosta seurakunnasta. Paavali kertoo ainostaan Lyydia-nimisestä naisesta, joka tuli uskoon siellä. Tyatira tunnettiin kutomoistaan ja purppuravärrjäämistään. Se oli suuri sen aikainen kauppakeskus. Nykyisin kaupungin nimi on Aksihar. Tyatira merkitsee ”katumusuhria”, joten se kuvaa kauhistuttavan luopumuksen aikaa. Tuo aika on paavinvallan ja valtiovallan liittoutuman aikaa, joka tunnetaan pimeänä keskiaikana. Tyatiran aika ajoitetaan vuosille 538–1517.

Jeesus esittäytyy kaikinäkevänä ja tietävänä Jumalan Poikana, jota tuliset silmät kuvaavat. Hän on kulkenut läpi tuskien tien meidän pelastuksemme puolesta, jota taas hehkuvat jalat kuvaavat.

Tyatiran seurakunta sai kiitosta teoistaan, rakkaudestaan, uskostaan, palvelumiehestään ja kestävydestään. Tyatiran seurakunta oli hengellisesti kasvamassa, kun taas Efeson seurakunta oli jo luopumassa.

20. Mutta sitä en sinussa hyväksy, että suvaitset tuota naista, tuota Isebeliä, joka sanoo itseään profetaksi ja johtaa opetuksellaan minun palvelijoitani harhaan, harjoittamaan siveettömyyttä ja syömään epäjumalille uhrattua lihaa. 21. Olen antanut hänelle aikaa kääntyä, mutta hän ei halua luopua siveettömästä elämänmenostaan. 22. Voi häntä! Minä suistan hänet sairastuoteeseen ja kaikki hänen rakastajansa ankaraan ahdinkoon, elleivät he luovu hänen tavoistaan. 23. Hänen lapsensa minä surmaan rutolla. Kaikki seurakunnat tulevat tietämään, kuka minä olen: minä tutkin sydämet ja ajatukset ja annan jokaiselle teistä hänen tekojensa mukaan.

Iisebel oli kuningas Ahabin pakanallinen puoliso, jonka vaikutuksesta Israel johdettiin palvelemaan epäjumala Baalia. Silloin profetia Elia nousi vastustamaan tällaista uskontojen sekoitusta ja sai ai-

kaan uskonpuhdistuksen Israelissa. Ilmeisesti silloisessa seurakunnassa esiintyi tuollaista eksyttävää Iisebelin kaltaista toimintaa. Jeesus tuntee jokaisen meistä ja tulee antamaan myös meille tekojemme mukaan.

24. Mutta teille muille tyatiralaisille, jotka ette seuraa tuota oppia ettekä ole vihkiytyneet Saatanan salaisuuksiin, niin kuin sanonta kuuluu, teille minä sanon: Mitään uutta taakkaa en pane teidän kannettavaksenne. 25. Pitäkää kiinni siitä mitä teillä on, kunnes minä tulen. 26. Sille, joka voittaa, sille, joka loppuun asti noudattaa minun tahtoani, minä annan vallan hallita kansoja. 27. Hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla, lyö pirstoiksi kuin saviastioita. 28. Hän saa saman vallan, jonka minä olen Isältäni saanut; minä annan hänelle aamutähden. 29. Jolla on korvat, se kuuloon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

Uskonpuhdistus alkoi vaikuttaa Tyatiran ajan loppupuolella. Seurakunta saikin rohkaisua pimeänä keskiaikana pysyä uskollisena Kristukselle kaikesta huolimatta. Kristuksella on kaikki valta ja voima Jumalan omille. Aamutähti kuvaa juuri Jeesusta. Tämä Tyatiran sanoma tahtoo samalla rohkaista jokaista kristittyä pysymään uskollisena Jumalalle.

Rukous

Rakas Herramme, kiitämme sinua sanomista seurakunnille ja myös meille henkilökohtaisesti. Auta meitä säilyttämään yhteytemme ja rakkautemme sinuun kaiken tämän kiireen ja muun hälyn keskellä, mikä meitä ympäröi. Auta pysymään uskollisena sinulle, uskollisena käskyillesi vainojen ja vaikeuksien keskelläkin ja huomaamaan eksytykset. Kiitos Jeesus, että olet voittaja, olet voittanut paholaisen Golgatan ristillä ja sinun voimassasi myös me voimme voittaa. Anna anteeksi kaikki meidän laiminlyöntimme ja syntimme. Auta meitä tekemään enemmän hyvää. Lisää meille uskoa, rakkautta, palvelumieltä ja kestävyyttä. Muista kaikkia läheisiämme. Haluaisimme tajuta ja kokea rakkauttasi tulevalla viikolla. Kiitos, että se voi toteutua ja vahvistaa suhdettamme sinuun. Nimessäsi. Amen.

Luku 3.

Kirje Sardeksen seurakunnalle – Kirje Filadelfian seurakunnalle – Kirje Laodikean seurakunnalle

Ilmestyskirjan kolmannessa luvussa jatketaan Jeesuksen lähettämiä kirjeitä. Johannes sai Jeesukselta tehtäväkseen kirjoittaa kirjeet jo ensimmäisessä luvussa mainituille Aasian seitsemälle seurakunnalle. Näissä kirjeissä Jeesus haluaa kertoa seurakunnan tilanteesta Jumalan silmin nähtynä. Hän nuhtelee, kiittää ja neuvoo meitä seuraamaan häntä kokosydämisesti hengessä ja totuudessa. Tässä luvussa tutkimme kolme viimeistä kirjettä.

1. Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: ”Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuol-

lut. 2. Herää ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä, sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan. Olen havainnut, että tekosi eivät täytä minun Jumalani vaatimusta. 3. Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. Ellet ole hereillä, minä tulen kuin varas, yllätän sinut hetkellä, jota et aavista. 4. Muutamia sinulla sentään on Sardeksessa, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun seurassani valkeissa vaatteissa; he ovat sen arvoisia. 5. Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkeliansä edessä. 6. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

Sardes oli muinoin rikkaan Lyydian valtakunnan pääkaupunki, mutta Ilmestyskirjan kirjoittamisen aikana sen merkitys oli vähäinen. Nykyisin siitä on jäljellä vain rauniot. Sen tilalla on pieni kylä nimeltään Sart. Sardeksen nimi merkitsee ”jäljelle jäänyttä”, joten se kuvaa uskonpuhdistusta, mikä syntyi pimeään keskiajan jälkeen voimakkaiden Jumalan miesten vaikutuksesta. Heidän vaikutuksensa kesti vain lyhyen aikaa ja alkoi luopumus. Sardes edustaa siis uskonpuhdistusta ja sen jälkeistä luopumusta eli nimikristillisyyden aikaa ja se ajoitetaan vuosille 1517–1700.

Jeesus esittäytyy omaten Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä. Se kuvaa Jumalan Pyhän Hengen toimintaa eri aikakausina palvelijoittensa kautta. Sardeksen seurakunta sai vakavan kehotuksen parannukseen nimikristillisyydestä. Seurakunta ei kuitenkaan ollut täysin kuollut. Siellä oli muutamia, joilla oli valkeat vaatteet ja Kristuksen läsnäolo. Se kuvaa Kristuksen lahjaa, jonka hän antoi meille Golgatan ristillä. Se ei ole omaa kelvollisuutta vaan Jumalan ehtoihin perustuvaa vanhurskautta. Jeesus lupaa Pyhän Hengen kautta uskollisille voittajille valkeat vaatteet, ja että heidän nimensä pysyy elämän kirjassa. Nimi kirjoitetaan elämän kirjaan silloin kun ihminen tulee uskoon ja antaa elämänsä Herralle. Nimi voidaan poistaa myös elämän kirjasta, jos ihminen luopuu Kristuksen yhteydestä.

Kirje Filadelfian seurakunnalle

7. Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Pyhä ja Tosi, Daavidin avaimen haltija, hän, jonka avaamaa ovea ei ku-

kaan sulje, hän, jonka sulkemaa ovea ei kukaan avaa: 8. ”Minä tiedän sinun tekosi. Edessäsi on nyt avoin ovi, minä olen sen avannut, eikä kukaan voi sitä sulkea. Sinun voimasi ovat vähäiset, mutta sinä olet ottanut sanani varteen etkä ole kieltänyt nimeäni. 9. Niinpä minä annan sinulle väkeä Saatanan synagogasta, niitä valehtelijoita, jotka sanovat itseään juutalaisiksi vaikka eivät ole. Minä panen heidät tulemaan luoksesi ja kumartumaan maahan jalkojesi edessä, ja he ymmärtävät silloin, että sinä olet minun valittuni. 10. Sinä olet tarkoin seurannut sanaani ja kestänyt, ja siksi minä puolestani tarkoin varjelen sinua ja pelastan sinut siitä koetuksen hetkestä, joka kohtaa koko maailman ja panee koetteelle maan asukkaat.

Filadelfia oli Ateenan jälkeen merkittävin kaupunki temppeleineen. Kaupungin nykyinen nimi on Alasehir eli Jumalan kaupunki. Sana Filadelfia merkitsee veljesrakkautta, ja siksi tämä nimi sopii hyvin kuvaamaan sitä herätystä, mikä sai jalansijaa 1700 luvulla. Silloin alettiin voimallisesti julistaa Jeesuksen toista tulemistä. Eri puolille maailmaa perustettiin lähetys- ja raamattuseuroja, ja niin avautuivat ovet voimaperäiseen lähetystyöhön. Esim. Suomen lähetysseura perustettiin vuonna 1811. Filadelfian aika ajoitetaan vuosille 1700–1840.

Daavidin huoneen avainten omistaminen merkitsee oikeutta päästä messiaaniseen valtakuntaan. Näin Kristuksella on valta avata seurakunnalle ovi valtakuntaansa. Jumala oli avannut ovet myös lähetystyölle, ja seurakunta sai siksi kiitosta uskollisuudestaan. Saatanan synagogalla ymmärretään juutalaisuudesta kristinuskoon kääntyneitä ja mahdollisesti myös pakanoita. Heistä tulee näin Israelin kansalaisia. Sanoohan nimittäin Raamattu: ”*Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.*” (Gal. 3:29). Eli oikeita juutalaisia ovat ne, jotka tunnustavat Jeesuksen Kristukseksi eli Messiaaksi. Nuhdetta ei Filadelfian seurakunta saanut ollenkaan.

11. Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä mitä sinulla on, ettei kukaan vie voitonseppelettäsi. 12. Siitä, joka voittaa, minä teen pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän joudu milloinkaan lähtemään sieltä. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu taivaasta Jumalani luo-

ta, ja oman uuden nimeni. 13. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

Jeesus ilmoittaa tulewansa pian takaisin ja kehottaa pitämään kiinni uskosta. Joka voittaa, hänestä tulee pylväs Jumalan temppeleihin, mikä tarkoittaa taivaan kansalaisuutta. Jeesus tulee olemaan uudessa Jerusalemissa voittajien kanssa ikuisesti. Jeesus kehottaa lopuksi kuuntelemaan ja tottelemaan Pyhän Hengen kutsua ja ohjeita.

Kirje Laodikean seurakunnalle

14. Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: ”Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alku.

Johanneksen aikana Laodikea oli rikas kauppakeskus, joka tunnettiin kankaistaan, pankeistaan ja lääkärikouluistaan. Tunnetuin siellä valmistetuista lääkkeistä oli Fryyгийн silmävoide. Kaupungin läpi virtasi joki, joka sai alkunsa Hierapoliksen kuumista lähteistä, ja Laodikeassa se oli jo jäähtynyt haaleaksi. Näistä saadut vertauskuvat sopivat hyvin Laodikean hengelliseen tilaan. Nimi Laodikea merkitsee ”kansan tuomiota tai vanhurskasta kansaa”, ja näin se sopii hyvin kuvaamaan juuri sitä tuomion aikaa, joka alkoi taivaassa vuonna 1844 ja joka jatkuu armon oven sulkeutumiseen asti. Tähän tuomion aikaan tutustuimme Danielin kirjan tutkistelussa ja se tulee esiin myös Ilmestyskirjassa myöhemmin. Laodikean aika ajoitetaan täten 1840-luvulta maailman loppuun eli me elämme juuri Laodikean aikaa, joten tämä kirje on erittäin ajankohtainen juuri meille.

1800-luvun puolivälissä sai kehitysoppi alkunsa ja se on säilynyt keskeisenä oppina nykyaikaan asti. Tosin nykyisin on myös luomisoppi saanut jalansijaa mm. Amerikan kouluissa. Jumala sen sijaan halua tässä ilmoittaa omilleen, että hän on Jumalan luomakunnan alku. Hän on luonut maailman, niin kuin Raamatussa on kerrottu. ”*mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat.*” (Hepr. 1:2). Samoihin aikoihin löydettiin uudelleen myös kadoksissa ollut sapatti, joka on muistomerkkinä Jumalan luomistyöstä. Se on myös Jumalan ja hänen kansansa välinen merkki. ”*Myös sapattini minä annoin heille, jotta se olisi merkinä liitostamme ja muistuttaisi*

heitä siitä, että minä, Herra, olen pyhittänyt heidät omaksi kansakseni.”
(Hes. 20:12).

15. Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä kuuma. Kumpi olisitkin joko kylmä tai kuuma! 16. Mutta sinä olet haalea, et kuuma etkä kylmä, ja siksi minä oksennan sinut suustani. 17. Sinä kerskut, että olet rikas, entistäkin varakkaampi, etkä tarvitse enää mitään. Et tajua, mikä todella olet: surkea ja sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston.

Laodikean sanoma on hyvin vakava kehoitus parannukseen ja se on tarkoitettu nimenomaan Jumalan kansalle, joka elää lihallisessa varmuudessa. He luulevat elävänsä oikeassa, mutta ovat täysin väärässä. Siksi heidän on vaikea vastaanottaa sellaista sanomaa, joka osoittaa heidän olevan vailla kaikkia hengellisiä arvoja. Jumalan kansalta puuttuu omakohtainen kokemus pyhityselämästä. Siksi heidän tulee syvästi ja läpikotoisin nöyrytyä Jumalan edessä saadakseen Hengen kallisarvoisia avuja. Kaikki omat helmasynnit ja tottumukset on hylättävä ja antauduttava kokosydämisesti Jumalan totuuteen ja kuuliaisuuteen. Raamattua on tutkittava ja omaksuttava sen antama opetus käytännössä.

18. Annan sinulle neuvon: osta minulta tulessa puhdistettua kultaa, niin tulet rikkaaksi, osta valkoiset vaatteet ja pue ne yllesi, niin häpeällinen alastomuutesi peittyy, osta silmävoidetta ja voitele silmäsi, niin näet.

Jeesus kehottaa Jumalan kansaa ostamaan häneltä tulessa puhdistettua kultaa, valkeat vaatteet ja silmävoidetta. Tulessa puhdistettu kulta merkitsee kokemuksen kautta saatua uskoa Jumalaan. Valkeat vaatteet merkitsevät turvautumista täysin Jeesuksen Golgatalla antamaan uhriin meidän hyväksemme, ja silmävoide merkitsee näkökykyä Raamatun totuuksiin ja niiden omaksumista. Näitä kalliita aarteita on hankittava ahkeroiden, sillä ne eivät putoa syliimme ilman vaivannäköä. On todella tehtävä parannus haaleasta tilasta, jotta emme tulisi oksennetuksi Jumalan suusta ulos. Maailman rakkaus on hylättävä ja hankittava taivaan katoamattomia aarteita.

19. Jokaista, jota rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Tee siis parannus, luovu penseydestäsi!

Jeesus joutuu nuhtelemaan ja kurittamaan meitä, jotta me huomaisimme puutteemme ja tekisimme parannuksen. Tämä on sitä jumalallista rakkautta meidän pelastumisemme puolesta. Kaikki Raamatun uskon sankarit ovat joutuneet Jumalan kurituksen alle rikkomuksien takia ja näin huomanneet puutteensa ja nöyrytyneet tunnustamaan syntinsä ja tekemään parannuksen elämässään. Näin heistä on tullut taivaskelpoisia.

Yksi puhuttelevimpia kertomuksia on kuningas Daavidin lankeemus. Hän oppi viisautta Jumalan kurituksesta ja alistui nöyrästi Korkeimman kuritukseen. Profeetta Naatanin esittämä tarkka nuhtelu hänen todellisesta tilastaan paljasti hänelle hänen syntinsä ja auttoi häntä luopumaan niistä. Daavid onkin sepittänyt psalmeissaan monia kiitoslauluja, joita voimme lukea rohkaisuksi psalmeissa. Iloaan vapautuksestaan Daavid kuvailee esim. psalmissa 32:5–7. *”Minä tunnustin sinulle syntini, en salannut pahoja tekojani. Minä sanoin: ”Tunnustan syntini Herralle.” Sinä annoit anteeksi pahat tekoni, otit pois syntieni taakan. Rukoilkoot kaikki palvelijasi sinua hädän hetkellä. Vaikka suuret vedet tulvisivat, ne eivät heihin ulotu. Sinä olet minulle turvapaikka, sinä varjelet minut vaarasta. Riemuhuudot kajahtavat ympärilläni, kun sinä autat ja pelostat.”* Daavidin ja muiden uskonsankareiden synnit on kerrottu meille tarkasti ja suoraan peittelemättä, jotta me emme lannistuisi synneistämme ja Jumalan kurituksesta, vaan turvautuisimme sitä enemmän Jumalan armoon ja anteeksiantoon ja tekisimme kaikkemme pelastuksemme puolesta.

20. Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän. 21. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asetunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen. 22. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

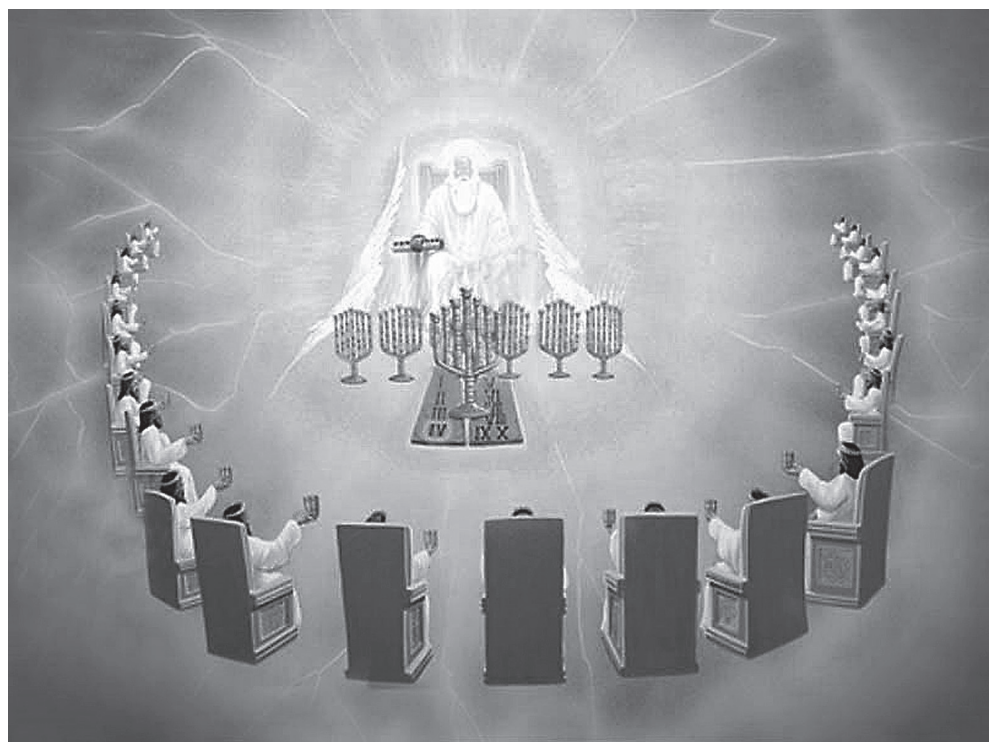
Jeesus on hienotunteinen. Hän kolkuttaa sydämemme ovella ja haluaa aterioida kanssamme eli antaa meille elämän leipää, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Meidän oma osuutemme on voittaa taistelu syntiä vastaan Jumalan voimassa ja armossa. Näin meillä on oikeus Jeesuksen kanssa hänen valtaistuimelleen. Lopuksi on kehotus kuuntelemaan ja tottelemaan Pyhän Hengen kutsua.

Laodikean sanoma on uskon kautta vanhurskauttamisen perusedellytys. Uskon kautta vanhurskauttaminen edellyttää Laodikean sanoman kokosydämistä vastaanottamista, koska Jumalan kansa on tämän sanoman mukaan langennut siitä alkuperäisestä ihanteesta, joka sille on annettu lopun ajan sanomana. Jumala haluaa pelastaa kansansa ja hän on antanut meille tämän sanoman. Jokaisen ihmisen on nyt nöyryyttävä Jumalan edessä ja tutkittava itseään tämän sanoman kautta. Se edellyttää myös Ilmestyskirjan perusteellista tutkimista ja vastaanottamista, koska siinä Jumala antaa meille silmävoidetta nähdäksemme puutteemme ja vihollisen eksytykset lopun aikana.

Laodikean sanoma on voimallisimpia Jeesuksen vetoamuksia koko Raamatussa. Se on Jumalan rakkauden sanoma Jeesusta odottavalle kansalleen. Ethän hylkää Rakastavan Jumalan nuhteita, vaan otat ne ilolla vastaan. Kuuntele Pyhän Hengen ääntä ja toimi sen mukaan. Silloin olet valmis Jeesuksen tulolle.

Rukous

Sinä Jeesus olet Laodikean seurakunnan uskovien sydämen ulkopuolella kolkuttamassa. Auta, ettei meidän kenenkään kohdalla ole näin. Haluamme ottaa sinut Jeesus elämämme ja sydämemme Herraksi. Olemme syntisiä. Kiitos, että pyhä veresi puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Anna meille Pyhän Henkesi silmävoidetta, että näemme itsemme sellaisina kuin sinä näet meidät. Sinulle Jeesus me haluamme kuulua. Kiitos, että kirjoitat nimesi otsiimme ja avaat oven eteemme, josta voimme käydä seurakuntaasi. Tee meistä vahvoja kristittyjä niin kuin pylvääät temppelissä. Anna evankeliumin vielä levitä voimallisesti ennen tuloasi ja suo monien löytää sinut omana henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 4.

Taivaallinen jumalanpalvelus

Neljännessä luvussa Johannes saa nähdä näyssä Jumalan ja Jumalan temppelin taivaassa. Sieltä Jumala hallitsee ja johtaa koko maailman-kaikkeutta. Jumala halusi näyttää Johannekselle ja samalla kaikille kristityille, että maailma on Jumalan turvallisissa käsissä ja että kaikki tapahtuu Jumalan suunnitelmien mukaan. Me voimme olla turvalisella mielellä kaiken sen keskellä, mitä maailmassa tapahtuu ja mitä meille kerrotaan sanassa.

1. Sitten näin tämän: taivaan ovi oli auki, ja kuului sama ääni, jonka olin edellisellä kerralla kuullut – kuin olisi torveen puhallettu. Se sanoi minulle: ”Nouse tänne! Minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. 2. Siinä samassa olin Hengen vallassa. Näin, että taivaassa oli valtaistuini ja sillä valtaistuimella istui joku, 3. joka loisti kuin jaspis ja karneoli. Valtaistuinta ympäröi sateenkaaren kaltainen smaragdinvärinen hohde.

Jumala opetti Israelin kansalle autiomaavaelluksen aikana temppelin eli pyhäkön avulla Jumalan pelastussuunnitelmaa, ja tätä pyhäkköpalvelusta suoritettiin sitten Jeesuksen kuolemaan asti. Tällöin varsi-

nainen maanpäällinen pyhäkköpalvelus sai täyttymyksensä. Jeesus oli lopullinen uhrikaritsa. Tämä maallinen pyhäkkö oli tarkka jäljennös heprealaiskirjeen mukaisesta taivaallisesta pyhäköstä, jossa on Jumalan valtaistuini ja jossa pelastussuunnitelma viedään lopulta päätökseen. Nyt meillä on avatun oven kautta näky-yhteys taivaalliseen pyhäköön. Vaikka maanpäällisessä temppelissä ei ollut Jumalan valtaistuinta, niin näyttää siltä, että taivaallisessa temppelissä on sellainen. Sieltä Isä Jumala johtaa koko maailmankaikkeutta.

Jeesus näytti toistamiseen Johannekselle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. ”*Kirjoita siis, mitä näet: se, mikä on nyt, ja se, mikä on myöhemmin tapahtuva.*” (Ilm. 1:19). Eli Ilmestyskirja kertoo pääpiirteisään kronologisessa järjestyksessä koko maailman hengellisen historian. Tämä on toteutunut historiamme aikana käsittämättömän tarkasti. Se todistaa aukottomasti Ilmestyskirjan Jumalallisen alkuperän.

4. Tämän valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä istui kaksikymmentäneljä vanhinta, joilla oli yllään valkeat vaatteet ja päässään kultaseppele. 5. Valtaistuimesta lähti salamoita ja kuin ukkosen jyly. Sen edessä oli seitsemän soih-tua, Jumalan seitsemän henkeä.

Vanhimmiksi nimitetään yleensä jonkin yhteisön arvossa pidettyjä ja kunnioitettuja edustajia. Näin taivaassakin on ihmiskunnan edustajat vanhimpina. Raamatusta voimme päätellä, keitä siellä on. Enok otettiin kuolemaa maistamatta taivaaseen, Elia otettiin tulisissa vau-nuissa taivaaseen ja Mooseksen arkkienkeli Mikael herätti kuolleista. Jeesuksen kuollessa kerrotaan, että monta pyhien ruumista nousi ylös. Ilmeisesti näistä henkilöistä koostuu nuo 24 vanhinta.

Valkeat vaatteet kuvaavat sitä, että he ovat Kristuksen verellä lunastetut. He ovat turvautuneet kokosydämisesti Jeesuksen ansioihin. Heidän vaatteissaan ei ole mitään tahraa ja rypynyä, jotka kertoisivat heidän omista ansioistaan. Kultaiset seppeleet ovat merkinä siitä, että he ovat selviytyneet voittajina uskon kilvoituksessa. Salammat ja ukkosen jylinä ovat Jumalan ilmestymisen näkyviä ja kuuluvia merkkejä.

Maanpäällisessä pyhäkössä oli seitsenhaarainen kynttilänjalka lamppuineen, joka kuvasi Jumalan sanaa ja Pyhän Hengen toimintaa. Taivaallisessa pyhäkössä Johannes näki seitsemän tulisoihtua ja Jumalan seitsemän henkeä. Se kuvaa Jumalan sanaa ja Pyhän Hengen

toimintaa maan päällä Jeesuksen tulemukseen asti. Seitsemällä viitataan eri aikakausiin kristillisen historian aikana. Niihin tutustuimme jo seitsemän seurakunnan kirjeissä.

6. ja sen edessä oli myös ikään kuin lasinen, kristallin tavoin kimmeltävä meri. Valtaistuimen edessä ja ympärillä oli neljä olentoa, jotka sekä edestä että takaa olivat täynnä välkehtiviä silmiä. 7. Yksi muistutti leijonaa, toinen nuorta härkää, kolmannella oli kuin ihmiskasvot, ja neljäs näytti lentävältä kotkalta. 8. Näillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, jotka olivat molemmilta puolin täynnä välkehtiviä silmiä. Taukoamatta, päivin öin, nuo olennot lausuvat: - Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias! Hän oli, hän on ja hän on tuleva.

Maanpäällisessä temppelessä oli pappien peseytymisallas, jota kutsuttiin mereksi. Taivaallisessa temppelessä on sen tilalla lasinen, kristallin tavoin kimmeltävä meri, joka kuvaa Jumalan puhtautta ja kirkkautta. Näitä neljää olentoa ei tarkoin selvitetä. Nämä ihmeelliset taivaalliset olennot kuvaavat ihmisen, härän, kotkan ja leijonan, luomakunnan kuninkaiden, muodossa Jumalan välikappaleita luomakunnan ylläpitämiseksi ja Luojan suunnitelmien toteuttamiseksi maan päällä. Neljähän on maan luku useiden raamatunkohtien perusteella. Niillä kullakin on kuusi siipeä eli ääretön nopeus ja silmiä edessä ja takana eli ne tietävät kaiken. Ne muistuttavat jossain määrin Hesekielin näkemää neljää olentoa.

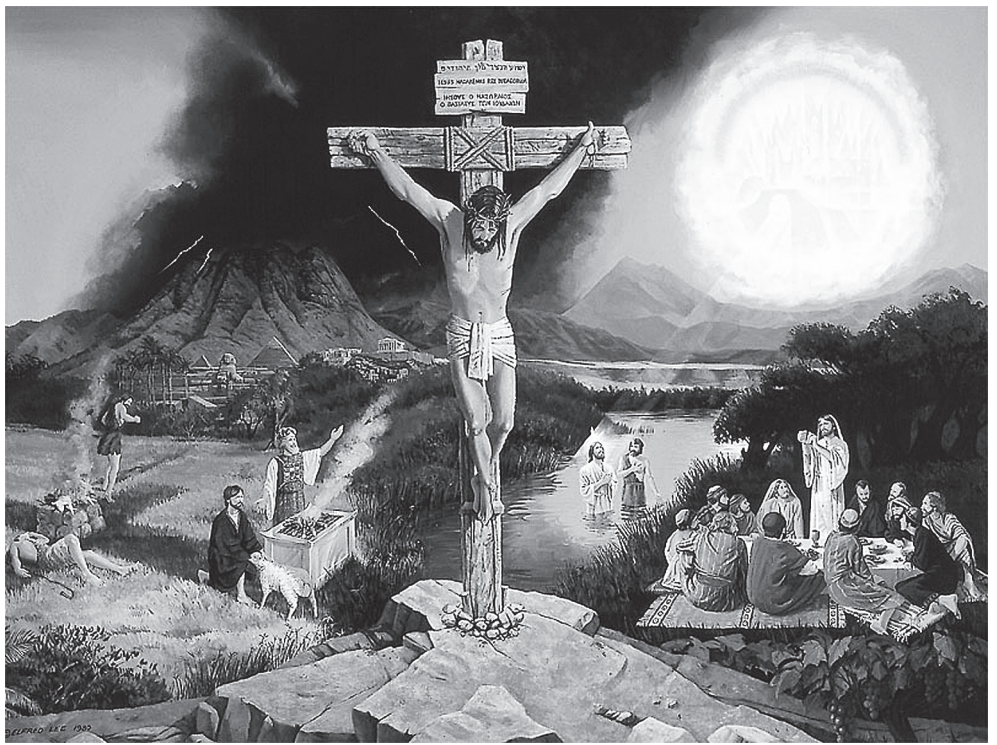
9. Aina kun olennot ylistävät, kunnioittavat ja kiittävät häntä, joka istuu valtaistuimellaan ja joka elää aina ja ikuisesti, 10. nuo kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyvät maahan hänen valtaistuimensa eteen ja osoittavat hänelle kunnioitustaan - hänelle, joka elää aina ja ikuisesti. He asettavat seppeleensä valtaistuimen eteen ja lausuvat: Herra, meidän Jumalamme! Sinä olet arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja vallan, sillä sinä olet luonut kaiken. Kaikki, mikä on olemassa, on sinun tahdostasi luotu.

24 vanhimman tärkeimpänä tehtävänä oli ylistää Jumalaa Kaikkivaltiaana. Tässä on meillekin esimerkki siitä, että me jo täällä maan päällä kiinnittäisimme huomiota Jumalan ylistämiseen. Ainakin itsetunnen puutteellisuutta tässä asiassa heikon laulutaitoni vuoksi. Ym-

määrän, että voimme ylistää Jumalaa myös elämällä ja sanoilla. He asettavat voitonseppeleensä valtaistuimen eteen ja näin tunnustavat Jumalan pelastajanaan ja kaiken Luojana.

Rukous

Kiitos Herramme, että olemme saaneet kurkistaa taivaan valtaistuin saliin ja nähdä jotakin siitä kiitollisuudesta, kunnioituksesta ja järjestyksestä, joka siellä vallitsee. Olemme nähneet Isän istumassa valtaistuimellaan, lasisen meren, valtaistuimen ympärillä neljä olentoa yltä päältä silmiä täynnä, 24 vanhinta ja seitsemän Jumalan henkeä. Kaikki kiittävät pyhää kaikkivaltiasta Jumalaa, Luojaa, jonka tahdosta kaikki on luotu. Mekin tahdomme kiittää ja kunnioittaa luojamme. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 5.

Karitsa ja sinetöity kirjakkäärö

Tässä luvussa kerrotaan seitsemällä sinetillä suljetusta kirjakkääröstä ja siitä, että kuka on arvollinen avaamaan sen. Varmasti tuo kirjakkäärö oli hyvin arvokas ja ilmeisesti se liittyy ihmisen pelastukseen.

1. Minä näin, että valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä oli kirjakkäärö. Se oli kirjoitettu täyteen molemmin puolin ja sinetöity seitsemällä sinetillä. 2. Ja minä näin mahtavan enkelin, joka kullutti kovalla äänellä: Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja murttamaan sen sinetit? 3. Mutta ei ollut ketään, ei taivaassa, ei maan päällä eikä maan alla, joka olisi kyennyt avaamaan kirjan tai edes katsomaan siihen. 4. Minä itkin katkerasti, kun ei löytynyt ketään, joka olisi ollut arvollinen avaamaan kirjan tai katsomaan siihen. 5. Mutta yksi vanhimmista sanoi minulle: Älä itke. Juudan heimon leijona, Daavidin juuriverso, on saanut voiton! Hän avaa kirjan ja murtaa kaikki seitsemän sinettiä.

Kirjakkäärö oli seitsemällä sinetillä suljettu, joten se oli todella arvokas. Roomalaisen käytännön mukaan esim. testamentti suljettiin todistajien läsnä ollessa sinetillä, joten vain siinä määrättyllä henkilöllä oli oikeus avata ja saada siinä mainitut edut. Johannes tajusi kirjakkää-

rön saamisen ja sen avaamisen edellytykset, koska hän puhkesi itkuun, kun taivaassa ei ollut ketään, joka olisi ollut arvollinen avaamaan sen sinettejä. Siinä täytyi varmasti olla tärkeitä ihmiskunnan kohtaloon ja pelastukseen liittyviä asioita.

Kun vanhimmat näkivät Johanneksen epätoivon, yksi vanhimmista lohdutti Johannesta ilosanomalla, että Jeesus Kristus, Daavidin juuriverso on voittanut. Hän on arvollinen avaamaan sinetit. Daavidin juuriverso kuvaa sitä, että Jeesus syntyi Daavidin suvusta. Evankeliumi esittää Jeesuksen Daavidin poikana, vaikka hän ei ollut suoraan hänen poikansa. Tämä oli raamatullinen ilmaisu siitä, että poikaa voitiin kutsua myös esi-isänsä mukaan.

6. Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon edessä vanhinten keskellä seisoి karitsa. Se oli kuin teurastettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää - ne Jumalan seitsemän henkeä, jotka on lähetetty kaikkialle maailmaan. 7. Se astui lähemmäs ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä. 8. Kun Karitsa otti kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät hänen eteensä. Vanhimmilla oli kaikilla harppu ja kultamalja täynnä uhrisavua, pyhien rukouksia.

Teurastettu karitsa kuvaa viatonta surmattua eläintä, ja siksi se on Jeesuksen vertauskuva. Hän on kaiken keskipisteenä taivaassa. Jeesus on omalla kuolemallaan sovittanut jokaisen ihmisen synnit. Hän on suorittanut teon, johon kukaan muu ei olisi pystynyt. Siksi hän ansaitsee kaikkien kiitoksen ja ylistyksen koko maailmankaikkeudessa. Hänen ansiostaan me ihmiset saamme periä myös iankaikkisen elämän. Hänen kuolemansa Golgatalla osoitti koko maailmankaikkeudelle synnin luonteen ja rakkauden voiman. Ihmiset riistivät Jumalan Pojan hengen, mutta Jeesus päinvastoin kantoi heidän syyllisyytensä ja vastaanotti rangaistuksen, jonka me kaikki ansaitsemme. Kristuksen kuolema Golgatalla ilmoitti Jumalan iankaikkisen, uhrautuvan rakkauden luonteen. Tällainen Jumala meillä on.

Raamatussa sarvet kuvaavat valtaa (Dan. 8:5,21,22). Seitsemän on täydellisyyden luku, joten seitsemän sarvea kuvaa täydellistä valtaa. Seitsemän silmää ja seitsemän henkeä kuvaa vastaavasti täydellistä näkökykyä ja tietoa. Ne kuvaavat myös Pyhän Hengen täydellistä toimintaa maan päällä. Jeesus on täydellisyyden ilmentymä koko maail-

mankaikkeudessa. Vanhimmat ovat alati rukouksessa jokaisen ihmisen puolesta. Malja oli täynnä rukouksia ja se kertoo heidän rukouksiensa voimasta ja tärkeydestä.

9. He lauloivat uuden laulun: Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista. 10. Olet tehnyt heistä kuningassuvun, meidän Jumalamme pappeja; he tulevat hallitsemaan maan päällä.

Se että vain Kristus oli arvollinen avaamaan kirjakkäärön sinetit, kertoo Kristuksen lunastukseen liittyvästä asemasta ja toiminnasta ihmiskunnan pelastukseen liittyvissä asioissa. Se kertoo myös ihmiskunnan kohtalosta pelastustyön aikana, niin kuin tulemme sinettejä avatesamme huomaamaan. Tämä Jumalan pelastussuunnitelma avautuu vain Kristuksen ristin perusteella. Siksi myös kaikki Ilmestyskirjan profetiat avautuvat samoin vain Kristuksen ristin perusteella.

Jumala tulee kokoamaan kaikista heimoista, kielistä, kansoista ja maista kuningaskunnan. Tällöin pelastussuunnitelma on viety päätökseen, ja ihminen palautettu siihen alkuperäiseen asemaan, johon hän oli luotu ja tarkoitettu. Ihmiskunnasta on näin tuleva osa maailman kaikkeuden onnellista kansaa. Jeesus on tehnyt omasta kansastaan kuningaskunnan, jonka kuninkaana hän tulee olemaan iankaikisesti. He ovat myös pappeja. ”*Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa, määrätty julistamaan hänen suuria tekojaan, joka teidät on pimeydestä kutsunut ihmeelliseen valoonsa* (1. Piet. 2:9). Vanhan liiton aikana seurakuntalaisten oli lähestyttävä Jumalaa papin välityksellä. Mutta Jeesus teki meistä pappeja, niin että voimme lähestyä häntä suoraan. Tällainen asema meillä on Jeesuksen ansioiden perusteella. Kiitos ja kunnia Jeesukselle!

11. Valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympärillä näin suuren joukon enkeleitä ja kuulin heidän äänensä. Heitä oli lukemattomia, kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, 12. ja he lausivat kovalla äänellä: – Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen. 13. Ja minä kuulin, kuinka kaikki luodut taivaassa, maan päällä, maan alla ja meressä,

kaikki mitä niissä on, lausuivat: – Hänen, joka istuu valtaistuimella, hänen ja Karitsan on ylistys, kunnia, kirkkaus ja mahti aina ja ikuisesti. 14. Ne neljä olentoa sanoivat: ”Aamen”, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja osoittivat kunnioitustaan.

Koko maailmankaikkeus tulee iloitsemaan Jumalan pelastussuunnitelmasta ja antamaan kaiken kunnian, kiitoksen ja ylistyksen teurastetulle Karitsalle. Enkelien luku kertoo valtavasta määrästä. Siksi on lohdullista tietää, että jokaisella Jumalan lapsella on varmasti riittävästi suojelusenkeleitä maallisessa vaelluksessaan. Sana Aamen ja kumarus symbolisoivat täydellistä alistumista, hyväksyntää ja kunnioitusta Jumalalle.

Ilmestyskirjan viidennen luvun ylevä sanoma on se, että vain Jeesus pystyy sanomaan, kuka pelastuu ja kuka joutuu kadotukseen. Hän ja ainoastaan hän näkee sydämeen ja tietää, ketkä kuuluvat todella hänelle. Siksi on tärkeätä antaa elämänsä hänen käsiinsä. Hän yksin puhdistaa meidät synnistä. Hän yksin voi varjella meidät lankeamasta ja asettaa meidät nuhteettomina ja riemuitsevina kirkkautensa eteen. Apostoli Pietari sanoo: *”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.”* (Apt. 4:12).

Rukous

Johannes itki, kun ei kukaan taivaassa voinut avata seitsemällä sineillä suljettua kirjakääröä. Oli kuitenkin yksi arvollinen avaamaan sen – Jeesus Kristus teurastettu Karitsa. Kiitos, että olet ostanut verelläsi ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä. Siksi pyydämme tänään kaikki syntimme anteeksi. Kiitämme armostasi. Kiitämme enkelien suojeluksesta. Sinä olet arvollinen. kaikki taivaassa ylistävät Isää Ja Karitsaa. Ylistys, kunnia, kirkkaus ja valta meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 6.

Karitsa avaa kuusi sinettiä

Edellisessä luvussa Jeesus avasi seitsemällä sinetillä suljetun kirjakäärön ja totesimme sen erittäin arvokkaaksi. Ainoastaan Jeesus oli arvolinen avaamaan sen, koska hän oli omalla kuolemallaan sovittanut ihmiskunnan synnit. Nyt nuo sinetit avataan ja pääsemme tutustumaan niiden sisältöön.

1. Minä näin, kuinka Karitsa avasi ensimmäisen seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden neljästä olennosta sanovan ukkosen tavoin jylisevällä äänellä: 2. Tule! Ja siinä samassa näin valkoisen hevosen, ja sillä, joka istui hevosen selässä, oli jousi. Hänelle annettiin seppel, ja seppelöitynä voittajana hän lähti uusia voittoja kohti.

Valkoinen on puhtauden ja voiton väri ja ratsuhevosella ja sillä ratsastavalla kuvataan Kristusta ja Jumalan kansaa eli Jumalan sotajoukkoa. ”Minä näin yöllä näyn. Mies ratsasti punaruskealla hevosella ja pysähtyi myrrtipensaita kasvavaan laaksoon. Hänen jäljessään ratsasti toisia miehiä punaruskeilla, vaaleanruskeilla ja valkoisilla hevosilla. Minä kysyin: Herrani, keitä nämä ratsastajat ovat? Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi: Sinä saat tietää, keitä he ovat. Myrrtipensaiden keskelle seisautunut mies sanoi: Nämä ovat ratsastajia, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan maata pitkin ja poikin.” (Sak. 1:8–10). Jousi kuvaa aseena Juma-

lan sanaa eli Raamattua ja seppele voittoa. Evankeliumi levisikin heti Jeesuksen kuoleman jälkeen nopeasti koko silloin tunnettuun maailmaan.

Ensimmäinen sinetti ajoitetaan Efeson aikakaudelle eli ensimmäiselle vuosisadalle. Nämä sinetit eivät kuvaa ainoastaan määrättyä historiallista aikaa, vaan hevoset laukkaavat koko kristillisen historian ajan ja evankeliumi leviää aina Jeesuksen takaisintuloon asti.

3. Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: Tule! 4. Nyt tuli esiin toinen, tulipunainen hevonen. Sille, joka istui hevosen selässä, annettiin valta riistää rauha maan päältä ja panna ihmiset tappamaan toisiaan. Hänelle annettiin iso miekka.

Toisen hevosen punainen väri kuvaa sopivasti sitä veristä vainoa ja hävitystä, johon kristillinen seurakunta joutui heti voittojensa jälkeen Rooman sotajoukkojen toimesta. Kristityt joutuivat pakenemaan katkombeihin pakanallisten keisareiden käskystä. Ihmisiä annettiin nälkäisten leijonien raadeltaviksi areenoilla, joissa ihmiset tyydyttivät hirtittäviä halujaan. Tämä aika ajoitetaan Smyrnan aikakaudelle eli toiselle, kolmannelle ja osittain neljännellekin vuosisadalle. Nämä vainot ovat jatkuneet koko pimeän keskiajan.

Miekka on verenvuodatuksen vertauskuva. Miekka kuvaa myös sitä, että kirkolliset johtajat käyttivät valtiovaltaa omien päämääriensä saavuttamiseksi. Näin säädettiin keisari Justianus I:n lakikokoelma vuonna 534, että Rooman valtakunnassa kaikkien oli tunnustettava Rooman kirkon uskoa. Tämän seurauksena syntyi keskiajan kirkon inkvisitiolaitos, jossa surmattiin arviolta noin 50 miljoonaa ihmistä toisinajattelijoina.

5. Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: ”Tule!” Siinä samassa näin mustan hevosen, ja sillä, joka istui hevosen selässä, oli kädessään vaaka. 6. Minä kuulin äänen, joka tuntui tulevan noiden neljän olennon keskeltä, ja se sanoi: Mitta vehnää denaarilla, ohraa kolme mitta. Öljyyn ja viiniin älä koske.

Veristen sotien ja vainojen jälkeen syntyi tietysti nälänhätää. Musta merkitsee juuri pimeyttä ja puutetta. Tekstissä mainittu viljan punnitseminen ja myyminen denaarilla, joka vastasi tavallisen työläisen

päiväpalkkaa, jolla pystyi tuskin ostamaan yhden hengen päivittäistä ruoka-annosta. Musta väri kuvaa myös suurta Jumalan sanan puutetta. Raamattuja ei ollut kansan saatavilla ja kirkko lakkasi saarnaamasta puhdasta Jumalan sanaa. Evankeliumi oli verhottu latinan kieleen ja näin pimitetty tavalliselta kansalta. Tämän johdosta väärät opit alkoivat vallata kristinuskoa. Öljyn ja viinin olemassa olo kuvaa kuitenkin kaikesta huolimatta Pyhän Hengen ja Kristuksen veren läsnäoloa, mikä kertoo siitä, että Jumala huolehtii omistaan vainojenkin keskuudessa.

Tämä vertauskuva sopii hyvin seurakuntaan neljännellä, viidennellä ja kuudennella vuosisadalalla eli Pergamon aikakaudelle, jolloin kristinuskosta tuli valtion uskonto.

7. Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen olennon sanovan: Tule! 8. Siinä samassa näin tuhkanharmaan hevosen. Se, joka istui hevosen selässä, oli nimeltään Kuolema, ja sen jäljessä tuli Tuonela. Ratsastajille annettiin valta neljälteen osaan maata, ne saivat tappaa miekalla, nälällä ja rutolla ja jättää loput villipeitojen kynsiin.

Tuhkanharmaa tarkoittaa alkukielen mukaan kellanvihreää eli kuolleen ruumiin väriä. Ratsastajaa nimitetään kuolemaksi. Tuonela tarkoittaa kuolleitten paikkaa eli hautaa. On kysymys maallisessa merkityksessä Jumalan kansaa vainoavista valtioista ja hengellisessä merkityksessä harhaopeista ja pakkokeinoista. Nyt on vain miekan ja nälän lisäksi tulleet mukaan rutto ja villipedot. Rutto on ilmeisesti ymmärrettävä kirjaimellisesti ja villipedot Jumalan kansaa vainoavina valtoina. Ne saattavat olla myös lammasten vaatteisiin pukeutuneita hengellisinä työntekijöinä toimivia raatelevia susia.

Neljännän sinetin näkymä kuvaa hyvin Jumalan kansan vainoja pimeänä keskiaikana eli kuudennelta vuosisadalta viidennelletoista vuosisadalalle. Tämä sopii Tyatiran aikaan. Jumalan sanasta luopunut kirkko vainosi ja tappoi niitä, jotka poikkesivat sen opista. Rooman kirkon toimesta pimeänä keskiaikana surmattiin miljoonia ihmisiä harhaoppisina ja toisinajattelijoina.

9. Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan ja oman todistuksensa tähden. 10. Ne huusivat kovalla äänellä: Kuinka kauan kestää, Val-

tias, sinä Pyhä ja Tosi, ennen kuin lausut tuomiosi ja kostat meidän veremme maan asukkaille? 11. Silloin niille kullekin annettiin valkea vaate ja niitä kehoitettiin odottamaan rauhassa vielä vähän aikaa, kunnes niitä ja niiden veljiä, niiden lailla surmattuja Jumalan palvelijoita, olisi täysi määrä.

Tämä on ymmärrettävä vertauskuvallisesti. Ei ole kysymys jossain alttarin alla olevista sieluista, vaan heidän marttyyritekonsa huutavat kostoja. Eivät he varmaan todellisuudessa huuda kostoja. Eihän Stefanukseen ensimmäisenä kristittyinä marttyyrina vaatinut kostoja, vaan päinvastoin hän rukoili kivittäjiensä puolesta. On kysymys siis teon vaikuttimesta ja vääryydestä. Näin on ymmärrettävä myös Abelin veri, kun Kain oli surmannut veljensä.

Jumala haluaa lohduttaa kaikkia marttyyreja sillä, että vaikka he joutuvatkin kuolemaan uskonsa tähden, heille on luvattu valkeat vaatteet eli Jeesuksen vanhurskauden vaippa, joka kuvaa Jeesuksen veren sovitusta eli pelastusta. Marttyyrien aika tulee kestäämään vain vähän aikaa, koska Jumalan kansan tuomion aika on edessä ja Jeesus saapuu pian herättämään heidät.

Tämä aika sopii Sardeksen aikakauteen eli vuosille 1500-luvulta 1700-luvun puoliväliin. Neljännen sinetin aikana tapahtunut hirvittävä vaino jatkui näin viidennen sinetin aikana. Silloin vainottiin ankarasti suuria uskonpuhdistajia ja monet saivat surmansa. Tällaisia tunnettuja uskonpuhdistajia olivat mm. Huss, Hieronymus, Knox, Tynedale ja Luther.

12. Minä näin, kuinka Karitsa avasi kuudennen sinetin. Maa järkyi ja vavahteli, aurinko pimeni mustaksi kuin suruvaate, ja kuu muuttui kauttaaltaan verenpunaiseksi. 13. Taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin viikunat varisevat puusta myrskyn sitä ravistellessa. 14. Taivas hävisi näkyvistä kuin kirja, joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät paikaltaan. 15. Maan kuninkaat, ylimykset ja sotajoukkojen johtajat, rikkaat ja mahtavat miehet ja kaikki muut, niin orjat kuin vapaat, piiloutuivat luoliin ja vuorten rotkoihin 16. ja huusivat vuorille ja kallioille: Kaatukaa päällemme, kätkekää meidät valtaistuimella istuvan katseelta ja Karitsan vihalta! 17. Heidän vihansa suuri päivä on tullut – kuka voi sen kestää?

Jumala antoi kansalleen näkyviä konkreettisia luonnonilmiöitä vahvistukseksi siitä, että oltiin tultu kuudennen sinetin aikaan. Herra puhui näistä tulemuksensa edellä olevista merkeistä myös evankeliumeissaan. ”*Mutta kohta noiden päivien ahdingon jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan. Tähdet putoavat taivaalta ja taivaiden voimat järkkyvät. Silloin taivaalle ilmestyy Ihmisen Pojan merkki. Kaikki maan sukukunnat pubkeavat valituksiin, kun näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan.*” (Matt. 24:29–30). Ymmärretään, että nämä merkit tapahtuivat seuraavasti.

Maa järkkyy ja vavahteli kuvaa Lissabonin maanjäristystä v. 1755, jolloin noin 30 000 ihmistä sai surmansa. Se oli ihmiskunnan tähän mennessä suurin järistys, jonka vaikutus huomattiin laajoilla alueilla. Tämä järistys vaikutti Euroopan lisäksi Afrikassa ja Länsi-Intian saaristossa. Kerrotaan, että silloin oli pyhäpäivä, jolloin monet menettivät henkensä kirkkojen sortuessa. Järistys aiheutti myös suuren kuusi päivää kestävä tulipalon, jonka seurauksena myös paljon ihmisiä kuoli. Tästä järistyksestä on kirjoittanut silloin suomalainen herännäisjohtaja Abraham Achrenius, joka tulkitsi sen juuri Ilmestyskirjan ennustukseksi.

Aurinko meni mustaksi kuin suruvaate kuvaa v. 1780 Pohjois-Amerikassa tapahtunutta yliluonnollista pimeää päivää, jolle ei ole löydetty mitään luonnollista selitystä. Tämä luonnonilmiö alkoi noin kymmeneltä aamulla ja kesti seuraavaan puoliyöhön asti. On merkillepantavaa, että tämä pimeä päivä sattui juuri ennustuksen osoittamaan aikaan. Tästä pimeästä päivästä on myös dokumentteja historian kirjoissa.

Taivaan tähdet putosivat maahan, tarkoitti valtavaa meteorisadetta, joka todettiin v. 1833 Amerikassa Leijonien tähtikuviassa. Se muistutti todella viikunapuuta, jonka viikunat varisivat myrskyn sitä ravistaessa. Vaikka tässä mainitulle tähdenlentosateelle on olemassa niin sanottu luonnollinen selitys ja vastaavia tähdenlentosateita on nähty määrääjain sen jälkeenkin, se ei kuitenkaan tee tyhjäksi näiden ilmiöiden merkitystä aikain merkinä. Tästäkin luonnonilmiöstä löytyy historiallisia dokumentteja.

Nämä luonnonmerkit eivät vain kirjaimellisesti täyttäneet profetiaa, vaan ne myös tapahtuivat täsmälleen ennustetussa järjestyksessä. Ne ovat vakuuttavia todistuksia siitä, että me elämme maailmanhis-

torian loppuvaiheessa ja Jeesus saapuu pian. Näistä luonnonmerkeistä on jo kulunut parisataa vuotta. Jeesuksen tulemuksen täytyy olla lähellä. Siitä kertovat muut Raamatun ennustukset ja maailman tapahtumat.

Seuraavat luonnonmerkit tapahtuvatkin sitten Jeesuksen tullessa eli me elämme jakeiden 13 ja 14 välissä. Tämä merkitsee sitä, että enää ei tule Raamatun ennustamia luonnonmerkkejä, vaan seuraava luonnonmerkki on taivaitten voimien järkkyminen, kun ihmisen pojan merkki näkyy taivaalla ja Jeesus saapuu. Silloin jumalattomat ihmiset piiloutuvat vuorten rotkoihin, mutta siitä ei ole apua. Tämän ennusti jo profeetta Jesaja 700 eKr. *”Paetkaa vuorten luoliin, maan onkaloihin Herran kauhastuttavan voiman tieltä, hänen ylhäisen kirkkautensa tieltä, kun hän nousee järjestyttämään maata!”* (Jes. 2:19). Jumalan omille se on ilon ja onnen päivä, jota he ovat odottaneet jo sieltä alusta lähtien.

Tämä lopunaika on ihmiskunnan merkittäväntä ja vaarallisinta aikaa. Silloin Saatana tekee kaikkensa eksyttääkseen ihmiset. Ilmankos sanotaan, että kuka voi kestää Herran vihan päivänä. Vain harvat pääsevät perille. Herra on kertonut meille tien perille Ilmestyskirjan profetioissa. Siksi kannattaa paneutua kokosydämisesti Ilmestyskirjan sanomaan, koska se paljastaa juuri vihollisen eksytykset lopun aikana.

Näistä luonnonilmiöistä myös profeetta Joel ennusti jo yli 2500 vuotta sitten. *”Minä annan teidän nähdä merkkejä taivaalla ja maan päällä: verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko pimenee, kuu värjäytyy veseen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava. Mutta jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu. Siionin vuori ja Jerusalem on turvapaikka, niin Herra on luvannut. Ne, jotka Herra kutsuu, ne pelastuvat.”* (Joel 3:3–5).

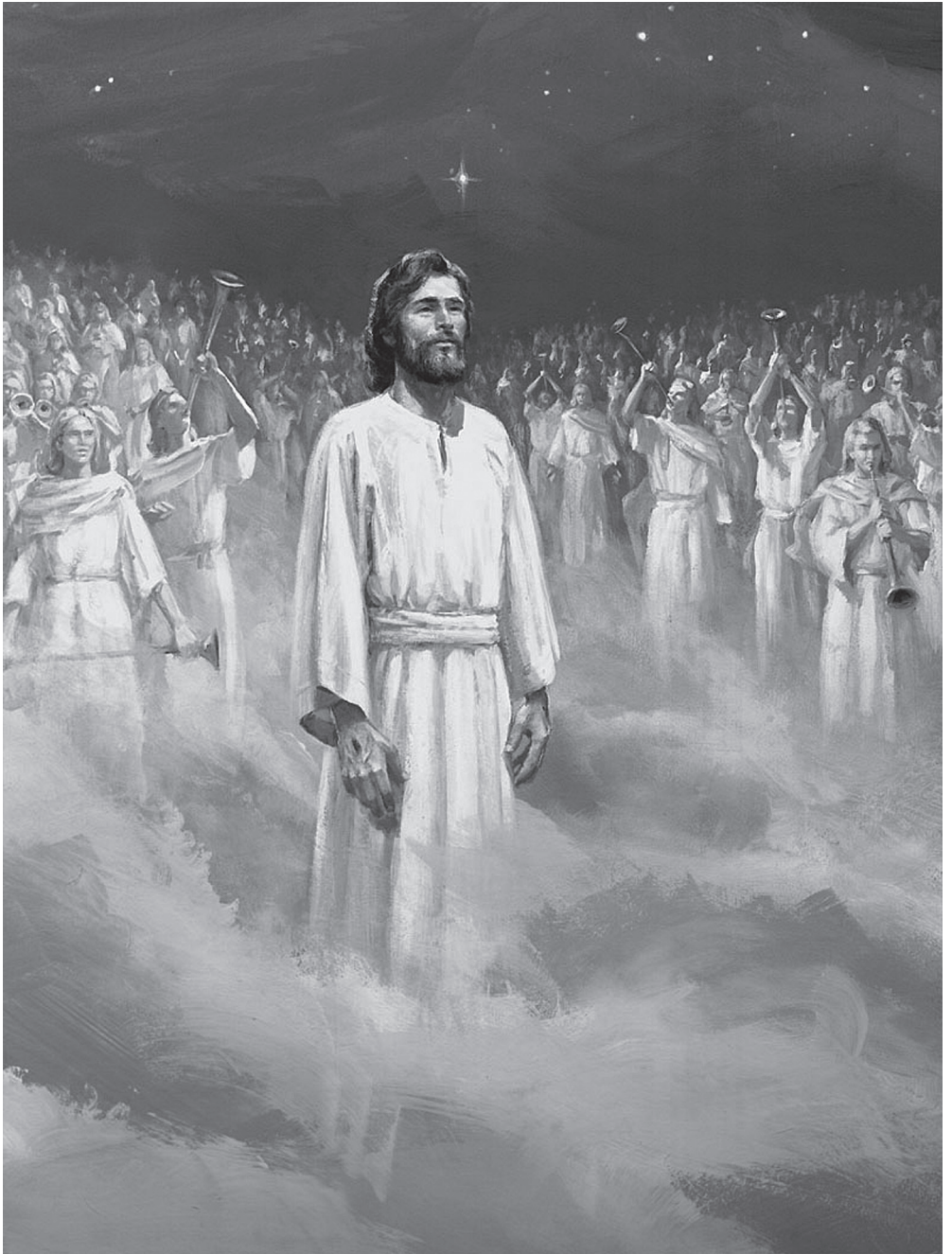
Voiko olla tämän suurempaa todistusta siitä, että nämä luonnonmerkit olivat Jumalan todistusta omalle kansalleen Jumalan sanan luotettavuudesta. Herra ei ole niitä turhan takia antanut. Ne olivat silloin suurena todistuksena, lohdutuksena ja rohkaisuna niitä tutkiville ihmisille. Ilmankos Abraham Achrenius kirjoitti ne muistiin jälkipolville Ilmestyskirjan toteutuneina ennustuksina.

Tässä kuudennessa sinetissä oli siis kysymys näiden luonnonilmiöiden aloittamasta ajasta eli lopun ajasta aina Jeesuksen tuloon asti. Kuudennella sinetillä kuvataan Filadelfian ja Laodikean aikaa eli noin 1700-luvun puolivälistä maailman loppuun.

Kun Jeesus saapuu toisen kerran kunnian Kuninkaana ja herrain Herrana, se on Jumalan kansalle ilon ja vapautuksen päivä. Jumalattomille se on taas hävityksen ja kauhistuksen päivä. He eivät voi kestää Jumalan ja enkelien kirkkautta, vaan yrittävät turhaan piiloutua luoliin ja vuorten rotkoihin. Nyt he lopulta huomaavat, mitä he ovat menettäneet. He ovat paaduttaneet sydämensä Jumalan sanalle ja Pyhän Hengen vetoomuksille. He ovat kääntäneet kasvonsa kuulemasta Jumalan kansan hartaita rukouksia, kutsuja ja vetoomuksia Jeesusta vastaanottamasta, Jumalan suurinta rakkauden lahjaa ihmiskunnalle.

Rukous

Kiitos Jeesus, että sovitustyösi perusteella voit avata Ilmestyskirjan sinetit ja pelastuksen kaikille, jotka haluavat ottaa sinut Vapahtajakseen. Kiitos sinettien sanomista, jotka ovat toteutuneet historiassa. Kiitos ennusmerkeistä, jotka kertovat tulosi läheisyydestä. Maanjäristys, pimeä päivä ja tähtisade ovat jo tapahtuneet. Auta Jeesus, että olemme valmiit silloin, kun taivas kääritään kokoon kuin kirja, ja tulet noutamaan omiasi. Emme halua olla niiden joukossa, jotka pakenevat kallion koloihin kirkkauttasi pakoon. Herra puhdistaa ja pyhitä meitä. Auta meitä vielä todistamaan sinusta ja jouduttamaan tulosi päivää. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 7.

Pelastettujen joukko

Edellisessä luvussa tutkimme Ilmestyskirjan kuudetta lukua, jossa kerrottiin seitsemästä sinetistä, jotka kertovat meille Jumalan kansan historiasta aina Jeesuksen taivaaseen astumisesta hänen toiseen tulemuksensa asti. Tutkistelumme päättyi silloin kuudenteen sinettiin, joka ajoitettiin 1700-luvun puolivälistä Jeesuksen toiseen tulemukseseen. Ilmestyskirjan seitsemäs luku kertoo vielä kuudennen sinetin aikana tapahtuvasta Jumalan kansan sinetöinnistä. Jeesuksen tullessa täytyy jokaisella Jumalan palvelijalla olla elävän Jumalan sinetti otsassaan. Siksi käsittelemme tänään erityisen vakavaa asiaa.

1. Tämän jälkeen näin neljä enkeliä, jotka seisoivat maan neljällä kulmalla ja pidättelivät maan neljää tuulta, ettei mikään niistä puhaltaisi yli maan ja meren eikä vasten ainoatakaan puuta. 2. Ja vielä näin yhden enkelin, joka nousi idästä kantaen elävän Jumalan sinettiä. Hän huusi kovalla äänellä noille neljälle enkelille, joille oli annettu valta hävittää maata ja merta: 3. Älkää hävittäkö maata, älkää merta älkääkään puuta, ennen kuin olemme painaneet sinetin meidän Jumalamme palvelijoiden otsaan.

Koko maailma pelkää maapallomme tuhoutumista ydinsodan tai muun katastrofin kautta. Maailma todella elää aikapommin varassa. Tuhoutuminen tulee kyllä tapahtumaan Jeesuksen tullessa, mutta näi-

den jakeiden perusteella ei sitä ennen. On erittäin lohdullista tietää, että Jumala tulee suojelemaan maapalloamme, jotta tämä sinetöimistö saadaan päätökseen. Nämä neljä enkeliä tulevat pidättelemään maan neljällä kulmalla eli koko maapallolla neljää tuulta eli kaikkialla sodan tuulia tuhoamasta sitä. Näissä jakeissa puhutaan elävän Jumalan sinetistä, joka on tällainen Jumalan työn päättävä sinetti ja joka on erotettava muista sineteistä.

Pyhän Hengen sinetti (Ef. 4:30) saadaan uskoon tullessa. Kaikki, jotka ovat vastaanottaneet Kristuksen persoonallisena Vapahtajana saavat Pyhän Hengen sinetin. Pyhän Hengen sinetti voidaan menettää, kun taas elävän Jumalan sinetti on tällainen Jumalan työn päättävä sinetti, joka painamisen jälkeen pysyy loppuun asti. Tietysti Pyhän Hengen sinetti sisältyy myös elävän Jumalan sinettiin.

Uskonvanhurskauden sinetti (Room. 4:11) saadaan myös uskoon tullessa. Uskon kautta vanhurskauttaminen on evankeliumin vapauttavin ja armahtavin asia. Kristus on meidän vanhurskautemme. Usko Kristuksen vereen poistaa uskovan kaikki synnit ja asettaa Jumalan vanhurskauden niiden tilalle. Näin me olemme uskon kautta Jumalalle kelpaavia. Kun me otamme uskon kautta vanhurskauttamisen vastaan, me saamme uskonvanhurskauden sinetin, joka sisältyy myös elävän Jumalan sinettiin.

Apostolinviran sinetti (1. Kor. 9:2) annettiin Kristuksen valitsemille opetuslapsille. Laajemmassa merkityksessä apostoleja ovat kaikki, jotka toimivat Kristuksen lähettiläinä.

Jumalan sinetti (Ilm. 9:4) on sapatti, joka sisältyy myös elävän Jumalan sinettiin. Raamatussa sinetti ja merkki merkitsevät samaa asiaa. ”*Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskon vanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna.*” (Room. 4:11). Raamattu sanoo: ”*Myös sapattini minä annoin heille, jotta se olisi merkinä liitostamme ja muistuttaisi heitä siitä, että minä, Herra, olen pyhittänyt heidät omaksi kansakseni.*” (Hes. 20:12) ja ”*Pitäkää pyhänä minun sapattini, olkoon se merkinä liitostamme ja muistuttakoon se teitä siitä, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.*” (Hes. 20:20). Eli sapatti on Jumalan kansan ja Jumalan välinen merkki. Sitä korostetaan lopun aikana viidennen pasuunan aikana erityisesti merkinä vihollisen voimia vastaan (Ilm. 9:4).

Sapatti käsky täyttää yleisesti kaikki sinetin tuntomerkit. Siinä on

mainittu sinetin omistaja Herra sinun Jumalasi, arvoasema Luoja ja hallintoalue taivas ja maa. On muuten mielenkiintoista todeta, että sapatiti löydettiin uudelleen lopun ajan alussa eli juuri kuudennen sinetin aikana niin kuin Raamattu kertoo. Ilm. 14. luku, johon tulemme myöhemmin, kertoo erityisesti tästä tapahtumasta.

Sapatti on Jumalan laissa, kymmenessä käskyssä, ilmoitettu luomisen muistomerkit, myös lunastuksen merkiksi eli synnin ja Egyptin vallasta vapautumisen merkiksi sekä pyhityksen merkiksi. Mielestäni nämä merkit tukevat sapatiti Jumalallista arvovaltaa ja merkitystä. On vain surullista todeta, kuinka ihmiset ovat unohtaneet sapatiti, vaikka Jumala opetti sitä 40 vuoden ajan Israelin erämaavaelluksen aikana esikuvana lopunaikoja varten. Sapatti ilmaisee sen, että haluammeko palvella Jumalaa vai maailmaa.

Vanhassa testamentissa on mielenkiintoinen ennustus siitä, kuinka Jumalan kansa tulee historian loppuvaiheessa palauttamaan sapatiti oikealle kohdalleen. ”*Ammoin raunioituneet asumuksesi sinä rakennat jälleen, pystytät rakennuksia muinaisille perustuksille, ja niin sinun nimesi on oleva: sortuneiden muurien korjaaja, maan asutuksen elvyttäjä. Jos et polje tomuun sapattia etkä aja omia etujasi minun pyhänä päivänäni, jos nimität sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, jos kunnioitat sitä niin, ettet kulje omilla asioillasi, et käy kauppaa etkä aja omia etujasi, silloin saat iloita Herrasta. Minä annan sinun kulkea kaikkien vuorten yli, ja olet saava elantosi isäsi Jaakobin perintömaasta. Näin on Herra puhunut.*” (Jes. 58:12–14).

Elävän Jumalan sinetti (Ilm. 7:2) on tällainen Jumalan työn päättävä sinetti ja joka on erotettava näistä edellä mainituista sineteistä. Siitä kertoo erityisesti Hes. 9. luku, jossa on erityisen vakava ennustus tästä sinetöimistyöstä. ”*ja Herra sanoi hänelle: Kierrä kaupungin, Jerusalemin, läpi ja tee merkki niitten miesten otsiin, jotka huokaavat ja valittavat kaikkia kauhistuksia, mitä sen keskuudessa tehdään. Sitten kuulin hänen sanovan toisille miehille: Kulkekaa hänen perässään kaupungin halki ja tappakaa sääliittä, ketään säästämättä. Tappakaa vanhukset ja nuoret miehet, neidot, naiset ja lapset, tappakaa heidät viimeistä myöten, mutta älkää kajotko kehenkään, jolla on merkki. Aloittakaa minun tempelistäni.*” (Hes. 9:4-6).

Mitään tällaista tapahtumaa Jumalan kansan keskuudessa ei ole tehty kirkon historiassa, joten tämän tapahtuman täytyy olla vielä edessä ja se tulee toteutumaan. Tämä tapahtuma tulee erottamaan vehnän

rikkaviljasta. Se on hyvin vakavan puhdistuksen aikaa ja siihen tulee paneutua koko voimallaan Jumalan armossa. Siihen ei riitä pelkäämään oma usko Jumalaan ja totuuteen, vaan on tunnettava myös tuskaa muiden syntien vuoksi. On osallistuttava koko sydämeästään sielujen pelastukseen. Silloin saadaan elävän Jumalan sinetti ja voima julistaa evankeliumia koko maailmassa.

4. Minä kuulin myös sinetillä merkittävien määrän. Sinetin sai sataneljäkymmentäneljätuhatta, ja heitä oli kaikista Israelin heimoista: 5. Juudan heimosta sai sinetin kaksitoistatuhatta, Ruubenin heimosta kaksitoistatuhatta, Gadin heimosta kaksitoistatuhatta, 6. Asserin heimosta kaksitoistatuhatta, Naftalin heimosta kaksitoistatuhatta, Manassen heimosta kaksitoistatuhatta, 7. Simeonin heimosta kaksitoistatuhatta, Leevin heimosta kaksitoistatuhatta, Isaskarin heimosta kaksitoistatuhatta, 8. Sebulonin heimosta kaksitoistatuhatta, Joosefin heimoista kaksitoistatuhatta ja Benjaminin heimosta kaksitoistatuhatta.

Lukua 144 000 ei pidetä kirjaimellisena lukuna. Toisaalta taas ei ole myöskään mitään varmaa todistetta siitä, että 144 000 olisi symbolinen luku. Raamattu nimittäin puhuu pienestä laumasta (Luuk. 12:32) ja jäännöksestä (Room. 11:5). Tärkeintä on kuitenkin päästä tuohon joukkoon turvautumalla kokosydämisesti Jeesukseen hänen tullessaan takaisin.

Ilmestyskirjassa on Israelilla ymmärrettävä hengellistä Israelia tai muutoin tulkinnalta menee pohja pois. Uusi testamentti nimenomaan selvittää, että Jumalan kansa koostuu Kristuksen vastaanottaneista. ”*Tämän takia minä sanon teille, että Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmää.*” (Matt. 21:43). ”*Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.*” (Gal. 3:29).

Jaakobin 12 poikaa olivat luonteeltaan erilaisia, ja siksi tässäkin Ilmestyskirjan kohdassa on kysymyksessä luonnekuvaus. Siitä puuttuu Dan, josta mainitaan: ”*Dan on oleva käärmeenä tiellä, polulla kyynä.*” (1. Moos. 49:17). Danin tilalle on tähän luetteloon otettu Joosefin poika Manasse.

Kun Jaakob siunasi poikansa, hänen Pyhän Hengen innoittamien

profeetallisten sanojensa perusteella voidaan päätellä heidän ja heidän jälkeläistensä luonteenominaisuuksia. Tämä Jaakobin poikien siunaus löytyy 1. Moos. 45. luvusta. Yritän nyt lyhyesti kuvata näitä Jumalan valittuja Jaakobin lausumien sanojen perusteella.

Ruuben oli Jaakobin esikoispoika, mutta hän oli luonteeltaan heikko ja omasi aistillisen ja seksuaalisen ominaisuuden. Hän menetti esikoisoikeutensa, koska hän saastutti isänsä vuoteen makaamalla Bilhan, isänsä sivuvaimon kanssa. Näin ei hänestä voinut tulla myöskään Jeesuksen kantaisää, vaan tämä etuoikeus annettiin Juudaalle.

Simeon oli luonteeltaan väkivaltainen, pitkävihainen ja kostoahautova. Hänen ominaisuutensa näkyi erityisesti, kun hän veljensä Leevin kanssa kosti ja tappoi siskonsa Lean tyttären Diinan raiskanneen Sikemin, ruhtinas Hamorin pojan ja kaikki hänen kaupunkinsa miehet. Simeon nöyryyi lopullisesti ollessaan Joosefin käskystä panttivankina Egyptissä veljensä hakiessa Benjaminin isänsä Jaakobin luota.

Leevi oli myös samantapainen kuin Simeon. Hän koki myös nöyrytymisen ja uudestisyntymisen. Siitä on todisteena autiomaassa tapahtunut lankeemus, jossa Israelin kansa alkoi kumartaa kultaista sonnia. Ainoastaan leeviläiset kieltäytyivät kumartamasta sonnia, ja niin Jumala määräsi heidät toimimaan pappissukuna Israelin kansalle.

Juudaa verrataan nuoreen leijonaan. Hän oli luonteeltaan tällainen voimakas ja kuninkaallinen mies, jota veljet kunnioittivat ja johon voi luottaa. Tämä tuli erityisesti esiin, kun hän sanoi olevansa syyllinen, jos hän ei tuo Benjaminia takaisin Egyptistä Joosefin luota. Jaakob luotti Juudakseen. Juudan suvusta polveutuikin siksi tuleva Vapahtaja niin kuin Jaakob oli profetoinut.

Naftalia verrataan nopeaan peuraan. Hän oli luonteeltaan vilkas, nopealiikkeinen, valoisa ja muita kauniilla sanoilla rohkaiseva henkilö.

Gad oli luonteeltaan rikollisjoukoissa viihtyvä, mutta muuttui myöhemmin heitä auttavaksi henkilöksi.

Asser oli luonteeltaan pidetty henkilö, joka toimi veljensä joukossa sovittelijana ja rauhantekijänä.

Isaskaria verrataan luisevaan aasiin, joka on nöyrä ja vaatimaton työjuhta. Hänen tapaisensa henkilöt ovatkin tällaisia nöyriä ja vaatimattomia ihmisiä, jotka täyttävät tehtävänsä tunnollisesti kaikessa hiljaisuudessa ja joita ei paljon huomata. Jumalan silmissä he ovat kuitenkin arvostettuja palvelijoita.

Sebulon viihtyi rannoilla ja laivojen parissa. Hän saattoi olla suusta suuhun elävä merimies tai jopa laitapuolen kulkija. Heillekin on luvattu pelastus, kun he vastaanottavat Jeesuksen elämänsä herraksi. Jeesus kehottikin erityisesti huomioimaan aitovierillä kulkijat.

Joosef oli periaatteellinen ja menestyvä henkilö, joka nousi korkeaan asemaan luonteensa perusteella. Hän luotti Jumalaan elämänsä kaikissa vaiheissa. Hän rakasti pyyteettömästi veljiään, vaikka he olivatkin hyljänneet hänet egyptiläisille. Hän oli hyvä esikuva Kristuksen luonteesta. Siksi hän perikin esikoisoikeuden Ruubenin sijasta.

Benjaminia verrataan raatelemaan suteen, joka aamulla syö riistaa ja illalla jakaa muille. Benjamin oli nuorin veljeksistä ja siksi hän kasvoi itsekkääksi ja kaiken haluavaksi. Myöhemmin hän muuttui toisia huomioivaksi ja auttavaksi. Esim. Paavali oli Benjamin sukua ja kerrotaan, että ennen kääntymistään hän raateli seurakuntaa, mutta kun hän kohtasi Kristuksen, hänestä tuli antelias, auttavainen ja voimakas Kristuksen palvelija.

Manasse oli vanhin Joosefin pojista ja näin hän esikoisena pääsi Daanin tilalle Israelin sinetöityjen sukuluetteloon.

Daania verrataan käärmeeseen tiellä, joka puree hevosta vuohiseen. Daan oli ilmeisesti takana puhuva, panettelija, joka ei tehnyt parannusta. Siksi Jeesus sanookin, että panettelijat eivät pääse taivasten valtakuntaan.

On lohdullista tietää, että taivasten valtakunta koostuu erilaisista luonteen omaavista henkilöistä, jotka ovat jopa sortuneet luonteensa heikkouksiin, mutta tehtyään parannuksen ja vastaanottaneet Jeesuksen, ovat saaneet armon Jumalan silmissä. He tulevat olemaan arvostettuja Jumalan valtakunnassa. Siksi Ilmestyskirjan 21. luvussa Uuden Jerusalemin 12 porttia on nimetty Jaakobin poikien mukaan ja niiden kautta erilaisilla luonteenominaisuuksilla varustetut Jumalan valitut tulevat astumaan kaikkialta maailmasta sisälle Jumalan valtakuntaan.

9. Tämän jälkeen näin suuren kansanjoukon, niin suuren, ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisovivat valtaistuimen ja Karitsan edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa 10. ja huusivat kovalla äänellä: – Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, hän, joka istuu valtaistuimella, hän

ja Karitsa! 11. Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen, vanhinten ja neljän olennon ympärillä, ja he heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja osoittivat Jumalalle kunnioitustaan 12. sanoen: – Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti! Aamen. 13. Yksi vanhimmista kysyi minulta: Keitä nämä valkeavaatteiset ovat? Mistä he ovat tulleet? 14. Minä vastasin: Herra, sinä sen tiedät. Hän sanoi minulle: Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

Vallitseva tulkinta 144 000:lle ja suurelle kansanjoukolle on, että ne ymmärretään samana joukkona ja 144 000 symbolisena lukuna. Lukua 144 000 ei pidetä kirjaimellisena lukuna, koska se sisältää kertomalla tietyt vertauskuvalliset luvut: $3 \times 4 \times 12 \times 1000$. Kolme on jumaluuden luku, neljä maan luku ja 12 patriarkkojen ja apostolien luku, joiden laskemalle perustalle evankeliumi liittyy. 1000 taas symbolisoi suurta määrää. 144 000 on symbolisena lukuna kaikki ne ihmiset, jotka pelastuvat historian lopussa kuolemaa kokematta suuresta ahdingosta. Tämän 144 000:n ja suuren kansanjoukon ymmärtäminen samana joukkona perustuu joihinkin Ilmestyskirjan kohtiin, joissa ensin kerrotaan tapahtuma ja nähdään se. Tällaisia raamatunkohtia ovat: Ilm. 1:10,12,13, jossa Johannes kuulee äänen ja näkee Jeesuksen. Ilm. 5: 5,6, jossa hän kuulee Juudan leijonasta ja näkee karitsan. Ilm. 17:1,3, jossa hän kuulee suuresta portosta ja näkee naisen pedon selässä. Ilm. 21:9,10, jossa Johannekselle kerrotaan Karitsan vaimosta ja hän näkee Uuden Jerusalemin.

Toinen vallitseva tulkinta 144 000:lle ja suurelle kansanjoukolle on, että ne ymmärretään eri joukkona. 144 000:n sinetöiminen tapahtuu maan päällä, mutta suuri kansanjoukko nähdään tämän jälkeen taivaassa. 144 000 on se joukko, joka saa elävän Jumalan sinetin, joka on tällainen Jumalan päättävän työn merkki. Tämä sinetöinti on lyhyt aika ennen pientä ahdinkoa, joka edeltää suurta ahdinkoa. Tästä tapahtumasta on esikuvana helluntai (Apt. t. 1:15; 2:1–4), jolloin 120 henkeä sai erikoisen Pyhän Hengen vuodatuksen eli varhaisateen ja evankeliumi levisi nopeasti koko silloin tunnettuun maailmaan.

Nämä sinetöidyt Jumalan kansasta tulevat kokoamaan pienen ahdingon aikana suuren joukon Jumalan kansaa Babylonista. *”Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi otta-*

maan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään (Ilm. 18:4). Silloin toteutuvat Raamatun sanat: ”Äkkiä ja lopullisesti on Herra toteuttava sanansa maan päällä” (Room. 9:28) ja Jeesuksen sanat: ”Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, ja sitten tulee loppu” (Matt. 24:12), joka nyt näyttää mahdottomalta.

Tästä sinetöinnistä kertoo myös esikuvallisesti Tuom. 7. luku, jossa kerrotaan Gideonin sotajoukosta, jossa Jumalan valitsemat 300 miestä voittivat suuren midianilaisten joukon. Samoin Jumalan valitsema pieni joukko, 144 000, tulee voittamaan maailman ikuiselle evankeliumille. He ovat omaksuneet kolmen enkelin sanoman perusteellisesti ja pystyvät julistamaan sen Pyhän Hengen voimassa koko maailmalta. Tämän esikuvan mukaan myös 144 000 olisi kirjaimellinen.

Raamattu selittää itse itsensä eli selityksen tästä sinetöimistyöstä, 144 000:sta ja suuren kansanjoukon kokoamisesta, löydämme vertauskuvallisesti Jesajan kirjasta: ”Minä saavun kokoamaan kaikki kansat ja kielet, ja kaikki tulevat ja näkevät kirkkauteni. Ja heidän keskelään minä teen ihmeen ja heidän joukostaan lähetän eloon jääneitä vieraiden kansojen luo Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisille saarille ja rannikoille, jotka eivät ole kuulleet minusta puhuttavan eivätkä nähneet minun kirkkauttani. Nuo, jotka lähtevät, kertovat vieraiden kansojen keskuudessa minun kirkkaudestani. He tuovat kaikki veljenne kaikkien kansojen keskeltä, lahjaksi Herralle, he tuovat heidät hevosilla ja avovaunuilla ja katetuilla vankkureilla ja muuleilla ja ratsukameleilla Jerusalemiin, minun pyhälle vuorelleni – sanoo Herra – samalla tavoin kuin israelilaiset tuovat uhrilahjana ruokaa puhtaissa astioissa Herran huoneeseen.” (Jes. 66:18–20). Engl. Raamatussa sana ihme on käännetty sanalla sign = merkki tai sinetti.

Yksi vanhimmista ei esittänyt jakeessa 13 olevaa kysymystä tiedon puutteesta vaan siksi, että hän saisi itse kertoa tuon riemullisen totuuden, koko pelastuksen ydinasian. Pelastus saadaan loppujen lopuksi vain Kristuksen veren ansiosta. Nämä valkopukuiset ovat saaneet syntinsä anteeksi. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. He ovat vastaanottaneet Kristuksen omaksi Vapahtajakseen ja seuranneet häntä totuudessa ja kuuliaisuudessa. He rakastavat Jeesusta yli kaiken.

Näin Ilm. 14. luvun Jumalan viimeinen armonsanoma, kolmen en-

kelin sanoma, viedään kaikkeen maailmaan, ja ihmiset joutuvat tekemään lopullisen ratkaisunsa Jumalan puoleen. Enää ei tule toista mahdollisuutta. Se on viimeinen mahdollisuus ihmiskunnalle. Heidän on oltava täysin valmiina Jeesuksen tulolle. He tulevat seisomaan Jumalan valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä huutaen: *”Pelastuksen tuo meidän Jumalamme, Hän, joka istuu valtaistuimella ja Karitsa.”* Oletko sinä valmiina Jeesuksen tulolle? Oletko antanut itsesi kokonaan hänen palvelukseensa? Vielä siihen on mahdollisuus. Tee se nyt ja varmista iankaikkinen elämäsi. Jumala rakastaa juuri sinua ja odottaa sinua valtakuntasi kansalaiseksi. Onhan hän luonut sinut juuri sitä varten. Sinä olet arvokas puutteistasi huolimatta Jumalan silmissä. Älä torju hänen rakastavaa kutsuansa. Ajattele niitä ristin hirvittäviä tapahtumia, joita hän kärsi sinun pelastukseksi puolesta, jotta sinulla olisi iankaikkinen elämä ja pääsisit osalliseksi tämän luvun viimeisten jakeiden lupauksista.

15. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään päivin ja öin, ja hän, joka istuu valtaistuimella, on levittänyt telttansa heidän ylleen. 16. Näлкä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helie. 17. Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyöneleet.

Rukous

Kiitos rakas Jumala, että suojelet maata, merta ja ihmisiä siksi, kunnes on painettu sinetti jumalanpalvelijoiden otsaan. Kiitos, että saamme Pyhän Hengen sinetin jo uskoon tullessamme. Auta ettemme tekisi murheelliseksi Pyhää Henkeä, ettei hän jättäisi meitä, vaan voisimme säilyttää Pyhän Hengen sinetin loppuun asti. Anna meille myös elävän Jumalan sinetti. Meillä kaikilla on jonkun Jaakobin pojan luonne. Auta ettemme olisi Daanin tapaisia käärmeitä tiellä pistämässä sisariamme ja veljiämme vaan auttamassa ja tukemassa kansamatkaajiamme mitä lähempänä Jeesuksen tuloa olemme. Kiitos valkeista vaatteista. Kiitos Jeesus, että veresi puhdistaa sydämemme, mielemme ja ajatuksemme kaikista tahroista. Kiitos pelastuksesta, jonka meille tuot. Kiitos suojeeluksestasi. Jeesuksen nimessä. Aamen

Luku 8.

Seitsemäs sinetti – Kuusi merkkisointoa

Ilmestyskirjan kuudennessa ja seitsemännessä luvussa kerrottiin seitsemästä sinetistä. Seitsemännessä luvussa kerrottiin kuudennen sinetin aikana tapahtuneesta sinetöimistyöstä lopun aikana. Totesimme silloin, että jokaisella Jumalan omalla täytyy olla Jeesuksen tullessa otassaan elävän Jumalan sinetti. Tämä sinetti takaa pelastuksen. Nyt lähdemme tutkimaan seitsemättä eli viimeistä sinettiä, joka on esitetty kahdeksannessa luvussa.

1. Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa syntyi hiljaisuus, ja sitä kesti puolen tunnin verran. 2. Minä näin, kuinka niille seitsemälle enkelille, jotka seisovat Jumalan edessä, annettiin seitsemän torvea.

Jos tämä puoli tuntia tässä tarkoittaa Jeesuksen tulemusta ja tulkitaan päivä/vuosi-periaatteella, niin se on seitsemän päivää. Ellen White kirjoittaa kirjassa Maranata s. 330: ”Nousimme kaikki yhdessä pilveen ja kokosimme seitsemässä päivässä lasimerelle.” Silloin matka maasta taivaaseen kestää seitsemän päivää. Kun Jeesus tulee takaisin, Matt. 25. luku kertoo hänen tulevan enkeliensä kanssa. Ymmärrän, että tällöin koko tai-

vas seuraa hiljaisena Jeesuksen ja enkelien matkaa kokoamaan pelastettu- ja ihmisiä ja kun ihmiset on koottu, taivas puhkeaa riemuhuutoon.

Toisena vaihtoehtona on esitetty pelastettujen nimien julkaisemistilaisuutta ennen armonoven sulkeutumista, jolloin koko taivas keskittyy kuuntelemaan heidän nimiään. Koko taivas on kiinnostunut pelastetuista ja siksi he kuuntelevat äänettöminä ja tarkkaavaisina.

Nämä vaihtoehdot eivät kuitenkaan sovi kronologiseen järjestykseen ennen torviin puhaltamista, mutta eihän Raamattukaan kerro aina asioita kronologisesti.

Raamatun aikoina ja jossain määrin nykyään torvia on käytetty merkinantovälineinä valmistauduttaessa johonkin tärkeään tapahtumaan. Tällainen merkittävä tapahtuma israelilaisilla oli suuri sovituspäivä eli Jon Kippur, joka oli tuomiopäivä. Sitä edelsi kymmenen päivää aikaisemmin valmistuspäivä, jota nimitetään torvenpuhaltamisen päiväksi.

Mielenkiintoisen avaimen näiden torvien tulkinnan avaamiseen löydämme israelilaisten autiomaavaelluksesta, sillä Raamatun mukaan kaikki se, mikä tapahtui heille, on esikuvallista lopun aikoja varten. Kun israelilaiset olivat saapumassa luvattuun maahan, he joutuivat valloittamaan Jerikon ja tämä tapahtui erikoisella tavalla. Jeriko kierrettiin kerran ympäri kuutena päivänä ja puhallettiin torviin. Seitsemäntenä päivänä se kierrettiin ympäri seitsemän kertaa ja puhallettiin torviin ja tällöin Jerikon muurit sortuivat.

Tämä kuvaa sitä, että torviin on puhallettu kristillisen historian aikana kuutena toisiaan seuraavana aikakautena, jolloin torvet kuvasivat barbaariheimojen hyökkäyksiä Länsi-Roomaan ja muhamettilaisten hyökkäyksiä Itä-Roomaan. Torvet olivat tällaisia Jumalan tuomioita Jumalan tahdon hylkäämisestä. Kaikki torvet soivat siis yhtäaikaa myös lopun aikana, jolloin ne on ymmärretty samasta syystä konkreettisina tapahtumina luonnon saastumisina ja spiritismin leviämisenä kaikkeen maailmaan. Jeriko oli silloin pakanallinen kaupunki ja se kuvaa hyvin nykyisen maailman tilaa. Näin ymmärretään paremmin torvien tulkinta, koska niihin näyttää sisältyvän tapahtumia kummas-takin mahdollisuudesta. Keskitymme nyt pelkästään jälkimmäiseen eli tähän lopunajalliseen tulkintaan, koska se on meille tärkeämpi ja koska nämä varoitussanommat ovat selvästi nähtävissä ajassamme

3. Vielä tuli yksi enkeli, joka asettui alttarin ääreen kädessään kul-

tainen suitsutusastia. Hänelle annettiin paljon suitsuketta, jotta hän valtaistuimen edessä olevalla kultaisella alttarilla liittäisi suitsutusuhrin kaikkien pyhien rukouksiin. 4. Niin nousi suitsutuksen savu enkelin kädestä Jumalan eteen yhdessä pyhiltä tulevien rukousten kanssa. 5. Enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja sinkosi tulen alas maan päälle, ja ukkonen jylysi, salamamat leimusivat ja maa järähteli.

Autiomaavaelluksen aikana israelilaiset rakensivat Jumalalta saamiensa ohjeiden mukaisesti pyhäkköteltan eli ilmestysmajan, jonka tarkoituksena oli Jumalan pelastussuunnitelman esittäminen Israelin kansalle. Maallisen pyhäkön ensimmäisessä osassa sijaitsevilla kultaisella suitsutusalttarilla poltettiin joka aamu ja ilta hyvänhajuista suitsutusta. Se kuului jokapäiväiseen pyhäkköpalvelukseen. Suitsutus on vertauskuva Jumalan lasten rukouksista. Suitsutettaessa poltettu hyvältä tuoksuva suitsuke kuvasi Jeesuksen ansioita, jotka tekevät ihmisten rukoukset kelvollisiksi Jumalalle. Näky suitsuttamisesta taivaallisen temppelin kultaisen alttarin ääressä kuvasi Kristuksen jokapäiväistä välitystyötä seurakuntansa hyväksi hänen taivaaseen astumisensa jälkeen. Kerran vuodessa suurena sovituspäivänä, suitsutusastia täytettiin alttarilta otetuilla tulisilla hiilillä, minkä jälkeen ylimmäinen pappi meni kaikkein pyhimpään ja suitsutti armoistuimen edessä paneamalla suitsuketta suitsutusastiassa olevien tulisten hiilien päälle.

Johanneksen näyssä kiinnitetään nyt huomio taivaassa olevaan alkuperäiseen pyhäkköön ja sen määrättyyn vaiheeseen, jolloin taivaan temppelissä ollaan siirtymässä jokapäiväisestä palveluksesta suuren sovituspäivän palvelukseen. Jeesus meni silloin pyhäkön pyhästä kaikkein pyhimpään suorittamaan viimeistä vaihetta Jumalan pelastussuunnitelmassa.

Se, että tuli singottiin nyt maan päälle eikä sitä viety kaikkein pyhimpään, niin kuin se maanpäällisessä pyhäkössä tapahtui, viittaa ilmeisesti armonajan päättymiseen maan päällä. Viimeisen torven puhaltaminen päättyy siis ennen Kristuksen poistumista kaikkein pyhimmästä eli juuri ennen armon ajan päättymistä. Tämä pyhäkkönäky liittyy juuri täten lopunajan torvien tulkintaan, johon nyt keskitymme.

Kuusi merkkitsoittoa.

6. Ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän torvea, valmistautui-

vat puhaltamaan torviinsa. 7. Ensimmäinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin tuli rakeita ja tulenlieskoja ja niiden seassa verta, ja ne iskivät maahan. Kolmannes maasta paloi, kolmannes puista paloi, ja samoin paloi kaikki vihanta ruoho.

Nämä lopunajan varoitussanomamat ovat sielunvihollisen hallitsemien ihmisten ja demonihenkien aikaansaannoksia ja toteutuvat kirjaimellisesti. Tämä on selvästi havaittavissa ympärillämme. Tämä ensimmäinen merkkisoiitto kohdistuu maan pintaan. Laajat metsäalueet ovat kärsineet haposateista. Trooppisia sademetsiä hävitetään suunnattomasti. Maa on saastunut ihmisten erilaisten toimintojen johdosta hälyttävään tilaan. Sitä yritetään pysäyttää järjestämällä kansainvälisiä ympäristökokouksia ja päätöksiä. Näyttää kuitenkin siltä, että yhteiskunta ei pysty pysäyttämään saastumista vaan jonkin verran hidastamaan sitä. Profeetta Jesaja ennustaa osuvasti tästä asiasta ja ilmoittaa siihen syyn. ”Maa muuttuu saastaiseksi jalkojen alla, sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton. Siksi kirous syö maan, sen asukkaat saavat maksaa teoistaan. Siksi maan asukkaat käyvät vähiin, vain muutama harva jää jäljelle ihmisen suvusta.” (Jes. 24:5–6).

Näissä merkkisoiitoissa mainitaan niiden tuhoutumisaste: kolmas osa. Tällä ymmärretään, että kolmas osa kirjaimellisesti tuhoutuu joissakin paikoissa maapalloa, tai että Jumala on rajoittanut kolmasosaan niiden vaikutusta.

8. Toinen enkeli puhalsi torveensa. Silloin syöksyi mereen jokin, mikä oli suuri kuin vuori ja liekehti tulta. 9. Kolmannes merestä muuttui vereksi, kolmannes meressä elävistä eläimistä kuoli ja kolmannes laivoista tuhoutui.

Toinen merkkisoiitto kohdistuu suuriin meriin. Tästä meille kerrotvat juuri nyt lukuisat öljytankkereiden onnettomuudet, joissa tapahtuu paikallisia öljykatastrofeja. Lisäksi erilaiset myrkkypäästöt ovat syynä merien saastumiseen. Meitä eurooppalaisia huolestuttaa erityisesti Itämeren ja Välimeren saastuminen.

10. Kolmas enkeli puhalsi torveensa. Silloin putosi taivaalta suuri, soihtuna palava tähti, ja maahan pudotessaan se täytti kolmanneksen virroista ja vesien lähteistä. 11. Tähten nimi oli Koiruoho. Kolmannes vesistä muuttui karvaaksi kuin koiruoho, ja

monet ihmiset kuolivat vedestä, koska se oli tullut myrkylliseksi.

Kolmas merkkisoiitto kohdistuu vastaavasti meriä pienempiin järviin ja jokiin. Näissä saastuminen näkyy jo paikallisesti erittäin voimakkaasti. Esim. Aral-järvi on jo täysin käyttökelvoton. Joet ovat melkein kaikkien suurten asutuskeskusten vaikutuspiirissä jokseenkin käyttökeltvottomia. On mielenkiintoista todeta, että myös tiedotusvälineet nykyään puhuvat kolmannen osan saastumisista joissakin paikallisissa kohteissa. Saastuminen on suuri ongelma erityisesti kehitysmaissa, joissa veden puhdistusmenetelmät ovat alkeelliset tai puuttuvat kokonaan. Siellä saastunut vesi tappaa ihmisiä erilaisten sairauksien kautta.

12. Neljäs enkeli puhalsi torveensa. Silloin kolmannes auringosta, kolmannes kuusta ja kolmannes tähdistä sammui, niin että ne pimenivät kolmanneksen. Päivä menetti kolmanneksen valostaan, ja samoin synkkeni yö. 13. Silloin näin kotkan, joka lensi korkealla taivaan laella ja huusi kovalla äänellä: ”Voi! Voi! Voi niitä, jotka asuvat maan päällä! Vielä tulevat torvet soimaan, vielä puhalttaa torveensa kolme enkeliä.”

Savusumu on maailmanlaajuinen ongelma suurkaupungeissa. Liikenteen ja teollisuuden polttoainepäästöt ovat suurimmat tekijät ilmakehän saastumisessa. Esim. Persianlahden sodan aikana kerrottiin sanomalehdissä, että näkyvyys siellä oli kolmannes normaalista.

Kotkalla kuvataan Raamatussa Jumalan suojelusta ja huolenpitoa. Ilmeisesti koko taivas on huolissaan maan päällä elävien ihmisten olosuhteista ja siitä, etteivät he tee parannusta elämässään. Tilanne tulee vain pahenemaan seuraavien kolmen merkkisoiiton aikana.

Rukous

Kiitämme suurta Raamatun Jumalaa: Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, saamastamme sanan valosta profetioiden ymmärtämisessä. Kiitämme siitä, että voimme saada oksiimme suojelevan sinettisi tänä lopun aikana. Sinä Jeesus olet voittanut paholaisen Golgatan ristillä. Kiitos sinun nimesi ja veresi voimasta. Siinä voimassa myös me tahdomme voittaa. Kiitos, että vastaat meidän rukouksiimme tänään. Tiedät henkilökohtaiset rukousaiheemme ja esirukouskohteemme. Kiitos tahtosi mukaisista vastauksista. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 9.

Kuusi merkkisoiitto

Ilmestyskirjan kahdeksas ja yhdeksäs luku käsittelevät merkkisoiittoja. Katsomme nyt yhdeksannen luvun merkkisoiittoja. Nämä merkkisoiitot ovat varoitussanomia, kuten edellisessä luvussa totesimme ja ne valmistavat ihmiskuntaa Jeesuksen toista tulemusta varten. Kahdeksannen luvun merkkisoiitot käsittelevät luonnon saastumista ja nyt yhdeksännessä luvussa käsitellään pimeyden voimien toimintaa. Totesimme viime kerralla myös, että nämä merkkisoiitot ovat kuuluneet jo kautta koko kristillisen historian, mutta toteutuvat myös koko laajuudessaan lopun aikana. Keskitymme nyt vain näihin lopun ajan merkkisoiittoihin.

1. Viides enkeli puhalsi torveensa. Silloin minä näin, että taivaasta oli pudonnut maahan tähti. Sille annettiin syvyyden kuilun avain, 2. ja se avasi tuon syvyyteen vievän kuilun. Kuilusta nousi savua kuin suuresta uunista, ja savu pimensi auringon ja ilman. 3. Savusta levisi maan päälle heinäsiirkkoja, ja niille annettiin sama valta kuin on skorpioneilla maan päällä.

Taivaasta pudonneella tähdellä kuvataan sielunvihollista. Jeesus itse

sanoi: ”*Minä näin, kuinka Saatana sinkoutui taivaasta kuin salama.*” (Luuk. 10:18). Syvyyden kuilu on sielunvihollisen olinpaikka, josta hän keskittää toimintansa ja johon hänet myös vangitaan tuhanneksi vuodeksi. Syvyys kuvaa maapalloa autiona ja tyhjänä (1. Moos. 1:2).

Heinäsiirkat ja skorpionit ovat sielunvihollisen alamaisia eli langenneita enkeleitä, jotka kuvaavat tuhoavana heinäsiirkkarparvena sitä valtavaa armeijaa, joka Saatanalla on. Ne pistävät skorpionien tavoin aiheuttaen tuskaa ja kuolemaa. Jeesus vertasi skorpioneja sielunvihollisen voimiin. ”*Niin, minä olen antanut teille vallan: te voitte polkea käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä se vahingoita teitä.*” (Luuk. 10:9).

4. Niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa kedon ruohoa eivätkä mitään muutakaan vihantaa eivätkä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole otsassaan Jumalan sinettiä. 5. Heitäkään ne eivät saaneet tappaa, ainoastaan piinata viiden kuu-kauden ajan. Tuska, jonka ne ihmiselle tuottavat, on samanlainen kuin skorpionin piston tuottama. 6. Sinä aikana ihmiset etsivät kuolemaa mutta eivät löydä, he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

Demonivoimien toiminta on kuitenkin rajoitettua, sillä Jumala suojelee omiaan. Jumalan omissa on otsassaan merkki eli sinetti, joka osoittaa, että he ovat Jumalan omaisuutta. Demonivoimilla ei ole minkäänlaista valtaa heihin. Sielunvihollisen toiminta on ensi sijassa eksyttävää toimintaa Jumalan sanan suhteen. Pyhä Henki on näiden ihmisten ohjaaja ja neuvonantaja.

Jumalan sinettiä käsiteltiin jo Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa. Siinä todettiin, että Jumalan sinetti on sapatti (Hes. 20:12,20). Jumalan laki, kymmenen käskyä, kokonaisuudessaan tulee lopun aikana olemaan suojaava muuri vihollisen hyökkäyksiä vastaan. Se edellyttää, ettei tässä muurissa ole minkäänlaista aukkoa, josta vihollinen voisi tulla sisälle, ei edes sapattikäskyn suhteen. Jos me noudatamme Jumalan armossa ja voimassa Jumalan lakia eli kymmentä käskyä tarkasti myös sapatin suhteen, se suojelee ehjänä muurina meitä (Jes. 58:12–14). Ilmestyskirjan profetioiden mukaan tämä lepopäiväkysymys tulee lopun aikana suureksi kiistakapulaksi ja silloin jokainen joutuu tekemään valintansa, palveleeko hän Herraa vai Saatanaa.

7. Heinäsirkat olivat näöltään kuin taisteluun varustettuja hevosia. Niillä oli päässään kullalta kimaltavat seppeleet, niiden kasvot olivat kuin ihmisen kasvot, 8. ja niillä oli naisen tukan kaltainen tukka. Niiden hampaat olivat kuin leijonan hampaat, 9. ja niillä oli rintapanssarit, jotka olivat kuin rautaa. Niiden siivistä lähti samanlainen jyminä kuin sotavaunuista, joita monet hevoset täyttää laukkaa vetävät taisteluun. 10. Niillä oli pyrstö ja pistin kuin skorpioneilla, ja pyrstöllään ne saivat tehdä ihmisille pahaa viiden kuukauden ajan. 11. Kuninkaanaan niillä oli syvyyden enkeli, hepreankieliseltä nimeltään Abaddon, kreikankieliseltä Apollyon. 12. Ensimmäinen voi-huuto on ohi. Mutta sen jälkeen tulee vielä kaksi huutoa.

Tässä on henkeäsalpaava kuvaus vihollisen armeijan voimasta ja toiminnasta esitettyä erilaisilla symboleilla. Heinäsirkat kuvaavat demoneita, hevoset voimaa, kultaiset seppeleet voittoa, naisten hiukset houkutusta, leijonien hampaat eksyttävää toimintaa, rautahaarniskat vahingoittumattomuutta, siipien kohina nopeutta ja pyrstöt ja pistimet vihollisen aseita. Syvyyden enkeli on tietysti itse sielunvihollinen niin kuin Raamatussa on mainittu eli kadottaja. Apollon oli muinoin pakanallisen Rooman keisarin suojelusjumala, kuoleman jumala ja heinäsiirkojen jumala, mikä näin hyvin sopii kuvaamaan sielunvihollista.

Paholaisen tärkein tehtävä on johtaa ihmisiä kadotukseen ja tämä tapahtuu Jumalan sanasta eksyttävän toiminnan tuloksena. Lopun aikana eli nykyään tämä tapahtuu erityisesti spiritismin kautta eli sielunvihollinen käyttää edelleen parhaita valhetta, jonka hän esitti jo Eedenissä sanoessaan Eevalle: ”Ei, ette te kuole”.

Nykyaikainen spiritismi sai alkunsa vuonna 1848 Foxin sisarusten kokemista koputusilmiöistä, joissa oltiin yhteydessä kuolleisiin henkiöihin eli tosiasiallisesti heihin tekeytyviin pimeyden enkeleihin. Nykyisin tämä spiritismi on sitten levinnyt okkultistisiin muotoihin ja oppeihin ja jopa kristinuskoon sielun kuolemattomuusoppina. On todella käsittämätöntä, kuinka valtavat ihmismassat ovat menneet tähän samaan paholaisen ensimmäiseen valheeseen. Tässä me näemme vihollisen viisauden ja voiman. Spiritismi on saanut todella valtavat mittasuhteet. Ainoastaan Jumalan ehdoton sana suojelee meitä spiritismiltä.

Spiritismin ohella paholainen johtaa ihmisiä kadotukseen myös erityisesti idän uskontojen kautta. Islamin suuri hyökkäys näkyy tällä hetkellä ennen kokemattomana pakolaisten maahanmuuttotapahtu-

mana. Historiamme aikana tällainen viisi kuukautta kestänyt maastamuuttotapahtuma ja islamin levittäytyminen on toteutunut muhamettilais-arabialaisessa kansainvaelluksessa (612–762 jKr.), joka kesti vuosi-päiväperiaatteella laskettuna 150 vuotta. Se on toteutunut myös Muhamedin seuraajien ottomaanien valtakaudella 1299–1499, jolloin he vaivasivat itä-Roomaa myös 150 vuotta.

13. Kuudes enkeli puhalsi torveensa. Silloin kuulin, kuinka Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin sarvista tuli ääni, 14. joka sanoi kuudennelle torveaan soittaneelle enkelille: ”Päästä irti ne neljä enkeliä, jotka ovat kahleissa suuren Eufratvirran rannalla.”

Muinainen Babylonin kaupunki sijaitsi Eufrat-virran rannalla. Ilmestyskirjassa Babylon ja Eufrat-virta ovat vertauskuvia hengellisistä asioista. Esim. apostolisena aikana Pietari nimitti Roomaa Babyloniksi (1. Piet. 5:15). Ilmestyskirjan 17. luvussa Babylonilla kuvataan langennutta kristillistä seurakuntaa. Eufrat-virta kuvaa saman luvun mukaan Babylonissa olevia kansoja. Kahleissa olevat enkelit ovat langenneita enkeleitä. Neljä on maan luku, joten niiden toiminta-alue on koko maa.

15. Niin päästettiin irti nämä neljä enkeliä, jotka olivat valmiina tätä tuntia, päivää, kuukautta ja vuotta varten: niiden oli määrä surmata kolmannes ihmiskunnasta. 16. Niillä oli ratsuväkeä kaksikymmentätuhatta kertaa kymmentuhatta sotilasta; minä kuulin joukkojen lukumäärän. 17. Tällaisia olivat näyssäni ratsut ja ratsastajat: niillä oli tulipunaiset, savunsiniset ja rikinkeltaiset rintapanssarit, ja hevosilla oli kuin leijonan pää ja niiden suusta suitsi tulta, savua ja rikin katkua. 18. Näihin kolmeen vitsaukseen – tuleen, savuun ja rikin katkuun, jotka suitsivat hevosten suusta – kuoli kolmannes ihmiskuntaa. 19. Hevosten voima oli niiden suussa ja hännässä. Häntä oli kuin käärme, ja sillä oli käärmeen pää, jolla se tuotti tuhoa.

Jakeessa 15 mainittu aikamäärä tunti, päivä, kuukausi ja vuosi eli 391 vuotta ja 15 päivää toteutuivat Turkin valtakaudella 1449–1840, joka päättyi Turkin luhistumiseen, kun se altistui kristittyjen kansojen valvontaan. (Ellen G. White, Suuri taistelu, s. 318, 319). Näissä jakeissa ilmoitetaan demonisten voimien tuntomerkit ja lukumäärä,

joka on valtavan suuri. Niiden toiminnan johdosta kolmas osa ihmisistä joutuu niiden eksytyksien uhriksi. On todella surullista todeta ihmisten pimeys demonisille voimille, vaikka asia on näin selvästi ilmoitettu Raamatussa etukäteen. Näin mekin kristittyinä yritämme parhaan kykymme mukaan kertoa näistä asioista, mutta ne tuntuvat menevän kuuroille korville.

20. Loput ihmiset, ne jotka eivät kuolleet näihin vitsauksiin, eivät kuitenkaan lakanneet palvomasta kättensä töitä. He kumarivat yhä pahoja henkiä ja kullasta, hopeasta, pronssista, kivistä ja puusta tekemiään jumalankuvia, jotka eivät voi nähdä, eivät kuulla eivätkä kävellä. 21. He eivät kääntyneet, he eivät luopuneet murhatöistään eivätkä taioistaan, eivät siveettömästä elämästä eivätkä varastamisesta.

Nämä jakeet ilmoittavatkin sitten, että ihmiset eivät tule ottamaan näistä varoituksista vaarin, vaikka monet joutuvat niiden uhriksi ja koko maailma kärsii niiden seurauksia. Todella surullista. Vain harvat välttyvät Saatanan lumoukselta hänen johdattaessaan ihmiskuntaa kavalimpiin eksytyksiin ja tekoihin, mitä milloinkaan on ollut.

Ilmestyskirjan merkkisöitot ovat hälytysmerkkejä niille, joilla on korvat. Niiden tarkoitus on kiinnittää ihmisten huomiota ajan lyhyteen ja johtamaan ihmisiä parannukseen. Elämme lopun ajassa. Enkelit eivät puhalla torviinsa loputtomasti. Jumala kutsuu sinua vastaanottamaan nämä varoitukset ja antamaan koko elämäsi Herralle.

Rukous

Auta rakas Herramme, ettemme ole niiden ihmisten joukossa, jotka eivät tehneet parannusta. käännymme sydämeztämme sinun elävän ja todellisen, anteeksiantavan ja rakastavan Jumalan puoleen. Kiitos siitä, ettei meidän tarvitse kumartaa puisia, kivisiä, kultaisia ja hopeisia jumalankuvia, jotka eivät vastaa kuten oikea Jumala. Paljasta meille paholaisen juonet ja spiritistiset aiheet meidän suhteen. Anna meille henkien erottamisen lahja, ettemme joudu lopunajan eksytyksiin. Kiitos Raamatun sanasta, josta tiedämme mikä on oikein ja väärin. Kiitos Pyhästä Hengestä – Puolustajastamme. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 10.

Enkeli ja kirjakäärö

Ilmestyskirjan yhdeksäs luku päättyi kuudenteen merkkisoittoon. Seitsemäs merkkisoitto on vielä soimatta. Merkkisoitathan olivat varoitussanomia valmistamaan ihmiskuntaa Jeesuksen toista tulemusta varten, niin kuin edellisissä luvuissa totesimme. Kymmenes luku tuo vielä yhden tapahtuman, joka liittyy lopun aikaan eli meidän aikaamme.

1. Sitten näin taas uuden, mahtavan enkelin, joka tuli alas taivaasta. Hänellä oli pukunaan pilvi ja hänen päänsä päällä oli sateenkaari, hänen kasvonsa olivat kuin aurinko ja hänen jalkansa kuin tulipatsaat, 2. ja kädessään hänellä oli pieni avattu kirjakäärö. Hän laski oikean jalkansa meren päälle, vasemman maalle

Uuden mahtavan enkelin ilmestyminen Johannekselle kertoo näyn suuresta merkityksestä. Tämä enkeli on Jeesus Kristus. Siihen viittaavat hänestä annetut tuntomerkit: Pilvi, sateenkaari, kasvot kuin aurinko ja jalat kuin tulipatsaat. Nämä tuntomerkit ovat löydettävissä muualta Ilmestyskirjasta Kristuksen yhteydessä.

On selvästi todettavissa, että tämä pieni avattu kirjakäärö on Danielin kirja. Se on pieni kooltaan ja se on avattu. Danielin kirjassa nimenomaan tähdennetään sen avautumista lopun aikana. ”*Mutta sinä, Daniel, pidä nämä asiat salassa ja sulje tämä kirja sinetillä lopun aikaan saakka. Monet harhailevat, mutta tieto lisääntyy.*” (Dan. 12:4). Tärkein Danielin kirjassa oleva aikaennustus, joka tulisi avautumaan lopun aikana on: ”*Toinen vastasi: ”Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.*” (Dan. 8:14). Historia todistaa tämän ennustuksen toteutuneen 1800-luvulla. Silloin monet tutkivat tätä ennustusta, joka toteutui maailmassa huomiota herättävällä tavalla. Palaamme siihen luvun lopussa.

Se, että enkeli laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle, osoittaa tämän kirjan maailmanlaajuista julistusta ja tärkeyttä ihmiskunnalle.

3. ja huusi kovalla äänellä, niin kuin leijona olisi ärjynyt. Hänen huudettuaan puhui seitsemän ukkosta jylisevällä äänellä. 4. Kun nämä seitsemän ukkosta olivat jylisten puhuneet, minä rupesin kirjoittamaan, mutta silloin kuulin taivaasta äänen, joka sanoi: ”Sulje sinetillä se, mitä seitsemän ukkosta puhuivat, älä kirjoita sitä muistiin.”

Kova ääni kuvaa tämän kirjakäärön sanoman voimakasta julistusta ja tärkeyttä. Sen sanoman antaja on Kristus, koska häntä kuvataan Ilmestyskirjassa juuri Juudaan heimon leijonana.

Johannes ymmärsi seitsemän ukkosen jylinän äänen ja alkoi kirjoittaa sitä muistiin, mutta enkeli kielsi tekemästä sitä. On ajateltu sen liittyvän lopun ajan tapahtumiin. Mahdollisesti sillä on yhteyttä Ilmestyskirjan 14. luvun viimeiseen armonsanomaan, kolmen enkelin sanomaan, jota tutkimme myöhemmin.

5. Enkeli, jonka näin seisovan meren ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti 6. ja vannoi hänen nimeensä, joka elää aina ja ikuisesti, hänen, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja kaiken mitä niissä on. Hän vannoi: ”Aika on lopussa. 7. Kun tulee päivä, jolloin seitsemäs enkeli kohottaa torvensa ja puhalttaa, on Jumalan salattu suunnitelma viety päätökseen, sen mukaisesti kuin hän on palvelijoilleen profetoille ilmoittanut.”

Kehitysoppi sai alkunsa näihin samoihin aikoihin ja siksi Jumala halusi tässä myös ilmoittaa vastapainoksi omalle kansalleen, että hän on kaiken Luoja. Historia todistaa, että juuri silloin löydettiin uudestaan unohduksissa ollut sapatti, joka oli nimenomaan Jumalan luomistyön muistomerkki.

Kristus tuo tässä esiin kaksi asiaa: Aika on lopussa ja Jumalan salattun suunnitelman päätökseen vieminen. Ilmeisesti tässä tarkoitetaan paavinvallan päättymisen aikaa eli vuotta 1798, joka liittyy 1260 päivän profetiaan, mikä esiintyy Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa yhteensä seitsemän kertaa. Jumalan salatun suunnitelman päätökseen vieminen tarkoittaa ilmeisesti Kristuksen toimintaa maan päällä ja taivaallisessa pyhäkössä.

8. Ääni, jonka olin taivaasta kuullut, puhui minulle uudestaan: ”Mene tuon enkelin luo, joka seisoo meren ja maan päällä, ja ota avattu kirjakäärö, joka hänellä on kädessään.” 9. Minä menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan käärön minulle. Hän vastasi: ”Ota ja syö se. Se karvastelee vatsassasi, mutta suussasi se maistuu makealta kuin hunaja.” 10. Minä otin käärön enkelin kädettä ja söin sen. Se maistui suussani makealta kuin hunaja, mutta kun olin sen syönyt, alkoi vatsaani karvastella. 11. Minulle sanottiin: ”Vieläkin sinun tulee ennustaa, miten käy maailman kansoille, maille, kielille ja kuninkaille.”

Tässä kirjakäärössä mainittua Dan. 8:14 aikaennustusta tutkittiin Danielin kirjan tutkistelun yhteydessä ja silloin todettiin, että tämä aikaennustus alkoi vuonna 457 eKr., ja päättyi profeetallisena laskutoimituksena vuonna 1844. Sen ymmärrettiin silloin merkitsevän Jeesuksen takaisin tuloa. Uskottiin, että maapallo olisi tuo pyhäkkö. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut. Tämä aiheutti valtavan pettymyksen uskovissa ihmisissä. Tarkempi Raamatun tutkiminen myöhemmin osoitti, että oli kysymys taivaallisen pyhäkön toisen vaiheen alkamisesta.

Mainitun ennustuksen aiheuttamaa pettymystä kuvaa hienosti tämä makean ja karvaan kirjan vertauskuvallinen syöminen. Jeesuksen takaisintulo tuntui suussa hyvin makealta, mutta koettu pettymys karvasteli vatsassa. Danielin kirjan syöminen tarkoittaa sen omaksumista sydämessä. Tämä on mitä vakuuttavin vertauskuvallinen esitys siitä, että Jumala johtaa pelastussuunnitelmansa toteutumista.

Jae 11 kertoo, ettei voinut olla kysymys Jeesuksen takaisintulosta, koska Jumala kehottaa siinä edelleen tutkimaan ja julistamaan profetioita ja nyt näitä profetioita on jo julistettu sen jälkeen yli 170 vuotta. Myös seuraavan luvun kaksi ensimmäistä jaetta kertovat tämän enustuksen todellisen merkityksen, mutta siitä enemmän seuraavaa lukua tutkittaessa.

Tuntuu todella oudolta, että silloin mentiin laskemaan tällaista tarkkaa aikaa Jeesuksen tulolle, koska Jumalan sana selvästi sanoo, että sen tietää vain Isä yksin. Tämän takia tässä täytyy olla tällainen jumallinen toteutus huomion kiinnittämiseksi tähän tärkeään pyhäkkötotuuteen. Muutoin ihmiset eivät olisi kiinnittäneet siihen tarpeeksi huomiota. Tämä tapahtuma taivaallisessa pyhäkössä oli viimeinen vaihe Jumalan pelastussuunnitelmassa. Taivaassa alkoi silloin tuomion aika, jolloin ratkaistaan pelastettujen nimet. Tätä tuomion aikaa kestää aina siihen saakka, kunnes ihmisten armonaika päättyy ja Jeesus tulee takaisin.

Tämän Danielin kirjan kahdeksannen luvun 14. jakeen ymmärtämiseksi kerrataan vielä Danielin kirjan yhdeksannen luvun jakeet 24 – 27, joissa tämä tärkeä profetia 2300 iltaa ja aamua ja vuosi 1844 on tuotu esiin. Siinä Enkeli Gabriel selittää Danielille tätä Danielin kirjan tärkeintä näkyä, jossa on kerrottu vuosien tarkkuudella Kristuksen elämän tärkeimmät tapahtumat ja tämä lopun ajan tärkein aikaennustus.

Dan. 9: 24. Seitsemänkymmentä vuosiviikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi.

Israelin kansalle annettiin tämä ajanjakso vastaanottaa Jeesus Vaapahtajana. Mistä 490 vuotta on määrätty? Tämä 490 vuotta on määrätty eli paremmin käännettynä leikattu osana edellisen luvun näystä, joka oli 2300 vuotta. Kummallakin näyllä täytyy näin ollen olla sama alkamisajankohta.

Aikaisemmin todetun päivä/vuositulokinnan mukaan 70 viikkoa vastaa 490 vuotta. Tämä on muuten yhtä pitkä aika kuin se, jolloin Jeesus vastasi Pietarille anteeksiannon määrästä: *”Jeesus vastasi hänelle: ”Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.”* (Matt. 18:22). Eli siis 490 kertaa. Ehkäpä tällä on yhteyttä juuri tähän Juudan kansan Baabelin vankeuteen.

Dan. 9:24. ”Sitten jumalattomuus päättyy, synnistä tulee loppu, pahat teot sovitetaan, ikuinen oikeudenmukaisuus saatetaan voimaan, näky ja profetia sinetillä vahvistetaan ja kaikkeinpyhin voidellaan.”

Jeesus päätti ristillä jumalattomuuden, sovitti syntimme ja pahat tekomme sekä saattoi voimaan ikuisen oikeudenmukaisuuden.

Jeesuksen kuolema vahvistaa sinettinä sen, että myös edellisen luvun 2300 iltaa ja aamua olevan näyn alkamisajankohta on sama. Eli molemmilla näyillä on sama alkamisajankohta. Teksti ”kaikkein pyhin voidellaan” vahvistaa myös sen, että 2300 vuoden jälkeinen tapahtuma eli tämä edellisen luvun näky kaikkein pyhimmän kunniaan nousemisesta sisältyy myös tähän näkyyn. Meidän on ymmärrettävä tämä 2300 iltaa ja aamua, koska se on tärkeä totuus nykyajalle.

Israel ei ymmärtänyt tässä luvussa kerrottua Messias-ennustusta. Myöhemmin juutalaiset kielsivät tutkimasta sitä, koska se esittää vastaansanomattomia todisteita Jeesuksen messiaanisuudesta.

Dan. 9:25. ”Sinun tulee tietää ja ymmärtää: Siitä ajasta, jolloin se sana lähti liikkeelle, Jerusalemin entiselleen palauttamista ja rakentamista koskevan sanan lausumisesta, on voidellun hallitsijan tuloon seitsemän vuosiviikkoa. Ja kuusikymmentäkaksi vuosiviikkoa rakennetaan kaupunkia ennalleen, toreineen ja vallihautoineen. Mutta vaikeat ajat tulevat”.

Esran kirjan seitsemännessä luvussa on kerrottu tämän käskyn antamisesta: ”*kun kuningas ja hänen seitsemän neuvonantajansa nyt läbettävät sinut Juudaan ja Jerusalemiin. Sinun tulee tutkia, onko siellä noudatettu sinun Jumalasi lakia, jonka tuntija olet.*” (Esa 6:14). Kaksi aikaisempaakin Persian kuningasta antoi samantapaisia käskyjä, mutta ne koskivat vain temppelin jälleenrakentamista.

Persian kuningas Artahsastan antoi tämän käskyn seitsemäntenä hallitusvuotenaan. Kreikkalaiset käyttivät hänestä nimeä Artakserkses ja tämä nimi on historiallisessa kirjallisuudessa tavallisin. Suuresta tietosanakirjasta löytyy hänen seitsemäs hallitusvuotensa, joka on 457 eKr.

Tässä jakeessa on annettu näiden molempien näkyjen alkamisajankohta, joka on se ajankohta, jolloin annettiin Jerusalemin jälleenrakentamiskäskey. Taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhin voideltiin

näin ollen tehtävänsä tämän aikalaskelman mukaan vuonna 1844, jolloin alkoi edellisessä luvussa kerrottu tuomiotapahtuma taivaassa.

Jerusalemiin jälleen rakentaminen ajoittui seitsemän vuosiviikon jälkeiseen aikaan eli vuoteen 408 eKr. Raamattu kertoo, että se tapahtui todella vaikeana aikana, kun naapurikansat yrittivät kaikin voimin estää rakentamista. Puolet palvelijoista oli vartiossa aseistettuna, ja toinen puoli rakensi muuria miekka vyöllänsä.

Tästä vuodesta oli kuluva voideltuun ruhtinaaseen eli Jeesuksen kasteeseen seitsemän vuosiviikkoa ja 62 vuosiviikkoa eli päivä/vuositulokinnan 483 vuotta. Kun se lisätään vuoteen 457 eKr., tullaan vuoteen 27 jKr., jolloin Johannes kastoi Jeesuksen Jordanilla. Luukkaan evankeliumi kertoo, että Jeesus kastettiin keisari Tiberiuksen 15. hallitusvuotena, joka on historian mukaan sama kuin vuosi 27 jKr.

Dan. 9:26. ”Ja kuudenkymmenenkahden vuosiviikon kuluttua raivataan voideltu tieltä, eikä kansalla ole enää toista. Uusi hallitsija lähettää väkensä ja saastuttaa kaupungin ja pyhäkön, mutta tulva tekee hänestä lopun. – Ja tuho on säädetty, ja se kestää sodan loppuun asti.”

62 vuosiviikon eli vuoden 27 jälkeen Jeesus tuhottiin eli ristiinnaulittiin, eikä häneltä jäänyt ketään. Evankeliumit kertovat, että opetuslapsetkin jättivät hänet. Jerusalem ja pyhäkkö oli tuomittu hävitykseen, mikä tapahtui Rooman sotajoukkojen toimesta vuonna 70 jKr. Rooma sai sitten loppunsa tulvassa eli kansainvaelluksen pyörteissä ja hajosi pienempiin valtioihin. Näin oli säädetty ja näin myös tapahtui.

Dan. 9: 27. Hän on tekevä liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi, ja puoleksi sitä viikkoa hän on lakkauttava teuras ja ruokauhrin. Ja temppelin ylimmällä kohdalla on oleva turmion iljetys aina siihen saakka kun turmion tuoja vääjäämättä joutuu turmioon.”

Jeesus teki liiton raskaaksi monille yhden vuosiviikon ajaksi eli seitsemäksi vuodeksi. Näin Israelin kansalle annettiin vielä mahdollisuus seitsemän vuoden aikana vastaanottaa Jeesus Vapahtajanaan. He kuitenkin ristiinnaulitsivat hänet puolessa välissä tätä seitsemää vuotta. Eläinuhrit lakkasivat, sillä Jeesus oli kertakaikkinen ja lopullinen uhri. Evankeliumia alettiin Paavalin toimesta julistaa myös pakanoille vuo-

den 34 jälkeen. Monet Kristuksen surmaajat saivat sitten surmansa mitä hirvittävimmillä tavoilla eli joutuivat turmioon. Turmion iljetys eli paavinvalta tulee pysymään temppelein harjalla eli kristillisenä auktoriteettina aina melkein tämän maailman loppuun asti, kunnes hänen antikristilliset eksytyksensä tunnistetaan ja niin hän saa loppunsa.

Rukous

Kiitos rakas Herramme siitä, että Raamatun ennustukset toteutuvat Kiitos Danielin kirjan ja ilmestyskirjan sanomasta. Kiitos, että itse vahvistit sanan ilmestymällä Danielille ja Johannekselle kirkkaudessa ja kunniassasi. Sinä Jeesus tulit tähän maailmaan, kun aika oli täyttynyt; kuolit ristillä ennustusten mukaan ja sovitit meidät, kaikki meidän pahat tekemme. Kiitos, että uskon kautta annat syntimme anteeksi sovitustyösi perusteella. Ole elämämme Herra, seurakunnan Herra. Kiitos, että synnytit seurakunnan profetioiden osoittamaan aikaan. Kiitos, että saamme palvella koko maailman Luojaa ja Lunastajaa. Ole kanssamme ja siunaa tuleva viikkomme. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 11.

Kaksi todistajaa

Ilmestyskirjan kahdeksas ja yhdeksäs luku käsittelivät näkysarjaa kuudesta merkkisoiitosta, jotka olivat varoitussanomiam valmistamaan ihmiskuntaa Jeesuksen toista tulemusta varten. Kymmenennessä luvussa tutkimme kuudennen merkkisoiiton aikana tapahtunutta uutta näkyä. Tässä 11. luvussa tutkimme vielä toista uutta näkyä, ennen kuin viimeinen merkkisoiitto kuuluu. Tämä näky kertoo meille sielunvihollisen toiminnasta kristillisenä aikakautena.

1. Sitten minulle annettiin mittakeppi, joka oli kuin sauva, ja minulle sanottiin: ”Mene mittaamaan Jumalan temppeli ja alttari ja laske ne, jotka siellä rukoilevat. 2. Temppelin ulompaa esipihaa älä kuitenkaan lue mukaan, jätä se mittaamatta, sillä se on annettu vieraiden kansojen haltuun. Ne polkevat pyhää kaupunkia neljänkymmenen kahden kuukauden ajan.

Ilmestyskirjassa ja niin kuin koko Raamatussa ei ollut alun perin eritelty lukuja, vaan ne on muodostettu jälkeinpäin tekijän ymmärryksen mukaan. Tässä ei ole ymmärretty, että tämän luvun kaksi ensimmäistä jaetta liittyy kymmenennen luvun loppuun. Jumalan temppelin mittaaminen tarkoittaa juuri tutkivaa tuomiota, joka alkoi tai-

vaassa vuonna 1844 ja jossa tutkitaan uskovien ihmisten elämänkirjat. Siksi tuomio alkaa juuri heistä. Maanpäällisessä temppelessä oleva esikartano oli tarkoitettu pakanoilta, joten sen mittaamatta jättäminen taivaallisessa temppelessä merkitsee, että pakanoiden elämänkirjat tutkitaan vasta myöhemmin. Pakanoilla tarkoitetaan tässä kaikkia niitä, jotka ovat hylänneet Kristuksen. Tässä esitetty 42 kuukautta tarkoittaa antikristillisen vallan aikajaksoa, jota tutkimme myöhemmin tässä luvussa.

3. ”Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi julistaa sanaani säkkivaatteeseen pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.” 4. Nämä todistajat ovat ne kaksi oliivipuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. 5. Jos joku aikoo tehdä heille paha, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa. Näin on kuoleva jokainen, joka aikoo heille paha. Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta koko sinä aikana, jona he sanaa julistavat. 6. Heillä on myös valta muuttaa vedet vereksi ja piinata maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin haluavat.

Jeesus sanoi, että pyhät kirjoitukset todistavat hänestä (Joh. 5:39). Tässä on siis kysymyksessä Vanha ja Uusi testamentti. Säkkipukuun puettuna merkitsee sitä katolisen kirkon valtakautta, jolloin Raamattu oli verhottu latinan kieleen ja sitä saivat tutkia vain papit. Lampunjalka kuvaa Jumalan sanaa ja oliivipuuta Pyhän Hengen toimintaa.

Jakeessa kaksi ilmoitetaan ajanjaksoksi neljäkymmentäkaksi kuukautta ja jakeessa kolme tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää. Laskettuna niiden molempien pituus on yhtä suuri. Tämä aikajakso on ilmoitettu Raamatussa kaikkiaan seitsemän kertaa hiukan eri tavalla merkiten kuitenkin samaa eli päivä-vuosiperiaatteella laskettuna 1260 vuotta. Historia todistaa tämän ajanjakson olleen juuri tämä paavin kirkon valtakausi vuodesta 538 vuoteen 1798. Paavius sai kristikunnassa ylivalan vuonna 538, kun Rooman keisari Justinianus kirjeessään tunnusti Rooman piispan kaikkien kirkkojen pääksi. Paavin valta murtui vuonna 1798, jolloin Napoleonin sotapäällikkö Berthier otti paavin vangiksi.

Raamattu jatkoi silti, vaikkakin surupukuun puettuna, profetioimistaan ja todistamistaan. Sen valoa ei voitu sammuttaa. Sillä oli suu-

ri valta Jumalan omien keskuudessa. Jumalan työtä tehtiin kaikessa hiljaisuudessa. Lähettiläät kulkivat talosta taloon ja ihmisiä tuli uskoon.

7. Kun he ovat päättäneet todistajantyönsä, käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät. 8. Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin kadulla, jota profettojen puheissa kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin. 9. Kolmen ja puolen päivän ajan käy ihmisiä eri kansoista, heimoista, kielistä ja maista katselemassa heidän ruumiitaan, eikä niitä anneta haudata. 10. Maan asukkaat iloitsevat heidän kohtalostaan, pitävät juhlia ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nuo kaksi profettaa olivat pahoin vaivanneet maan asukkaita.

Ilmestyskirjassa peto kuvaa myös maallista valtaa, jonka kautta paholainen toimii. Se valtakunta, jota paholainen tässä käytti tappamaan Raamatun, oli vertauskuvallisesti Ranska, joka oli epäsiiveellinen kuten Sodoma ja ateistinen kuten Egypti. Raamatun surmaamista verrataan tässä Herran ristiinnaulitsemiseen. Nuo kolme ja puoli vuotta oli osa Ranskan vallankumouksen hirmuhallituksen aikaa. Tuo ajanjakso alkoi vuonna 1793, jolloin kristinusko syrjäytettiin ja järjen palvonta tuli valtion uskonnoksi. Jumalattomat ihmiset iloitsivat siitä, etteivät he olleet kahden profetan eli Raamatun syytöksien alla. Tuona aikana Raamattuja poltettiin ja Jumalan olemassaolo avoimesti kiellettiin. Siveetön nainen nimitettiin järjen jumalattareksi ja ihmiset palvoivat häntä.

Ateismi levisi Ranskasta pohjoiseen ja itään hyvin laajoille alueille. Sillä oli vaikutuksensa myös Venäjän vallankumoukseen 1917. Ateismin virus on levinnyt ympäri maailman ja tartuttanut miljoonia ihmisiä. Maailman koulujärjestelmät levittävät ateistisia aatteita muun muassa kehitysoopin muodossa. Jumalankielteisyys on vallannut varsin suuressa määrin aikamme luonnontieteellisen maailman. Paholainen on vihainen, sotaisia, loistavaälyinen ja määrätietoinen. Hänen ateistinen uskontonsa on valloittanut kolmanneksen maailmasta (Ilm. 9:18).

11. Mutta noiden kolmen ja puolen päivän kuluttua tuli profettoihin elämän henki, jonka Jumala oli lähettänyt, ja he nousivat

jaloilleen. Kauhuhuuto valtasi kaikki, jotka sen näkivät. 12. He kuulivat, kuinka taivaasta huudettiin kovalla äänellä: ”Nouskaa tänne!”, ja vihollistensa nähden profeetat nousivat pilven kannattelemina taivaaseen. 13. Samalla hetkellä tuli ankara maanjäristys. Kymmenesosa kaupungista sortui, ja järjestyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä. Muut kauhistuivat ja taipuivat kunnioittamaan taivaan Jumalaa. 14. Toinen voi-huuto on ohi. Mutta kolmas tulee pian.

Jumalan sana kohosi jälleen noiden kolmen ja puolen vuoden kulluttua suureen arvoon. Raamattuseuroja perustettiin ympäri maailmaa ja lähetystyöhön uhrattiin paljon varoja. Raamattuja levitettiin ennen näkemättömällä määrällä ja se tuli jokaisen kadun miehen ulottuville. Siitä tuli maailman eniten myyty ja laajimmalle levinnyt kirja.

Tässä mainittu kaupunki tarkoittaa paavikuntaa, jolle kymmenen kuningaskunta eli valtakunta antoi tukensa. Paavikuntaan kohdistunut maanjäristys merkitsi paavin vangitsemista. Ranska oli tuo kukistunut kymmenesosa kaupunkia, koska silloin se pidätti tukensa lyhyeksi ajaksi paavikunnalta ja muilta kirkoilta. Surmansa saaneilla henkilöillä ymmärretään Ranskan vallankumouksessa asemansa menettäneitä henkilöitä.

Jumala on sallinut ihmiskunnalle jo kuusi merkkisoihtoa. Ne ovat kuitenkin suurelta osin menneet kuuroille korville. Ihmiset eivät ole tehneet parannusta. On jäljellä vielä viimeinen eli seitsemäs merkkisoihto. Voi-huuto kuvaa sitä toivottomuutta, minkä taivas tuntee ihmisten pelastuksen puolesta. Jokaisella ihmisellä on vielä mahdollisuus tehdä ratkaisu Jeesuksen puoleen.

Seitsemäs merkkisoihto

Näistä merkkisoihtoista kerrottiin kahdeksannessa ja yhdeksännessä luvussa, mutta välillä oli kaksi uutta näkyä 10. ja 11. luvuissa, jotka liittyivät kuudennen merkkisoihtoon. Nyt tässä 11. luvussa jatketaan merkkisoihtoja ja vielä on jäljellä seitsemäs eli viimeinen merkkisoihto.

15. Seitsemäs enkeli puhalsi torveensa. Taivaassa kajahti monien äänten huuto: – Koko maailman kuninkuus on nyt tullut mei-

dän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti. 16. Silloin ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, lankesivat kasvoilleen ja osoittivat Jumalalle kunnioitustaan 17. sanoen: – Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, sinua, joka olet ja joka olit! Sinä panit liikkeelle suuren voimasi ja otit käsiisi kuninkuuden.

Kun Jumalan pelastussuunnitelma päättyy, silloin Jeesus tulee saamaan taivaassa kuninkuuden ikuisesti.

Kuten luvussa kahdeksan totesimme, muinoin Vanhan testamentin aikana merkkisoirot eli pasuunat kehottivat ihmisiä valmistautumaan suurta sovituspäivää varten, joka oli erityinen tuomion aika. Silloin ylimmäinen pappi astui ainoan kerran vuodessa liitonarkun eteen kaikkeinpyhimässä. Seitsemännen merkkisoirot tapahtumat ilmaisevat, että sovituspäivän täyttymys on alkanut. Se käsittää pelastushistorian loppuvaiheet synnin lopulliseen hävittämiseen asti, kuten teksti osoittaa. Ymmärretään, että tämä seitsemäs merkkisoirotto ei ole lyhyt, vaan se kestää pitkään. Lisää merkkisoirottoja ei enää anneta. Niin kauan kuin seitsemännen merkkisoirotto ääni kuuluu, ihmisillä on vielä mahdollisuus kääntyä Jumalan puoleen, katua syntejään ja saada ne anteeksi.

24 vanhinta rukoilevat hartaasti Jumalaa ihmiskunnan pelastuksen takia. Taivas tekee kaikkensa ihmisten pelastuksen puolesta. He kiittävät Jeesusta, joka alensi itsensä, poistui taivaasta, otti ihmisen muodon, kärsi kuoleman ihmisten syntien takia, astui ylös taivaaseen ja vastaanotti kuninkuuden.

18. Kansat ovat vihan vallassa, mutta nyt on sinun vihasi hetki. On tullut kuolleiden tuomion aika, aika palkita profeetat, sinun palvelijasi, ja kaikki pyhät ja kaikki jotka kunnioittavat sinun nimeäsi, pienet ja suuret. On aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata. 19. Taivaassa avattiin Jumalan temppeli, niin että temppelissä oleva liitonarkku voitiin nähdä. Salamet leimusivat, ukkonen jylisi, maa järähteli ja raemyrsky riehui.

Näissä jakeissa viitataan tuomion aikaan, joka alkoi Dan. 8:14 mukaan vuonna 1844 ja jatkuu armonoven sulkeutumiseen asti. Kun Jeesus saapuu, hänellä on palkka mukanaan, jonka hän antaa jokaiselle

uskolliselle palvelijalleen. Palkka on iankaikkinen elämä taivaassa yhdessä Jeesuksen kanssa.

Tämä seitsemäs merkkisoiitto kuuluu koko lopun ajan, jolloin julistetaan Ilmestyskirjan 14. luvun sanomaa, joka on viimeinen armonsanoma maailmalle. Pakanakansojen vihastuminen kuvaa maailman tilaa lopun aikana. Jumalan tuomiot kohtaavat maan turmelijoita. Tämä voidaan ymmärtää sekä fyysisenä että hengellisenä tapahtumana. Silloin maan turmelijat tuhotaan. Tämä ei viittaa vain maan hengelliseen tuhoamiseen, vaan myös aineelliseen tuhoamiseen. Tästä profeetta Jesaja on ennustanut ja kertonut syyn siihen. ”*Maa muuttuu saastaiseksi jalkojen alla, sillä sen asukkaat ovat hylänneet lain, rikkoneet käskyt, tehneet tyhjäksi ikuisen liiton*”. (Jes. 24:5).

Elämme juuri nyt tätä aikaa, jolloin taivaallisen temppelein kaikkeinpyhin on avoinna. Kaikkiin seitsemään merkkisoiittoon puhalletaan parhaillaan. Emmekö kuulekin kaikkialla ilmestyskirjan merkisoiittojen hälytysmerkkejä, maassa, vesissä, kasvi- ja eläinkunnassa, maapalloomme ympäröivässä ilmakehässä sekä aikamme yhteiskunnallisessa ja uskonnollisessa maailmassa. Jokaisen merkkisoiiton ääni voimistuu siihen asti, kunnes enkelit vaihtavat torvensa vihan maljoihin. Silloin on parannuksen teko liian myöhäistä.

Kun vihan maljat alkavat, silloin toteutuu jakeen 19 viimeinen lause: ”*Salamat leimusivat, ukkonen jylisi, maa järähteli ja raemyrsky riehui*.” Maailma on silloin mitä hirvittävimässä kaaoksessa. Silloin tapahtuvat mahtavat ennen kokemattomat luonnonilmiöt. Jobin kirjassa on jopa ennustettu tämä raemyrsky. ”*Oletko käynyt paikassa, jossa minä säilytän lunta, oletko nähnyt rakeiden varastot? Olen täyttänyt ne ahdingon aikoja varten, sodan päiviä, taistelun päivää varten*.” (Job. 38:22–23).

Taivaallisessa pyhäkössä Jeesus parasta aikaa välittää niitä siunauksia, jotka Jumala on liitossaan luvannut ihmiskunnalle, ja saattaa ne voimaan kaikkien niiden elämässä, jotka vastaanottavat hänen rakkautensa. Haluathan sinä saada näitä siunauksia. Anna silloin elämäsi kokonaan Herralle.

Rukous

Herra, me haluamme antaa elämämme kokonaan sinulle. Sinä voit vapauttaa meidät synnistä ja syyllisyydestä. Kiitos siitä ihanasta vapautuksesta ja armon kokemuksesta sinun kanssasi. Kiitos uudesta elämästä, yli ymmärryksen käyvästä rauhasta ja onnesta, jonka voi kokea vain Jumalan yhteydessä. Niitä me kaipaamme tänä rauhattomana ja pelottavana aikana. Auta ottamaan vaarin varoitussanomista ja elämään tahtosi mukaan. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 12.

Nainen ja lohikäärme

Ilmestyskirjan 12. luvussa kerrotaan koko kristillinen historia Jumalan seurakunnan ja pahalaisen toiminnan seurauksena.

1. Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä sepeleenä kaksitoista tähteä. 2. Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspolttojen vaivaamana.

Nainen kuvaa Raamatussa seurakuntaa. Tässä on kysymyksessä Jumalan puhdas seurakunta. Tämä voidaan päätellä mainituista symboleista ja luvun sisällöstä. Aurinko kuvaa Kristusta ja evankeliumia ja kuu seurakuntaa ja vanhan liiton uhripalvelujärjestelmää. Ne heijastavat molemmat Kristuksesta lähtevää valoa. 12 tähden muodostama sepele kuvaa apostolien työn kautta saatua voittoa. Myöhemmin 17. luvussa kuvataan sitten portto-naisella langennutta seurakuntaa.

3. Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaalla: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja kruunu kaikissa seitsemässä päässä. Pyrstöllään se pyyhkäisi pois kolmannoksen taivaan tähdistä ja sinkosi ne maahan.

Lohikäärme on sielunvihollinen. Seitsemän päätä ja kymmenen sarvea kuvaa Saatanan toimintaa maan päällä eri maailmanvaltojen kautta, mistä on kerrottu myöhemmin 17. luvussa. Tähdet kuvaavat pimeyden enkeleitä, jotka syöstiin maan päälle (Jae 9).

4. Lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen nielaistakseen lapsen heti kun se syntyy. 5. Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla. Tämä lapsi temmattiin Jumalan ja hänen valtaistuimensa luo,

Poikalapsi kuvaa Jeesusta Kristusta, joka kuvaannollisesti syntyi seurakunnan taistelujen kautta ja joka oli luvattu Messias. Kun Kristus syntyi, paholainen yritti tuhota Kristuksen. Herodes yritti tappaa hänet heti määräämällä, että kaikki alle kaksivuotiaat poikalapset oli surmattava. Mutta Jumala suojeli Jeesus-lastaa lähettämällä hänet pakkoon Egyptiin. Kun Herodes oli kuollut, Jumala palautti heidät jälleen omaan maahan. He asettuivat asumaan Nasaretiin.

Kun Jeesus oli kiusattavana autiomaassa, paholainen yritti johtaa häntä kiusaukseen, muuta Jeesus turvautui nälkäisenä ja vaikeissa olosuhteissa Raamatun kirjoituksiin ja näin säästy lankeamasta. Kun Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista ja teki muita ihmeitä, paholainen yritti surmata Jeesuksen ylipappien ja fariseusten toimesta, mutta vielä ei ollut Jeesuksen aika.

Ennen ristiä paholainen teki kaikkensa saadakseen Jeesuksen luopumaan ihmiskunnan lunastuksesta, mutta Jeesus kesti kaikki kiusaukset ja ristin tuskat. Ristillä Jumala osoitti valtavan rakkautensa koko maailmankaikkeudelle langennutta ihmiskuntaa kohtaan uhraamalla itsensä jokaisen syntien tähden. Saatana puolestaan osoitti julman luonteensa koko maailmankaikkeudelle.

6. ja nainen pakeni autiomaahan. Jumala on sinne valmistanut hänelle turvapaikan, missä hänestä pidetään huolta tuhat kaksitaakuusikymmentä päivää.

Kun paholainen ei onnistunut Jeesuksen lunastustyön mitätöimisessä, hän ryhtyi vainoamaan kristittyjä jo heti apostolien aikana. ”*Sinä päivänä puhkesi ankara vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja kaikki muut paitsi apostolit hajaantuivat eri puolille Juudeaa ja Samariaa. Muutamat hurskaat miehet hautasivat Stefanoksen ja pitivät*

hänelle suuret valittajaiset. Mutta Saul tahtoi tuhota seurakunnan. Hän kulki talosta taloon, raastoi miehet ja naiset ulos ja toimitti heidät vankeilaan. Jerusalemin temppele hävitettiin roomalaisten toimesta.” (Ap. t. 8:1–3).

Jumalan kansa joutui heti apostolisen ajan jälkeen suuriin vaikeuksiin. Heitä vainottiin ja tapettiin pakanallisen Rooman kautta. He joutuivat leijonien raadeltaviksi taisteluareenoilla. He joutuivat piiloutumaan katakombeihin ja muihin piilopaikkoihin asumattomilla alueilla. Historiasta on tuttua Keisari Neron vainot kristittyjä kohtaan. Autiomaa kuvaa harvaanasuttua seutua. Kristityt joutuivat pakenemaan vuorille ja muille harvaanasutuille seuduille. Jakeessa kuusi mainittu ajanjakso 1260 päivää kuvaa paavin kirkon valtakautta, jonka pituus on Raamatun laskutavan mukaan 1260 vuotta. Se on ajoitettu historian tapahtumien perusteella vuosille 538–1798. Paavihan sai kristikunnassa yksinvalta-aseman vuonna 538 ja Ranskan vallankumouksessa paavi vangittiin vuonna 1798 ja näin sen valtakausi lakasi hetkeksi eli sai kuolinhaavan niin kuin Raamattu kertoo.

7. Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan. Lohikäärme enkeleineen teki vastarintaa mutta kärsi tappion, eikä sille ja sen joukolle ollut enää sijaa taivaassa. 9. Tuo suuri lohikäärme, tuo muinaisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttäjäksi, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit.

Tässä kerrotaan välillä kuvaus pahuuden alkuperästä. Ennen ihmiskunnan luomista oli taivaassa tapahtunut sota Kristuksen ja Saatanan välillä, joka päättyi Saatanan ja hänen enkeliensä häviöön. Tämä sota jatkuu nyt täällä maan päällä syntiinlankeemuksen johdosta Saatanan ja seurakunnan välillä. Saatanan käyttää maailmanvaltoja hyväkseen taistelussa seurakuntaa vastaan.

Katsotaan nyt hiukan tarkemmin tätä Kristuksen ja Saatanan välistä sota ja sen syntyä. Se tapahtui joskus ennen ihmiskunnan luomista. Sekä Kristuksella että Satanalla oli omat kannattajansa. Sodan lopputulos oli Saatanan häviö ja näin hänet enkeleineen syöstiin maan päälle. Siksi myös maan päällä jatkuu nyt tämä sama hyvän ja pahan välinen taistelu Saatanan ja seurakunnan välillä, joka tulee lopul-

ta päättymään hyvän voittoon. Tämän taistelun annetaan vain kypsyä täyteyteensä, jotta koko maailmankaikkeudelle selviää lopullisesti paholaisen lopullinen tuomio. Tämän pahuuden eli Saatanan ja hänen enkelijoukkojensa olemassaolo ja toiminta näytetään todistukseksi koko maailmankaikkeudelle, jotta taivaassa ei synny sotaa toistamiseen. Jumala on luvannut, että tämän jälkeen vallitsee koko maailmankaikkeudessa ikuinen rauha ja täydellisyys. Jokainen ihminen joutuu syntiinlankeemuksen seurauksena elämänsä aikana olemaan mukana tässä taistelussa, mutta voittajille on luvattu iankaikkinen elämä ja erikoisasema taivaassa.

Koko luomakunta on luotu Jeesuksen kautta, niin myös Saatana ja hänen enkelinsä. Miksi Jeesus sitten Jumalana loi tällaisen pahan olennon? Eikö Jumala kaikkivaltiaana ja voimana olisi voinut luoda täydellisen hyvän olennon? Ymmärretään, että Jumala halusi luoda ympärilleen olentoja, jotka kunnioittaisivat ja palvelisivat häntä rakkaudesta. Hän ei halunnut luoda robotteja, vaan omasta tahdostaan riippuvaisia olentoja, jotka valitsisivat rakkauden periaatteet. Niin käsittämättömältä kuin se tuntuukin, niin paha sai vallan Saatanassa.

Hesekielin (Hes. 28) ja Jesajan kirjassa (Jes. 14) kerrotaan Saatanan lankeemuksesta. Häntä verrataan niissä vertauskuvasuhteisesti Tyyron ruhtinaana ja Babylonin kuninkaana. Tämä selvinnee lukujen sisällöstä. Ennen lankeemusta Lusifer eli Saatana oli korkeassa asemassa taivaassa, Kerubit ovat korkeita enkeliolentoja Jumalan valtaistuimen lähellä tärkeässä luottamustehtävässä. Saatana oli heti Kristuksen jälkeen koko enkelijoukkojen johtaja. Hänen lankeemuksensa jälkeen tämän paikan sai arkkienkeli Gabriel.

Saatana ei siis ole mikään sarvipäinen hiilihangolla varustettu ruma olento, vaan maailmankaikkeuden kaunein ja viisain enkeli, joka pystyy houkutuksillaan eksyttämään viisaimmankin ihmisen. Ainoastaan Jumalan sana ja Kristukseen turvautuminen varjelee ihmistä hänen eksoyksiltään.

Miksi tällainen viisas olento sitten lankesi syntiin? Syynä olivat samat ominaisuudet kuin ihmisluonnossa: ylpeys ja vallanhimo. Hän ylipistyi omasta kauneudestaan, viisaudestaan ja valta-asemastaan. Hän halusi päästä vielä korkeammalle. Hän halusi tulla Luojansa, Jeesuksen Kristuksen paikalle. Hän halusi tulla jumalaksi.

Millä tavoin Saatana sitten toimii ihmisten keskuudessa? Ilmestys-

kirja on erityisesti annettu uskoville ihmisille vihollisen toiminnan paljastamiseksi. Saatana on ihmiskunnan eksyttävä. Hänet on jo tuomittu kadotukseen koko maailmankaikkeudesta. Hän ei halua, että syntinen ihminen pelastuisi Jeesuksen sovitusuhrin kautta. Siksi hän tekee kaikkensa johtaakseen ihmiset eroon Jumalasta. Näin hän myös pienentää omaa rangaistustaan tulimeressä, koska muutoin hän joutuisi kärsimään myös heidän rangaistuksensa. Hän on siinä onnistunut viisautensa ansiosta loistavalla tavalla. Ainoastaan Jumalaa etsivät ihmiset varjeltuvat hänen eksytyksiltään.

10. Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä: - Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta. Nyt on Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. 11. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton. He eivät säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin. 12. Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta – Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt.

Samoin tässä välillä kerrotaan tämän sodan lopputulos, joka sineitettiin Golgatan ristillä. Jumalan Karitsa lunasti omalla verellään ihmiset Saatanan vallasta. Saatana ei voittanut Kristusta, joka eli täällä synnittömän elämän ja kuoli meidän sijastamme. Myös Kristuksen palvelijat ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta. Saatana on raivoissaan, koska hänen aikansa lähenee loppuaan kohti. Tämä Kristuksen voitto oli koko taivaan suuri ilojuhla. Se takaa iankaikkisen kuninkuuden Kristukselle taivaassa.

13. Kun lohikäärme huomasi, että se oli syösty maahan, se lähti ajamaan takaa naista, joka oli pojan synnyttänyt. 14. Mutta naiselle annettiin suuren kotkan siivet, jotta hän lentäisi turvapaikkaansa autiomaahan. Siellä hän on suojassa käärmeeltä, ja hänestä pidetään huolta vuosi, kaksi vuotta ja puoli vuotta. 15. Käärme syöksi kidastaan naisen perään vesivirran, jotta virta veisi hänet mennessään, 16. mutta maa auttoi naista: se avasi suunsa ja nielaisi virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.

Koska Saatana ei voittanut Kristusta, niin sota jatkui seurakuntaa

vastaan. Seurakunta pakeni autiomaahan eli harvaan asutuille seuduille. Kotkan kaksi siipeä kuvaavat Jumalan täydellistä huolenpitoa sielä. Tämä mainittu ajan jakso vuosi, kaksi vuotta ja puolivuotta on jälleen sama kuin jakeessa kuusi mainittu ajanjakso eli laskettuna 1260 vuotta. Vesivirta kuvaa väkijoukkojen liikehdintää, joten paholainen yritti kansainvaellusten kautta tuhota harvaan asutuilla seuduilla olevaa Jumalan kansaa, mutta se kesti koettelemukset ja heidän työnsä tuotti hedelmää, jonka seurauksena uskonpuhdistus sai jalansijaa.

Kun paholainen ei onnistunut tuhoamaan kristinuskoa, hän keksi uuden suunnitelman. Hän johti pakanuuden kristinuskoon ja näin Raamatun totuus muuttui pakanuuden ja kristinuskon sekoitukseksi. Paavinvalta alkoi vähitellen toteuttaa sekoitustaan koko pimeän keskiajan. Raamattu kiellettiin tavalliselta kansalta. Sitä saivat lukea vain papit. Ihmisiä, jotka eivät alistuneet paavinkirkon hallinnon ja määräyksien alle, vainottiin ja tapettiin.

Pimeänä keskiaikana oli kuitenkin ihmisiä, jotka olivat säilyttäneet puhtaan ja alkuperäisen apostolisen uskon. He olivat paenneet juuri sinne harvaan asutuille seuduille Pohjois-Italian ja Itä-Ranskan Alpeille, Irlantiin ja muille seuduille. Huomatuimpia heistä olivat valdolaiset. He taistelivat paavinvaltaa vastaan ja asuivat Pohjois-Italian vuoristossa. Sieltä käsin he tekivät kauppiaina ja käsityöläisinä myyräntyötä paavinkirkon harhaoppeja vastaan.

Pimeän keskiajan jälkeen seurasi uskonpuhdistuksen aikakausi. Ensimmäinen uskonpuhdistuksen aamutähti oli englantilainen John Wycliff. Häntä seurasivat Wycliffin kirjoitusten innoittamana prahlainen Hieronymus ja böömiläinen Jan Huss, jotka lähtivät viemään uskonpuhdistusta eteenpäin. Lopulta heidät molemmat poltettiin roviolla harhaoppisina.

Martti Luther oli huomatuin niistä uskonpuhdistajista, jotka kutsuttiin johtamaan Jumalan seurakuntaa paavikunnan pimeydestä puhtaamman opin valoon. Me muistamme varmaan historiasta hyvin hänen taistelunsa anekapppias Tezeliä vastaan ja hänen kuuluisat 95 teesiänsä, jotka hän naulasi Wittenbergin kirkon oveen.

Martti Lutherin aikaan Sveitsissä vaikutti uskonpuhdistaja Ulrich Zvingli. Tähän aikaan keksittiin myös kirjapainotaito, joka oli suureksi avuksi sekä Lutherin että Zvinglin toiminnassa.

Uskonpuhdistus herätti tietysti paholaisessa vastustusta ja hän ryh-

tyikin kuudennellatoista vuosisadalla vastahyökkäykseen lähettämällä väärää profettoja, joita historia nimittää hurmahengiksi. He väittivät saaneensa uutta valoa Jumalalta. Heidät kuitenkin voitettiin. Myös eri maiden ruhtinaat ryhtyivät vastustamaan uskonpuhdistusta. Augsburgin uskontunnustuksessa v. 1530 viimein tunnustettiin evankeliumin totuudet ja paavinkirkon erehdykset. Se käännettiin pian monille kielille. Augsburgin uskontunnustuksen seurauksena oli kuitenkin taistelun ja pimeyden vuosia, mutta kaikesta huolimatta tie aukeni uskonpuhdistukselle.

Ranskassa uskonpuhdistuksen soihdunkantajana oli Jean Calvin. Skandinaviaan uskonpuhdistuksen toivat Wittenbergistä kotiinsa palaavat ylioppilaat. Tanskassa toimi uskonpuhdistajana Tauseen, Ruotsissa Olaus ja Laurentius Petri ja Suomessa Mikael Agricola. Englannissa valon levittäjinä olivat Tyndale, John Knox, Whitefield ja Wesley'n veljekset.

Ranskassa paholainen toimi hetken aikaa menestyksellisesti. Riipeän uskonpuhdistuksen jälkeen alkoi Ranskassa henkinen uneliaisuus ja siveellinen turmio. Tätä historian tapahtumaa vuosina 1793–1797 kutsuttiin Ranskan vallankumouksen hirmuhallituksen ajaksi. Kristinusko kiellettiin ja järjen palvonta tuli viralliseksi uskonnoksi. Raamattuja poltettiin ja Jumalan olemassaolo kiellettiin. Historiasta tunnettu Pärtylin yön verilöyly oli hirvittävä tapahtuma. Tämä tapahtuma Ranskassa kuitenkin aiheutti sellaisen kaaoksen, että palatettiin takaisin uskonpuhdistuksen juurille. Raamatun käytön ja uskonnon harjoituksen rajoitukset poistettiin. Tämä aika oli Jumalan kellossa niin tärkeä aika, että siitä on kerrottu Ilmestyskirjan 11. luvussa. Ranskan vallankumous johti kuitenkin laajalle levinneeseen ateismiin.

Uskontaistelujen seurauksena monet uskovat pakenivat Amerikkaan uskonvapauden ja tasa-arvoisuuden toivossa. Raamatun tärkeät profetiat alkoivat siellä aueta uskovien keskuudessa. Jumalan toiminta nähtiin historiassa ja sen ajan tapahtumissa. Raamatun totuus alkoi levitä ympäri maailmaa. Syntyi suuri herätys. Viholliselle tuli kiire. Vastapainoksi pimeys levisi sellaisiin maihin, joissa Raamattua halveksittiin.

1800-luvun puolivälissä alkoivat suuret profetiat Danielin kirjasta avautua ja syntyi ennen kokematon herätys ympäri maailmaa. Odo-

tettiin Jeesuksen takaisintuloa ja kiinnitettiin huomio Jeesuksen ylimmäispapilliseen palvelukseen taivaallisessa pyhäkössä. Viholliselle tuli jälleen kiire. Syntyi vastapainoksi erilaisia spiritistisiä liikkeitä ja kehitysopillista tiedettä, jotka ovat vieläkin vallitsevia kristillisen uskon rinnalla ja jopa sekoittuneena kristinuskoon.

Vihollinen toimii voimakkaasti nykyaikana erilaisten spiritististen liikkeiden ja uususkontojen kautta. Niille on kaikille yhteistä erilaiset henki-ilmiot, jotka ovat voittamattomia todisteita sellaisille ihmisille, jotka eivät ole juurtuneita Raamatun sanaan. Tämän lisäksi vihollisella on hallinnassa myös erilaiset pakanalliset uskonnot. Miljoonat ihmiset ovat menneet näihin ansoihin. Me elämme nykyaikana kristillisissä maissakin ennen kokemattomassa pimeydessä, vaikka meillä jokaisella on saatavilla Jumalan sana, Raamattu. Tarvitaan työmiehiä elovainiolle. Ainoastaan Jumala voi auttaa ihmistä, joka etsii ja turvautuu hänen kokosydämisesti.

Myös paavikunta on parantunut siitä kuolinhaavastaan, josta on kerrottu Ilm. 13. luvussa ja johon se joutui 1700-luvun lopussa ja on lähtenyt uudelleen Raamatun ennustuksen mukaan valloittamaan maailmaa vielä sinne jääneillä harhaopeillaan ja eksytyksillään. Vihollinen käyttää voimakkaasti paavikunnan oppeja johtaakseen erityisesti uskovat ihmiset harhaan Raamatun totuudesta. Uskonpuhdistus ei nimittäin pystynyt poistamaan kaikkia paavikunnan traditioihin ja perinnäisääntöihin perustuvia harhaoppeja, vaan vielä ennen Jeesuksen tuloa on niissä korjattavaa.

17. Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle.

Saatana on taistellut alusta lähtien Jumalan lakia vastaan ja onnistunut siinä. Lopun aikana on Jumalalla kuitenkin jäännös kristittyjä eli juuri näitä muita lapsia, jotka ovat ymmärtäneet Jumalan lain ja Jeesuksen todistuksen tärkeyden kokonaisuudessaan. Tämä jäännös on nyt vihollisen erityisenä taistelun kohteena.

Tästä jäännöksestä meille kerrotaan Ilmestyskirjan 14. luvussa, jossa kerrotaan kolmesta enkelistä ja heidän sanomastaan. Tämä sanoma on juuri kerrottu ennen Jeesuksen takaisintuloa. Sen tarkoituksena on johtaa tässä pimeässä vihollisen hallitsemassa maailmassa Juma-

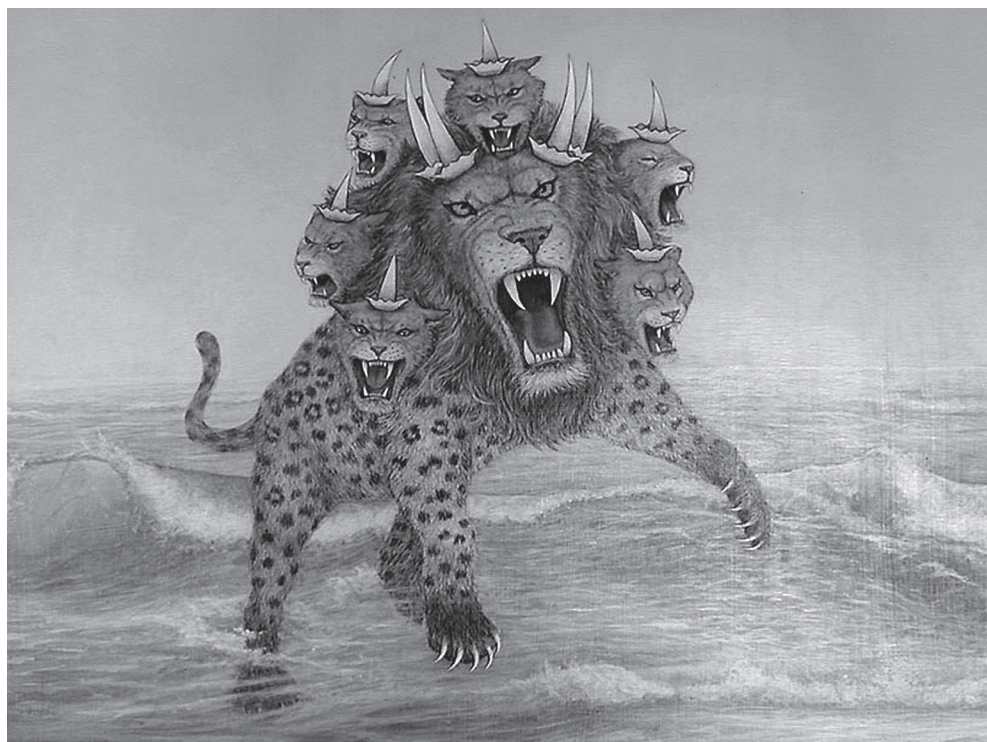
lan kansaa totuuteen paavikunnan eksytyksistä ja pelastukseen. Tämä on Jumalan viimeinen armonsanoma ihmiskunnalle.

Ilmestyskirjan 18. luvun mukaan tämä sanoma tulee valaisemaan kirkkaudellaan koko maan ennen Jeesuksen takaisintuloa. Se on Raamatun ilmoittama viimeinen Pyhän Hengen vuodatus ns. kevätsade, ehtoosade ja myöhäissade. Sen tarkoituksena on kypsyttaa vilja elonkorjuuta varten eli valmistaa Jumalan kansa Jeesuksen takaisintulolle, josta on kerrottu välittömästi tämän sanoman jälkeen. Me elämme nyt tämän kolmen enkelin ilmoittaman sanoman aikaa. Jeesuksen tulo on lähellä, ehkä lähempänä kuin aavistammekaan, koska lopputapahtumat tulevat tapahtumaan Raamatun mukaan hyvin nopeasti.

Toivon sinun kiinnittävän erityistä huomiota näihin kahteen tunnusmerkkiin, Jumalan käskyihin ja Jeesuksen todistukseen, jotka erottavat Jumalan todelliset seuraajat muista ryhmistä tai kirkoista juuri ennen Jeesuksen tuloa. Koska he elävät uskoen ainoastaan Jeesuksen ansioihin, Jumala lähettää Pyhän Hengensä vaikuttamaan heidän keskuudessaan erikoisella tavalla. Haluathan sinä saada tämän arvokkaan lahjan omaan elämäsi.

Rukous

Kiitos Jeesus, että olet voittaja, Ilmestyskirjan suuri sankari. Kiitos, että olet meille esimerkkinä uskollisuudesta silloin, kun paholainen kiusaa. Sanaasi ja lupauksiisi vedoten voimme voittaa, kiitos siitä. Anna kaikki syntimme anteeksi. Puhdista pyhällä verelläsi kaikesta vääryydestä. Anna meille kuuliainen sydän. Suo tajuta rakkautesi selvemmin kuin aikaisemmin. Haluaisimme kuulua jäännökseen, joka palvelee sinua koko sydämestään, seuraa Jumalan käskyjä ja jolla on Jeesuksen todistus. Kiitos, että armostasi ja valintasi perusteella saamme kuulua tähän joukkoon. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 13.

Kaksi petoa

Ilmestyskirjan peto ja pedon merkki kiinnostavat ihmisiä ja ne löytyvät juuri Ilmestyskirjan 13. luvun lopusta. Luther aikoinaan löysi pedolle merkityksen. Sopiiko tämä Lutherin oivallus vielä nykyaikaan? Mikä on peto? Se on tietysti ensin selvitettävä ja vasta sitten mikä on sen merkki eli pedon merkki ja pedon kuva.

Protestanttinen kirkko erosi Rooman kirkosta juuri Lutherin vaikutuksesta. Hän löysi Raamatusta Ilmestyskirjan pedon eli antikristuksen ja uskonpuhdistajat omaksuivat saman käsityksen. Tämä Lutherin käsitys esitetään myös evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuskirjoissa, ja esim. vanhassa suomalaisessa virsikirjassa vielä vuodelta 1929 oli antikristus-otsikolla varustettuja virsiä, joissa paavi tuotiin esiin hyvin selvästi ja suoraan antikristuksena.

Danielin kirja ja Ilmestyskirja antavat pedolle samanlaisia tuntomerkkejä ja kertovat, että paavinvalta tulee toimimaan antikristuksena aina ajan loppuun asti. Käsittelemme tässä vain Ilm.13. luvun antamia tuntomerkkejä. Tässä ei ole mahdollisuutta käsitellä perusteellisesti näitä tuntomerkkejä vaan tuon esiin vain oleellisimman.

1. ”Minä näin, kuinka merestä nousi peto. Sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja kaikissa kymmenessä sarvessa oli kruunu ja jokaiseen päähän oli kirjoitettu herjaava nimi”. 2. ”Peto, jonka

näin, muistutti leopardia, mutta sillä oli jalat kuin karhulla ja sen kita oli kuin leijonan kita. Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan”.

Ilm. 13. luvun ensimmäisen jakeen kymmensarvisella ja seitsenpäisellä merestä nousevalla pedolla ymmärretään historian ja symbolien perusteella Danielin kirjan maailmanvaltoja ja Roomasta noussutta paavinvaltaa. Rooma hajosi kansainvaellusten pyörteissä kymmeen valtioon, joita nykyisin edustavat Euroopan valtiot. Lohikäärme eli Saatana tulee antamaan pedolle suuren vallan.

3. ”Minä näin, että yksi pedon päistä oli saanut surmaniskun mutta haava oli parantunut. Koko maailma ihmetteli petoa ja lähti seuraamaan sitä”,

Paavinvalta tulee saamansa surmaniskun jälkeen nousemaan uudelleen suureen valtaan. Paavikunnan 1260 vuoden pituinen valtakausihan päättyi Ranskan vallankumouksessa 1798, jolloin ranskalainen kenraali Berthier valloitti Rooman ja vangitsi paavi Pius VI:n. Näin paavinvalta sai surmaniskunsa. Vuonna 1929 paavinvalta nousi uudelleen valtaan, kun se sai Italian kanssa tehdyllä lateraali-sopimuksella vatikaanivaltion. Näin sen haava parantui. Me näemme tällä hetkellä paavivallan valta-aseman kristikunnassa, joka tulee kasvamaan lähes tyessämme ajan loppua. Koko maailma tulee ihmettelemään ja seuraamaan sitä.

4. ”ja kaikki kumarsivat lohikäärmettä, joka oli antanut pedolle sellaisen vallan. He kumarsivat myös petoa ja sanoivat: Kuka on pedon vertainen, kuka pystyy taistelemaan sitä vastaan”?

Paavinvallalle ei löydy vertaista. Historia todistaa, kuinka Euroopan valtioiden hallitsijat olivat voimattomia paavin pannanjulistuksen alla. Ajan lopussa tullaan paaville antamaan uudelleen ennennäkemätön valta.

5. ”Pedolle annettiin suu, joka herjaa ja puhuu suuria sanoja, ja se sai tämän vallan neljäkymmenen kahden kuukauden ajaksi”.

Paavinvalta asettui Jumalan paikalle häikäilemättömän kielenkäytönsä ansiosta, joka mahdollisti sen valta-aseman muihin valtioihin nähden. Jakeessa annetaan myös tämä Danielin kirjassa ja Ilmestys-

kirjassa seitsemän kertaa mainittu antikristuksen valtakausi neljäkymmentäkaksi kuukautta eli päivä-vuosiperiaatteen mukaan 1260 vuotta, joka ajoitetaan vuosille 538–1798 jKr.

6. ”Niin se avasi suunsa ja alkoi herjata Jumalaa. Se herjasi hänen nimeään ja hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa”.

Paavinvalta on muuttanut Raamatun oppeja, joita uskonpuhdistajat nousivat korjaamaan, Luther etunenässä. Sen jälkeen eri hengelliset liikkeet ovat löytäneet yhä uusia totuuksia, joten uskonpuhdistus jatkuu edelleen.

7. ”Sille annettiin myös lupa käydä taisteluun pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja niin sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja maat.

Paavin kirkon vainoissa keskiaikana noin 50 milj. toisinajattelevaa kristittyä sai surmansa inkvisition kautta. Ennen kokematon vaino Jumalan kansaa vastaan tulee uusiutumaan myös ajan lopussa.

8. ”Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä - kaikki ne, joiden nimi ei maailman luomisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämäkirjaan.

Koko maailma tulee kumartamaan paavia paitsi ne, joiden nimi on kirjoitettu Karitsan elämäkirjaan.

9. ”Jolla on korvat, se kuulkoon: 10. Kenen osana on vankeus, se joutuu vankeuteen, kenen osana on kaatua miekkaan, se kaatuu miekkaan. Nyt kysytään pyhiltä kestävyyttä ja uskoa.”

Paavinvallan toimesta on miljoonia ihmisiä surmattu harhaoppisina tai joutunut vankeuteen. Heiltä on todella kysytty kestävyyttä ja uskoa pitää kiinni Raamatun totuudesta kuolemankin uhalla. Monet joutuivat pakenemaan syrjäisille seuduille saadakseen palvella Jumalaa omantuntonsa ja Raamatun valon mukaan. Itse paavikin joutui toimintansa ansiosta lopulta vankeuteen ja kuoli vankeudessa eli sai näin surmaniskunsa.

Ilm. 13:11–15. ”Sitten näin, kuinka toinen peto nousi maan uumenista. Sillä oli kaksi sarvea, kuin karitsan sarvet, mutta se pu-

bui kuin lohikäärme. 12. Se käyttää ensimmäisen pedon puolesta tämän koko valtaa ja panee maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava oli parantunut. 13. Se tekee suuria tunnustekoja ja saa tulen lyömään taivaasta maahan ihmisten nähden. 14. Niillä tunnusteilla, joita sillä on valta tehdä ensimmäisen pedon nimissä, se johtaa barhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan sen pedon kunniaksi, jota on isketty miekalla mutta joka on vironnut henkiin. 15. Se on saanut vallan antaa pedon kuvalle hengen, niin että kuva jopa kykenee puhumaan, ja se on myös saanut vallan tappaa kaikki, jotka eivät kumarra pedon kuvaa.

Tässä puhutaan karitsansarvisesta pedosta. Ensimmäinen peto nousi kansojen merestä. Tämä toinen karitsansarvinen peto nousee maasta eli pääosin asumattomalta mantereelta. Yhdysvallat täyttää tämän ehdon. Lisäksi Karitsan kaksi sarvea kuvaavat hyvin tälle maalle tunnusomaista tasa-arvoisuutta ja uskonvapautta. Yhdysvalloissa on myös vankka protestanttinen ja katolinen perusta ja se on johtava maailmanvalta, joten sillä on tähän karitsansarvisen pedon kuvaan hyvin sopivat edellytykset. Pedon kuva tarkoittaa yksinkertaisesti valtakuntaa, joka muistuttaa toiminnaltaan alkuperäistä petoa. Yhdysvallat tulee juuri toiminnallaan muistuttamaan hyvistä alkuperäisistä periaateistaan huolimatta petoa eli Rooman valtaa.

16. ”Se pakottaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin. 17. Kenenkään ei ole lupa ostaa eikä myydä mitään, ellei hänellä ole tätä merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku”.

Pedon merkki tullaan tämän jakeen mukaan laittamaan oikeaan käteen tai otsaan. Oikean käden ja otsan merkitys on ihmisjärjelle helppo ymmärtää. Käsi edustaa toimintaa ja otsa ymmärrystä. Tämän saman tulkinnan antaa Raamattukin: ”Sinä olet pannut täytäntöön sen, minkä lupasit isälleni Daavidille. Minkä suusi puhui, sen kätesi teki. Niin on nyt tapahtunut.” (1. Kun. 8:24).

Monille herää kysymys, että onko tänään ihmisillä jo pedon merkki. Jae 16 nimenomaan sanoo, että pedon merkki tullaan pakottamaan. Tällaista ei ole vielä tapahtunut, vaan se on edessä päin. Ymmärretään, että yhteiskunta joutuu tällaisen toimenpiteen eteen aivan

ajan lopussa protestanttisen kirkon toimesta, joka tulee yhdistymään paavinvaltaan. Tämä yhdistyminenhan on jo alkanut yhteisen vanhurskauttamis-sopimuksen kautta.

Karitsansarvinen peto tulee siis tämän mukaan pakottamaan ihmiset ottamaan pedon merkin. Yhdysvallat tuntee syvää huolta terrorismista, maailmanrauhan säilymisestä ja kansojen välisestä yhteisymmärryksestä, joten se on valmis Rooman kirkon yhteistoiminnassa käyttämään pakkoakin, jotta koko maapallolle voitaisiin luoda yhteisymmärrys ja sopusointu. Tällöin se tulee tietämättään eksytettyä syylistymään Jumalan lain rikkomiseen.

Nykyään opetetaan, että pedon merkki on jonkinlainen siru, mikä laitetaan ihmiseen. Onko asia näin? Äsken puhuimme pedosta, joten mikä on sen merkki? Pedon merkki ei ole näin yksinkertainen asia. Siru saattaa olla korkeintaan jokin tunnistamis- tai maksuväline kuten pankkikortti tai mikä muu merkki tahansa. Pedon merkki liittyy paljon tärkeämpään asiaan, se liittyy Jumalan lakiin. Raamattu sanoo selvästi, että sapatti on Jumalan merkki (Hes. 20:12,20). Silloin pedon merkki täytyy olla sitä korvaava merkki. On siis luonnollista, että pedon merkki liittyy juuri Jumalan lakiin, kymmeneen käskyyn, koska paholainen Ilmestyskirjan mukaan hyökkää lopun aikana erityisesti Jumalan lakia vastaan. Jumala ilmoittaa, mikä on hänen merkkinsä, joten annetaan pedon itse ilmoittaa oma merkkinsä. Vuonna 1923 ilmestyneestä lehdessä *The Catholic Record* löytyy seuraava lausunto: ”Sunnuntai on meidän arvovaltamme merkki. – Kirkko on Raamatun yläpuolella, ja tämä sapatin vieron muuttaminen on tästä tosiasiasta todisteena”.

Onko tämä lepopäivän muutos tapahtunut vai jäikö se vain yritykseksi? Danielin kirjan seitsemännessä luvussa, jossa kerrotaan pedon tuntomerkeistä, mainitaan jakeessa 25, että se pyrkii muuttamaan juhla-ajat ja lain. Sunnuntain vieron yleistymisessä me näemme vihollisen eksyttävän voiman laajuuden, mutta se jää loppujen lopuksi vain pyrkimykseksi niin kuin Danielin kirjassa on ennustettu. Jumalan kansa tulee Jumalan voimassa palauttamaan keskuudessaan sapatin oikealle kohdalleen ennen ajan loppua.

Vuonna 1998 paavi julkaisi internetin kautta maailmanlaajuisen 30-sivuisen dokumentin *DIES DOMINI*, jossa yritettiin todistaa ihmisopeilla sunnuntain pyhyys ja kehoitettiin pitämään se pyhänä, joten pedon merkki on jo kytemässä. Profeetallisen ilmoituksen mu-

kaan on tarkoin seurattava Yhdysvaltojen tapahtumia, koska juuri sieltä protestanttisen kirkon vaatimuksesta pedon merkki saa alkunsa ja koko maailma yhtyy siihen.

Miten sitten voisimme välttyä ottamasta pedon merkkiä ja kumar-
tamasta petoa ja sen kuvaa? Mielestäni hyvä vastaus löytyy seuraavasta
luvusta heti pedon merkin varoituksen jälkeen: *”Tässä kysytään pyhiltä
kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesuk-
seen”* (Ilm. 14:2). Jumalan käskyjen pitäminen edellyttää myös sapatin
pyhittämistä.

**18. ”Tässä vaaditaan viisautta. Se, jolla on ymmärrystä, laskekoon
pedon nimen lukuarvon: se on erään ihmisen luku, ja se luku on
kuusisataakuusikymmentäkuusi”.**

Tässä jakeessa mainitaan vielä yksi pedon tuntomerkeistä, pedon
luku 666. Tälle luvulle on yritetty etsiä monenlaisia ratkaisuja, mutta
ainoastaan paavinvalta täyttää tämän tunnusmerkin lisäksi myös muut
pedon tunnusmerkit. Siksi paavinvallasta löydetty pedon luku on ai-
noaärkevin ratkaisu. Paavista on käytetty latinankielistä virkanimi-
tystä VICARIUS FILII DEI, suomeksi Jumalan Pojan sijainen. Tätä
virkanimitystä paavi käytti mm. kruunussaan. Eräässä tietolähteessä
mainitaan, että virkanimitys on nähty paavi Gregorius XVI kruunussa
vielä vuonna 1845. Kun tähän latinankieliseen virkanimitykseen sijoitetaan näitä kirjaimia vastaavat latinalaiset lukuarvot (V = 5, I = 1, C = 100, U = 5, L = 50, D = 500; V ja U merkitään samalla lukuarvolla; muilla kirjaimilla ei ole lukuarvoja), saadaan yhteen laskemalla 666. Se on juuri pedon luku. Tämäkin tuntomerkki sopii täsmällisesti paavin valtaan.

Me elämme nyt hyvin vakavaa aikaa. Varoitus pedon merkistä on Jumalan rakkauden sanomaa. Hän haluaa pelastaa omansa maailman tulevalta viimeiseltä ahdingolta iankaikkiseen elämään. Nyt kun vielä on armon aika, pelastuksen päivä, tulisi jokaisen nöyrytyä Jumalan edessä, katua syntejään, pyytää niitä anteeksi ja anoa Jeesukselta voimaa synnin voittamiseen. Jeesus on halukas ottamaan meidät vastaan sellaisina kuin olemme. Jeesus ei koskaan hylkää ketään, joka tulee hänen luokseen. Vain meidän oma valintamme voi erottaa meidät hänestä. Jeesus on sovittanut sinunkin synnit Golgatan ristillä. Jeesus rakastaa sinua käsittämättömällä rakkaudella ja siksi hän haluaa suojel-

la sinua pedon merkiltä. Saakoon Herra siunata sinua tällä lopun ajan varoituksella pedon merkistä, koska se on Jumalan vakavin varoitus omalle kansalleen juuri ennen hänen takaisintuloaan.

Rukous

Kiitos rakas Herramme, että olet varoittanut meitä pedosta, sen merkistä ja sen kuvan kumartamisesta. Auta meitä pysymään uskollisina sinulle, elämään Jumalan käskyjen ja myös hänen tahtonsa mukaan, jos hän henkilökohtaisesti siitä meille ilmoittaa. Sinä Herra yksin voit antaa meille voiton pedosta, sen merkistä ja sen kuvasta. Sinuun me turvaudumme täysin. Auta meitä viettämään myös sinun merkkiäsi, sapattia ja suo meille täydet sapatin siunaukset sekä sinun ihanan sapatin Herran vapauttava, parantava ja pelastava kohtaaminen. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 14.

Uusi laulu Siionin vuorella – kolme enkeliä – Leikkuaika

Ilmestyskirjan 14. luvussa on kuvaus Jumalan viimeisestä armonsanomasta ja niistä, jotka ottavat tämän sanoman vastaan tai hylkäävät sen. Tätä sanomaa nimitetään kolmen enkelin sanomaksi. Sen tarkoituksena on puhdistaa ihmiset kaikista vääristä hengellisistä opeista ja valmistaa heidät Jeesuksen takaisintuloa varten.

1. Sitten näin tämän: Karitsa seiso i Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli sataneljäkymmentäneljätuhatta ihmistä, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi. 2. Minä kuulin taivaasta äänen, joka oli kuin suurten vesien pauhu tai kuin ukkos jyllinä. Ääni, jonka kuulin, oli myös kuin harppujen helinää ja harpunsoittajien laulua. 3. Valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä laulettiin uutta laulua, jota ei voinut oppia kukaan muu kuin nuo sataneljäkymmentäneljätuhatta, jotka on ostettu maan päältä. 4. He eivät ole tahranneet itseään naisten kanssa vaan ovat pysyneet puhtaina kuin neitsyet, ja he seuraavat Ka-

ritsaa, minne hän meneekin. Heidät on ostettu ihmisten joukosta esikoislahjaksi Jumalalle ja Karitsalle. 5. Valhetta ei heidän suustaan ole kuultu, he ovat puhtaita ja virheettömiä.

Olemme käsitelleet jo seitsemännessä luvussa 144 000 luvun merkitystä. Sama joukko nähdään nyt Siionin vuorella pelastettuina ylistämässä Jumalaa. Siionin vuori on se sama vuori, jossa Aabrahamin piti uhrata oma poikansa esikuvana Jeesuksesta ja jonne kuningas Daavid myöhemmin perusti Jerusalemin temppelieineen. Tämä näky kuvaa Jumalan antamaa turvapaikkaa kansalleen. Nämä 144 000 on sineityty ajan lopussa viemään tässä luvussa mainittua Jumalan viimeistä armonsanomaa, kolmen enkelin sanomaa, kaikkialle maailmaan. He laulavat kokemuksensa virttä ja ylistävät Jumalaa Jeesuksen puhdistavan veren ansiosta. He ovat voittaneet maanpäällisen kilvoituksen pysymällä puhtaina kaikista vääristä hengellisistä opeista vastaanottamalla kolmen enkelin sanoman. Siksi he ovat puhtaita kuin neitsyet. Tahrattu nainen kuvaa Raamatun profetioissa opillisesti langennutta seurakuntaa.

Kolme enkeliä

Raamattu ennustaa, että paavinvallan kautta kristinuskoon tulee vääriä oppeja. Yhtä varmasti Raamattu ennustaa, että ennen Kristuksen takaisintuloa, kun aika Jumalan profeetallisessa kellossa on koittanut, julistetaan sanomaa, jonka tehtävänä on asettaa kaikki ennalleen ja paljastaa kristinuskoon luopumuksen kautta tulleet väärät opit. Tämä Jumalan viimeinen armonsanoma maailmalle esitetään näissä mainituissa jakeissa kolmen enkelin sanomana. Heti tämän jälkeen kerrotaan Jeesuksen Kristuksen takaisintulosta kunniassaan ja kirkkaudessaan korjaamaan maan kypsyyntä satoa. Tämän sanoman julistus alkoi syksyllä 1844 Yhdysvalloista, uskonnon vapauden maasta, ja on sieltä levinnyt kaikkialle maailmaan.

6. Minä näin taas uuden enkelin, joka lensi korkealla taivaan laella. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi maan asukkaille, kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille.

Uusi enkeli kuvaa evankeliumin julistajaa, joka uudistaa iankaikkisen evankeliumin julistuksen. Kolmen enkelin sanoma on siten ensisi-

jaisesti Jumalan muuttumaton evankeliumi, ilosanoma Kristuksen äärettömästä rakkaudesta ja hänen suuresta uhristaan meidän syntiemme tähden. Ihmisen pelastus rakentuu täysin Kristuksen sovitustyön, hänen suuren uhrinsa ja Jumalan etsivän rakkauden varaan. Kolmen enkelin sanoman tarkoituksena on johdattaa ihmiset Jeesuksen Kristuksen luo. Enkeli erityisesti julistaa, että se on tarkoitettu julistettavaksi kaikille ihmisille.

Nykyaikana enkelillä eli evankeliumin julistajalla tarkoitetaan seurakuntaa. Jumala on valinnut tähän tehtävään seurakunnan aivan samoin kuin hän valitsi muinoin Israelin kansan kertomaan ihmisille Jumalasta ja Johannes Kastajan valmistamaan tietä Herran ensimmäiselle tulemukselle. Adventtiseurakunta täyttää yksityiskohtaisesti tämän kolmen enkelin sanoman julistuksen. Taivaanlaki kuvaa yleismaailmallista julistusta. Adventtiseurakunta täyttää tämän ehdon toimimalla yli 200 maassa.

7. Hän kuulutti kovalla äänellä: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.”

Enkelin kova ääni kuvaa julistuksen voimaa. Tämä ensimmäinen enkeli, jonka Johannes näki lentävän keskitaivaalla, julisti erityisesti tuomion ajan ajankohtaisuutta. Tämä osa kolmen enkelin sanomasta käsittää siten erityisesti 2300 iltaa ja aamua käsittävän profetian täyttymyksen ja taivaallisen oikeudenkäynnin alkamisen. Dan. 8:14 mukaan, johon olemme jo aikaisemmin tutustuneet, tämä tuomio alkoi vuonna 1844. Tämä enkeli korostaa vielä tuomion hetken julistuksen ajankohtaisuutta. Kun enkeli julistaa, että tuomion hetki on tullut, siinä korostuu voimakkaasti se piirre, että tuomiota käydään parasta aikaa taivaan saleissa. Ihmiset elävät silloin vielä maan päällä ja heidät koetetaan tehdä tietoisiksi ajan vakavuudesta. Enkeli ei siis julista, että tuomion aika tulee pian tai että se on lähellä, vaan että se on jo tullut.

Samalla enkeli korosti Jumalan kunnioittamista Luojana. Meidän aikanamme ihmisten luottamus Jumalaan kaiken luojana on pahasti järkkynyt. Erilaiset ns. tieteelliset maailmankatsomukset, erityisesti kehitysopillinen ajattelu, ovat riistäneet tämän uskon ihmisiltä. Sen mukana myös luottamus Raamatun arvovaltaan on hävinnyt. Jotta Jumalan kunnioittaminen Luojana olisi säilynyt ihmisten keskuudessa

kautta aikain, Jumala sääti luomistöittensä muistoksi lepopäivän. Sen viettämisen perusteena esitetään tiedon säilyminen Jumalan luomistöistä ihmisten mielissä.

Jumalan kumartaminen luojana on siis sapatin vastaanottamista ja pitämistä Jumalan luomistyön muistomerkkinä. Tämä enkelin julistus täyttää näin yksityiskohtaisesti Jumalan laissa olevan lepopäiväkäskyn. Nämä molemmat julistukset alkoivat adventtiseurakunnan toimesta välittömästi vuoden 1844 jälkeen.

Jo Vanhassa testamentissa vanhemman raamatunkäännöksen mukaan ennustettiin, että Jumalan jäännöskansa, josta käytetään nimitystä ”vaimon jälkeläiset” (Ilm. 12:17) ja ”sinun jälkeläisesi” (Jes. 58:12) tulevat asettamaan ennalleen sen, minkä muinaiset polvet ovat muuttaneet. *”Sinun jälkeläisesi rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, sinä kohotat perusmuurit, muinaisten polvien laskemat; ja sinun nimesi on oleva: ”halkeamain umpeenmuuraaja” ja ”teitten korjaaja maan asuttamiseksi.” Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta, niin ettet toimita omia asioitasi minun pyhäpäivänäni, vaan kutsut sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi ja kunnioitat sitä, niin ettet toimita omia toimiasi, et aja omia asioitasi etkä puhu joutavia, silloin on ilosi oleva Herrassa, ja minä kuljetan sinut maan kukkuloitten ylitse, ja minä annan sinun nauttia isäsi Jaakobin perintöosaa. Sillä Herran suu on puhunut.”* (Jes. 58:12–14).

Nyt on aika muurata umpeen se halkeama, joka on tehty Jumalan lakiin, kymmeniin käskyihin eli palauttaa lepopäivä, sapatti, oikealle kohdalleen eli nykyiselle lauantaille. Jeesus haluaa, että me kutsumme *”sapatin ilopäiväksi, Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi”*. Tähän käskyynsä meidän Herramme Jeesus Kristus liittää suuria lupauksia. Hän vakuuttaa, että *”silloin on ilosi oleva Herrassa”*. Jeesus haluaisi nostaa meidät laaksokokemuksista kukkulakokemuksiin ja antaa meille keran taivaallisen perintöosan. Nämä lupaukset ovat varmoja, sillä ne on puhunut Herran suu.

8. Hänen jäljessään tuli toinen enkeli, joka kuulutti: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon, tuo portto, joka iljetyksillään on vietellyt kaikki kansat juomaan vihani.”

Toisen enkelin sanoman tehtävänä on paljastaa, missä kristilliset seurakunnat ovat luopuneet Jeesuksen uskosta ja hänen opetukses-

taan. Kristilliseen kirkkoon liittyi mieleltään kääntymättömiä pakanoita jopa maallisten etujen toivossa. Kun totuus vanhurskautumisesta uskon kautta hämärtyi, sai pakanallinen ihmistekoihin perustuva jumalanpalvelus jalansijaa. Pelastus saatiin kuulumalla kirkkoon ja osallistumalla sen sakramentteihin. Pakanalliset käsitykset syrjäyttivät Jeesuksen opetukset.

Raamattu käyttää Babyloniaa vertauskuvana ihmisten omista yrityksistä pelastaa itse itsensä. Babylon on näin ollen vertauskuva lopun ajan uskonnollisesta sekaannuksesta, jossa Jumalan sana on korvattu inhimillisillä traditioilla, jotka eivät perustu puhtaasti Jumalan sanaan. Babylonin eli hepreaksi Baabel merkitsee juuri sekoittamista. On merkille pantavaa, että tämän mukaan kaikki kansat ovat omaksuneet Babylonin viiniä eli näitä vääriä kristillisiä oppeja. Niitä ei ollut alkuseurakunnassa, joten sieltä saamme oikeat opit. Näistä vääristä opeista voidaan mainita esim. seuraavia: Kymmenen käskyä ei ole enää voimassa, sunnuntain pyhyys, salainen tempaaminen, ikuisen piina, sielun kuolemattomuus ja epäraamatullinen kastekäytäntö. Adventtiseurakunta yrittää parhaan kykynsä mukaan palauttaa nämä väärät opit oikeiksi, alkuperäisen apostolisen opetuksen mukaisiksi.

9. Näiden kahden jäljessä tuli vielä kolmas enkeli, joka kuulutti kovalla äänellä: ”Se, joka kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa ottaensa tai käteensä sen merkin, 10. joutuu yhtä lailla juomaan Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on kaadettu Jumalan vihan maljaan. Häntä kidutetaan tulella ja rikin katkussa pyhiin enkelien ja Karitsan edessä. 11. Tulesta, joka ihmisiä kiduttaa, nousee savu aina ja ikuisesti. Heillä ei ole päivän, ei yön lepoa – ei niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa pedon nimen merkikseen.

Kolmas enkeli julistaa kaikkein ankarimman rangaistustuomion niille, jotka kumartavat eli tottelevat petoa ja sen kuvaa ja ottavat sen merkin. Jokaisen ajattelevan ihmisen tulisi tämän vuoksi tehdä kaikkensa saadakseen tietää, mikä on peto, pedon kuva ja merkki välttyäkseen tämän merkin ottamiselta ja siitä aiheutuvasta hirveästä kohtalosta.

Kun tutkimme edellisellä kerralla Ilmestyskirjan 13. lukua, totesimme että karitsansarvinen peto eli Yhdysvallat saa aikaan sen, että

kaikkialla maailmassa, kaikkien kansojen keskuudessa, ihmiset velvoitetaan ottamaan pedon merkki. Tämä liittyy erottamattomasti pedon ja sen kuvan kumartamiseen ja sitä aletaan vaatia lopulta kuolemanrangaistuksen uhalla.

Mikä on tämä pedon merkki? Totesimme silloin, että viimeinen vaino kohdistuu niihin, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus eli profetoimisen henki (Ilm. 12:17).

Emme puutu tässä enää sen tarkemmin pedon merkkiin vaan toteamme, että Jumalan merkki on sapatatti. (Hes. 20:12,20). Se on Jumalan ja hänen kansansa välinen ikuinen merkki. Tämän vahvistavat monet Raamatun kohdat. Luonnollisesti pedon merkki on silloin sapatatin korvaava lepopäivä eli sunnuntai, joka on katolisen vallan itsensä tunnustama merkki. Jumala siis ilmoittaa, mikä on hänen merkkinsä, joten annetaan pedon itse ilmoittaa oma merkkinsä. Yksi tällainen lausunto löytyy vuonna 1923 ilmestyneestä lehdestä *The Catholic Record*: ”Sunnuntai on meidän arvovaltamme merkki. – Kirkko on Raamatun yläpuolella, ja tämä sapatatin vieton muuttaminen on tästä tosiasiaista todisteena”. Sunnuntai on siis ihmisten aikaansaama lepopäivä, joka ei perustu Raamattuun ja kuvaa näin ollen ihmisen yritystä pelastua omilla teoillaan, mikä ei tule onnistumaan.

Viimeinen taistelu tullaan juuri käymään Jumalan lain, kymmenen käskyn, arvovallasta, jossa sapatattikäsky on kiistan aiheena. Jokainen joutuu silloin itse tekemään valintansa palveleeko Jumalaa pitämällä sapatatin tai petoa eli Saatanaa pitämällä sunnuntain.

Pedon merkkiä ei ole vielä kenelläkään. Se että pitää sunnuntaita lepopäivänä, ei ole vielä pedon merkin ottamista. Se tulee pedon merkiksi vasta silloin, kun se säädetään pakkokeinoin yhteiskunnan lailla ja tämä tulee toteutumaan historiamme loppuvaiheessa. ”*Se pakottaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan oikeaan käteensä tai otsaansa merkin.*” (Ilm. 13:16).

12. Tässä kysytään pyhiltä kestävyyttä, niiltä jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen.” 13. Minä kuulin taivaasta äänen, joka sanoi: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka tästä lähtien kuolevat Herran omina. He ovat autuaita, sanoo Henki. He saavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä.”

Jakeessa 12 on tämä kolmen enkelin sanoma kiteytetty kahteen pe-

rusasiaan, jotka sisältävät koko evankeliumin puhtauden ja pelastuksen ehdot eli Jumalan käskyjen pitämiseen ja Jeesukseen uskomiseen. Ne ovat olleet voimassa sieltä alusta lähtien ja ovat myös ikuisina Jumalan lasten tuntomerkkeinä. Jumala toivoo omiltaan uskoa Jeesukseen ja Jumalan lain, kymmenen käskyn, täydellistä ymmärtämistä ja pitämistä Jumalan armossa ja voimassa.

Jae 13 vahvistaa sen, että tätä kolmen enkelin sanomaa julistetaan ihmisten eläessä maailmassa, koska siinä on luvattu erityinen autuuslupaus eli pelastus niille, jotka ovat vastaanottaneet tämän viimeisen armonsanomana. On todella kysymys äärettömän vakavasta sanomasta ja sen julistuksesta.

Adventtiseurakunta opettaa ja julistaa tätä kolmen enkelin sanomaa täydellisimmin maailmassa ja se on alkanut jo yli 170 vuotta sitten. Mikään muu seurakunta ei voi sanoa sitä omakseen yhtä täydellisesti. Adventtiseurakunnalla on erikoistehtävä Jumalan antamana valmistaa ihmisiä Jeesuksen toista tulemusta varten.

Sadonkorjuun aika

14. Sitten näin tämän: Oli valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui joku ihmisen kaltainen, jolla oli päässään kultainen seppäle ja kädessään terävä sirppi. 15. Tempelistä tuli toinen enkeli, joka kovalla äänellä huusi pilven päällä istuvalle: ”Pane sirppisi työhön ja leikkaa, nyt on sadonkorjuun aika. Maan sato on kypsä korjattavaksi.” 16. Silloin se, joka istui pilvellä, heitti sirppinsä maan päälle, ja niin korjattiin maan sato.

Kolmen enkelin sanoman julistusta seuraa välittömästi elonkorjuu. Jeesus käytti juuri elonkorjuuvartausta opettaessaan opetuslapsilleen toista tulemustaan. Jeesuksen esittämässä vertauksissa tämä sama elonkorjuu tapahtuu siten, että vehnä erotettiin rikkaviljasta. Tässä elonkorjuussa sato korjataan Jumalan valtakuntaan ja rikkavilja tuhotaan. Tempelistä tulleella toisella enkelillä kuvataan niitä 144 000, joiden nimet on ratkaistu taivaallisessa pyhäkössä käydyssä tuomiossa ja jotka on sinetöity viemään ikuinen evankeliumi, kolmen enkelin sanoma, kaikkeen maailmaan. He huutavat kovalla äänellä eli hartain rukouksin Jumalaa päättämään työnsä ja suorittamaan elonkorjuun.

17. Taivaan temppelistä tuli taas enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi. 18. Myös alttarista tuli enkeli, se jolla on tuli vallassaan, ja hän huusi kovalla äänellä sille enkelille, jolla oli terävä sirppi: ”Pane terävä sirppisi työhön ja korjaa tertut maan viinitarhasta. Rypäleet ovat kypsyneet.” 19. Silloin enkeli heitti sirppinsä maan päälle, korjasi sadon maan viinitarhasta ja heitti rypäletertut suureen altaaseen, Jumalan vihan viinikuurnaen. 20. Rypäleet poljettiin altaassa kaupungin ulkopuolella, ja verta pursui niin, että veri vielä tuhannen kuudensadan stadionmitan päässä ulottui hevosen kuolaimiin asti.

Nämä 144 000 vetoavat rukouksin Pyhän Hengen voimassa Jumalaa lopettamaan jumalattomuuden maailmasta. Alttarista lähtenyt tuli kuvaa juuri Pyhän Hengen voimaa. Jumala tulee kokoamaan rypäletertut ja heittämään ne Jumalan vihan viinikuurnaen. Rypäletertut kuvaavat tässä rikkaviljaa. Veren suuri määrä kuvaa jumalattomien suurta määrää, niiden, jotka ovat hylänneet Jumalan viimeisen armon kutsun, kolmen enkelin sanoman.

Meillä on vielä mahdollisuus kääntyä Jumalan puoleen, vielä on armonaikaa jäljellä, mutta kuinka kauan. Maailman tapahtumat kertovat, että aika on kohta lopussa. Myös siinä mielessä lopussa, ettemme tiedä päiviemme pituutta. Kuolema saattaa yllättää milloin tahansa. Jumalan pelastussuunnitelma on saavuttamassa päätepisteensä. Haluathan sinä olla pelastettujen joukossa.

Rukous

Kiitos rakas Jumala ikuisesta evankeliumista; siitä evankeliumista, jossa Jeesus on keskipiste ja meidän rakas Vapahtajamme. Kiitos, että saamme julistaa sanomaa Luojasta, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vesien lähteet. Auta meitä olemaan valmiina asiat selvinä Jumalan ja ihmisten kanssa, kun tuomio tulee taivaassa meidän kohdallemme. Suojele meidät ominasi ja näytä väärät ihmisopit, ettemme niitä noudattaessamme sivuuttaisi sinua Jumala ensimmäiseltä paikalta sydämessämme. Anna meille ylösnousemusvoimaa Jumalan käskyjen pitämiseen ja Jeesus, sinun uskosi kaltaista uskoa, ettemme joudu kidutettavaksi tulella ja rikinkatkussa, kuten peto ja sen palvelijat. Kiitos Jeesus, että sinussa on pelastus nyt ja aina. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 15.

Seitsemän enkeliä ja seitsemän vitsausta

Aiemmin tutkimme merkkisoiittoja, jotka olivat tällaisia varoitussanomia parannukseen. Kuusi merkkisoiittoa on soinut, mutta ihmiset eivät ole tehneet parannusta. Jumala joutuu sen vuoksi lopulta vihastumaan ihmisten pahuuteen aivan samalla tavalla kuin tapahtui Nooan aikana. Armon ovi taivaassa sulkeutuu lopullisesti ja Pyhä Henki vetäytyy pois maan päältä. Ihmiset joutuvat elämään omassa voimassaan, mikä ei tule onnistumaan. Näin alkaa suuri ahdinko maan päällä. Sitä nimitetään Raamatussa seitsemäksi viimeiseksi vitsaukseksi. Merkkisoiitot olivat pimeydenvoimien ja ihmisten aikaansaannoksia, mutta vitsaukset ovat Jumalan aiheuttamia. Niissä Jumalan oikeutettu viha täyttyy. Vitsaukset ovat ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin merkkisoiitot mutta paljon suurempia vaikutukseltaan.

1. Nämä vitsaukset ovat viimeiset, niihin tyhjentyy Jumalan viha. Minä näin taas taivaalla suuren ja ihmeellisen tunnusmerkin: seitsemän enkeliä, seitsemän vitsauksen toimeenpanijat.

Merkkisoirot tapahtuivat ennen armonajan päättymistä, jolloin Kristuksen välitystyö taivaan temppelissä jatkuu. Viimeiset vitsaukset vuodatetaan armonajan päätyttyä, jolloin Kristus on lopettanut papillisen välitystyönsä temppelissä.

2. Minä näin kuin kristallisen meren, joka välkehti tulta. Tuon kristallimeren rannalla seisoivat pedosta voiton saaneet, ne, jotka eivät olleet kumartaneet sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä, jossa on sen nimen luku. Heillä oli käsissään Jumalan harput, 3. ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua: - Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja todet ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas! 4. Kuka ei sinua pelkäisi, Herra, kuka ei ylistäisi nimeäsi? Sinä yksin olet pyhä. Kaikki kansat tulevat eteesi ja kumartavat sinua, sillä sinun oikeat tuomiosi ovat tulleet julki.

Todellisuudessa voittajat ovat vielä maan päällä, koska Kristuksen tulemus on vielä edessäpäin. Pelastettujen nimet ovat kuitenkin jo selvillä, joten tässä on tällainen ennakkonäky heistä. Kun armonovi taivaassa sulkeutuu ja vitsaukset alkavat, on jo selvillä, ketkä ovat saaneet voiton pedosta.

Niin kuin Egyptistä Mooseksen johdolla lähtenyt Israel yhtyi Kaislameren poikki kuljettuaan laulamaan ylistystä Herralle, joka oli pelastanut kansansa faraon sotajoukoilta. Samoin tämän esikuvan mukaan Jumalan Israel laulaa kiitosta pelastuksesta, jonka on tuonut Jumala ja Karitsa. Mooseksen ja Karitsan laulu on siis tällainen pelastettujen kokemuksen laulu.

He ylistävät Jumalaa niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumala on tehnyt hyväksemme. Ilman Jeesuksen sovittavaa verta ei pelastus olisi ollut mahdollista. He ylistävät Jumalaa siitä, että synnin ongelma on iankaikkisesti ratkaistu koko maailmankaikkeudessa. He ylistävät Jumalaa siitä, että hän on tuominnut jokaisen oikeudenmukaisesti. Kenellekään ei jää epäselväksi kuka on taivaassa ja kuka ei. Jumala tulee olemaan kaikkien silmissä Kaikkivaltias iankaikkisesti. Koko maailmankaikkeus tulee antamaan hänelle kunnian, kiitoksen ja ylistyksen.

5. Tämän jälkeen minä näin, kuinka taivaan temppeli, todistuksen telttä, avattiin 6. ja temppelistä tuli ulos seitsemän enkeliä, seit-

semän vitsauksen toimeenpanijat. Heidän pukunsa oli puhtaan valkoista pellavaa, ja rinnan ympärillä heillä oli kultainen vyö. 7. Yksi neljästä olennosta antoi näille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, jotka olivat täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja ikuisesti. Jumalan kirkkaus ja voima täytti tempppelin savulla, niin ettei kukaan voinut mennä sisälle temppeeliin, ennen kuin nuo seitsemän enkeliä olivat panneet seitsemän vitsausta täytäntöön.

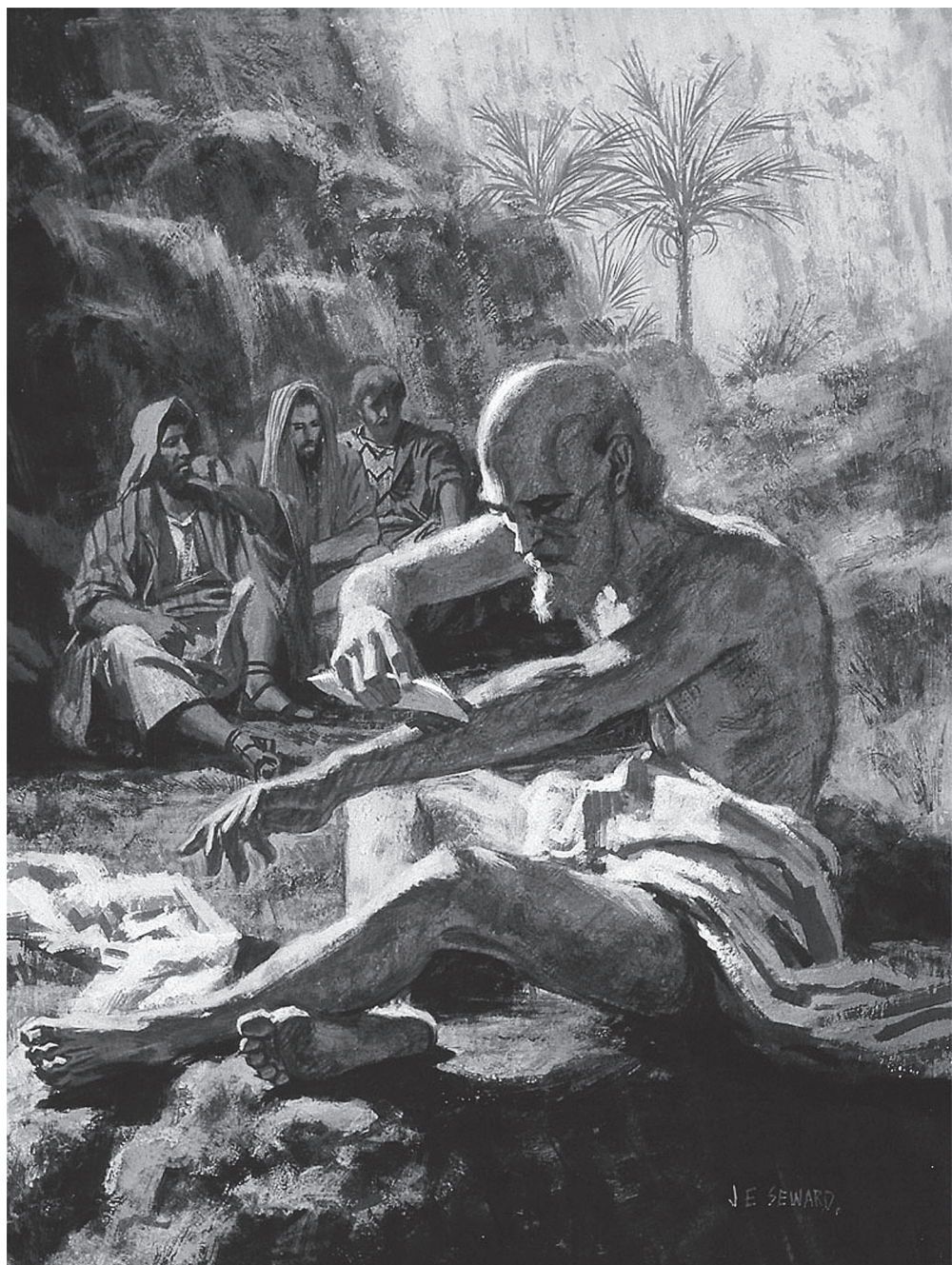
Tämä taivaan tempppelin avaaminen tässä vaiheessa merkitsee armonajan päättymistä. Jeesus poistuu sieltä. Temppeelissä ei ole enää ketään suorittamassa pappispalvelusta meidän hyväksemme. Maailma joutuu oman onnensa nojaan. Pyhä Henki on vetäytynyt pois maan päältä. Tätä tilannetta kuvaa hyvin teksti: *”Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä.”* (Ilm. 22:11).

Jumala rakastaa syntistä ihmistä, mutta hän vihaa syntiä. Taivas on tehnyt kaikkensa jokaisen ihmisen pelastuksen puolesta. Pyhä Henki on kutsunut ihmistä kerta toisensa jälkeen, mutta ihminen ei ole ottanut kutsua vastaan. Tällaista ihmistä ei voida ottaa taivaaseen, vaan hänet on hävitettävä. Jumalan oikeutettu viha purkautuu. Sen tarkoituksena on näyttää koko maailmankaikkeudelle synnin kauhistuttavuus.

Tempppelin täytyminen savulla kuvaa sitä, ettei kukaan voinut mennä temppeeliin vitsausten aikana. Jumalan viha tulee tekemään lopun kaikista jumalattomista. Jumalattomia ei voida enää auttaa. He ovat tehneet lopullisen valintansa Saatanan puolelle. Heille ei tule toista mahdollisuutta. Ratkaisu on tehtävä tämän elämän aikana. Se on tehtävä juuri nyt, koska emme tiedä päiviemme pituutta. Oletko sinä valmis, Jeesus tulee pian takaisin.

Rukous

Auta Herra, että saamme voiton pedosta, sen kuvasta ja nimen luvusta. Kiitos, että saamme laulaa Mooseksen ja Karitsan virttä Jumalan ihmeellisistä teoista lasisella merellä. Ylistämme sinun nimeäsi, joka yksin olet Pyhä. Enkelit ovat jo valmiina seitsemän vitsauksen vuodattamista varten. Kiitos varjeluksesta veresi suojassa. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 16.

Jumalan vihan maljat

Edellisessä luvussa tutkimme vitsausten valmisteluja ja nyt varsinaisia vitsauksia. Aikaisemmin tutkimamme merkkisoiotot olivat pimeyden voimien ja ihmisten aikaansaannoksia, mutta vitsaukset ovat Jumalan aiheuttamia. Niissä Jumalan oikeutettu viha täyttyy. Vitsaukset ovat ominaisuuksiltaan samanlaisia kuin merkkisoiotot, mutta paljon suurempia vaikutuksiltaan.

1. Minä kuulin, kuinka temppeleistä sanottiin kovalla äänellä seitsemälle enkelille: ”Menkää! Tyhjentäkää Jumalan vihan seitsemän maljaa maan päälle.” 2. Ensimmäinen enkeli lähti ja tyhjensi maljansa maan päälle. Silloin tuli pahoja märkiviä haavoja niihin ihmisiin, joilla oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

Ensimmäisen vitsauksen kohteena ovat ihmiset, jotka ovat ottaneet pedon merkin ja kumartaneet sen kuvaa. Tätä asiaa käsitelimme jo 13. ja 14. luvuissa. Vitsauksesta eivät joudu kärsimään ne, jota ovat ottaneet vaarin kolmen enkelin sanomasta, josta oli kerrottu Ilm. 14. luvussa.

Tämä ensimmäinen vitsaus on kirjaimellisesti jonkinlainen paiseauti, jota ei voida parantaa. Se tulee vallitsemaan ihmisissä koko vitsausajan. Sen enempää ei voida kertoa sen luonteesta. Maailma on kokenut jonkinlaisia esikuvia siitä ruttotautien ja viimeksi aidsin sekä ebolan

muodossa. Varmasti se tulee olemaan ennen kokematon sairaus. Ehkäpä jonkinlaisen kuvan siitä saamme lukissamme Jobin kohtaloa.

3. Toinen enkeli tyhjensi maljansa mereen. Meri muuttui kuin kuolleen vereksi, ja kaikki meressä elävä kuoli.

Toinen vitsaus kohdistuu mereen eli suuriin valtameriin. Ne muuttuvat ikään kuin kuolleen vereksi. Kaikki elämä merissä on silloin mahdotonta. Tällainen samanlainen vitsaus tapahtui jo Mooseksen toimesta, jolloin Niilin vesi muuttui myös ikään kuin kuolleen vereksi. Nämä vitsaukset silloin olivat esikuvia siitä, mitä tulee tapahtumaan armonajan päätyttyä. Nyt on tilanne paljon hirvittävämpi eikä siitä ole enää paluuta.

4. Kolmas enkeli tyhjensi maljansa virtoihin ja vesien lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. 5. Minä kuulin, kuinka vesien enkeli sanoi: – Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, joka annoit nämä tuomiot! 6. He ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen verta, ja verta sinä panit heidät juomaan. He saavat ansionsa mukaan. 7. Sitten kuulin alttarin sanovan: – Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias! Oikeat ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.

Kolmas vitsaus kohdistuu virtoihin ja vesilähteisiin. Nyt ollaan jo huonossa tilanteessa. Enää ei ole elämälle välttämätöntä puhdasta juomavettä. Myös vesien ruokavarat ovat loppuneet. Ilmeisesti vitsaus ei kuitenkaan ole kaikkialla täydellinen, koska ihmisiä elää edelleen.

8. Neljäs enkeli tyhjensi maljansa aurinkoon, ja aurinko sai vallan korventaa ihmisiä tulellaan. 9. Ihmiset paahtuivat kovassa helteessä mutta herjasivat Jumalaa, jonka vallassa nämä vitsaukset olivat. He eivät kääntyneet, eivät antaneet kunniaa Jumalalle.

Etelän maissa ihmiset ovat kautta aikojen joutuneet ajoittain kärsimään kuumuuden ja kuivuuden seurauksia. Nyt tämä vitsaus saavuttaa huippunsa. Olemme jo nyt todenneet maailmassa esimakua siitä. Otsonikerros on vähentynyt ja maan lämpötila on noussut aiheuttaen luonnossa muutoksia. Tämä vitsaus tulee kuitenkin olemaan ihmisen sietokyvyn rajamailla.

10. Viides enkeli tyhjensi maljansa pedon valtaistuimelle, ja pedon valtakunta pimeni. Ihmiset purivat tuskissaan kielensä veril-

le, 11. mutta herjasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja haavojensa tähden. He eivät kääntyneet, eivät luopuneet pahoista teoistaan.

Olemme jo aikaisemmin todenneet, että pieni sarvi, peto, Babylon ja antikristus merkitsevät samaa asiaa. Olemme myös todenneet, että katolinen valta täyttää kaikki pedon tuntomerkit. Katolisen vallan toimesta ovat kaikki kansat omaksuneet Raamatun vastaisia oppeja, jotka tulevat johtamaan ihmisiä kadotukseen. Viimeisten vitsausten aikana tämä selviää koko maailmalle lopullisesti. Siksi pedon valtakunta eli katolinen valta pimenee eli menettää merkityksensä ja joutuu vihan kohteeksi ihmisten silmissä. Ihmisille selviää lopullisesti tämä suuri ja käsittämätön sielunvihollisen eksytys, mihin he ovat joutuneet, koska eivät ole ottaneet Jumalan sanasta selvää tästä asiasta, josta Jumalan palvelijat ovat yrittäneet henkensä menettämisenkin uhalla julistaa. Kaikki on kuitenkin jo liian myöhäistä. Nyt on vielä mahdollista tehdä oikea ratkaisu elämässä.

12. Kuudes enkeli tyhjensi maljansa suureen Eufratvirtaan. Virran vesi kuivui, ja niin aukeni tie idän kuninkaille. 13. Minä näin, kuinka lohikäärmeen suusta, pedon suusta ja väärän profetaan suusta lähti kolme saastaista henkeä, jotka olivat sammakon näköisiä. 14. Ne ovat pahoja henkiä, jotka tekevät ihmeitä, ja ne lähtivät koomaan maanpiirin kaikki kuninkaat taisteluun, joka käydään Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä. 15. ”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei joutuisi häpeään, kulkemaan alasti kaikkien nähden.” 16. Henget kokosivat kuninkaat paikkaan, jonka nimi on hepreaksi Harmageddon.

Muinainen Babylon sijaitsi Eufrat-virran rannalla. Kyyros, joka tuli idästä ja kuvaa Kristusta, valloitti sen erikoisella ja esikuvallisella tavalla. He johtivat Eufrat-virran kaupungin ohi ja näin Eufrat virta kuivui Babylonin sisällä. Profetioissa virta kuvaa kansoja ja Babylon langennutta kristillistä kirkkoa. Siihen tulemme myöhemmin 17. luvussa. Tässä profetiassa Jeesus Kristus tulee toisessa tulemuksessaan sota-joukkoineen eli enkeliensä kanssa ja Babylon kuivuu eli menettää kansojen silmissä sen antaman tuen.

Lohikäärme on tietysti sielunvihollinen, peto katolinen valta ja väärä profetta langennut protestanttisuus. Ne kaikki yhdessä ryhtyvät taisteluun Jumalan kaikkivaltiaan suurena päivänä.

Sammakon näköiset henget kuvaavat spiritismin saavuttamaa suurta valtaa hengellisessä taistelussa. Sammakon näköiset henget sopivat myös hyvin mulkosilmäisiin ufo-ihmisiin, jotka ovat myös vihollisen aikaansaamia otuksia johtaakseen ihmisiä etsimään pelastusta ulko-varuudesta. Demoni-henkien vaikutuksesta syntyy yleismaailmallinen taistelu sekä fyysisin että hengellisin asein. Jesajan kirja kertoo siitä, kuinka ihmiset turvautuvat spiritismiin vitsausten aikana, mutta turhaan. ”*Teidän liittonne kuoleman kanssa pyyhkäistään pois, ja teidän sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä; kun vitsaus tulee niinkuin tulva, niin se teidät maahan tallaa*”. Herra on vitsausten aikana meidän ainoa turvamme. (Ps. 91:10). Siitä kertoo myös Danielin kirja. ”*Silloin astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Ja tulee ahdistuksen aika, jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka. Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan*”. (Dan. 12:1).

Tätä suurta vitsausten aikana tapahtuvaa viimeistä hengellistä ja fyysistä taistelua kuvaa symbolisesti Harmageddon, koska Harmageddonin on ajateltu viittaavan Karmel-vuoren lähellä olevaan Jisreelin tasankoon, jossa Israel muinoin kävi suuria taisteluja.

17. Seitsemäs enkeli tyhjensi maljansa ilmaan. Silloin kuului tempelin valtaistuimelta mahtava ääni, joka sanoi: ”Hetki on tullut.” 18. Salamet leimusivat, ukkonen jylysi, ja tuli ankara maanjäristys, niin ankara järjestys, ettei sellaista ole ollut koko sinä aikana, jonka ihminen on ollut maan päällä. 19. Suuri kaupunki hajosi kolmeen osaan, ja joka maassa kaupungit sortuivat. Jumala ei ollut unohtanut suurta Babylonia, vaan se joutui juomaan täyden maljan hänen vihansa ja vimmansa viiniä. 20. Kaikki saaret katosivat, eikä vuoria näkynyt enää. 21. Isoja, järkälemäisiä rakeita satoi taivaalta ihmisten päälle, ja ihmiset herjasivat Jumalaa tämän raevitsauksen tähden, sillä vitsaus oli tavattoman ankara.

Vitsausten loppu hämmöttää. Maailma on mitä hirvittävimmissä kaaoksessa. Se suuri kaupunki eli lohikäärme, peto ja väärä profeetta eli sielunvihollisen, katollisen vallan ja langenneen protestantismin muodostama Babylon eli langennut kristillisyyden hajoaa. Ne saavat rangaistuksensa vitsauksissa, jotka päättää mahtavat ennen kokemattomat luonnonilmiöt. Jobin kirjassa on jopa ennustettu nämä järkäle-

mäiset rakeet. ”Oletko käynyt paikassa, jossa minä säilytän lunta, oletko nähnyt rakeiden varastot? Olen täyttänyt ne ahdingon aikoja varten, sodan päiviä, taistelun päivää varten.” (Job. 38:22–23). Ihmiset ovat rai-voissaan ja herjaavat Jumalaa yhä edelleen. Tämän jälkeen sitten Jeesus saapuu pelastamaan omansa, ja sitä kuvataan 19. luvussa. Sitä ennen Jumala paljastaa kuitenkin Babylonin tuomion ja tuhon yksityiskoh-taisesti 17. Ja 18. luvuissa.

Jumalan lasten suojelusta kuvataan vitsausten aikana monissa Raamatun kohdissa. ”*Onnettomuus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun majaan. Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet.*” (Ps. 91:10–11). Jumalattomien liian myöhäisestä yrityksestä kääntyä Jumalan puoleen Aamos kirjoittaa seuraavasti. ”*Ihmiset hoip-puvat mereltä merelle, pohjoisesta itään he harhailevat etsimässä Herran sanaa, mutta eivät löydä. Kauniit neitokset ja nuoret miehet nääntyvät niinä päivinä janoon.*” (Aam. 8:12–13).

Näistä asioista on puhuttava rohkeasti, koska on kysymyksessä ian-kaikkinen elämä tai iankaikkinen kadotus, vaikka ne aiheuttavat vi-haa joidenkin uskovien keskuudessa. Jumala on antanut tämän tehtä-vän eikä siitä voi olla hiljaa seurauksista välittämättä. Vihollisen kaikki juonet on paljastettava. Harmageddonista voi selviytyä voittajina vain olemalla pukeutuneena Jeesuksen lahjoittamaan pukuun, hänen van-hurskautensa vaippaan. Tämän vaipan me löydämme Raamatun sa-nasta. Haluathan vastaanottaa lahjaksi Jeesuksen vanhurskauden vai-pan.

Rukous

Kiitos Herramme, ettei meidän tarvitse pelätä vitsauksia, koska olet luvannut sinetöidä palvelijasi ja suojata vitsauksilta kuten israelilai-set muinoin Egyptin vitsausten aikana. Veren merkki oven pielissä suojasi silloin. Kiitos Jeesus, että sovittava veresi suojaa nytkin vit-sauksilta. Sivele sillä sydämemme, puhdista mielemme ja ajatuk-semme, anna meille sinun lahjavanhurskautesi valkoinen puku, nyt kun on vielä armonaika. Jeesus sinun tulosi voi olla jo hyvin lähellä, koska merkkejä vitsausten tulosta on jo luonnossa. Auta Jeesus mei-tä olemaan valmiina silloin, kun sinä tulet noutamaan omasi. Ni-messäsi. Aamen.

Luku 17.

Babylonin tuomio

Ilmestyskirjan 16. luku käsitteli seitsemää viimeistä vitsausta ennen Jeesuksen takaisintuloa. Niissä kerrottiin pedosta ja suuresta Babylonista, joiden eksyttävän toiminnan johdosta monet ihmiset joutuvat vitsauksien valtaan. Ilmestyskirjan 17. luku ei kuitenkaan vielä käsittele Jeesuksen takaisintuloa, vaan siinä Johannes saa uuden ja tarkemman näyn Babylonista ja pedosta.

1. Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa, tuli luokseni ja sanoi: ”Tule, minä näytän sinulle, millainen tuomio annetaan sille suurelle portolle, joka asuu suurten vesien äärellä, 2. sille, jonka kanssa maailman kuninkaat ovat irstailleet ja jonka iljettävästä viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.”

Niin merkittäviä olivat edellisessä luvussa kerrotut kuudes ja seitsemäs vitsaus, jotka kohdistuivat juuri Babyloniin, että Jumala näki hyväksi lähettää yhden näistä vitsauksen tuonneista enkeleistä selvittämään tarkemmin Babylonin tuomiota.

Ilmestyskirjan 12. luvussa kerrottiin puhtaasta naisesta, joka kuvasi Jumalan seurakuntaa ja joka synnytti pojan eli Kristuksen. Sen jälkeen Jumalan seurakunta joutui pakenemaan seitsenpäistä lohikäärmettä autiomaahan. Tässä enkeli näyttää Johannekselle jälleen nai-

sen eli suuren porton vesien eli kansojen keskellä. Portto kuvaa monien Raamatun esimerkkien perusteella symbolisesti kansojen keskellä olevaa suurta langennutta seurakuntaa, jonka kanssa maailman kunnikaat ovat liittoutuneet. Iljettävä viini kuvaa uskottomuutta eli Jumalan puhtaasta sanasta poikkeavia oppeja. Sen vaikutuksesta ihmiset ovat juopuneet eli omaksuneet näitä oppeja

3. Henki valtasi minut, ja enkeli vei minut autiomaahan. Minä näin naisen, joka istui helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli yltäpäri täynnä siihen kirjoitettuja herjaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

Vaikka enkeli lupasi näyttää Johannekselle suuren porton tuomion, näyttääkin enkeli hänelle ensin tämän tuomion syyt. Autiomaahan paennut Jumalan seurakunta on luopunut Raamatun totuudesta. Tämä langennut seurakunta istuu helakanpunaisen pedon selässä, mikä kuvaa sen hallitsevaa asemaa historian maailmanvaltojen kanssa. Pedon helakanpunainen väri kertoo niistä hirmutöistä, joita paavinvalta on tehnyt surmaamalla miljoonia toisinajattelevia kristittyjä. Pedon seitsemän päätä ja kymmenen sarvea kuvaavat historiallisia maailmanvaltoja, joita kuvataan myöhemmin tässä luvussa tarkemmin.

4. Naisen puku hohti purppuraisena ja helakanpunaisena, hänen yllään kimalsivat kulta, jalokivet ja helmet, ja kädessään hän piti kultaista maljaa, joka oli täynnä hänen haureutensa iljetystä ja saastaa.

Tämä langennut seurakunta on rikas, juhlava ja kunnioitusta herättävä, vaikka sen puku kertoo veren vuodatukselta. Se näyttää kuitenkin ulospäin todelliselta Jumalan seurakunnalta, mutta maljan sisältö on päinvastoin täynnä iljetystä ja saastaa eli näitä Raamatun vastaisia oppeja ja toimintoja. Jeesus sanoi: ”*Voi teitä, lainopettajat ja fariseukset! Te teeskentelijät! Te puhdistatte maljanne ja vatinne ulkopuolelta, mutta mitä niissä on sisällä: riistoa ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistata malja ensin sisältä, muuten sitä ei saada ulkopuoleltakaan puhtaaksi!*” (Matt. 23:25–26).

5. Hänen otsassaan oli nimi, jolla on salainen merkitys: ”Suuri Babylon, maailman porttojen ja iljetysten äiti.”

Tätä langennutta seurakuntaa nimitetään suureksi Babyloniksi. Babylon on vertauskuva uskonnollisesta sekoituksesta. Babylonin vertauskuvallisuutta osoittaa erityisesti Pietarin Roomasta lähettämä kirje, jossa hän nimittää Rooman seurakuntaa Babylonissa olevaksi seurakunnaksi. ”Teille lähettää tervehdysten Babylonissa oleva seurakunta, valittu niin kuin tekin.” (1. Piet. 5:13). On siis kysymyksessä silloisen Rooman seurakunnalle pohjautuva kristillinen kirkko. Tämän jakeen mukaan Babylon on maailman porttojen ja iljetysten äiti, joka kuvaa sen vaikutuksesta syntyneitä muita langenneita seurakuntia, joissa on myös paljon iljetyksiä eli Raamatun vastaisia oppeja.

Hyvin osuvasti juuri Rooman kirkko eli katolinen kirkko nimittääkin itseään äitikirkoksi ja sillä on paljon tyttäriä. Tällä hetkellä nämä tyttäret ovat palaamassa äitikirkon helmaan. Vain Jumalalle uskolliset seurakunnat tulevat pysymään erossa katolisesta kirkosta. Tähän ei todellisuudessa sisälly ainoastaan julkinen erottautuminen vaan myös opillinen erottautuminen. Katollinen kirkko tulee käyttämään loppujen lopuksi pakkovaltaa tässä yhdistymisessä (Ilm. 13:16).

6. Minä näin, että nainen oli juopunut pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä, ja hämmästyin suuresti hänet nähdessäni.

Historia todistaa, että paavinvalta vainosi pimeänä keskiaikana hirtittävällä tavalla toisinajattelevia kristittyjä. On arvioitu, että noin 50 miljoonaa kristittyä surmattiin inkvisitiolaitoksen kautta. Vieläpä uskonpuhdistuksen aikana monet saivat surmansa polttoroviolla. Ihmisten elämä oli heidän suunsa tunnustuksen varassa. Katolisen kirkon toiminta on mitä vakuuttavin todiste suuresta portosta.

On täysin ymmärrettävää Johanneksen hämmästyminen, kun Jumalan puhtaasta seurakunnasta oli tullut langennut seurakunta. Kuinka tämä oli mahdollista? Varmasti Johannes ei olisi hämmästynyt, jos olisi ollut kysymyksessä jokin ei-kirkollinen valta, mutta että Jumalan seurakunta. Lukuisat Vanhan testamentin ennustukset osoittavat tämän luopumuksen todelliseksi. ”*Voi häpeä! Portoksi on sortunut tuo uskollinen kaupunki. Siellä vallitsi oikeus ja vanhurskaus piti majaan. Nyt siellä asuvat murhamiehet.*” (Jes.1:21).

Saatana esiintyy harvoin paholaisena. Mieluimmin hän esiintyy rakastavana ystävänä tai kristillisenä työntekijänä. Näin hän pettää miljoonia, jotka eivät osaa häntä varoa. Tavallisesti Saatana ei toimi avoi-

mesti, vaan hän käyttää mielellään apuna ihmisiä, joita hän jopa heidän tietämättään käyttää ja ohjaa. Jumalan seurakunnassa on kauheinta juuri kristilliseen kaapuun pukeutunut toiminta, josta Paavali erityisesti varoitti: ”Eikä ihme, tekeytyyhän itse Saatanakin valon enkeliksi. Ei siis ole mitenkään merkillistä, että hänen palvelijansa esiintyvät Jumalan asian palvelijoina. He saavat tekojensa mukaisen lopun.” (2. Kor. 11:14–15).

7. Enkeli sanoi minulle: ”Miksi ihmettelet? Minä paljastan sinulle naisen salaisuuden ja häntä kantavan pedon salaisuuden, tuon, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. 8. ”Peto, jonka näit, on ollut, mutta nyt sitä ei ole. Se tulee vielä nousemaan syvyydestä, mutta lopulta se joutuu tuhon omaksi. Ne maan asukkaat, joiden nimi ei maailman luomisesta alkaen ole ollut kirjoitettuna elämän kirjaan, hämmästyvät pedon nähdessään, sillä vaikka se on ollut ja mennyt, se on vielä tuleva. 9. ”Tässä tarvitaan ymmärrystä ja viisautta. Seitsemän päätä tarkoittaa seitsemää vuotta, joilla nainen istuu. Myös kuninkaita on seitsemän. 10. Viisi näistä on jo poissa, kuudes on vallassa. Yksi ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, hänen on määrä hallita vain vähän aikaa. 11. Peto itse – se, joka on ollut mutta jota ei enää ole – on kahdeksas kuningas ja samalla yksi noista seitsemästä. Se joutuu tuhon omaksi.

Profetioissa porttonainen tarkoittaa luopioseurakuntaa (Hoos. 2:5), peto valtakuntaa (Dan. 7:23), seitsemän päätä seitsemää poliittista valtaa (Ilm. 17:9) ja sarvi kuningasta tai valtakuntaa (Dan. 8: 5,21,22).

Vallitseva tulkinta on, että näky päistä eli valtioista sijoitetaan yhdenmukaisesti muiden Danielin kirjan profetioiden mukaisesti, jolloin viisi on jo kaatunut eli Babylon (605–539 eKr.), Meedo-Persia (539–331 eKr.), Kreikka (331–168 eKr.), Rooma (168–476 jKr.) ja paavillinen Rooma (538–1798 jKr.). Kuudes pää oli ideologialtaan ateistinen Ranska, joka vangitsi paavin 1798 Ranskan vallankumouksessa, jolloin paavi sai kuolinhaavan. Seitsemäs pää on USA, joka muuttuu toiseksi pedoksi (Ilm. 13:11–15), ja joka hallitsee suurta osaa maailmaa. Yksi näistä päistä tulee olemaan myös kahdeksas eli paavinvalta, jonka kuolinhaava parantui (Ilm. 13:12), kun Mussolini palautti paaville Vatikaanivaltion vuonna 1925. Kahdeksas peto eli

paavinvalta tulee saamaan viimeisessä vaiheessa suuren vallan Saatanalta ja se tulee pysymään vähän aikaa Jeesuskeeseen tuloon asti.

Jos pedon päät kuvaavat tilannetta Johanneksen ajasta nähtynä, niin päädytään seuraaviin valtioihin: Egypti, Assyria, Babylonia, Media-Persia, Johanneksen ajan Rooma, paavikunta ja paavikunta viimeisessä vaiheessa kuolinhaavan parannuttua eli lopputulos on sama eli paavinvalta viimeisessä vaiheessa.

12. ”Kymmenen sarvea, jotka näit, tarkoittavat kymmentä kuninga, jotka eivät ole vielä nousseet valtaan mutta saavat myöhemmin kuninkuuden yhdessä pedon kanssa, kuitenkin vain hetkeksi aikaa. 13. Yksissä tuumin he antavat valtansa ja voimansa pedon palvelukseen. 14. Nuo kaikki käyvät taisteluun Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, sillä hän on herrojen Herra ja kuninkaiden Kuningas. Hänen kanssaan saavat voiton hänen uskollisensa, kaikki kutsutut ja valitut.”

Kymmenellä sarvella ymmärretään Rooman maailmanvallasta jakaantuneita kymmentä valtiota. Useimmat historioitsijat luettelevat kymmenen näistä kansoista seuraavasti: Alemannit, burgundit, frankit, lombardit, saksit, sveevit, länsigootit, herulit, itägootit ja vandaalit. Näistä jakaantuneista valtakunnista muodostuivat Euroopan valtiot, joita nykyisin edustavat saksalaiset, sveitsiläiset, ranskalaiset, italialaiset, englantilaiset, portugalilaiset ja espanjalaiset. Herulit, itägootit ja vandaalit ovat kuolleet sukupuuttoon tai sulautuneet muihin ympärillä oleviin kansoihin.

Ne tulevat viimeisessä vaiheessa antamaan täyden vallan pedolle. Tämän pohjalta muodostuu maailmanlaajuinen liitto maailman valtioiden, Euroopan valtioiden ja katolisen vallan välille, mutta se kestää vain lyhyen ajan. Tästä voidaan päätellä, että myös Eurooppa tulee jollain tavalla yhdistymään lyhyeksi ajaksi.

Tämä pedon ja kymmenen vallan yhteen liittoutuma on jo hämmöttämässä Euroopan yhdentymisen muodossa. Vielä puuttuu vain katolisen vallan johtava asema tässä liittoutumassa, joka on ennen pitkää tulossa yleisen turvallisuuden ja yhteenkuuluvaisuuden takaamiseksi.

15. Vielä enkeli sanoi: ”Vedet, jotka näit, ne, joiden äärellä portto

asuu, ovat kansoja, joukkoja, maita ja kieliä. 16. Näkemäsi kymmenen sarvea ja peto vihastuvat porttoon ja repivät hänet paljaaksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tuhkaksi. 17. Jumala näet panee heidät toimimaan oman suunnitelmansa mukaisesti. Siksi he myös yksissä tuumin antavat kuninkaanvaltansa pedolle siihen saakka kun Jumalan sanat toteutuvat.

Suuri portto eli katolinen valta menettää lopulta valtansa viimeisissä vitsauksissa, jolloin sen valtakunta pimenee. Tämä johtuu siitä, että ihmiset tulevat viimein huomaamaan, mihin se on johtanut heidät. Saatana on saanut päätökseen suuren eksyttävän toimintansa. Suuri joukko ihmisiä on mennyt tähän Babylonin ansaan, eikä heillä ole enää mahdollisuutta päästä siitä irti. Ratkaisu on tehtävä Jumalan sanan perusteella ennen Babylonin tuhoutumista, ennen armonajan päättymistä.

18. ”Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kaikkia hallitsijoita.”

Katolinen valta on saanut historian aikana suuren vallan ja tulee saamaan sen ennennäkemättömällä mahdollisella historian lopussa. Koko maailma tulee alistumaan sen vallan alle. Ainoastaan Raamattua tutkivat vilpittömät ja rehelliset Jumalan lapset tulevat säästymään Babylonin eksyttäviltä viettelyksiltä. Jokainen ihminen joutuu itse tekemään ratkaisunsa, palveleeko hän Jumalaa vai Saatanaa. Nyt on vielä mahdollisuus tehdä oikea ratkaisu Jumalan puoleen. Tämä Ilmestyskirjan sanoman tutkiminen ja omaksuminen auttaa tässä ratkaisussa. Siksi Ilmestyskirjan sanoman vastaanottajille luvataan siellä alussa heti erityinen autuuslupaus, koska siitä riippuu iankaikkinen elämä. Nyt on vielä pelastuksen päivä.

Tässä Ilmestyskirjan 17. luvussa on tuotu hyvin voimakkaasti esiin katolisen vallan toiminta vihollisen aikaansaamana. Se ei merkitse sitä, että kaikki katolisen kirkon jäsenet olisivat paholaisen palvelijoita. Päinvastoin siellä on hartaita ja todellisia kristittyjä. Yksi tällainen on ollut epäilemättä äiti Teresa. Jumalan sana sanoo kuitenkin selvästi, että kysymyksessä on katolinen kirkko järjestönä. Siksi olemmekin näin suoraan ja avoimesti siitä kertoneet. Tätä mieltä olivat myös uskonpuhdistajat, Martti Luther etunenässä. Tämän pohjalta juuri protestanttinen kirkko erosi katolisesta kirkosta. Seuraavassa luvussa ker-

rotaankin siitä, että katolisessa kirkossa niin kuin muissa kirkkoissa on todellisia kristittyjä, joita Jumala kutsuu puhtaaseen Raamatun totuuteen. Haluathan sinä olla todellisten kristittyjen joukossa.

Rukous

Kiitämme sinua rakas Herramme, että annoit meille esimerkin oikeasta jumalanpalvelemisesta. Sinä pudit kaikki Jumalan käskyt ja noudatit Isän tahtoa kaikessa, Getsemanessakin. Sinä halusit mieluummin tehdä Isän tahdon, vaikka se oli vaikeaa. Kiitos, että rakkaudesta meihin kärsit ristinkuoleman, sovitit syntimme, kärsit pilkkaa, sylkemistä ja ruoskimista. Orjantappurat haavoittivat pyhän pääsi. Anna anteeksi, että synneillämme aiheutimme kaiken tämän tuskan sinulle. Anna meille sinun voimaasi, ylösnousemusvoimaa, luomisvoimaasi, sitä maailmankaikkeuden suurinta voimaa. Luo uutta sydämissämme. Anna rakkautesi Pyhän Hengen kautta vallata meidät, että voisimme elää tavallasi muita ajatellen ja iloa toisille tuoden. Varjele meitä liittymästä Babyloniin. Anna Jeesus sinun uskosi kaltaistasi uskoa, että voisimme olla voittajien joukossa. Nimessäsi. Aamen.

Luku 18.

Babylonin tuho

Ilmestyskirjan 17. luvussa kerrottiin suuresta portosta, jolla kuvattiin Babyloniaa, joka merkitsee väärän ja oikean uskonnon sekoitusta. Se on toteutunut katolisen kirkon ja sen oppeja omaksuneiden seurakuntien toiminnoissa. Ilmestyskirjan 18. luvussa kerrotaan se lohduttava tieto, että Babyloniassa on kaikesta huolimatta Jumalan kansaa, jota kehoitetaan lähtemään sieltä pois Jumalan todelliseen seurakuntaan.

1. Tämän jälkeen näin taas yhden enkelin tulevan alas taivaasta. Hänellä oli suuri valta, ja hänen kirkkautensa valaisi koko maan.

Jumalalla on erityinen kehoitus kansalleen ennen Jeesuksen takaisintuloa. Tämä Jumalan kehoitus tulee valaisemaan maan eli aiheuttamaan uudelleen helluntain tapaisen suuren herätyksen Jumalan pelastussuunnitelman päättävänä työnä. Raamattu nimittää tätä tapahtumaa myöhäissateeksi ja kevätsateeksi. Se tulee kypsyttämään viljan valmiiksi. Tämä myöhäissade, uusi helluntai, on jatkoa Ilmestyskirjan 14. luvun kolmen enkelin sanomalle, joka valmistaa ihmiskuntaa lähtemään pois Babylonista ja ottamaan vastaan Jeesuksen takaisintulo.

Suuri valkeus, joka valaisee maan viimeisessä taistelussa, on ilmoitus Kristuksen, synneistä armahtavan Vapahtajan, vanhurskaudesta ja

täydellisyydestä. Se kehottaa ihmisiä kiinnittämään katseensa häneen, joka ottaa pois heidän syntinsä välittäessään taivaallisen pyhäkön kaikinpyhimässä sen täydellisen uhrisovituksen siunauksia, mitkä hän toimitti kuollessaan ristillä.

2. Hän huusi kovalla äänellä: ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Siitä on tullut pahojen henkien tyyssija ja kaikkien saastaisten henkien ja kaikkien saastaisten ja inhottavien lintujen pesäpaikka.

Kova ääni kuvaa Jumalan kansan julistusta siitä, että Babylonista on tullut demonien eli pahojen henkien hallitsema kirkko, johon on tullut pakanallisia Raamatun vastaisia oppeja ja erilaisia ihmiskäskeyjiä. Yhtenä suurimpana oppina on sielun kuolemattomuus, jota ylläpitävät neitsyt Marian ja muiden pyhimysten rukoileminen sekä spiritismi sen eri muodoissaan.

3. Sen porton viiniä, vihan viiniä, ovat kaikki kansat juoneet, kaikki maailman kuninkaat ovat irstailleet hänen kanssaan, ja kaikki maailman kauppamiehet ovat rikastuneet hänen vauraudestaan ja ylellisestä elämästään.”

Tämä jae kertoo myös hyvin voimakkaasti Babylonin maailmanlaajuisesta demonisesta vaikutuksesta. Kaikki kansat ovat omaksuneet sen eksyttäviä oppeja ja tapoja. Siitä on kaiken lisäksi muodostunut suuri valtiokirkko, jonka ylellisen elämän seurauksena kauppiat ovat rikastuneet toimittamalla sille rikkautta ja komeutta. Tavallinen kansa päinvastoin on köyhtynyt sen ylellisestä elämästä aneiden ja muiden rahankeräysten ansiosta.

4. Minä kuulin taivaasta toisenkin äänen, joka sanoi: ”Lähtekää pois, jättäkää hänet, te, jotka olette minun kansaani, ettette joutuisi ottamaan osaa hänen synteihinsä ettekä jäisi alttiiksi niille vitsauksille, joilla häntä lyödään. 5. ”Hänen syntiensä röykkiö ulottuu jo taivaaseen asti, eikä Jumala unohda hänen pahoja tekojaan.

Jumala kehottaa viipymättä omaa kansaansa lähtemään siitä ulos. Tämä osoittaa selvästi, että Babylonissa on kaikesta huolimatta vilpittömiä ja rehellisiä Jumalan lapsia. He tulevat kuulemaan, ymmärtä-

mään ja toteuttamaan Jumalan kutsun. He tottelevat Pyhän Hengen ääntä ja lähtevät ulos Babylonista. Jeesus sanoi: ”*Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.*” (Joh. 10:27).

Ne, jotka eivät tottele Jumalan kutsua, joutuvat niihin hirvittäviin vitsauksiin, joista oli kerrottu ennen Jeesuksen tuloa Ilmestyskirjan 16. luvussa. Babylonin synnit ulottuvat taivaaseen asti eli Babylon ei tule tekemään parannusta, joten ainoa mahdollisuus on todella lähteä sieltä ulos Jumalan seurakuntaan.

Jeesus vertasi Nooan aikaa tulemuksensa aikaan. Nooa rakensi arkia ja saarnasi 120 vuotta varoittaen ihmisiä vedenpaisumuksesta. Ilmestyskirjan 14. luvun sanomaa on jo julistettu yli 170 vuotta ja varoitettu ihmisiä Babylonin erheistä ja valmistettu ihmisiä Jeesuksen tuloa varten. Nooan aikana ihmisten oli konkreettisesti tultava arkiin. Samoin lopun aikana ihmisten on erottava Babylonin kirkoista ja liityttävä Jumalan seurakuntaan. Arkki on juuri seurakunnan vertauskuva. Adventtiseurakunta julistaa ainoana maailmassa tätä viimeistä armonsanomaa, kolmen enkelin sanomaa, jonka tehtävänä on palauttaa Raamatun opetukset ja totuudet alkuperäisen ikuisen evankeliumin mukaiseksi.

6. Tehkää hänelle niin kuin hän on tehnyt muille, maksakaa kaksin verroin hänen teoistaan. Siihen maljaan, johon hän on toisille juomansa sekoittanut, sekoittakaa häntä itseään varten kah-ta katkerampi juoma. 7. Minkä hän on mainetta ja rikkautta ahnehtinut, saman verran antakaa hänelle tuskaa ja murhetta. Hän vakuuttelee yhä itselleen: 'Minä olen kuningatar ja istun valtais-tuimella. Leski en ole, surua en ikinä koe.' 8. Sen tähden häneen iskevät yhtenä ja samana päivänä kaikki hänelle langetetut vitsaukset, rutto, murhe ja nälkä, ja hänet poltetaan tuhkaksi. Väke-vä on Herra Jumala, joka hänet on tuominnut!

Vaikka Jumalan kansa on julistanut kautta vuosisatojen Babylonin syntejä, Babylon ei tule tekemään parannusta. Päinvastoin se itse vakuuttaa olevansa ainoa oikea kirkko maailmassa.

Muinainen Babylon kukistettiin Kyyroksen sotajoukkojen toimesta. Kyyros kuvasi Kristusta. Samoin nykyinen Babylon joutuu Kristuksen tullessa viimeisten vitsausten kohteeksi ja lopulta hävitetyksi

tulesa. Kaikki Babylonissa olevat ihmiset ovat loppuvaiheessa saaneet varoituksen Babylonin erheistä ja he joutuvat tekemään ratkaisunsa. Siinä koetellaan lopullisesti ihmisten vilpittömyys ja uskollisuus Jumalalle. Kuka tottelee Jumalaa ja kuka ei tottele.

9. ”Maailman kuninkaatt, jotka ovat hänen kanssaan irstailleet ja mässällleet, itkevät ja valittavat häntä, kun näkevät savun nousevan hänen roviostaan. 10. He seisovat loitolla, kauhuissaan siitä, miten häntä piinataan. He sanovat: – Voi sinua, suuri kaupunki! Voi sinua, Babylon, mahtava kaupunki: hetkessä tuli sinun tuomiosi.

Maailmanvallat tulevat viimein näkemään Babylonin tuhon ja tooteamaan kaiken sen vääryyden, mihin katolinen valta tyttärineen on heidät johtanut. Heillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin todeta surkutellen, että he ovat luottaneet väärään auktoriteettiin.

11. ”Maailman kauppamiehet itkevät ja surevat häntä, sillä enää ei kukaan osta heidän tavaroitaan: 12. ei kultaa, hopeaa, jalokiviä eikä helmiä, ei pellavakangasta, ei purppurakangasta, ei silkkiä eikä helakanpunaisia kankaita, ei tuoksuvaä tuijapuuta, ei nor-sunluusta eikä jalopuusta tehtyjä esineitä, ei pronssi-, rauta- eikä marmoritöitä, 13. ei kanelia eikä muita mausteita, ei suitsukkeita, ei hajuvoiteita eikä suitsutuspihkaa, ei viiniä eikä öljyä, ei hienoja jauhoja eikä viljaa, ei nautakarjaa, ei lampaita, ei hevosia eikä vaunuja, ei orjia, ihmisiä ruumiineen ja sieluineen. 14. – hedelmät, joita koko sydäimestäsi himoitsit, ovat nyt poissa, kaikki komutesi ja koreutesi on mennyttä, eikä se milloinkaan palaa. 15. ”Noiden tavaroiden kauppiaat, nuo, jotka ovat rikastuneet porton vauraudesta, seisovat loitolla, kauhuissaan siitä, miten häntä piinataan. He itkevät ja valittavat: 16. – Voi sinua, suuri kaupunki! Sinä pukeudit pellavaan, purppuraiseen ja helakanpunaiseen pukuun, sinun ylläsi kimalsivat kultaa, jalokivet ja helmet, 17. mutta hetkessä on rikkautesi tuhoutunut. ”Myös kaikki laivurit ja purjehtijat, kaikki merimiehet ja muut merenkulkijat seisovat loitolla, 18. ja kun he näkivät savun nousevan hänen roviostaan, he huusivat: ’Mikä veti vertoja tälle suurelle kaupungille?’

Näissä jakeissa on melko kirjaimellinen ja yksityiskohtainen kuvaus siitä, kuinka kauppiaat ovat rikastuneet Babylonin hankkimien rik-

kauksien johdosta ja lopulta menettävät toimeentulonsa. Se, että myös merenkulkijat menettävät toimeentulonsa, kuvaa osuvasti maallisten rikkauksien lisäksi myös hengellisten tarpeiden tuhoa. Seurakuntaa nimittäin verrataan myös laivaan. Esim. katolisella kirkolla on valtavia omaisuuksia ja maallisia yrityksiä hengellisen toiminnan lisäksi.

19. He ripottivat hiekkaa hiuksiinsa ja huusivat itkien ja valittaen: – Voi suurta kaupunkia, jonka vauraudesta rikastuivat kaikki merenkulkijat! Se on hetkessä tuhoutunut.

Babylonin tuho on valtava isku ihmisille. Tämä jae kuvaa sydäntä särkevästi sitä suurta tuskaa, minkä he tuntevat sydämessään. ”*He ripottivat hiekkaa hiuksiinsa ja huusivat itkien ja valittaen*”.

20. ”Iloitse sen lopusta, taivas, iloitkaa, kaikki pyhät, kaikki apostolit ja profeetat! Jumala on tuominnut sen, joka tuomitsi teidät.”

21. Muuan mahtava enkeli otti ison kiven, myllynkiven kokoi-sen, heitti sen mereen ja sanoi: – Näin paiskataan pois Babylon, tuo suuri kaupunki, eikä sitä löydetä enää. 22. Enää ei kuulla kaduillasi harpunsoittoa, ei laulua, ei huilun eikä torven ääntä. Enää ei ole minkään ammatin taitajaa, ei kuulla jauhinkiven jyrynyä. 23. Enää ei nähdä lampun valoa, ei kuulla sulhasen, ei morsiamen iloista ääntä. Sinun kauppiasi olivat maan mahtavia, sinä lumosit noitakeinoillasi kansat ja johdit ne harhaan. 24. Sinun käsiäsi tahrasi profeettojen ja pyhien veri, maailman kaikkien murhat-tujen veri.

Kautta vuosisatojen Jumalan omat ovat odottaneet Babylonin tuhoa ja nyt se on tapahtunut. Siksi he ovat iloisia, eivätkä ainoastaan ihmiset iloitse, vaan koko taivas iloitsee sen tuhosta. He iloitsevat, koska tuomio on vihdoinkin kohdannut kaikkia vääryyden tekijöitä ja että tuomio on oikeudenmukainen. Babylon on johtanut ihmisiä harhaan demonisilla opeillaan ja toiminnoillaan sekä köyhdyttänyt kansaa kahmimillaan rikkauksilla. Miljoonat ihmiset ovat saaneet surmansa sekä hengellisessä että ruumiillisessa merkityksessä.

Paavinvalta on esitetty Ilmestyskirjassa ja Danielin kirjassa symbolin Babylon, peto ja Pohjoisen kuningas. Niissä on muutamassa kohdassa Babylonin tuho kuvattu erilaisin vertauskuvallisilla sanoilla. Babylon eli paavinvalta saa loppunsa siis tämän tutkimamme luvun ja-

keen kymmenen mukaan: ”He seisovat loitolla, kauhuissaan siitä, miten häntä piinataan. He sanovat: – ”*Voi sinua, suuri kaupunki! Voi sinua, Babylon, mahtava kaupunki: hetkessä tuli sinun tuomiosi*”. Ilmestyskirjan 16. luvun mukaan peto eli paavinvalta tapaa loppunsa viimeisten vihan maljojen aikana. ”*Viides enkeli tyhjensi maljansa pedon valtaistuimelle, ja pedon valtakunta pimeni.*” (Ilm. 16:10). Edelleen ymmärretään Ilm. 17 luvun jakeen 12 perusteella, että Eurooppa yhdistyy jollain tavalla lyhyeksi ajaksi, jonka jälkeen paavinvalta saa loppunsa. ”*Kymmenen sarvea, jotka näit, tarkoittavat kymmentä kuningasta, jotka eivät ole vielä nousseet valtaan mutta saavat myöhemmin kuninkuuden yhdessä pedon kanssa, kuitenkin vain hetkeksi aikaa*”. Danielin kirjassa paavinvaltaa kuvataan Pohjoisen kuninkaana, josta kerrotaan seuraavaa: ”*Hän pystyttää telttapalatsinsa meren ja ihanan pyhäkkövuoren välille. Sitten hän tapaa loppunsa, eikä kukaan auta häntä.*” (Dan. 11:45). Nämä neljä kohtaa ilmoittavat näin erilaisin symbolein paavinvallan lopullisen päättymisen ajan lopussa.

Koska paavinvallan synnit, tuomio ja tuho on esitetty näin perusteellisesti, meidän on vakavasti suhtauduttava siihen ja tehtävä kaikkemme irrottautuaksemme Babylonista ja sen vääristä opeista ja toimituksista. Meidän on tutkittava Jumalan sanaa, rukoiltava ja toteutettava käytännössä Raamatun opetukset ja ohjeet. Babylonin opeista luopuminen on joskus vaikeata perinteen, tottumuksien ja ystävien takia. Ilmankos Jeesus sanoi: ”*Jokainen istutus, joka ei ole minun taivaallisen Isäni istuttama, revitään juurineen pois*” (Matt. 15:13). Jokainen kasvimaalla työskennellyt tietää, kuinka vaivalloista ja kärsivällistä on rikkaruohojen kitkeminen. Aina sieltä versoo uusia rikkaruohoja. Näin on hengellisessäkin elämässä. Ilmankos Paavali sanoi: ”*Vielä te ette ole joutuneet vuodattamaan vertanne taistelussa syntiä vastaan.*” (Hepr. 12:4).

Kristityn vaellus on todella kaidalla tiellä kulkemista. Se vaatii koskydämisen pyhittäytymisen. Se ei tietenkään tapahdu hetkessä, vaan vaatii jatkuvaa taistelua ja sanan tutkimista Pyhän Hengen voimassa. Ei missään tapauksessa saa turvautua ns. halpaan armoon. Tahallinen synti vie kadotukseen. ”*Jos me näet teemme syntiä ehdoin tahdoin, senkin jälkeen, kun olemme oppineet tuntemaan totuuden, ei ole enää mitään uhria syntiemme sovituksesi.*” (Hepr. 10:26). Jumala on tarkka lankinsa noudattamisesta. Synti on vakava asia, koska se erottaa meidät

Jumalasta. Mutta jos me rakastamme Jumalaa, hän antaa voiman synnin voittamiseen Jumalan armossa ja voimassa. Jumala saa sen aikaan Pyhän Henkensä avulla, jos emme vastusta häntä, vaan ahkeruimme eli antaudumme kaikesta mielestämme ja voimastamme hänen palvelukseensa. ”*Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa.*” (Fil. 2:13). Lankeemuksia kuitenkin tapahtuu, ja siksi on turvaututtava Jumalan armoon ja anteeksiantoon. Missään tapauksessa ei saa antaa periksi, vaan sitä enemmän riiputtava Herrassa kiinni. Hän on laupias ja armahtavainen ja antaa kaikki syntiimme anteeksi. ”*Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.*” (1. Joh. 1:9).

Tunnettu hengellinen kirjailija Ellen White sanoo Babylonista, kirjassa Todistusaarteita, 2. osa, sivulla 359: ”Langenneet tunnustuskirjat ovat Babylon. Babylon on synnyttänyt myrkyllisiä oppeja, erehdyksen viiniä. Tämä valheen viini on valmistettu vääristä opeista. Sellaisia ovat oppi sielun luontaisesta kuolemattomuudesta, jumalattomien ikuisesta piinasta, väitteestä, ettei Kristus ole ollut olemassa ennen syntymistään Betlehemissä, ja viikon ensimmäisen päivän korottamisesta Jumalan pyhän ja pyhittämän päivän yläpuolelle. Eri kirkkokunnat esittävät maailmalle näitä ja muita samantapaisia erehdyksiä täyttäen siten tämän Raamatun sanan: ”*Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet.*”

Rukous

Kiitos Herramme, että nyt on vielä pelastuksen päivä ja armonaika. Kiitos, että Pyhä Henkesi vaikuttaa vielä maan päällä ja kutsuu ihmisiä pelastukseen. Haluamme sinut Jeesus sydämemme ja elämämme Herraksi. Avaamme sydämemme sinulle. Tule sinne juuri nyt. Pese meidät puhtaaksi verelläsi kaikesta synnistä. Kun sinä olet sydämessämme, pahat henget eivät voi sinne tulla, vaikka ne yrittävät tunkeutua kristittyjen ihmisten elämään spiritismin muodossa. Auta ettemme joudu osalliseksi Babylonin synteihin, tuhoon ja pelastuksemme menetykseen. Kiitos, että Raamatun sana ja Pyhä Henki valaisevat meitä tekemään oikeita ratkaisuja sinun puolellesi oikeaan aikaan. Jeesuksen nimessä. Aamen.

Luku 19.

Riemulaulu taivaassa – valkoinen hevonen ja sen ratsastaja

Ilmestyskirjan 18. luku päättyi suuren porton eli Babylonin tuhoon. Koko taivas ja Jumalan lapset iloitsivat Babylonin tuhosta, koska se oli saanut aikaan paljon tuhoa. Ilmestyskirjan 19. luvussa ilo jatkuu Jumalan vanhurskaasta pelastuksesta. Jeesus tulee vihdoin takaisin ja pelastaa oman kansansa.

1. Tämän jälkeen kuulin taivaasta mahtavan äänen, ikään kuin suuri kansanjoukko olisi laulanut: – Halleluja! Pelastuksen tuo tuomiosta ja meidän Jumalamme, hänen on kirkkaus ja voima. 2. Oikeat ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa. Hän on tuominnut suuren porton, joka turmeli maailman iljetyksillään, hän on kostonut portolle palvelijoidensa veren. 3. Taas kuului ääni: – Halleluja! Porton roviosta nousee savu aina ja ikuisesti. 4. Kaksikymmentäneljä vanhinta ja ne neljä olentoa heittäytyivät kasvoilleen Jumalan eteen ja osoittivat kunnioitustaan hänelle, joka istuu val-

taistuimella. He sanoivat: – Aamen. Halleluja! 5. Ja valtaistuimelta kuului ääni: – Ylistäkää meidän Jumalamme, kaikki te hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkätte, pienet ja suuret! 6. Sitten kuulin äänen, joka oli kuin suuren kansanjoukon kohinaa, kuin suurten vesien pauhua ja voimakasta ukkoson jylinää. Se lausui: – Halleluja! Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut kuninkuuden.

Jumalan ääntä on verrattu Ilmestyskirjassa suuren kansanjoukon pauhinaan. Tässä mielessä voidaan ajatella, että tämän Halleluja-ylistyksen takana on Jumala, vaikka siihen varmasti on yhtynyt myös koko taivas asukkaineen. Sana Halleluja on hepreaa ja se merkitsee: ”Ylistäkää Herraa”. Halleluja toistuu varsin usein Vanhan testamentin psalmeissa, mutta Uudessa testamentissa vain tässä luvussa.

Ensimmäinen Halleluja-kuoro ylisti Jumalan pelastuksen lahjasta, hänen tuomionsa oikeudenmukaisuudesta ja vanhurskaudesta sekä suuren porton tuomiosta. Toinen Halleluja-kuoro ylisti Herraa siitä, että porton tuho on lopullinen ja peruuttamaton. Kolmas Halleluja-ylistys kuului valtaistuimen ympärillä olevien vanhinten ja neljän olennon suusta. He vahvistivat yhtyvänsä Jumalan oikeudenmukaisiin tuomioihin. Neljännen Halleluja-ylistyksen kohteena on Jeesuksen lopullinen kuninkuus. Hän on voittanut Saatanan omalla verellään ja näin pelastanut Jumalan kansan iankaikkiseen elämään. Jumalan kansa on hääaterialla ja pian on häiden aika.

Suurissa vuotuisissa juhlissaan juutalaiset veisasivat lauluja psalmeista 113–118, joissa ylistettiin Jumalan hyvyttä ja laupeutta kansaansa kohtaan. Sinä suurena lunastuksen ja Babylonista vapautumisen päivänä, joka pian koittaa, Jumalan kansa on osoittava mitä syvinä kiitollisuutta siitä lapeudesta, jolla Jumala on pelastanut heidät.

7. Iloitkaamme ja riemuitkaamme, antakaamme hänelle kunnia! Nyt on tullut Karitsan häiden aika. Hänen morsiamensa on valmiina, 8. hänen ylleen on puettu hääpuku, hohtavan valkea pel-lavapuku. Se pellavapuku tarkoittaa pyhien vanhurskaita tekoja. 9. Enkeli sanoi minulle: ”Kirjoita: Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle.” Ja hän jatkoi: ”Nämä ovat tosia Jumalan sanoja.” 10. Minä heittäydyin hänen jalkoihinsa kumartaakseen häntä, mutta hän sanoi: ”Älä tee niin! Minä olen vain Jumalan

palvelija, niin kuin sinä ja veljesi, jotka olette Jeesuksen todistajia. Jumalaa sinun tulee kumartaa!” Jeesuksen todistajissa on profetoimisen Henki.

Sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa käytetään avioliittoa vertauskuvana Kristuksen pyhästä suhteesta valtakuntaansa. Jeesuksen morsianta nimitetään uudeksi Jerusalemiaksi (Ilm. 21:2,9), Jumalan hallinnon keskuukseksi ja lunastettujen kodiksi. Danielin kirjan seitsemäs luku osoittaa, että Kristus saa oikeuden hallita valtakuntaansa, uutta Jerusalemiä, päättäessään papillisen palvelustyönsä, jota hän on toimittanut ihmisten hyväksi taivaallisessa pyhäkössä. Täten se, kuinka Kristus vastaanottaa valtakuntansa, on ikään kuin hänen avioliittonsa. Juuri uskon turvin jäännösseurakunta menee hänen kanssaan taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään tätä vihkiseremoniaa varten.

Karitsan häät kuvaavat sitä koko tilaisuutta taivaassa, jossa Jeesus ja Jumalan omat liitetään yhteen iankaikkisesti ja lopullisesti. Tästä häätilaisuudesta on kerrottu enemmän Ilmestyskirjan 21. luvussa ja palaamme siihen myöhemmin, kun tutkimme sitä lukua.

Hohtavan valkea pellavapuku kuvaa luonnollisesti Jeesuksen antamaa pukua, joka on pesty ja valkaistu Karitsan verellä. Siinä ei ole yhtään rypynyä ja tahraa. Se on täydellinen. Jeesus on kuolemallaan sovittanut jokaisen Häneen uskovan synnit. Vain tällaisella hääpuvulla varustettu henkilö on kelvollinen Karitsan hääaterialle. Tästä hääaterias-ta kertoo tarkemmin Jeesuksen esittämä vertaus kuninkaanpojan häistä. Siinä häävieras, jolla ei ollut kuninkaan antamaa hääpukua, heitettiin pimeyteen (Matt. 22:1-14).

Profetoimisen lahja on yksi Hengen lahjoista. Se on erittäin tärkeä lahja, koska se mainitaan kaikissa yhteyksissä, joissa puhutaan Hengen lahjoista. Ilmestyskirja tähdentää erityisesti profetian lahjaa lopun aikana eksoityksien välttämiseksi. Sanonta ”*Jeesuksen todistajissa on profetoimisen henki*”, merkitsee sanomaa, joka on lähtöisin Jeesukselta ja joka on saatu profetan välityksellä seurakunnalle.

Adventtiseurakunta uskoo, että liikkeemme uranuurtajalla Ellen White:lla oli profetoimisen henki. Siksi kirjoitan seuraavaksi lyhyesti hänen elämästään ja toiminnastaan.

Ellen White, tyttönimeltään Harmon, syntyi vuonna 1827 Amerikassa ja avioitui v. 1846 adventistisaarnaaja James Whiten kanssa. Hän sai vähitellen yhä johtavamman aseman adventtiliikkeessä ja

työskenteli paitsi Yhdysvalloissa välillä myös Euroopassa ja Australiassa. Hänen kirjallinen toimintansa on varsin laaja; hän kirjoitti viitisenkymmentä kirjaa ja tuhansia lehtiartikkeleita. Teoksista on laajimmalle levinnyt Tie Jeesuksen luo, jota on käännetty noin 150 kielelle. Muista kirjoista mainittakoon lopputapahtumia käsittelevä Suuri taistelu ja Jeesuksen elämää kuvaava Rakkaudella Isältä. Nämä kirjojen nimet ovat suomalaisten taskupainoksien nimet. Ellen Whiten kirjallinen tuotanto oli yhtä monipuolinen kuin laajakin. Hän käsiteli teoksissaan myös terveydenhoitoa, kasvatuskysymyksiä, yhteisön-
sä työmenetelmiä jne.

Paitsi puhujana, opettajana ja kirjailijana Ellen White määräsi liik-
keensä kehitystä organisaattorina ja synnynnäisenä johtajatyyp-
pinä. Hänet on epäilemättä luettava uuden ajan huomattavimpien us-
konnollisten naisjohtajien joukkoon. Ratkaisevimmin hän kuiten-
kin vaikutti näyillään ja profetallisilla unillaan, joita hänellä on las-
kettu olleen noin 2000. Näistä näkytiloista on olemassa lukuisia sil-
minnäkijäin kuvauksia, joista adventtiliikkeen historioitsijan J. N.
Loughborough'in kertoma on tyypillisimpiä: ”Ensimmäisen kerran
tapasin rouva E. G. Whiten lokakuussa 1852. Silloin näin hänen saa-
van näyn, joka kesti yli tunnin. Sen jälkeen olen nähnyt hänet näkyti-
lassa noin 50 kertaa. Olen ollut läsnä, kun lääkärit ovat tutkineet hän-
tä tässä tilassa.”

Millaisina Ellen White itse koki näkytilansa? Hän kirjoitti vuon-
na 1860: ”Koska usein tiedustellaan tilaani näyn aikana ja sen jälkeen,
tahdon sanoa, että kun Herra näkee hyväksi antaa näyn, minut vie-
dään Jeesuksen ja enkeleiden seuraan ja kadotan näköpiiristäni kaiken
maallisen. En voi nähdä pitemmälle kuin mihin enkeli minut johtaa.
Huomioni on usein kiinnitettyä maan päällä tapahtuviin ilmiöihin.
Toisinaan minut kuljetetaan kauaksi tulevaisuuteen ja minulle näyte-
tään mitä on tapahtuva. Toisinaan taas minulle näytetään menneisyy-
den tapahtumia”.

Kirjoittajana, puhujana ja neuvonantajana Ellen White koskette-
li mitä moninaisimpia elämänaloja. Hän pyrki aina kohottamaan ih-
miskuntaa ja suuntaamaan vaikutuspiirissään olevien ihmisten voima-
varoja jaloihin tavoitteisiin ja saavutuksiin.

Kasvatustyön alalla Ellen G. White toteutti uudistusohjelmaa, joka
merkitsi ihmisen ruumiillisten, henkisten ja hengellisten kykyjen so-

pusuhtaista kehittämistä. Hän oli perustamassa näiden periaatteiden mukaan toimivaa koulujärjestelmää, johon nyt kuuluu tuhansia oppilaitoksia kansakouluista yliopistoihin asti.

Ellen White kirjoitti paljon näkemyksiä terveyden ja sairauden suhteista, lääkaineiden käytöstä, liikunnan merkityksestä terveydelle, sielun ja ruumiin välisestä vuorovaikutuksesta, nautintoaineiden haittavaikutuksista ja ravitsemuksesta. Viime vuosikymmenen tieteellinen tutkimus on vahvistanut hänen peruskäsityksensä ruokavalion ja terveyden välisestä suhteesta harvinaisessa määrässä.

Mutta kasvatuksen ja terveydenhoidon ongelmat muodostavat vain osan Ellen Whiten työstä. Jo hänen ensimmäinen näkynsä sisälsi keskeisenä teemanaan Jumalan kansan vaelluksen taivaalliseen luvattuun maahan. Kaiken keskuksena on Jeesus Kristus, joka itse johtaa omiaan, valvoo heidän koettelemuksiaan ja taistelee heidän ja hänen itsensä yhteistä vihollista vastaan.

Myöhemmissä näyissään Ellen White sai yhä laajempaa ja samalla yksityiskohtaisempaa valaistusta Jumalan maailmansuunnitelmasta. Eräänä maaliskuisena sunnuntai-iltapäivänä 1858 hän sai kokoon-tuneen hautajaisyleisön läsnä ollessa kaksi tuntia kestäneen näyn. Siinä hänelle näytettiin ”aikakausien suuri taistelu Kristuksen ja Saatanan välillä” ja hän sai myös neuvon kirjoittaa siitä. Näin sai alkunsa ainutlaatuinen kirjallinen suurtyö, joka lopullisessa muodossaan käsittää viisi mittavaa teosta. Ne kattavat koko ihmiskunnan historian luomisesta ja synnin maailmaan tulosta sovituksen kautta kaiken uudeksi luomiseen.

Kaikki Raamatun todisteet osoittavat selvästi, että lopun ajan profeetan tuntomerkit täyttyivät Ellen G. Whiten elämässä. Me adventtikansana saamme olla onnellisia siitä, että meillä on Jumalan lähettämä profetta. Tämä lahja tulee varjelemaan meitä lukemattomilta vihollisen eksytyksiltä ja antamaan meille sisäisen ilon ja rauhan sydämeemme sekä luottavaisen suhtautumisen tulevaisuuteen. Olen sitä mieltä, että pelastuksen varmistamiseksi kannattaa lukea Raamatun lisäksi myös Ellen Whiten kirjoituksia, koska ne valaisevat meitä ymmärtämään Raamattua ja kertovat selvästi lopunajan tapahtumista ja johdavat ennen kaikkea Kristuksen luo. *”Luottakaa Herraan, Jumalaanne, niin kukaan ei teitä voita. Luottakaa hänen profeettojensa sanaan, niin teidän käy hyvin.”* (2. Aik. 20:20).

11. Minä näin taivaan avoinna: näin valkoisen hevosen ja sen selässä miehen. Hän on uskollinen ja totuudellinen, hän tuomitsee ja taistelee vanhurskaasti. 12. Hänen silmänsä olivat kuin tulen liekit, hänellä oli päässään monta kruunua, ja häneen oli kirjoitettu nimi, jota ei tunne kukaan muu kuin hän itse. 13. Hänellä oli pukunaan vereen kastettu viitta, ja hänen nimensä on Jumalan Sana. 14. Hänen jäljessään tulivat taivaan sotajoukot, valkoisilla hevosilla ratsastavat soturit, joiden puku oli hohtavan valkeaa pellavaa. 15. Hänen suustaan lähtee terävä miekka. Sillä miekalla hän lyö kansoja, hän paimentaa niitä rautaisella sauvalla ja polkee viinikuurnassa kaikkivaltiaan Jumalan hehkuvan vihan viinin. 16. Hänen viittaansa on reiden kohdalle kirjoitettu nimi: kuninkaiden Kuningas, herrojen Herra.

Tämä on Kristuksen toinen tulemus, jonka Raamatun kirjoittajat ovat ennustaneet. Hänen kansansa, joka on jo kauan odottanut hänen tuloaan, tervehtii häntä riemulla, jota vastoin jumalattomat koettavat kätkeytyä pois hänen kasvojensa edestä. Tuhotessaan jumalattomat Kristus herättää kuolleista ne, jotka ovat kuolleet luottaen häneen ja vie heidät taivaaseen niiden seuraajiensa kanssa, jotka ovat kokeneet vitsausten ajat.

Ratsuhevoset kuuluivat Johanneksen aikana sotapäälliköiden varustukseen. Valkoinen on puhtauden ja voiton väri. Nimitykset uskollinen ja totuudellinen kuvaavat Jeesuksen suhdetta seurakuntaan, joka on hänen morsiamensa. Siksi Jeesukseen voi luottaa joka suhteessa. Tulenliekkiset silmät kuvaavat Jeesuksen kaikkitietävyyttä ja kaikkinäkevyyttä. Mikään ei ole salassa häneltä. Kruunut hänen päässään kuvaavat kaikkivaltiutta koko maailmankaikkeudessa. Nimen, jonka hän vain itse tuntee, voidaan ajatella esim. kuvaavan hänen nimensä voimaa, valtaa ja salaisuutta, mikä siihen kaikkeen kätkeytyy. Sen korkeuden, leveyden ja syvyyden tietää vain itse Jumala. Vereen kastettu vaippa kuvaa hänen uhrikuolemansa kautta saatua voittoa. Nimi Jumalan sana on Jeesuksesta käytetty nimi Johanneksen evankeliumissa, johon sisältyy koko Raamatun totuus. Terävä miekka kuvaa hänen voitokasta työtään pelastettujen hyväksi Jumalan sanan avulla. Viinikuurna ja Jumalan hekkuva vihan viini viittaa jumalattomien lopulliseen tuhoon hänen tulemuksessaan. Nimi kuningasten Kuningas, herrojen Herra, kuvaa hänen kuninkuuttaan koko maailmankaikkeudessa.

17. Sitten näin enkelin, joka seiso i yhäällä auringossa. Hän huusi kovalla äänellä kaikille linnuille, jotka lensivät korkealla taivaan laella: ”Tulkaa, kokoontukaa Jumalan juhla-aterialle! 18. Saatte syödä kuninkaiden lihaa, sotapäälliköiden ja mahtimiesten lihaa, ratsujen ja ratsastajien lihaa, kaikkien lihaa, niin vapaiden kuin orjien, niin pienten kuin suurten.” Sitten näin, että peto ja maailman kuninkaasotajoukkoineen olivat kokoontuneet yhteen käydäkseen taisteluun ratsastajaa ja hänen sotajoukkoaan vastaan. 19. Mutta peto otettiin kiinni, samoin väärä profeetta, joka pedon nimissä oli tehnyt tunnustekoia ja johtanut harhaan sen merkin ottaneet ja sen kuvaa kumartaneet ihmiset. Ne molemmat heitettiin elävinä tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. 21. Loput saivat surmansa miekasta, joka lähti ratsastajan suusta, ja kaikki linnut söivät heidän lihastaan itsensä kylläisiksi.

On kysymys suuren taistelun lopputuloksesta viimeisissä vitsauksissa ja Harmageddonin taistelussa, jossa jumalattomat ihmiset saavat surmansa Jeesuksen tulemuksen kirkkaudesta, eikä kukaan hautaa heitä. Heitä on niin paljon, että haaskalinnuilla on suuri juhla-ateria. Kaikki, jotka ovat hylänneet Jumalan armollisen tarjouksen osallistua hääaterialle, ovat vain lintujen ruokaa.

Peto ja väärä profeetta kuvaavat tässä yhteydessä katolista valtaa ja langennutta protestanttisuutta, koska ne rinnastetaan tässä toisiinsa. Aikaisemmin on käsitelty juuri pedon, suuren porton ja Babylonin merkitystä. Väärä profeetta sopii hyvin protestanttiseen kirkkoon, jolla oli alussa puhtaat pyrkimykset, mutta joka sitten luopui niistä ja omaksui katolisen kirkon oppeja ja tapoja. Tästä todistaa hyvin nykyisin vallitseva protestanttisen ja katolisen kirkon yhdistymispyrkimykset.

Ne, jotka ovat kapinoineet Kristusta vastaan, tuhoaa hänen tulemuksensa kirkkaus. Maa muuttuu tämän jälkeen asumattomaksi autiomaaksi, sillä Kristus vie kansansa mukanaan taivaaseen jättäen jumalattomien ruumiit haaskalintujen ravinnoksi. Kristuksen toiseen tulemuksen liittyy jumalattomien täydellinen hävittäminen.

Jumala on varoittanut kansaansa erityisesti siitä, ettei sen pidä uskoa vääriä tietoja hänen tulemuksestaan. Jumalattomat eivät tämän jälkeen saa toista mahdollisuutta sen tuhatvuotisen kauden aikana, joka alkaa tämän jälkeen. Kaikkien on päätettävä tämän elämän aika-

na ennen Jeesuksen toista tulemista, kummallako aterialla he haluavat olla, Karitsan hääaterialla vai aterialla, jossa linnut ovat syöjiä ja ihmiset syötäviä. Miten on sinun laitasi?

Rukous

Rukoilemme. Tahtoisimme tulla Karitsan hääaterialle. Auta rakas Herramme, että pääsemme sinne, emmekä jää Jeesuksen tullessa lintujen ruuaksi. Anna meille lupaamasi valkoinen hääpuku, sinun lahjavanhurskautesi. Puhdista meidät synneistämme pyhällä kalliilla verelläsi. Auta tunnistamaan väärät tunteet ja ihmeet, etteivät ne eksytä meitä ja ettei kohtalomme ole tulijärnessä pedon ja väärän profetan tavoin. Kiitos Jeesus, kuninkaitten Kuningas ja herrain Herra, että sinä ja sinun sotajoukkosi voittavat pahan ja pääsemme ikuiseen rauhan valtakuntaan sinun armostasi. Kiitos myös seurakunnasta, hengellisestä kodistamme ja profetian lahjasta. Jeesuksen nimessä. Amen.

**Jeesus tulee
takaisin**

1 000 VUOTTA

**Pyhä kaupunki
laskeutuu**

Nykyinen aika

Vanhurskaat hallitsevat
Kristuksen kanssa
Saatana sidottu / maa autio

Uusi taivas ja uusi maa

- Vanhurskaat nousevat taivaaseen
- Vanhurskaat saavat kuolemattomuuden
- Vanhurskaat kuolevat heräävät
- Elävät jumalattomat kuolevat
- Jumalattomat kuolevat jäävät hautoihinsa

- Jumalattomat kuolleet heräävät
- Jumalattomat hyökkäävät pyhää kaupunkia vastaan
- Jumalattomat tuhoetaan

Luku 20.

Tuhatvuotinen valtakunta – Saatanan lopullinen tappio

Tämä luku on ainoa luku koko Raamatussa, jossa mainitaan kyseinen tuhatvuotisen vuoden aika ja selostetaan sen tapahtumia yhtenä kokonaisuutena. Käsitteet tuhatvuotiskaudesta ovat tämän vuoksi rakennettava Ilmestyskirjan 20. luvun perustalle. Mitään sellaista, joka on ristiriidassa tämän luvun kanssa, ei voi hyväksyä tuhatvuotiskauteen kuuluvaksi. Nyt tutkimme tapahtumia, jotka liittyvät läheisesti tähän ajanjaksoon. Ilmestyskirjan kronologian mukaan on luonnollista, että tämä ajanjakso liittyy Jeesuksen takaisintulon jälkeiseen aikaan.

1. Minä näin, kuinka taivaasta tuli alas enkeli, jolla oli kädessään syvyyden avain ja isot kahleet. 2. Hän otti kiinni lohikäärmeen, tuon muinaisaikojen käärmeen, jonka nimet ovat Paholainen ja Saatana, ja pani sen kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, 3. syöksi sen syvyyteen ja lukitsi ja sinetöi sen jäljestä syvyyden oven. Enää ei

käärme saa johtaa kansoja harhaan, ennen kuin tuhat vuotta on tullut täyteen. Sitten se on päästettävä irti vähäksi aikaa.

Paholainen ei saa surmaansa Jeesuksen tullessa niin kuin jumalattomat ihmiset. Hänen tuomionsa tulee vasta myöhemmin. Jumalalla on vielä koko maailmankaikkeudelle näytettävää todistuksena hänen toiminnastaan.

Saatana heitettiin syvyyteen ja sidottiin tuhanneksi vuodeksi. Sana syvyys (kreikaksi abyssos) esiintyy myös luomiskertomuksessa: ”Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan Henki liikkui vetten yllä.” (1. Moos. 1:2). Ennen luomista, kun maa oli autio ja tyhjä eikä siellä ollut yhtään ihmistä, siitä käytetään nimitystä syvyys. Samaa nimitystä käytetään maasta tuhatvuotiskautena, kun maan päällä ei ole yhtään ihmistä ja se on autio ja tyhjä sekä vitsausten ja hävityksen runtelema. Saatana on tuhanneksi vuodeksi sidottu toimettomuuteen maan päälle, koska täällä ei ole yhtään ihmistä, joita hän voisi vilpitä ja muualle hänellä ei ole pääsyä. Paholainen on näin ollen sidottu olosuhteiden kahleilla maan päälle.

4. Minä näin valtaistuimia, ja niille, jotka asettuivat istuimille, annettiin tuomiovalta. Minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet sen merkkiä otsaansa eivätkä käteensä. He heräsivät eloon ja hallitsivat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta. 5. Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli täyttynyt. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. 6. Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka pääsevät osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta! Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.

Raamattu kertoo siitä, että pyhät eli Jumalan omat tulevat tuomitsemaan maailman. ”*Ettekö tiedä, että pyhät tulevat kerran olemaan maailman tuomareina?*” (1. Kor. 6:2). Jumala on suuressa viisaudessa antanut tämän tuomiovallan pyhille, jolloin vastuu tästä asiasta lankeaa ihmisille. Tämä tuomio tapahtuu taivaassa, koska pelastetut on viety sinne Jeesuksen tullessa. Maailmankaikkeuden jokainen järkevä olento tulee silloin täysin vakuuttuneeksi, ettei ketään tuomita kadotukseen mielivaltaisesti, vaan että Jumalan tuomiot ovat oi-

keudenmukaiset ja vanhurskaat. Jumala ei voi pakottaa ketään valitsemaan elämän tietä. Hän vetää kaikkia puoleensa rakkauden sitein. Jumalan rakkautta, hyvyttä ja oikeudenmukaisuutta ei voida enää koskaan saattaa epäilyn alaiseksi. Näin varmistetaan, että kapinamieli ja synti eivät enää koskaan ilmaannu missään koko maailmankaikkeudessa.

Jeesus puhui kahdesta ylösnousemuksesta: elämän ylösnousemuksesta ja tuomion ylösnousemuksesta. Tämä Ilmestyskirjan 20. luku puhuu ensimmäisestä ja toisesta ylösnousemuksesta. Muut Raamatun kohdat vahvistavat sen, että Jumalan omat herätetään Jeesuksen tullessa, joten Kristuksen takaisintulo aloittaa siten tuhatvuotiskauden. Tässä mainitaan esimerkkinä vain kaksi ryhmää, jotka herätetään ensimmäisessä ylösnousemuksessa: kaikkien aikojen marttyyrit ja lopun ajan pedon merkistä kieltäytyneet. Raamatun muut tekstit osoittavat kuitenkin, että siihen joukkoon kuuluvat myös kaikki muut Jeesukseen uskovat ihmiset. *”Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvisissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.”* (1. Tess. 4: 16–17).

Ilmestyskirjan 20:5 sanoo selvästi, että *”Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli täyttynyt.”* Tämä on se Jeesuksen kertoma tuomion ylösnousemus eli toinen ylösnousemus. Jumalattomat siis herätetään tuomiolle tuhannen vuoden päätyttyä. Ensimmäisen ja toisen ylösnousemuksen väli on tämä tuhannen vuotta. Ensimmäisessä ylösnousemuksessa herätetään Jumalan omat ja toisessa ylösnousemuksessa jumalattomat. Siksi jakeessa kuusi luvataan erityinen autuuslupaus eli iankaikkinen elämä ensimmäisessä ylösnousemuksessa oleville Jumalan lapsille.

Toisessa ylösnousemuksessa nousee suunnaton kansanpaljous, monin verroin suurempi kuin vanhurskasten ylösnousemuksessa. Ilmestyskirja sanoo, että heitä on kuin meren hiekkaa (jae 8). Nyt näkyy selvästi, miten monet ovat valinneet kadotukseen johtavan lavean tien ja vain harvat ovat löytäneet kaidan elämän tien.

Ilmestyskirjan 20. luvussa ei viitata sanallakaan siihen, että tuhannen vuoden aikana maailmaa evankelioitaisiin tai että silloin olisi vie-

lä mahdollisuus tehdä parannus. Tällainen mielikuvituksellinen opetus on jyrkästi ristiriidassa Raamatun selvän sanoman kanssa. On suuri erehdys soveltaa tuhannen vuoden aikaan niitä kuvauksia, joissa kerrotaan tuhatvuotiskautta seuraavasta uudesti luodusta, uudesta maasta, pelastettujen loppumattomasta onnen, ilon ja rauhan valtakunnasta ja jossa vielä olisi mahdollista tehdä parannus ja ottaa vastaan pelastus. Raamattu korostaa aina tämän päivän ja tämän elämän merkitystä. Kuoleman jälkeen ei kenellekään anneta uutta armonaikaa, vaan sitten tulee tuomio.

Saatanan lopullinen tappio

7. Kun tuhat vuotta tulee täyteen, päästetään Saatana vankilastaan, 8. ja se lähtee liikkeelle, kiertää maan neljä kolkkaa ja johtaa kansat harhaan. Se eksyttää niin Gogin kuin Magogin ja kokoaa kansat sotaan, ja joukkoja on kuin meren rannalla hiekkaa. 9. Ne nousevat maan tasangolle ja saartavat pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta iskee tuli, ja se tuhoaa ne kaikki. 10. Saatana, noiden kansojen eksyttäjä, heitetään samaan rikinkatkuiseen, tuliseen järveen kuin peto ja väärä profeetta, ja siellä niitä kidutetaan yötä päivää, aina ja ikuisesti.

Tuhannen vuoden kuluttua myös Kristus laskeutuu pelastettujen kanssa uudessa Jerusalemissa alas taivaasta maan päälle. (Ilm. 21:2). Kun kaikkien aikojen jumalattomat on herätetty kuolleista, Saatanalla on taas mahdollisuus villitä kansanjoukkoja. Hän on näin vapautunut vankeudestaan. Saatanalle annetaan nyt viimeinen mahdollisuus toimia Kristusta ja pelastettuja vastaan. Saatana käyttää tätä mahdollisuutta vielä hyväkseen. Paholaisen onnistuu saamaan jumalattomat vakuuttuneiksi, että heidän ylivoimansa turvin uusi Jerusalemin voitaisiin helposti valloittaa. Kuolleista herätetyt jumalattomat ihmiset pyrkivät valloittamaan uuden Jerusalemin Saatanan yllytyksestä. Tämän kaupungin kirkkaus ja sanomaton kauneus lumoo jumalattomien mielen. Heidän joukkonsa on monin verroin suurempi kuin kaupungissa oleva pelastettujen joukko. He järjestäytyvät joukko-osastoiksi ja alkavat piirittää uutta Jerusalemiä. Niin on tultu ratkaisevaan hetkeen. Sisällä kaupungissa ovat pelastetut Kristuksen kanssa.

Ilmeisesti tähän kuluu pitkä aika, jotta jumalattomat saavat organi-

soitua sotakoneistonsa. Tämä tapahtuma on ainoa ajankohta, jolloin koko ihmiskunta näkee toisensa. Siellä ovat kaikkien aikojen pelastetut ja jumalattomat samaan aikaan näköyhteydessä. Lampaat ja vuohet on selvästi erotettu toisistaan, lampaat Uudessa Jerusalemissa ja vuohet maan pinnalla. Kaikki on kuitenkin turhaa, Jumala päättää työnsä. Niin kuin Nooan aikana jumalattomat tuhottiin vedellä ja nyt se tapahtuu tulella.

Myös Saatana enkeleineen saa lopullisesti tuhonsa tulimeressä samoin kuin vertauskuvallisesti myös peto ja väärä profeetta. Enää ei ole koko maailmankaikkeudessa ketään, joka aloittaisi uuden sodan. Jumala on toteuttanut suunnitelmansa lopullisesti maailmankaikkeuden ikuisen onnen ja rauhan takaamiseksi.

Tekstillä ”*aina ja ikuisesti*” ei tarkoiteta sitä, että heitä kidutettaisiin tulimeressä ikuisesti tekojensa mukaan (Ilm. 20:12). Se on toinen kuolema (Ilm. 20:6,14). Tämä olisi rakkauden Jumalalle kaikkea muuta kuin rakkauden teko. Tällainen ratkaisu olisi myös kaikkien muiden samaa asiaa käsittelevien kohtien vastaista. Tällöin Raamattu olisi ristiriidassa itsensä kanssa ja usko sen sanomaan heikolla pohjalta. Näin ei voi olla. Teksti ”*aina ja ikuisesti*” on ymmärrettävä tuhon ja kadotuksen täydellisyyttä ja peruuttamattomuutta.

Sisätautiopin dosentti Matti Miettinen kirjoittaa Ratkaisun aika nimisessä lehdessä tekstistä ”aina ja ikuisesti” seuraavasti: ”Ongelmallinen teksti tässä yhteydessä on Ilm. 20: 10 loppuosa. Suomalaisen käännöksen mukaan se kuuluu: ”heitä vaivataan yöt ja päivät aina ja iankaikkisesti”. Tämä käännös nimittäin antaa vaikutelman loputtomasta piinasta. Näin ei todellisuudessa kuitenkaan ole. Alkutekstissä ei ole sanaa ”aina” vaan sana ”iankaikkinen” kaksi kertaa perätysten (eis tous aionas toon aioonoon). Jumalattomien rangaistuksen aika eli aiooni päättyy. Rangaistuksen aika päättyy, kun pelastettujen loppumaton onnen aika eli aiooni alkaa. Jumalattomien rangaistuksen aika on iankaikkisuuksien eli aioonien risteyskohdassa, ”iankaikkisuuksien iankaikkisuuksissa”, kuten teksti on eräissä käännöksissä käännetty. Englantilaisessa käännöksessä tämä sanotaan: iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kun Raamattu puhuu jumalattomien rangaistuksen kestosta helvetin tulijärvessä, niin käytetään sanoja aioon, aioonios, jotka kreikan kielen sanakirjan mukaan tarkoittavat seuraavaa: loppumaton aika, ai-

kakausi, ajanjakso, ikä, lyhyt aika, maailman aika. Suomenkielisessä Raamatussa sanat aioon, aioonios on käännetty sanalla iankaikkinen. Sana iankaikkinen ei sinänsä ratkaise kuinka pitkästä ajasta on kysymys. Se voi tarkoittaa loppumatonta aikaa mutta myös hyvin lyhyttä aikaa. Raamatun on itsensä selitettävä miten pitkästä ajasta on kysymys kun puhutaan jumalattomien rangaistuksen pituudesta helvetin tulessa.

Raamatussa on useita esimerkkejä, että sana iankaikkinen tarkoittaa eripituisia aikoja. Me tiedämme, että Joonan oli meripedon vatsassa kolme vuorokautta. Iankaikkisuus kesti Joonan tapauksessa kolme vuorokautta. 3. Moos. 25:46 luumme: *”Ja jättäkää ne jälkeenne perinnöksi lapsillenne, pysyväksi perintöomaisuudeksi; niitä saatte pitää ainaisesti orjinanne. Mutta veljistänne, israelilaisista, älä ketään kovuudella hallitse”*. Ihmistä voi pitää orjana enintään hänen koko elämänsä ajan. Ainaisesti tarkoittaa siis tässä elämän pituista aikaa. Jes. 32:14 kerrotaan, että Ofel oli hylätty, jäänyt luoliksi ja laumojen laitumeksi iankaikkisesti. Mutta seuraavassa jakeessa jatketaan: *”Näin on hamaan siihen asti, kunnes meidän päallemme vuodatetaan Henki korkeudesta. Silloin erämaa muuttuu puutarhaksi”*. Juuda 7 mainitsee kirjeessään Sodomian ja Gomorran tuhosta seuraavaa: *” – samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta*. Tämän mukaan Sodomian ja Gomorran hävitti iankaikkinen tuli, mutta se kesti vain lyhyen ajan. Se tuli hävitti kaupungit jäljetömiin. Iankaikkisuus päättyi hengen vuodatukseen. Nämä esimerkit osoittavat, että iankaikkinen voi tarkoittaa myös päättyvää aikaa. Uudessa testamentissa esiintyvät myös sanat ”aei” ja ”pantote”, jotka merkitsevät ”aina”, mutta niitä ei kertaakaan käytetä, kun puhutaan jumalattomien vaivan kestosta”.

Viimeinen tuomio

11. Minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sen, joka sillä istuu. Hänen kasvojensa edestä pakenivat maa ja taivas, eikä niistä jäänyt jälkeäkään. 12. Näin myös kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä. Kirjat avattiin, avattiin myös elämän kirja, ja

kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli merkitty, kukin tekojensa mukaan. 13. Meri antoi kuolleensa, Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleensa, ja kaikki heidät tuomittiin tekojensa mukaan. 14. Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema: tulinen järvi. 15. Jokainen, jonka nimeä ei löytenyt elämän kirjasta, heitettiin tuohon tuliseen järveen.

Me tietokonekauden ihmiset ymmärrämme sen valtavan tietomäärän, mikä saadaan tallennettua erilaisiin tietopankkeihin. On täysin käsitettävissä, että Jumalalla on sellaiset tietopankit, joissa pienimmätkin asiat ovat tallennetut ja heti nähtävissä. Jokaisen ihmisen teot, niin hyvät kuin pahat, ovat täysin tiedossa ja paljastetut. Kukaan ei voi piiloutua. Siksi jokaisen ihmisen tuomio on täysin oikeudenmukainen.

Jumalattomat ihmiset herätetään toisessa ylösnousemuksessa. Raamattu ei kerro heidän olemuksestaan sen tarkemmin, mutta ymmärtetään, että he saavat saman synnillisen ruumiin ja heidän ajatuksensa ovat samanlaiset kuin ne olivat heidän kuollessaan. He tuhoutuvat näin ruumiillisina olentoina eli siis ihmisinä. Saatana ja hänen enkelinsä ovat henkiä ja he tuhoutuvat myös henkinä. Raamatussa kerrotaan, että tämä tuli polttaa jopa alkuaineetkin, joten sen aiheuttama hävitys on täydellinen. He saavat tuomionsa siinä tulimeressä, johon maapallo joutuu, sen mukaisesti mikä oikeus on. Silloin ei ole mitään väliä sillä, miten ihminen on kuollut. Jumala palauttaa heidät entiselleen.

Jumalattomien ensimmäinen kuolema tapahtuu Jeesuksen tullessa ja tämä toinen kuolema tuhannen vuoden kuluttua Jeesuksen kolmannessa tulemuksessa tulimeressä. Ensimmäisestä kuolemasta on ylösnousemus, mutta toisesta kuolemasta ei ole ylösnousemusta. Se on lopullinen kuolema eli iankaikkinen kadotus. Ihminen katoaa täydellisesti koko maailmankaikkeudesta ja samoin myös Saatana enkeleineen. Näin koko taivas on jälleen puhdas ja täydellinen niin kuin se oli alussa ja tulee olemaan iankaikkisesti. Tämä oli Jumalan suunnitelma ja hän takaa sen sanassaan ja siksi se on varma asia.

Tällä tavoin Jumala palauttaa ihmiselle kaiken, minkä Adam menetti synnin johdosta. Lunastetut tulevat läpi iankaikkisuuden ylistämään Herraa Jeesusta Kristusta hänen uhrautuvasta rakkaudestaan, joka on vapauttanut heidät synnistä ja kuolemasta. Haluathan sinä olla mukana ylistämässä Herraa jo tässä elämässä.

Rukous

Rakas Herramme, auta, ettemme joudu tuliseen järveen, joka on toinen kuolema. Emme halua ikuiseen eroon Jumalasta, eroon sinun rakkaudestasi ja hyvyydestäsi, ihanimmasta persoonasta, jonka kanssa voimme olla yhteydessä. Anna anteeksi meidän syntimme niin, ettei yksikään tunnustamaton synti olisi meitä tuomiolla kadottamassa. Anna meille Pyhä Henkesi. Auta meitä olemaan valmiina silloin, kun sinä Jeesus tulet tuulissa ja pilvissä meitä noutamaan. Jos kuolemme ennen sinun tuloasi niin, kiitos, että sinun sovitustyösi johdosta pääsemme ensimmäiseen ylösnousemukseen. Kiitos, että olet varannut uuden Jerusalemin ja uuden maan omilleksi. Kiitos siitä, että saamme takaisin paratiisin, jonka Eedenissä menetimme. Auta vaeltamaan sinun tahtosi ja käskyjesi mukaan, että nimemme säilyisivät elämän kirjassa. Kiitos Jeesus, että synti hävitetään eikä se enää koskaan meitä kiusaa. Kiitos onnellisesta ja ihanaasta tulevaisuudesta. Nimessäsi. Amen.

Luku 21.

Uusi taivas ja uusi maa – Uusi Jerusalem

Jumalan pelastussuunnitelma on vihdoinkin päätöksessään. Tämä maapallo, joka oli alun perin annettu ihmisten käyttöön, tullaan nyt lopullisesti luovuttamaan heille takaisin siinä alkuperäisessä tilassa, jossa se annettiin ihmisille Eedenissä. Jumala tulee uudistamaan kaiken.

1. Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. 2. Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten. 3. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: ”Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, 4. ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyynel. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.”

Raamatun ihana sanoma on, kun viimeinenkin synnintekijä on hävitetty, Jumala luo tämän maailman uudeksi pelastettujen kodiksi. Kaikki synnin kauhut, suru ja kärsimys, on iäksi pyyhitty pois. Syvä onni ja rauha, tyytyväisyys ja elämän ilo sekä kiitollisuus Jumalaa kohtaan täyttää jokaisen ihmisen sielun siinä sanoin kuvaamattoman kauniissa maassa, jossa lunastetut saavat iäti elää.

Koko saastunut ilmakehä ja maanpinta luodaan uudelleen täydelliseen puhtauteen ja kauneuteen. Suuret valtameret poistetaan ja koko maa asutetaan pelastettujen kodiksi. Keskuspaikkana tulee olemaan Uusi Jerusalem, jossa pelastetut tulevat kohtaamaan Jumalansa, Jeesuksen Kristuksen. Tämä Uusi Jerusalem on kokonaan toinen kaupunki kuin Palestiinassa sijaitseva Jerusalem tai kuin itse asiassa mikään ihmisen rakentama kaupunki. Uusi Jerusalem on Jumalan kaupunki, joka suhteessa täydellinen. Se on Johanneksen sanojen mukaan niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten.

Tästä mitättömästä syntisestä maapallosta tulee koko maailman-kaikkeuden keskus siinä mielessä, koska itse Jumala, Jeesus Kristus, tulee asumaan siinä pelastettujensa kanssa. Ihmeellisintä kaikessa on, että taivas on antanut Jeesuksen Kristuksen ihmiskunnalle ikuisiksi ajoiksi. Jeesus tulee aina olemaan Ihmisen Poika ja elämään ihmisten keskellä uudessa maassa. Lunastustyö on liittänyt hänet ihmissukuun ikuisiksi ajoiksi. Koska Jumala on yhtä Kristuksen kanssa, tulee Isä Jumalakin olemaan ihmisten keskellä uudessa maassa.

Kaikki entiset synnin seuraukset on poistettu iankaikkisesti, ainoastaan jäljet Jeesuksen käsissä kertovat synnin taistelusta ja voitosta. Tämän uuden maan ihanuutta ei voida sanoin kuvata. Paavali kertoo siitä näin: *”Me julistamme, niin kuin on kirjoitettu, mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mitä ihminen ei ole voinut sydämessään aavistaa, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.”* (1. Kor. 2:9).

5. Valtaistuimella istuva lausui: ”Uudeksi minä teen kaiken.” Hän sanoi: ”Kirjoita nämä sanat muistiin. Ne ovat luotettavat ja todet.”

6. Vielä hän sanoi minulle: ”Nyt ne ovat käyneet toteen. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Sille, jolla on jano, minä annan lahjaksi vetä elämän veden lähteestä. 7. Tämä on voittajan palkinto. Minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani.

Jumala on rakkaus. Hän ei voi valehdella. Hän on tähän mennessä toteuttanut kaiken lupaamansa. Hän on luvannut meille jokaiselle valtavan perinnön: ”*Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän.*” (Room. 8:17). Perintöömme eivät vaikuta syntyperämme eivätkä olosuhteemme, vaan ainoastaan hänen uhrinsa hyväksyminen meidän pelastuksemme puolesta. Jumala haluaa uuteen maahan vain sellaisia ihmisiä, jotka ovat jo osoittaneet täällä syntisessä maailmassa kunnioitusta ja kuuliaisuutta Kristukselle. Jeesus on kuningasten Kuningas ja herrain Herra pelastettujen silmissä. Tämä takaa iankaikkisen onnen ja rauhan uudessa maassa.

8. Mutta pelkurit, luopiot ja iljetysten kumartajat, murhamiehet ja irstailijat, noidat, epäjumalien palvelijat ja kaikki valheen orjat saavat tämän palkan: he joutuvat tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. Tämä on toinen kuolema.”

Tässä oli lueteltu useita ryhmiä niistä ihmisistä, jotka joutuvat tuliseen järveen eli kokevat toisen kuoleman. He tulevat katoamaan koko maailmankaikkeudesta. Pelkurit ovat niitä, jotka eivät uskalla tunnustaa uskoaan Jeesukseen. Luopiot ovat niitä, jotka luopuvat uskostaan maailman tähden. Iljetysten kumartajat ovat niitä, jotka kumartavat epäjumalankuvia. Murhamiehiä ovat niin kuin nimikin sanoo ne, jotka ovat toiminnallaan tai teoillaan johtaneet ihmisiä kuolemaan sekä fyysisessä että hengellisessä merkityksessä. Irstailijat ovat niitä, joita maailman huvitukset vievät enemmän kuin Jumala. Noidat ovat Saatanan eksyttämiä spiritismin valtaan joutuneita ihmisiä. Epäjumalanpalvelijoita ovat ihmiset, joille jokin muu asia on tärkeämpi kuin Jumala. Valheen orjia ovat laajassa merkityksessä kaikki, jotka elävät ilman Jumalaa.

Uusi Jerusalelm

9. Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemässä maljassaan seitsemän viimeistä vitsausta, tuli luokseni ja puhui minulle. Hän sanoi: ”Tule, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon.” 10. Henki valtasi minut, ja enkeli vei minut suurelle ja kor-

kealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta, Jumalan luota. 11. Se loisti Jumalan kirkkautta, se säihkyi kuin kallein jalokivi, kuin kristallinkirkas jaspis. 12. Sitä ympäröi suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia, ja niitä vartioi kaksitoista enkeliä. Portteihin oli hakattu Israelin kahdentoista heimon nimet. 13. Idän puolella oli kolme porttia, pohjoisessa kolme, etelässä kolme ja lännessä kolme porttia. 14. Kaupungin muurissa oli kaksitoista peruskiveä, ja niissä oli kaksitoista nimeä, Karitsan kahdentoista apostolin nimet.

Edellisessä luvussa yksi vitsauksia tuoneista enkeleistä oli näyttänyt Johannekselle yksityiskohtaisen kuvan Babylonin tuhosta. Nyt jälleen yksi samoista enkeleistä tuli Johanneksen luo ja näytti tällä kertaa päinvastaisen ja samoin yksityiskohtaisen näyn Uuden Jerusalemin ihanuudesta.

Uutta Jerusalemia nimitetään Karitsan vaimoksi. Taivaassa se oli vielä Karitsan morsian. Häät on pidetty ja nyt uudesta Jerusalemissa on tullut Karitsan vaimo. Raamattuhan nimittää seurakuntaa naiseksi, joten Karitsan vaimon nimitykseen sisältyy koko pelastettujen joukko.

Vanha Jerusalemi on nyt saanut lopullisen täyttymyksensä. Uudessa Jerusalemissa loistaa Jumalan kirkkaus ja sen komeutta kuvataan jalokivien säihkeellä. Suuri ja korkea muuri kuvaa sitä turvallisuutta, mikä siellä tulee vallitsemaan iankaikkisesti. Muuri ja kaksitoista porttia neljään ilmansuuntaan kuvaavat Jumalan kolmiyhteisyyden kautta saatua pelastusta kaikkeen maailmaan. Kahdentoista apostolin nimet symbolisoivat heidän pelastavaa työtään evankeliumin viemiseksi kaikkeen maailmaan.

15. Enkelillä, joka minulle puhui, oli kultainen mittakeppi kaupungin sekä sen porttien ja muurin mittaamista varten. 16. Kaupunki oli neliön muotoinen, yhtä leveä kuin pitkä. Enkeli mittasi kaupungin kepillään ja sai tulokseksi kaksitoistatuhatta stadionmittaa; pituus, leveys ja korkeus olivat kaikki tämänsuuruiset. 17. Hän mittasi myös muurin, ja se oli sataneljäkymmentäneljä kyynärää – enkeli käytti siinä ihmismittaa. 18. Muuri oli rakennettu jaspiskivistä, ja kaupunki oli kimmeltävää, lasinkirkasta kultaa. 19. Kaupunginmuurin perustukset oli kaunistettu kaikenlaisilla kalliilla kivillä. Ensimmäisenä peruskivenä oli jaspis, toisena safii-

ri, kolmantena kalsedoni, neljäntenä smaragdi, 20. viidentenä sardoniksi, kuudentena karneoli, seitsemäntenä krysoliiitti, kahdeksantena berylli, yhdeksäntenä topaasi, kymmenentenä krysopraasi, yhdentenätoista hyasinttikivi ja kahdentenatoista ametisti. 21. Porttitorneina oli kaksitoista helmeä - kukin kahdestatoista tornista oli tehty yhdestä helmestä. Kaupungin valtakatu oli kultaa, puhdasta kuin läpinäkyvä lasi.

Uusi Jerusalem on äärettömän kaunis. Se on neliön muotoinen. Kukin sivu oli 12 000 vakomittaa eli noin 600 km, ja mikä ihmeellistä myös korkeus on samansuuruinen. On siinä korkeutta ja mahtavat näköalat. Muurin korkeus on 144 kyynärää eli noin 60 m. Siinä on kaksitoista porttia kukin yhdestä helmestä, joihin on kirjoitettuna kahdentoista apostolin nimet. Jokaisesta portista tulevat astumaan erilaisilla luonteilla varustetut ihmiset niin kuin totesimme Ilmestyskirjan seitsemännessä luvussa, jossa kerrottiin sinetöidyistä Israelin sukunnista.

Uutta Jerusalemia ei voida kuvata riittävästi ihmiskielellä. Vain jonkinlaisen hämmöttävän kuvan siitä antavat nämä perustuksena olevat ihmissilmille tunnetut jalokivet ja mitä puhtaimmasta kullasta oleva valtakatu. Kaupunkiin mahtuu koko pelastettujen joukko, kun he tulevat palvomaan ja ylistämään Jumalaa. ”Niin kuin uusi taivas ja uusi maa, jotka minä luon, pysyvät minun edessäni, sanoo Herra, niin pysyvät minun edessäni teidän sukunne ja teidän nimenne. Ja aina uudenkuun päivänä ja jokaisena sapattina tulee koko ihmissuku, ja kaikki kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra.” (Jes. 66:22–23).

22. Temppeleä en kaupungissa nähnyt, sillä sen temppeleinä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, hän ja Karitsa. 23. Kaupunki ei myöskään tarvitse valokseen aurinkoa eikä kuuta, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa. 24. Kansat kulkevat sen valossa, ja maailman kuninkaajat tuovat sinne mahtinsa kaiken loiston. 25. Sen portteja ei suljeta päiväsaikaan, ja yötä siellä ei olekaan. 26. Kaikki kansojen kalleudet ja ihanuudet tuodaan sinne. 27. Mitään epäpuhdasta ei sinne päästetä, ei ainoatakaan iljettävän valheen palvelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämäkirjaan.

Temppeleä ei enää tarvita. Jumalan pelastussuunnitelma on viety

päätökseen. Niin kuin ennen syntiinlankeemusta ei myöskään ollut temppeleitä, samoin synnittömässä uudessa maassa temppeli on tarpeeton. Synnillisessä maailmassa temppeli oli Jumalan ja ihmisten kohtaamispaikka. Nyt Jumala on itse jälleen temppeli. Siellä me tulemme näkemään Jeesuksen jatkuvasti. Siellä me tulemme näkemään myös jäljet hänen käsissään, jotka kertovat kautta ikuisuuksien Jumalan äärettömästä rakkaudesta ja uhrista pelastuksemme ainoana perustana.

Aurinkoa ja kuuta siellä ei ole, koska Jumalan kirkkaus vallitsee siellä jatkuvasti. Saattaahan siellä kuitenkin olla aurinko ja kuu, koska ne luotiin juuri maata varten merkitsemään aikoja. Niiden valo on kuitenkin tarpeetonta.

Jerusalem merkitsee rauhan kaupunkia. Nyt se on saanut lopullisen täyttymyksensä. Muurit ja portit ovat vain symbolisia vertauskuvia turvallisuudesta. Kansat eivät enää taistele keskenään, vaan Uusi Jerusalem on niiden kunnioituksen ja arvostuksen kohde iankaikkisesti. Jeesuksen vuodatettu veri on siitä takeena kaikille kansoille. Nyt toteutuvat Jeesuksen sanat lopullisesti: ”*Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.*” (Joh. 10:16).

Uudessa Jerusalemissa tulevat lunastetut olemaan avoimessa yhteydessä Jumalaan. Halki iankaikkisuuden on rakastava Luoja jatkuvasti suova elämää ja valkeutta luomakunnalleen. Ja halki loputtomien aikojen ne, jotka Jeesus on vapauttanut synnistä ja kuolemasta, tutkivat lunastussuunnitelmaa, Jeesuksen Kristuksen ilmestystä. Haluathan sinä olla mukana Uudessa Jerusalemissa Jeesuksen ja kaikkien pelastettujen kanssa.

Rukous

Kiitos rakas Herramme, että otat meidät uuden Jerusalemin asukkaiksi. Olet valmistanut meille jotakin ihanaa ja kaunista; sellaista, mikä tyydyttää ihmisen sisimmän, sellaista, mitä nyt emme osaa edes kuvitella. Parasta kuitenkin on, että sinä Jeesus olet siellä ja näemme rakkaan Vapahtajamme kasvoista kasvoihin ja saamme aina olla kanssasi, seurata sinua mihin ikinä menet vaikkapa toisille planeetoille. Asu siksi jo nyt sydämessämme Pyhän Hengen kautta ja muuta meidät taivaaseen ja uuteen maahan sopiviksi paremmiksi ihmisiksi, jotka tuovat iloa ja onnea muiden elämään. Jeesuksen nimessä. Amen.

Luku 22.

Uusi taivas ja uusi maa

– Jeesus tulee pian

Ilmestyskirjan 22. luku on päätösluku koko Jumalan pelastussuunnitelmalle. Ihmiskunta ja maapallo on palautettu siihen alkuperäiseen tilaan, johon se oli tarkoitettu alun perin. Suuri taistelu maailmankaikkeuden herruudesta on päättynyt. Jeesus Kristus on voittanut. Koko maailmankaikkeus tulee antamaan hänelle kunnian ja vallan iankaikkisesti.

1. Enkeli näytti minulle elämän veden virran, joka kristallinkirkaana kumpuaa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. 2. Kaupungin valtakadulla, virran haarojen keskellä kasvoi elämän puu. Puu antaa vuodessa kahdettoista hedelmät, uuden sadon kerran kuukaudessa, ja sen lehdistä kansat saavat terveyden. 3. Mikään ei enää ole kirouksen kahleissa. Kaupungissa on Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja kaikki palvelevat Jumalaa. 4. He saavat nähdä hänen kasvonsa, ja heidän otsassaan on hänen nimensä. 5. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun tai auringon valoa, sillä Herra

Jumala on heidän valonsa. He hallitsevat kuninkaina aina ja ikuisesti.

Jumalan valtaistuimien tulee sijaitsemaan maapallolla. Hän tulee täältä hallitsemaan koko maailmankaikkeutta iankaikkisesti. Tämä pieni, mitätön, syrjässä oleva maapallo korotetaan koko maailmankaikkeuden keskuksesi siinä mielessä, koska itse Jumala Jeesus Kristus tulee asumaan täällä ihmislasten kanssa, jotka ovat voittaneet Saatanan enkeleineen Jeesuksen veren ja todistuksensa sanan kautta. Tämä elämämme on loppujen lopuksi sellainen suuri kilpailu, jossa jokainen ihminen voi olla mukana ja sen palkinto on äärettömän suuri, sanoin kuvaamaton, ja tähän kilpailuun voivat osallistua kaikki ihmiset. Siinä kilpaillaan hengen ominaisuuksin. Se ei ole ainoastaan kilpailua vaan suurta taistelua, jossa päämääränä on ääretön kunnia ja rikkaus.

Ihmiset ovat kautta aikojen etsineet iankaikkisen elämän salaisuutta. Tiede on pystynytkin jossain määrin pidentämään ihmisen elinikää lääkkeiden, sairaanhoidon ja vitamiinien avulla. Onpa jopa jäädytetty ihmisiä siinä toivossa, että heidät voitaisiin joskus tieteen kehittyessä herättää henkiin. Uudesta maasta löytyy loppujen lopuksi iankaikkisen elämän salaisuus. Se on Jumalan luoma elämänpuu. Sen hedelmät ovat iankaikkiseksi elämäksi ja lehdet iankaikkiseksi terveydeksi. On suurenmoista saada kokoontua joka kuukausi Jumalan ja Karitsan valtaistuimen luo juomaan elämän vettä ja syömään elämän puun hedelmiä.

Uudessa maassa kokoonnutaan myös joka sapatti jumalanpalvelukseen. ”Niin kuin uusi taivas ja uusi maa, jotka minä luon, pysyvät minun edessäni, sanoo Herra, niin pysyvät minun edessäni teidän sukunne ja teidän nimenne. Ja aina uudenkuun päivänä ja jokaisena sapattina tulee koko ihmissuku, ja kaikki kumartuvat minun eteeni, sanoo Herra.” (Jes. 66:22–23). On suuri etuoikeus jo tässä maailmassa saada kokoontua Herran pyhänä päivänä tutkimaan Jumalan sanasta hänen ihmeellisiä tekojaan. Verrattomasti suurenmoisempaa on saada kokoontua uudessa maassa joka sapatti yhdessä kaikkien aikojen pelastettujen kanssa kiittämään ja ylistämään Jumalaa, ja Jeesuksen Kristuksen, maailmankaikkeuden parhaan opettajan johdolla tutkia Jumalan äärettömiä tekoja meidän hyväksemme.

Jesaja kuvaa uutta maata myös seuraavin sanoin: ”Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan. Menneitä ei enää muistella, ne eivät nou-

se mieleen. Ei, vaan te saatte iloita ja riemuita aina ja ikuisesti siitä, mitä minä luon. Katso, ilon kaupungiksi minä luon Jerusalemin, teen riemuitsevaksi sen kansan. – He rakentavat taloja ja saavat asua niissä, he istuttavat viinitarhoja ja nauttivat itse niiden hedelmän. – Susi ja karitsa käyvät yhdessä laiturumella, leijona syö heinää kuin härkä, ja käärmeen ruokana on maan tomu. Kukaan ei tee pahaakaan, kukaan ei vahingoita ketään minun pyhällä vuorellani, sanoo Herra” (Jes. 65:17,18,21,25). Uudessa maassa vallitsee täydellinen sopusointu. Jokaisella on mitä mielenkiintoisinta toimintaa. Jumala on palauttanut kaiken siihen alkuperäiseen tilaan, mitä se oli Eedenissä ja mihin ihminen oli alun perin tarkoitettu.

Herra Jeesus tulee pian

6. Minulle sanottiin: ”Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra Jumala, joka antaa Henkensä profeetoille, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. 7. Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan ennussanat. 8. ”Minä, Johannes, olen kaiken tämän kuullut ja nähnyt. Kuultuani ja nähtyäni sen minä heittäydyin kasvoilleni kumartaakseni enkeliä, joka oli sen minulle näyttänyt. 9. Mutta hän sanoi: ”Älä tee niin! Minä olen vain Jumalan palvelija, niin kuin sinä ja profeetat, sinun veljesi, ja kaikki ne, jotka ottavat varteen tämän kirjan sanat. Jumalaa sinun tulee kumartaa!” 10. Sitten minulle sanottiin: ”Älä sulje sinetillä tämän kirjan ennussanoja, sillä hetki on lähellä. 11. Jumalaton eläköön yhä jumalattomasti, saastainen rypeköön saastassaan, vanhurskas harjoittakoon vanhurskautta ja pyhä edetköön pyhyiden tiellä. 12. ”Minä tulen pian, ja tullessani minä tuon jokaiselle palkan, maksan kullekin hänen tekojensa mukaan.

Jeesus toistaa kolme kertaa tämän koko Jumalan pelastussuunnitelman huipentuman: ”*Minä tulen pian*”. Maailmanaikaan verrattuna Jeesus tulee pian, mutta näin ihmissilmin katsottuna se tuntuu kestävän. Tiedämme Ilmestyskirjan profetioiden perusteella, mitä Jeesus tarkoitti tällä sanonnalla. Ensin täytyy tapahtua evankeliumin julistaminen kaikille kansoille, kunnes pelastettujen lukumäärä on täysi. Vielä se ei ole täysi, mutta melkein täysi. Me elämme lopun aikaa ja

siksi Jeesuksen tulemuksen täytyy olla lähellä. Ihmisen elämässä Jeesuksen tulo on siinä mielessä lähellä, että emme tiedä päiviemme pituutta. Kuolema on kuin silmänräpäys, jonka jälkeen Jeesuksen tulo tapahtuu hänen elämässään.

Jae 11 on tässä yhteydessä ongelmallinen, sillä se sopii ainoastaan siihen aikaan, jolloin armon ovi on sulkeutunut ja Jeesus ei ole vielä tullut takaisin eli seitsemän viimeisten vitsausten aikana. Silloin meidän asiamme on jo käsitelty taivaan tuomioistuimessa ja meidän on selvittävä niillä ansioilla, jotka perustuvat armonaikaa edeltäneisiin ratkaisuihimme. Toisaalta laajemmassa merkityksessä tämä jae voidaan ymmärtää sillä tavalla, että Jumalan kutsun vastaanottaminen on vapaaehtoista. Jokainen ihminen voi itse valita, kulkeeko hän Jumalan viitoittamaa tietä vai omaa tietänsä.

13. Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. 14. ”Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa: he pääsevät syömään elämän puusta ja saavat mennä porteista sisälle kaupunkiin. 15. Ulkopuolelle jäävät koirat ja noidat,irstailijat, murhaajat ja epäjumalien palvelijat ja kaikki, jotka rakastavat valhetta ja noudattavat sitä. 16. ”Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelin luoksenne, jotta seurakunnat saisivat tämän todistuksen. Minä olen Daavidin juuriverso ja suku, kirkas aamutähti.”

Vaatteiden peseminen tarkoittaa tietysti Jeesuksen vanhurskauden vastaanottamista eli Jeesuksen sovituksen vastaanottamista ristillä synneistämme ilman omia ansioitamme eli vastaanottaa se puhdas hääpuu, josta Jeesus puhui vertauksessa kuninkaan pojan häistä.

Ulkopuolelle jäävistä Jeesus mainitsee tässä muutamia ryhmiä. Koirat tarkoittavat vertauskuvallisesti viekkaita ja epärehellisiä ihmisiä, joista käytetään nykyisinkin nimitystä koiranleuka. Velhot ovat spiritismin pauloihin joutuneita ihmisiä. Muut ryhmät ovatkin sitten ymmärrettävissä kirjaimellisesti sekä fyysisinä että hengellisinä ominaisuuksina.

17. Henki ja morsian sanovat: ”Tule!” Joka tämän kuulee, sanokoon: ”Tule!” Joka on janoissaan, tulkoon. Joka haluaa, saa lahjaksi elämän vettä. 18. Jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan ennus-sanat, minä vakuutan: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee

Jumala hänen kärsittävikseen ne vitsaukset, joista tässä kirjassa on kerrottu. 19. Jos joku ottaa pois jotakin tämän ennustusten kirjan sanoista, ottaa Jumala pois hänen osallisuutensa elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kerrottu. 20. Hän, joka todistaa tämän, sanoo: ”Tämä on tosi, minä tulen pian.” Aamen. Tule, Herra Jeesus! 21. Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa.

Jumalan pelastuskutsu on annettu ihmisten tehtäväksi jo sieltä Raamatun alusta lähtien. Raamattu kertoo, että jo Setin pojan Enoksen syntymän aikaan alettiin rukoilla avuksi Herraa. Vedenpaisumuksen aikana Nooa saarnasi pelastusta 120 vuotta. Jumala kutsui Aabrahamin Jumalan kansan esi-isäksi. Jumala puhui kasvotusten Mooseksen kautta Israelin kansalle. Profeetat julistivat Jumalan sanaa koko vanhan liiton ajan. Jeesus koulutti opetuslapset evankeliumin julistajiksi ja antoi tämän tehtävän edelleen kaikille kristityille. Me uskovat olemme kaikki Jeesuksen lähettämiä enkeleitä. Jeesus antoi meille avuksi Pyhän Hengen.

Ilmestyskirja on äärettömän tarkka pelastussanomana osalta. Olen todennut, että jopa aikamuodoilla on ratkaiseva merkitys. Kun Ilmestyskirja ymmärretään oikein, se niveltyy kokonaisuudessaan yhteen ällistyttävän tarkasti. Tämä on todettavissa jo ihmisymmärrykselläkin. Ennen kaikkea Jumala vahvistaa Ilmestyskirjan tarkkuuden.

Ilmestyskirjan profetiat osoittavat toteutuneina tapahtumina kiistämättömästi sen totuuden ja jumalallisen alkuperän. Näin ollen voidaan olla täysin varmoja, että edessä olevat ennustukset ja asiat tulevat toteutumaan tarkasti ja varmasti.

Ilmestyskirjaa ei ole annettu turhan takia. Jumala edellyttää omiltaan, että he haluavat tietää kaiken sen, mitä Jumalalla on heille ilmoitettavana. Tällainen on todellinen Jumalan lapsi. Jos hänellä on tämä halu ja päämäärä, Jumala tulee johtamaan häntä Ilmestyskirjan ymmärtämisessä. Hän tulee johtamaan heitä sellaisten henkilöiden ohjaukseen, jotka ovat aikaisemmin johdatetut sen ymmärtämiseen. Ilmestyskirjaan perehtyneet ihmiset ovat täysin vakuuttuneita siitä, että Ilmestyskirjaan perehtyminen ja sen omaksuminen takaa pelastuksen. Ilmestyskirjan alussa ja lopussa nimenomaan luvataan erityinen autuuslupaus sen vastaanottaneille. Jumalan sanana tämä on totta ja varmaa.

Ajattele Jeesusta ja hänen rakkauttaan luomaansa ihmistä kohtaan, Häntä, joka kärsi suunnattomat kärsimykset pelastuksemme puolesta. Hän haluaa pelastaa juuri sinut, joka elät hänen toisen tulemuksensa kynnyksellä. Ethän halua torjua hänen rakkauttaan ja laiminlyödä Ilmestyskirjan sanomaa. Hän on antanut juuri sinua varten Ilmestyskirjan. Me seurakuntana haluamme auttaa sinua sen ymmärtämisessä ja omaksumisessa. Ota yhteyttä seurakuntaamme.

Lopuksi vielä päätteeksi kirjasta Suuri taistelu, taskupainos, sivuilta 427–428, miten Ellen White kuvailee pelastettujen suurenmoista ja ihanaa elämää uudessa maassa: ”Rakkautta ja myötätuntoa, jotka Jumala itse on sieluun istuttanut, voidaan siellä osoittaa mitä aidoimmalla ja suloisimmalla tavalla. – Siellä tulevat kuolemattomat olennot ehtymättömällä ihastuksella tutkistelemaan luovan voiman ihmeitä ja lunastavan rakkauden salaisuuksia. Jokaisen sielun voimat kasvavat ja jokaisen kyvyt lisääntyvät. Tiedon hankkiminen ei väsytä eikä uuvuta voimia. Siellä voidaan viedä perille mitä suurenmoisimpia yrityksiä, siellä toteutuvat ylevimmät toiveet ja siellä onnistuvat korkeimmatkin pyrkimykset; ja yhä kohoaa uusia korkeuksia saavutettaviksi ja uusia tarkoitusperiä hengen, sielun ja ruumiin voimien elvyttämiseksi.

Kaikki maailmankaikkeuden rikkaudet ovat pelastettujen vapaasti tutkittavina. Kuolevaisuuden kahleista vapaana he lentävät väsymättä kaukasiin maailmoihin. Maan lapset osallistuvat lankeamattomien olentojen ilosta ja viisaudesta, loputtoman pitkien aikakausien kuluessa hankituista tiedon aarteista. He katselevat luomakunnan salaisuuksia – aurinkoja ja tähtijärjestelmiä, jotka kaikki kiertävät määrätysissä järjestyksessä Jumalan valtaistuinta.

Ikuisuuden vuosien vierieissä tulee esiin yhä runsaammin ja yhä kirkkaampia ilmestyksiä Jumalasta ja Kristuksesta. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan. Kun Jeesus avaa heidän eteensä lunastuksen rikkaudet ja ihmeelliset saavutukset suuressa taistelussa Saatanaa vastaan, lunastettujen sydämet täyttyvät yhä palavammalla rakkaudella ja lukemattomat äänet yhtyvät mahtavaan ylistyslauluun.

”Ja minä kuulin, kuinka kaikki luodut taivaassa, maan päällä, maan alla ja meressä, kaikki mitä niissä on, lausuvat: Hänen, joka istuu val-

taistuumella, hänen ja Karitsan on ylistys ja kunnia, kirkkaus ja mahti aina ja ikuisesti.”

Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä ja syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Sama sopusoinnun ja ilon sykintä tuntuu läpi koko suuren luomakunnan. Hänestä, joka on kaiken luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa rajattoman avaruuden kaikkiin maailmoihin. Pienimmästä atomista suurimpaan maailman kaikki oliot, elolliset ja elottomat, julistavat hämmentämättömässä kauneudessaan ja täydellisessä ilossaan, että Jumala on rakkaus”

Rukous

Kiitos Herramme, että luot meille uuden taivaan ja maan. Kiitos, ettei mitään kirousta enää ole, ei syntiä eikä syntisiä, eikä tarvitse pelätä enää mitään. On ihana rakkauden valtakunta, jossa kaikki elävät sovussa. Kiitos Jeesus, että sinun ansiostasi pääsemme siihen valtakuntaan. Puhdista meidät verelläsi sinun kauhean ristinkuolemasi ja suurenmoisen ylösnousemuksesi ansiosta. Anna kaikki syntimme anteeksi. Anna meille lahjaksi elämän vettä. Kiitos Jeesus, että tulet pian ja lopetat kurjuuden ja kärsimyksen tästä maasta ja noudat omasi kotiin tältä planeetalta. Mekin haluamme sanoa sinulle: Tule Herra Jeesus. Nimessäsi. Amen.

Profeetallisia vertauskuvia ja niiden merkityksiä

Aika:	profeetallinen vuosi eli 360 kirjaimellista vuotta, Ilm. 12:6,14; 11:2,3;
Avain:	hallintaoikeus, Matt. 16:19; Jes. 22:22
Babylon:	uskonnollinen luopumus, sekoitus, 1. Moos. 11:6–9; Ilm. 18:2,3; 17:1–5
Bileamin oppi:	oman edun tavoittelu, sovitteluratkaisujen etsiminen, epäjumalanpalvelus, 4. Moos. 22:5–25; 2. Piet. 2:15; Juud. 11
Daavidin avain:	oikeus avata ja sulkea pyhäkkö, Jes. 22:22
Egypti:	ateismin, jumalankielteisyyden symboli, 2. Moos. 5:2
Enkeli:	sanansaattaja, Hepr. 1:13,14
Euftrat-virta:	Babylonia kannattavat väkijoukot, Ilm. 17:15
Haureus:	seurakunnan uskottomuus Kristukselle, kirkon ja valtion liittoutuminen, Jes. 23:17, Jaak. 4:4; Ilm. 14:4
Heinäsiirakat:	tuhoa tuottavia voimia, Joel 1:4
Hevonen:	taistelun vertauskuva, 2. Moos. 15:21; Jes. 43:17; Jer. 8:6; Hes. 38:15; Sak. 1: 8-10; 6:1–8; 10:3

Iisebel:	siveettömyys, epäjumalanpalvelus, luopumus, 1. Kun. 21:25; 2. Kun. 9:22
Israel:	Jumalan kansa, Kristuksen todelliset seuraajat, Room. 9:6–8; 2:28,29; Gal. 3:29; 1. Piet. 2:9,10
Jeesuksen todistus:	profetian henki, Jeesuksen antama todistus, Ilm. 19:10; 22:9; 1. Kor. 14:1
Jumalan salaisuus:	evankeliumi, juutalaisten ja pakanain osallisuus samasta perintöosasta, Ef. 1:9,10; 3:3–9; 6:19; Kol. 1:26,27
Jumalan viha:	seitsemän viimeistä vitsausta, Ilm. 15:1
Kaksiteräinen miekka:	Jumalan sana, Ef. 6:17; Hepr. 4:12
Kauppiaat (maanpiirin):	Babylonin oppien levittäjät, Ilm. 18:3,11, 15,23; Jes. 47:11–15
Karitsa:	Kristus sovitusuhrina, Joh. 1:29; 1. Kor. 5:17
Kointähti:	Jeesus, Ilm. 22:16
Koiruoho:	myrkkyä, saastetta, jumalattomuuden seurausta, Jer. 9:15; 23:15
Kotka:	nopeus, voima, suojeleminen, 5. Moos. 28:49; Hab. 1: 6–8; Ilm. 12:14
Kruunu:	kuninkuuden, hallitsijan, voiton symboli, 1. Aikak. 20:2; 2.Kun. 11:12
Kuu:	pysyvyyden vertauskuva, Ps. 89:36–38; koska kuu loistaa auringosta heijastamaansa valoa, sitä on käytetty myös vertauskuvana vanhan liiton menoista, jotka heijastavat Kristuksessa tapahtunutta täyttymystä.
Käsi:	työn, toiminnan vertauskuva, Ef. 4:28
Liinavaate:	Kristuksen vanhurskauden puhdas puku, Room. 13:14; Sak. 3:3–5; Jes. 61:10

Lohikäärme:	paholainen ja hänen edustajansa, Jes. 27:1; Ilm. 12:7–9; Jer. 51:34
Maa:	vesien vastakohtana harvaan tai ei lainkaan asuttu alue, Ilm. 12:16
Maan neljä kulmaa:	neljä ilmansuuntaa, viittaa koko maailmaan, Jer. 49:36; Matt. 24:31
Miekka:	verenvuodatus, sota, hävitys, Jes. 3:25; 13:15; Ap.t. 12:1,2; Jer. 48:2
Nainen (puhdas):	oikea seurakunta, 2. Kor. 11:2; Ef. 5:22–23
Nainen (siveetön):	luopioseurakunta, Hoos. 2:5; 3:1
Neljä olentoa:	taivaallisia olentoja, joilla on erityisvastuu maailman asioista, Ilm. 5:8-10; 4:6-9; 6:1–7; 14:3; 15:7; 19:4
Otsa:	ymmärrys, mieli, Room. 7:25; Hes. 3:8,9
Pasuuna:	merkinanto, hälytys, Jes. 18:3; 27:13; Hes. 33:1–5; Joel 2:1; Aam. 3:6
Peto:	valtakunta, hallitus, poliittinen valta, Dan. 7:23
Poikalapsi:	Jeesus, Ps. 2:7–9; Ilm. 12:5
Portto:	luopiokirkko, Jes. 1:21; Jer. 3:1–3, 6–9
Punainen:	synti, turmelus, Jes. 1:18; vaino, hävitys, Naahum 2:3
Päivä:	kirjaimellinen vuosi, Hes. 4:6; 4. Moos. 14:34
Sarvi:	kuningas tai valtakunta, Dan. 8:5,21,22; voima, väkevyys, Ps. 89:18,25; 5. Moos. 33:17; Sak. 1:18,19
Sauvan kaltainen ruoko:	mittausväline, Jumalan sana ja laki, Jaak. 2:10-12; Jes. 8:20; 2. Tim. 3:16,17
Seitsemän lampunjalkaa:	muistuttaa vanhan liiton pyhäkön seitsemän

	haaraista lampunjalkaa, seitsemän seurakuntaa, Kristuksen seurakunta kaikkialla ja kaikkina aikoina, 2. Moos. 25:31–40; Ilm. 1:20
Seitsemän päätä:	seitsemän poliittista valtaa, Ilm. 17:9
Silmävoide:	Pyhän Hengen apu nähdäksemme totuuden, lääke hengelliseen sokeuteen, Ef. 1:17–19; Ps. 119:18; 1. Joh. 2:20,27; Joh. 16:7–13
Sinetti:	merkki hyväksymisestä ja omistusoikeudesta, Room. 4:11; Ilm. 7:2,3; Hes. 9:4
Sirppi:	elonajan ja maailmanlopun symboli, Matt. 13:39; Mark. 4:29; Ilm. 14:14
Sodoma:	siveellinen turmelus, Jer. 23:14; 1. Moos. 19:4–14
Suitsutus:	Jumalan kansan rukoukset, Ps. 141:2; Ilm. 5:8; 8:3,4
Syvyys:	maapallo kaaoksen tilassa, maailma paholaisen asuinpaikkana, 1. Moos. 1:1,2; Ilm. 20:1–3; 2. Piet. 2:4
Todistajat (kaksi säkkipukuista):	Vanha ja Uusi testamentti, Joh. 5:39; 12:48
Tuulet:	hävitystä, ”sodan tuulet”, Jer. 4:11–13; 25:31–33; 49:36,37
Tähdet:	enkeleitä, Ilm. 1:16,20; 12:4,7–9; Job 38:7
Uskollinen todistaja:	Kristus, Ilm. 1:5; Joh. 18:37
Uusi Jerusalem:	taivaan pyhä kaupunki, Ilm. 3:12; Hepr. 11:10; 12:22; Ilm. 21:2
Valkeat vaatteet:	voitto ja vanhurskaus, Ilm. 7:14; 19:8; Jes. 61:10; Sak. 3:1–5; Gal. 3:27
Valkoinen:	puhtaus, Ps. 51:9; Jes. 1:18

Vedet:	asuttu alue, kansoja ja väkijoukkoja, Ilm. 17:15
Veri:	elämän symboli, veri kuvaa myös verenvuodatusta, 3. Moos. 17:11; 5. Moos. 12:23; Jer. 46:10
Viini:	humalluttavia oppeja, Jer. 25:15–18; 51:7
Virta:	virran vedet kuvaavat kansoja ja väkijoukkoja, Ilm. 17:15
Väärä profeetta:	Jumalan sanan puhtaasta opetuksesta luopunut kristikunnan osa, Ilm. 16:13,14
Öljy:	Pyhä henki, Sak. 4:2–6

Hyvä lukija

Luettuasi tämän julkaisun monet uskonnolliset kysymykset ovat saattaneet jäädä askarruttamaan mieltäsi. Voit siinä tapauksessa ottaa yhteyttä Media7 Raamattuopistoon ja paneutua kristityn elämää ja tulevaisuutta koskeviin kysymyksiin kirjekurssien kautta. Ensimmäiset opintovihot saat paluupostissa. Kurssi tarjotaan maksuttomasti ilman sitoumuksia. Valitse aluksi yksi seuraavista kursseista:

Maailman Valo. 25 opintovihkoa Jeesuksen elämästä ja opetuksista.

Löytöjä Raamatusta. 26 opintovihkoa. Raamatun vastauksia uskon ja elämän tärkeimpiin kysymyksiin.

Ilmestyskirja avautuu. 16 opintovihkoa. Raamatun viimeisen kirjan näyt avattuna.

Yhteystiedot:

Media7 Raamattuopisto,

PL 200,

00121 Helsinki

Puh. 040 020 0770

www.media7.fi

raamattuopisto@media7.fi

